

**Exploring the Role of Material Objects in the Emergence of Organization
Material Mediation in Organizational Becoming**

Dissertation by Rasmus Ploug Jensen

Cand.Merc.SOL, Copenhagen Business School, March 2011

Supervisor: Tor Hernes, Institut for Organisation, CBS

Pages: 79,6 STU: 181186

Resumé

This text starts by examining both an empirical and theoretical aspect of the sensemaking approach to organization (e.g. Weick, 1979), which have received less attention than many others. The empirical element is presented in seeing how scholars applying a sensemaking perspective have historically focused on incremental emergence in established systems and paid little attention to the formation of new collectives. The theoretical element is in turn based on the idea that materiality is a downplayed aspect of organizational emergence in research on sensemaking and organizing (Whiteman & Cooper, 2011). Whereas there are substantial exceptions to both the empirical and theoretical observation, it is noted how they in concert represent a blind spot on the map of organization studies. That is, there is an absence of research on the intersection of materiality and the emergence of organizing. Thus, *this study seeks to explore the contributions of materiality in the emergence of a collective structure with no history of concerted action.*

The empirical phenomenon is an emergency shelter for the homeless people of Copenhagen which emerged during the coldest part of a Danish winter in the beginning of 2010. Adhering to the tenets of a modest sociology (Law, 1994), the analysis is formed around the means-convergence model of collective structuring (Weick, 1979; 2001). With the influence of materiality being understood as relational materialist effects (e.g. Law, 1994; Latour, 1992; 1999), artefacts are seen as helping the actors around the shelter in moving from 1) diverse ends to common means, 2) common means to common ends, 3) common ends on to further action. In looking at the development of common means, the analysis highlights how material objects mediated processes of translation in light of the blood flow model of ordering (Latour, 1999), describing how a diverse group of actors converged on sheltering the homeless. The analysis then points to how different processes of materially mediated translation provided the elements relevant for inducing behavioural commitment (Weick, 2001), thus influencing sensemaking by justification and the related emergence of common ends. In extension, the study stresses how materiality was included in processes of improvisation as bricolage (Weick, 2001) around the emergent common ends. The text concludes by pointing to how material objects in many micro processes continuously influenced contingencies in time and space (Hernes, 2008) relevant for the formation of novel collective structure. Subsequently, a discussion of the study's implications, and new areas for research, brings the exploration to a close.

Contents

Contents.....	2
Introduction	3
The Subject	3
Problem Area	3
Empirical Context.....	9
Research Design	10
Research Question 1.....	22
From Diverse Ends to Common Means	22
Translation and the Blood Flow Cycles – An Introduction	23
Ecological Change	28
Material Mediation in the Emergence of Common Means.....	31
Summing up	41
Research Question 2.....	43
From Common Means to Common Ends.....	43
Commitment Devices.....	44
Sensemaking by Justification	53
Common Ends.....	59
Contestation as a Resource for Emergence.....	60
Summing up	61
Research Question 3.....	62
Action around Common Ends	62
Improvisation on a Melody of Common Ends	63
Material Bricolage – The Story of a Soup Kitchen	64
A Web-Site for Containment and Circulation	67
Material Contingency.....	71
Summing up	74
Conclusion.....	76
General Perspective.....	79
Contributions	79
New Problems for Research	84
Bibliography	87
Appendix	93

Introduction

“Lucifer is the chap who brings false light...I am shrouding them in the darkness of truth.”

(Lakatos in Latour, 1999, p. XI)

The Subject

This study seeks to explore the contribution of materiality in the emergence of organization. The empirical phenomenon in focus is a group of actors which converged on an emergency shelter for the homeless in Copenhagen, during the coldest part of the Danish winter in January 2010. Organization is in this context understood as an outcome of socio-material (e.g. Law, 1994; Latour, 1999) and sensemaking (e.g. Weick, 1979) processes. The use of these concerted ideas in turn suggests that a process perspective on organizing is applied (Hernes, 2008). The text thus seeks to map how materiality furthered the emergence of a viable collective action structure.

Problem Area

“A way of seeing is a way of not seeing.”

(Poggi as cited in Weick, 2001, p. 57)

We can begin with what is deemed as two telling observations from the research on how organization comes into being. More specifically, the observations apply to research conducted from a process perspective (Hernes, 2008). Process thinkers are deemed relevant since they have supplied much insight on organizational emergence, exemplified in studies of decision making (e.g. March, 1994), autopoiesis (e.g. Seidl, 2005), modes of ordering (Law, 1994), identity (e.g. Carlsen, 2006), and time (Orlikowski & Yates, 2002), to mention just a few.

However, as pointed out by Poggi above, the many approaches to understanding the emergence of organization also point to how a reality of organizational becoming is in effect left out. That is, a reality of organizational emergence seems to elude scholars to the extent

that it is studied. Such a line of thought can in turn sensitize us to relevant options in deciding what to study and how to study it, in the overall effort of contributing to the understanding of how organization comes into being. In accordance with this form of reasoning, two seldom emphasized aspects in the understanding of organizational becoming stand out as the main motivational factors for conducting this study. One element can be understood as largely empirically founded, whereas the other is seen as originating more from theoretical concerns.

In order to narrow in on and make relevant the research problem of this study, these two elements merit a brief introduction. In extension hereof it will be pointed out how studying the emergence of a shelter for the Homeless people of Copenhagen can provide insight in how organization comes into being. Subsequently, the problem formulation is presented by appreciating the way it can be understood as located in the overlap of the theoretical and empirical motivational elements.

The Emergence of Novel Structure – An Empirical Motive

A theme in process thinking on the emergence of organization, which has had a strong position in the field of organization studies for a number of years, is presented in the work on sensemaking, heavily contributed to by Karl Weick (Hernes, 2008). In accordance, a sensemaking approach is in this study seen as central in understanding how organizations come into being. However, this theme of process thinking is also one of those in which we can find an empirical “way of not seeing”.

In accommodating sensemaking a perspective (e.g. Weick, 1979), it is timely to shift emphasis to talking of the emergence of organization, in the form of organizing. In the words of Weick, an emphasis on verbs enables us to appreciate how:

“The word organization, is a noun and is also a myth. If one looks for an organization one will not find it. What will be found is that there are events, linked together, that transpire within concrete walls and these sequences, their pathways, their timing, are the forms that we erroneously make into substances when we talk about organization.”

(Weick cited in Hernes, 2008, p. 114).

As pointed out by Hernes, scholars of sensemaking have in this way illustrated how "...organizing evolves as a process of sensemaking and interlocking of behavior." (2008, p. 116). A significant tenet of the perspective is thus that organizing is an ongoing process since "Sensemaking never starts. The reason it never starts is that pure duration never stops. People are always in the middle of things, which become things, only when those same people focus on the past from some point beyond it. Flows are the constants of sensemaking..." (Weick, 1995, p. 43). A sensemaking perspective thus presents an ontology of continuousness, understanding the emergence of organizing as continually reoccurring within "...streams of materials, people, money, time, solutions, problems, and choices." (Weick, 1979, p. 42).

Organizing is in this way, from a sensemaking perspective, inherently emergent. By applying a sensemaking approach, we thus arrive at a pleonasm in line with 'rushing swiftly' or 'backing backwards' when discussing the emergence of organizing. But why then preclude organizing with emergence, when emergence is a prerequisite for talking of organizing? The answer to this is where the empirical element motivating the study comes in. Whereas the emergence of organizing has been thoroughly explored in settings of established structures with a history of concerted action (e.g. Weick, 1987; 2001; Weick & Roberts, 1993; Christensen & Kreiner, 1991) the same cannot be said for the study of actors converging on a novel structure.

Part of the aim of this study is thus to explore how multiple previously unaffiliated actors converged on the establishment of an emergency shelter for the homeless, as opposed to trying to understand incremental emergence in an established system. Hence, there is a shift in focus - from the studies based on established social entities – to an emphasis on the forming of novel collective structure. This shift does not bring with it theoretical conflicts as to the understanding of emergence from a sensemaking perspective, but does provide the potential for new findings in the sense that such an approach has fewer predecessors. In the context of this study, a focus on the emergence of organizing thus refers both to the established theoretical idea that organizing is inherently emergent, but also to the empirical notion of a forming collective with no history of concerted action.

There are however also exceptions to the perceived lack of studies focussing on the emergence of new collectives for action. In presenting the notion of ephemeral

organizations, Giovan F. Lanzara (1983) provided an uncommon study of the emergence of organizing, in emphasising novel structure formation. Although focussing on several properties of ephemeral organizations, the work of Lanzara relevantly touches upon the "...emergence of new organizational forms and modes of action..." (Lanzara, 1983, p. 71). Making Lanzara's study increasingly relevant is also the notion of how it was later pointed to by Weick as illustrating action-driven processes of sensemaking (1995, chap. 7).

The seldom emphasised empirical understanding of the emergence of organizing, implying the study of novel collective structures with no history of concerted action, thus represents the first of two elements motivating the problem for enquiry. Having pointed to one of two main factors, we can in turn move on to sketching the second element before looking closer at the empirical phenomenon.

Materiality and Organizing – A Theoretical Motive

Staying with the idea that organizing goes hand-in-hand with processes of sensemaking, we can once again refer to the initial words of Poggi in an attempt to understand how such an approach is a way of not seeing. One such notion was bluntly presented by Orlikowski & Scott in pointing out that "...Our analysis of four leading journals in the field confirms that over 95% of the articles published in top management research outlets do not take into account the role of technology in organizational life." (2008, p. 433). In accordance it was stressed by Whiteman & Cooper how "Making sense of ecological conditions is not a mainstream concern in management theory, where research on sensemaking has a strong social- and language based orientation." (2011, p. 3). In other words, focus has historically been directed mainly at human interaction.

In light of the observation of a predominant focus on human relations when studying sensemaking and organizing, the inquiry of the study is also motivated by the idea that non-human elements are nonetheless recognised as influential from a process perspective on organization (Hernes, 2008).

One example of a theoretical focus on materiality, from a process perspective, can be carved out around the work of Carlile (2002) and Bechky (2003) and the concept of boundary objects as being of significance for sharing meaning and solving problems amidst different fields of practice. Whiteman & Cooper (2011) also presented a relevant exception

in their study of ecological sensemaking, pointing to the way "...ecological embeddedness enables sensemaking, and how the inability to make sense of subtle ecological cues introduces hidden vulnerability." (p. 1). Finally it is worth noting the contributions of Law (1994). In presenting the "modes of ordering", Law introduced the notion of a modest sociology along with the concept of relational materialism, found for instance around the organizing of a laboratory. Since the ideas of Law are significant for the present study of the emergent shelter they will be revisited at a point later in the introduction.

Scholars of sensemaking and organizing have nonetheless also recognized that material objects can have an influence on various processes. The idea is exemplified in stating how:

"Organizations are filled with things that cut, puncture, print, mold, ride, and drill at the same time that they denote, describe, represent, and signify. Our ambition should therefore be to grasp both aspects of their simultaneity: the materialization of ideas and the symbolic and practical aspects of things."

(Czarniawska-Joerges, 1992, p. 53)

Drawing on the work of Czarniawska, Weick also points out how "The trick is to conceptualize these things, not so much as 'out there' behind a wall of distortion, but 'in here' where perception, relating, and interaction are the tools for cognizing them in ways that facilitate action." (1995, p. 165). Recognition of the role of materiality is similarly present when studying technology as equivoque (Weick, 2001, chap. 6), an airplane crash (Weick, 2001, chap. 5), and the implications of tectonic plate movement (Lanzara, 1983). In this way we can come to appreciate how it is thus theoretically recognized that "...making sense of ecologic conditions affects micro-level outcomes..." (Whiteman & Cooper, 2011, p. 3). The notion of material influence is however not often emphasized by those approaching organizing from a sensemaking perspective.

In spite that sensemaking theory has the capacity for incorporating material influences, it is worth recalling how "...further work is needed to theorize the fusion of technology and work in organizations..." (Orlikowski & Scott, 2008, p. 434). This further fusion is in turn deemed particularly relevant in understanding how the emergency shelter of Copenhagen came into being.

The often downplayed role of material objects, as opposed to the predominant focus on human interaction, in studies of sensemaking and organizing, thus makes up the other element of motivation in the shaping of the problem for enquiry. With the second element in place, it is here worth briefly noting certain characteristics of the empirical phenomenon.

Emergence and Emergency

The empirical setting of the study is constructed around a group of actors converging on an emergency shelter for the homeless people of Copenhagen during an exceptionally cold period of winter in the beginning of 2010. At the time, four homeless people were believed to have died due to the meteorological conditions (April C., interview). The shelter was before long named En Varm Seng [EVS from here on], translating into the descriptive name A Warm Bed.

The story of the EVS is interesting in part because of the way it can be understood as a reaction to an experienced catastrophe. Focusing on the subjective element of past events means that we can appreciate, even when discussing natural disasters, how “Experience is not what happens to a man. It is what a man does with what happens to him.” (Huxley cited in Weick, 1979, p. 147). As will be illustrated, the empirical insights of the study concordantly point to how certain events around the emergence of the EVS were indeed experienced as disastrous by those involved. Thus, the story of the emergent EVS seems increasingly understandable when applying the notion that “To sort out a crisis as it unfolds often requires action which simultaneously generates the raw material that is used for sensemaking and affects the unfolding crisis itself.” (Weick, 2001, p. 224).

Appreciating the importance of meaning creation in the context of a disaster also enables the understanding that the limited, albeit tragic, deaths of homeless people along with the cold weather still “...in a sense, is a metaphor for a situation characterized by complexity and uncertainty, in which needs are far beyond available resources. That is why...there is much to learn about organizations from the extremeness of disasters and from observation of how people cope with it.” (Lanzara, 1983, p. 72).

The Problem Formulation - Materiality in the Emergence of Organizing

Having introduced the EVS and the potential of its story, we may recall the two elements motivating the problem for enquiry.

The first motivational factor was to a great extent empirically founded. It was pointed out how there has been only little focus on the emergence of novel collective structures with no history of concerted action (e.g. Lanzara, 1983), as opposed to the attention given to incremental emergence in established systems, in studies of organizing (e.g. Weick, 2001). The second motivational element was in turn largely theoretically inspired. It was pointed out how the role of materiality, in spite of substantial exceptions, is often downplayed in research on meaning creation and organizing (Whiteman & Cooper, 2011).

It is when considering the interplay of the above two elements that the research problem begins to materialize. That is, we can understand the problem formulation as located in the space in which the two elements overlap. Whereas it is possible to present exceptions to both the empirical and theoretical observation, it is in their intersection that a blind spot emerges. There is an absence of research on the contributions of materiality in the emergence of organizing in novel collective structures with no history of concerted action. Such an absence in turn beckons that the area is explored. Hence, this study revolves around the problem formulation:

How did materiality aid the emergence of organizing processes between the actors affiliated as EVS?

Empirical Context

“Can it really be that homeless people are freezing to death here in Denmark?”

(Høvsgaard, 2010)

As will be stressed later on, telling stories (Law, 1994) of the emergence of the EVS is what the text at hand is all about. The approach is an abductive one, meaning that empirical material and theory are intended to merge in a “...process of moving from lay descriptions of social life, to technical descriptions of that social life...” [original italics] (Blaikie, 2007, p. 91).

Hence, an elaborate presentation of the empirical phenomenon, prior to the analysis, would imply undue repetition. However, a brief introduction is deemed relevant.

The Danish winter around the beginning of 2010 was exceptionally cold in comparison with many of those preceding it. In addition to the low temperatures, strong winds added to the cooling effect of the air on humans, which is commonly referred to as the wind chill factor (Lægevagten's website, 2010). Up to four homeless people had frozen to death in the streets of Copenhagen (Helene V., interview; April C., interview) in that same period.

It was in this meteorological context that initiative fostered an emergency shelter for the homeless people of Copenhagen. The shelter opened on the 8th of January, leading up to a period where the cold and windy weather was forecast to be at its most extreme (Høvsgaard, 2010). The initiative involved regular citizens, with and without prior involvement in helping the homeless of the city (Ibid.). The activities of the shelter quickly came to include the handing out of warm food and drink, along with clothes and shoes, apart from providing a warm bed (Ibid.). Initially the shelter was realised in Copenhagen, but similar initiatives also emerged in Helsingør, Aalborg and Århus (Places, EVS website, 2010). The study at hand is based around the shelter in Copenhagen, which functioned longer and aided a bigger population of homeless people than the others. As it turned out, the shelter was the only one which did not close down more or less immediately. These inputs do however not negate the significance of studying the other shelters. Apart from the fact that it was the first and biggest in the series of initiatives for the homeless, emphasis was put exclusively on the Copenhagen shelter due to time and resource constraints.

Research Design

The following will constitute an attempt at sketching the approach for exploring the problem formulation. Starting out, a brief presentation of the text's theoretical foundation will be undertaken in order to introduce the analytical perspectives of the project. After having presented some of the analytical assumptions and considerations, a brief illustration of the project's applied methods will be provided. Finally, the problem formulation is split up into three research questions, thus presenting the structuring of the analysis. In an effort to offer the reader the best possible framework for understanding the overall line of argument,

emphasis is put on giving a more detailed walkthrough of certain methodological ideas when contextually relevant throughout the analysis.

Analytical Assumptions

“An explorer can never know what he is exploring until it has been explored.”

(Bateson cited in Weick, 1979, p. 165)

In the efforts of understanding the empirical phenomenon, different theoretical perspectives have been included to the extent that they provided a commensurable and plausible explanation of the unique situations under analysis. The theoretical and philosophical foundations of the approach are seen as encompassed in the idea of a modest sociology (Law, 1994).

On an initial note we can however try to appreciate how the emphasis of the study is on attempts at understanding. Emphasizing that understanding is seen as an endeavour has bearing since:

“...descriptions simplify, for to tell a story about anything is to simplify it. But they are also less prone to heroic reductionisms than some, for they also tell, or at any rate assume that they are incomplete. And they tell that they are incomplete not because they haven’t quite finished the business of sorting out the order of things, but rather because they know that it is *necessarily* that way: they will *always* be incomplete.” [original italics]

(Law, 1994, p. 9)

The idea of the necessarily incomplete description relates to Weick’s notion of how a sensemaking process is driven by plausibility rather than accuracy, reminding us that “Because ‘objects’ have multiple meanings and significance, it is more crucial to get some interpretation to start with than to postpone action until ‘the’ interpretation surfaces. Given multiple cues, with multiple meanings for multiple audiences, accurate perception seems like a doomed intention.” (1995, p. 57).

Tenets of a Modest Sociology

The notion of a modest sociology incorporates four recurrent intertwined tenets regarding symmetry, non-reduction, recursive process, and reflexivity, which in turn merit mentioning in the sense that they represent a large part of the analytical assumptions of the study.

Starting out, we may consider the assumption of symmetry. Law points out that “To insist on symmetry is to assert that *everything* deserves explanation and, more particularly, that everything that you seek to explain or describe should be approached in the same way.” [original italics] (1994, p. 9). Symmetry is understood as significant since “...you don’t want to start any investigation by privileging anything or anyone. And, in particular, you don’t want to start by assuming that there are certain classes of phenomena that don’t need to be explained at all.” (Law, 1994, p. 10). The notion of symmetry was in part what led to emphasising materiality in the efforts to understand the emergence of the EVS. The assumption of symmetry, and the ongoing abductive reasoning effected how “...the foundation for the problem changes since knowledge of the problem area is improved, which is why the problem formulation also changes.” (Olsen, 2004, p. 459).

In extension of the notion of symmetry, Law presents the idea of non-reduction. In trying to adapt a non-reductive approach, the study at hand seeks to avoid “...the notion that there is a small class of phenomena, objects or events that drives everything else – a suggestion often linked to a belief by the analyst that he or she has understood these root phenomena.” (Law, 1994, p. 12). Non-reduction helps us not to “...draw a line between two classes of phenomena by distinguishing those that drive from those that are driven. And second...claim that the behaviour of the latter is explained – often you say caused - by actions of the former.” (Ibid.). A related point was made by Weick in emphasising the importance of adopting an attitude of wisdom in sensemaking. The point was highlighted in stating how “The essence of wisdom is in knowing that one does not know, in the appreciation that knowledge is fallible, in the balance between knowing and doubting.” (Meacham cited in Weick, 2001, p. 365).

An element of the study in which the assumption of non-reduction is illustrated, can be carved out around the theoretical framework of the analysis. Drawing variously on ideas of sociomateriality (e.g. Law, 1994; Latour, 1999) and Sensemaking (e.g. Weick, 1979), the analytical approach is unique in a situationist sense. In the context of the analytical

framework, the notion of non-reduction points to how we should not give preference to one theoretical perspective over the other. That is, the analysis attempted to avoid starting from a sociomaterial perspective, only later to add ideas of sensemaking, and vice versa. Non-reduction thus excludes the neatness of “explanatory parsimony” (Law, 1994, p. 12) in the analysis, but allows for an increasingly empirically grounded application and combination of process perspectives on a situational level.

Yet another tenet is the understanding of reality as consisting of recursive processes. Again presenting ideas related to those of Weick (1979), Law points our attention to the idea that “...a modest sociology will seek to turn itself into a sociology of verbs rather than becoming a sociology of nouns.” (Law, 1994, p. 15). In accordance with other process perspectives (Hernes, 2008), applying the notion of recursive process means that the study “...will seek to avoid taking order for granted. Thus if there appear to be pools of order it will treat these as ordering accomplishments and illusions. It will try to think of them as effects that have for a moment concealed the processes through which they were generated.” (Law, 1994, p. 15). The significance of recursion, when talking of process, was presented by Law in extending the ideas of symmetry and non-reduction by arguing that “...there is nothing outside – no ‘last instance’ – that drives the processes of the social...they are *self-generating* processes. This is the message of recursion: that, to adopt Anthony Giddens’ phrase, the social is both a medium and an outcome.” [original italics] (Ibid.). One of the many instances where the notion of recursive processes had bearing was in understanding which elements were to be included in the analysis. Rather than deciding upon an initial singular event, or point in time, from which to start, the analysis came into being with an eye to movement and the way actors engaged in “drawing things together” (Latour, 1990). Portraying the findings in a relevant way was thus made possible by appreciating how “...the social world is this remarkable emergent phenomenon: in its processes it shapes its own flows. Movement and the organization of movement are not different.” (Law, 1994, p. 15).

Finally we are presented with the notion of reflexivity which concerns how “...there is no reason to suppose that we are any different from those whom we study. We too are products. If we make pools of sense or order, then these too are local and recursive effects, and have nothing to do with immaculate conception, or any other form of privilege.” (Law, 1994, p. 16). A process in which the notion of reflexivity was recurrently applied was in

appreciating how the study also can be seen as the outcome of sensemaking processes. Applying the tenet throughout the study thus stresses how the text at hand is a product of meaning creation, rather than discovery.

Gathering Insights

“All sciences are defined first of all by the sort of elements they extract from the settings, and then mobilize, accumulate, combine and display...”

(Latour, 1988, p. 159)

Participant Observation

In referring to Bruyns theatrical analogy of research, Czarniawska points to how “...research techniques are needed that help grasp the social drama as it appears to the actors, their views of their roles and their assumptions about the unfolding plot. And the most obvious way of doing that is via participant observation.” (1992, p. 196). Continuing in this vein, the study included two instances of participant observation.

The first session was conducted at a happening hosted by the EVS, in an attempt to raise publicity around their work. The second occasion emerged during an interview with Martin Skriver, when data collection went on the road, in the sense that the first hours of the day were spent driving around with him picking up food donations for the homeless. Although limited in scope, the observations helped in a series of ways. They provided a different way of engaging with the empirical phenomenon, as opposed to the written sources and the much quoted interviews. In enabling data triangulation (Mathison, 1988), the observations led to a more confident attempt at “...immersion in the social world being investigated.” (Blaikie, 2007, p. 103). The sessions of observation in turn also provided references to overlapping experiences, which could be used in questions and conversations during interviews. Observing the members in action furthermore provided practical knowledge of the work involved in the shelter.

Apart from the main problem of accessibility, the reason for the limited amount of observations is summed up in the understanding that “One needs time, and this is a serious impediment to organization studies...” (Czarniawska-Joerges, 1992, p. 197). However, as also

suggested by Czarniawska, there are several other ways to immerse oneself in an empirical reality (*Ibid.*).

Interviews

In pointing to why interviews may take the place of observations in exploring complex organizing, Czarniawska suggests that we should "...avoid the dichotomy of the two realities by moving the discussion to the level of methods rather than techniques. Conversation (subject-to-subject) is the main method of the social sciences. It can take all forms, from body language through barter to a formalized interview." (Czarniawska-Joerges, 1992, p. 201).

A way of connecting with the empirical phenomenon thus came to be semi-structured interviews (Bryman, 2004). Accordingly, six different respondents were interviewed, in sessions lasting averagely about one and a half hour. The first four interviewees were met between February 23rd and April 9th 2010, whereas the second round of interviews was held between September 2nd and September 12th 2010. Each interview was conducted in light of the findings and theoretical considerations preceding it. The potential benefits of such an approach was expressed by Beardsworth & Keil in stating how "...the interviews permitted an iterative process of refinement, whereby lines of thought identified by earlier interviewees could be taken up and presented to later interviewees." (cited in Bryman, 2004, p. 321).

Remembering how "As with induction, abduction starts with empirical data, and perhaps even with inductivist strategies..." (Olsen & Pedersen, 2005, p. 136), the degree of structure in the interviews varied. An interview guide was however formulated for all sessions. As the first interviews took on a very loose form, incorporating many of the qualities of an unstructured interview, the interview guide here mainly provided relevant topics in case the conversation came to a hold, and a space for taking notes. As patterns began to emerge from the different findings, the interview structure and interview guide gradually changed format. The development implied that the interview guide in the later sessions came to incorporate questions which where to be asked if the respondent did not touch upon them in telling their story. The development was deemed timely, as the analysis came increasingly closer to presenting a plausible answer to a problem.

The interviewees were selected on the basis of multiple considerations, with the dominant sampling approach being the snowball tactic (Noy, 2008). The approach implies a process whereby "...the researcher accesses informants through contact information that is provided by other informants." (Noy, 2008, p. 330). The snow ball tactic provided expedient access to new respondents which both interviewer and interviewees deemed relevant. The process was in turn supplemented by input from other types of empirical material. This meant comparing recommendations and impressions provided by previous respondents with the knowledge available through the Internet, printed media, and observations.

The approach provided interviews with actors variously affiliated with the shelter. The four interviewees named April Chris, Helene Vindsmark, Martin Skriver, and Michael Espensen, constituted the "management group" (April C., interview, [appendix] L. 435). These four were the actors most recurrently connected with the various initial activities of the emergent shelter. The interviewee named Jesper Søholm was mainly involved in making the EVS homepage, whereas Mie Behrmann was one of the first daily operators of the shelter.

During the interview series, there was one particular occurrence which merits brief elaboration. One session abruptly turned into a group interview (Denscombe, 2003), due to the spouse of the respondent suddenly entering the room. That is, the respondent's husband stepped in to make lunch and ended up taking part. The situation is not considered problematic, in spite of it not being intended. As was pointed out by Lewis:

"Group interviews have several advantages over individual interviews. In particular, they help to reveal consensus views, may generate richer responses by allowing participants to challenge one another's views, may be used to verify research ideas of data gained through other methods and may enhance the reliability of...responses."

(cited in Denscombe, 2003, p. 168).

The emergent group interview did however also present the risk "...of drowning out certain views, especially those of 'quieter' people." (Denscombe, 2003, p. 168).

Hus Forbi

The early doings of the forming EVS collective were illustrated in a newspaper article, presented as April Chris' and Helene Vindsmark's "Diary notes from the first thirteen days as social entrepreneurs" (Hus Forbi, 2010, p. 8). Considering the study's methodology, written diary notes would seem a good alternative to the researcher actually being amongst the actors in real time, as the events unfolded. There was however one concern affiliated with including the article in the analysis. The article was written down by an outside party, arranging the notes of Helene Vindsmark and April Chris.

In the effort of compensating for this epistemological setback, the contents of the article have been subjected to a form of respondent validation (Bryman, 2004) or member checking (Blaikie, 2007). Hence, the respondents involved in the making of the article were asked to validate its contents as presenting their own story, which they did. By means of such a process of validation, it was to a certain extent possible to alleviate the concern of influence on behalf of the journalist.

Internet

The EVS website (www.sletogret.dk/akut) was created a short while after the shelter opened, and was another central source of insight. The blog based design enabled the chronological sorting of data in the sense that all entries are supplied with a date and time.

Parallel to the launch of the website, two related groups were flourishing on facebook (Miinto facebook-group; Herbergerne En Varm Seng facebook-group). As opposed to the EVS website, which is exclusively edited by a few actors which were part of the relevant meaning creation processes, the facebook groups can be contributed to by a more unrestrained group of people. This in turn beckoned that caution was exercised when selecting and applying material from the facebook sources.

Structuring the Analysis

In order to structure the reporting process, the problem formulation has been broken down into a series of research questions. As time passed, the forming research questions increasingly seemed to fit the notion of collective structure (Weick, 1979; 2001). In

accordance, the text here presents a brief excursus, involving several longer quotations, in order to outline the notion of collective structure and its relation to the analysis.

Building on the work of Allport, Weick (1979, p. 91) points to how we can understand the emergence of active collectives as represented in his idea of the means-convergence model of group development (fig. 1) below.

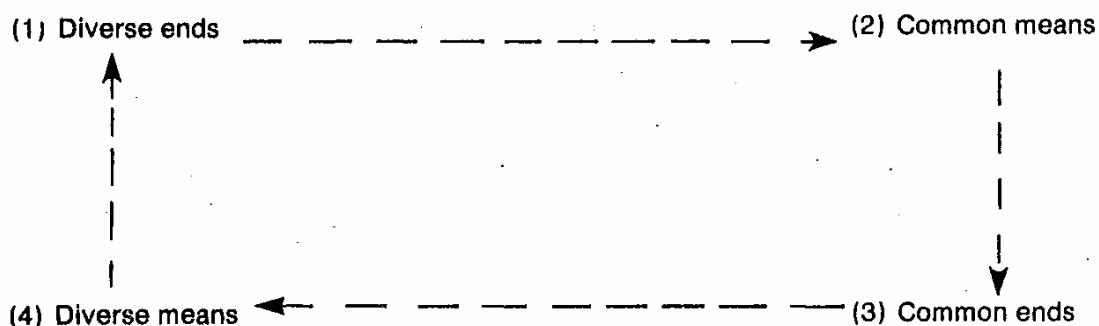

Fig. 1. The means-convergence model of group development (Weick, 1979, p. 91).

The model posits how “In any potential collectivity, members have different interests, capabilities, preferences, and so forth. They want to accomplish different things. However, to achieve some of these diverse ends concerted, interlocked, actions are required.” (Ibid.). In order to understand the emergence of the EVS, it thus helps to remember that:

“People don’t have to agree on goals to act collectively. They can pursue quite different ends for quite different reasons. All they ask of one another at these initial stages is the contribution of their action. Why that person consents to make the contribution or why that contribution is needed is secondary to the fact that the contribution is made.”

(Ibid.)

The movement from diverse ends to common means is in turn an aspect of the emergence of organizing which has been highlighted repeatedly by scholars of materiality in organizations. The idea for instance applies to the research on boundary objects (e.g. Carlile, 2002; Bechky, 2003), in stressing how objects help the transformation of understanding between different fields of practice. The accounts of how objects are of significance in

transmitting meaning between people in turn point to how the linguistically based means-convergence model could benefit from focussing on an idea of how material objects connect human understandings and make them durable (Law, 1994). Such an understanding is in turn what this study attempts to provide, whilst additionally seeing how this form of material connectivity between sensemakers also applies to the formation of common ends and action around those ends.

The movement from common means to common ends then sometimes follows, which in turn involves related but different sensemaking processes. The shift becomes noticeable when shared goals "...emerge as people search for reasons that justify the earlier interdependent means to which they have become bound...Both the roles and the system that requires them are created and given substance when people justify a collective structure that was originally built around interdependent means." (Weick, 2001, p. 17).

The sequence of moving from 3 to 4 implies moving from common ends to diverse means. Here Weick considers how "...when some convergence on common ends has occurred, it is typical to find that groups implement a division of labour to aid task performance." (Weick, 1979, p. 93). Finally "The model completes itself because as means diversify, as persons act in more idiosyncratic ways, they begin to pursue different ends." (Ibid.).

With this framework in mind, we can in turn begin structuring the analysis. By understanding the problem formulation in light of Weicks model of means-convergence and work on collective structure, we can create and situate the research questions in the two first transitional stages of collective structure development. The task of the two first research questions is thus to attempt at illustrating how materiality aided the movement through the early stages of collective structure formation. Research question 1 can be understood as located in the space between diverse ends and common means, whilst research question 2 should be seen as situated between common means and common ends. Research question 3 involves looking at how objects influenced the organizing processes around the identified common ends, enabling the partakers in the collective to "...reduce the uncertainty of their world by choosing and using or seeing ideas of the present and future." (Olsen, 2004, p. 444).

It should here be noted that the transition between the points illustrated in the model is by no means a linear process. Rather it occurs with loops and overlaps in time and actions. In extension hereof we are reminded of how:

"The model covers both the history of a group from its formation to dissolution, and repeated events within the same group among the same members. In short, it traces the fate of a single set of reciprocal behaviours over time. If a group consists of only a single set of reciprocal behaviours that become disengaged when the task is completed, then the model traces the entire history of the group. If the group stays together, and reciprocates change over time, then *each* set of interlocked behaviours should follow the proposed sequence." [original italics]

(Weick, 1979, p. 94)

It should thus be noted that the analysis is limited to following a select set of interlocking behaviours, amidst a select group of actors, and that these behaviours are viewed as thematically initial occurrences in an ongoing series, which later change in an unexplored but continuous sense.

The research questions are as follows:

1. How did materiality help the development of common means for the achievement of diverse ends?
2. How did materiality contribute to the movement from common means to common ends?
3. How did materiality aid the actors to take action and organize around common ends?

In applying Law's idea of a modest sociology in order to study the people and things moving around the different levels of means-convergence, Latour's blood flow model of ordering (Latour, 1999, chap. 3) also turned out to be a relevant input for engaging with the analysis. That is, Latour's cyclical model (fig. 2) provides a situatively descriptive way of seeing the ecology of the EVS, whilst encompassing the tenets of a modest sociology.

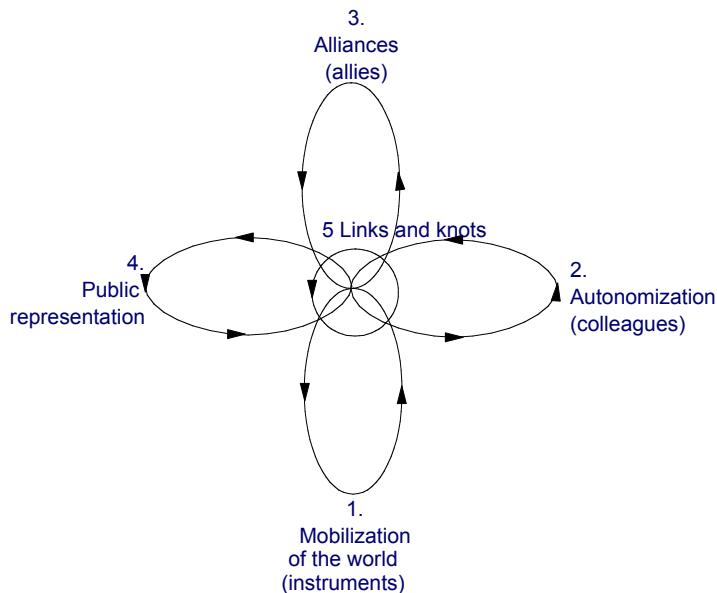

Fig. 2. The blood flow model of ordering (Latour, 1999, p. 100).

The idea of symmetry is in turn represented in Latour's cycles in effect of how "...it is impossible, by definition, to give a general description once and for all of the unpredictable and heterogeneous links that explain the circulatory system...it must nevertheless be possible to outline the different preoccupations..." (Latour, 1999, p. 99). In extension hereof, Latour's model emphasizes non-reduction by pointing to how sequences of connecting events are not determined by certain drivers, but rather that "...*the existence of this connection depends on what the actors have done or not done to establish it.*" [original italics] (p. 86). The assumption of recursive process is highlighted, amongst others, in the continuous way "Each of these five activities is as important as the others, and each feeds back into itself and into the other four..." (p. 99). An indication of applied reflexivity is in turn found in the way the model is built on the notion of avoiding "The strange invention of an 'outside' world." (p. 3).

Having presented the approach to – and structuring of the analysis, we can move on to the answering of the three research questions. Following the analytical tripod, an overall conclusion will present the aggregated findings in referring to the problem formulation. In extension, a discussion of the projects contributions to the field of research, and new problems for further enquiry, will be undertaken.

Research Question 1

How did materiality help the development of common means for the achievement of diverse ends?

Based on the analytical assumptions and following the presented structure, research question 1 here embarks on telling the story of how material objects influenced a growing number of actors in the process of converging on a set of common means. Telling this story mainly involves appreciating how processes of materially mediated translation (Latour, 1999) aided the formation of a shared mental model (Weick, Sutcliffe & Obstfeld, 2005) relevant for performing the different cycles of action (Latour, 1999) involved in running a shelter. Inversely it also involves seeing how the different cycles of the blood flow were involved in forming the very same mental model. That is, the cycles of action, and the shared mental model of common means, both relevant for running a shelter, are understood as developing through mutual influence. Answering research question 1 thus comes to mean exploring how materiality pushed for human convergence on a collective mental model constituting common means. In engaging with the exploration of materiality in the formation of common means, it is initially worth elaborating what the ideas of collective structure formation specifically entail in the context of the EVS.

From Diverse Ends to Common Means

Firstly, there is the presumption that people have diverse ends. That is, interests are based on uniquely understood personal experience. Thus, the notion reminds us how “It is common to assert that individual differences exist, but the full implication of this assertion often gets lost in discussions of collective behaviour.” (Weick, 1979, p. 91). Neglecting the assumption of people having diverse ends would in turn also lead to a break with the central tenet of non-reduction “...by driving a wedge between those that are doing the driving and the rest...” (Law, 1994, p. 12).

Secondly, there is the matter of emergent common means, following asserted diverse ends. In approaching such a process we should:

"Note that a preliminary convergence of interest occurs because each anticipates that the other can provide a benefit and each has similar notion of how this can be accomplished. Having *first* converged on shared ideas of how a structure can form (i.e., on means), the persons *then* activate a repetitive series of interlocked behaviours – that is, collective structure." [original italics]

(Weick, 1979, p. 90)

Weick's understanding points to how the analysis here should focus on the manner in which a heterogeneous group of actors converged on a specific idea. An emphasis on the emergence of such a shared idea entails an attempt at illustrating how materiality influenced "...an initial overlap among people and their beliefs – an overlap that *looks like* behaviour controlled by norms – [which] makes it possible for more enduring social relationships to emerge." [original italics] (Ibid.).

A relevant way of understanding this sharing of ideas is presented in the notions of belief driven processes of sensemaking (Weick, 1995, chap. 6) and mental models (Weick et al., 2005). The implications of these two ways of talking about common means are not dissimilar in the sense that they both refer to knowledge which can "...influence what people notice and how events unfold." (Weick, 1995, p. 133). This understanding in turn beckons that the terms 'beliefs' and 'mental model' are applied synonymously. In moving on we can thus turn to the co-development of action and meaning in processes of translation throughout the different cycles of the ecology of action (1999), relevant for the emergence of a shelter.

Translation and the Blood Flow Cycles – An Introduction

In order to further understanding the role of materiality in the emergence of common means, we can at this point return to the notion of the circulatory system (see fig. 2). Doing so implies elaborating the five types of activities which need to be described "...if we wish to understand in any sort of realistic way what a given...discipline is up to: instruments, colleagues, allies, public representation, and finally, what I will call *links and knots* so as to avoid the historical baggage that comes with 'conceptual content'." [original italics] (Latour,

1999, p. 99). Before touching upon the specific cycles, it should however be noted how each of them represents processes of translation (e.g. Latour, 1992; 1999).

Translation

The notion of translation becomes relevant for understanding the actors converging around the forming shelter when appreciating how it provides a "...system of guidance and alignment that gives them some chance of meeting in the middle rather than missing each other." (Latour, 1999, p. 87). More specifically, translation touches upon the activities whereby actors try "...to impose themselves and their definition of the situation on others..." (Callon, 1986b, p. 1). Hence, translation is all about the actions an actor undertakes in the efforts of "...interesting an increasing number of allies who will make you stronger and stronger." (Akrich, Callon & Latour, 2002, p. 205).

Understanding translation in relation to the emergence of organizing is thus a matter of looking at how actors mutually define "...their identity, the roles they should play, the nature of the bonds that unite them, their respective sizes and the history in which they participate." (Callon, 1986a, p. 24). In taking the point to a more collective level, we can note how translation was touched by Czarniawska by inferring how:

"...there must be something that precedes the making of actors, and that is actions. In other words, actors, to the extent that they are seen as entities, become 'entified' through their actions, which confer identity upon them. But actions are relational, they do not occur in a vacuum. They connect actors-in-the-making. Moreover, by being relational they create associations that work over time to make what we see as entities, as actors are part of their actions, and vice versa."

(Czarniawska in Hernes, 2008, p. 31)

It is in turn the role of materiality in aiding these translation processes that comes to be the emphasis of the analysis. This implies exploring what Latour (1999) defined as the material mediation of translation. However, before elaborating the idea of material mediation of translation in relation to the empirical material, it is worth looking closer at the relation

between translation and collective structure formation as means-convergence (Weick, 1979; 2001).

Translation as the Transmission of Sensemaking

“Collective structures form when self-sufficiency proves problematic.”

(Allport in Weick, 2001, p. 17)

In order to understand the role of translation in collective structure formation, we can relevantly refer to the idea of Allport presented by Weick above. That is, Weick here concisely points to the space in which the notion of translation can contribute to an understanding of collective structure formation. The connection becomes increasingly clear in seeing that when self-sufficiency proves problematic “...interests are ‘translated’. That is, when their goals are frustrated, actors take detours through the goals of others, resulting in a general drift, the language of one actor being substituted for the language of another.” (Latour, 1999, p. 89).

Translation is here seen as the processes “...whereby behaviours interlock as sensemaking is transmitted between persons.” (Hernes, 2008, p. 131).

Talking of translation thus seems increasingly appropriate when recalling how common means are understood as constituted by established beliefs “...acquired during...work, training and life experience.” (Weick et al., 2005, p. 411). In effect, the notion of translation points to how people, and as we shall see also objects, in the ecology of the forming shelter variously affected the EVS affiliates and their definition of the situation. That is, the EVS' mental model of common means is here seen as an outcome of translation processes. We should in turn note how combining concepts of sensemaking and translation here entails that Latour's conception of 'interests', and Weick's notion of a 'mental model' or 'beliefs', are superimposed on each other. Actors are thus here seen as developing a mental model as they are translated. With the notion of translation implying the activities potentially leading to the sharing of beliefs amongst different actors, we are in a new way sensitized to seeing how “The sensemaking starts with actions rather than beliefs.” (Weick, 1995, p. 134).

Having elaborated how translation is understood as a central process in the emergence of organizing, we can here look further into the different cycles of the blood flow model (Latour, 1999). These cycles in turn represent the different but interconnected elements in the ecology of action which were translated by the actors around the EVS, in the establishment of an emergency shelter.

Five Cycles of Translation

Latour's first loop of translation processes, called the mobilization of the world, applies in large part to "...all the means by which nonhumans are progressively loaded into discourse...It is a matter of moving toward the world, making it mobile, bringing it to the site of controversy, keeping it engaged, and making it available for arguments." (Latour, 1999, p. 100). The first loop is thus well suited for understanding how "...operations of conviction mobilize a mixture of human and nonhuman agents." (Latour, 1999, p. 98). As we shall come to see, in the context of the EVS, mobilizing the world "...primarily designates the *instruments and major equipment...*" [original italics] (Latour, 1999, p. 100) put into play when transmitting sensemaking amongst the various actors.

The loop of autonomization in turn represents all the different translation activities whereby the actors involved in the shelter found "colleagues" (Latour, 1999, p. 102). In relation hereto, the cycle thus also comes to include the different institutions and regulations relevant for the development of collegial behaviour. As expressed by Latour, the institutions and regulations represent the existing and continually induced elements which exist in order "...to keep the crowds of colleagues together." (1999, p. 103). The loop is in the context of the EVS relevant for appreciating the process of entification, in the sense that it implies exploring "...the way in which a discipline, a profession, a clique, or an 'invisible college' becomes independent and forms its own criteria of relevance." (Latour, 1999, p. 102).

Yet another loop has been given the descriptive name of alliances (Latour, 1999, p. 103). This cycle of translation delineates the processes whereby "Groups that wouldn't previously give each other the time of day may be enrolled in the...controversies." (Ibid.). The loop of alliances thus focuses on how "...the social and material world has to be worked on to make these alliances appear, in retrospect, inevitable." (Latour, 1999, p. 104). In the

story of the shelter, we shall come to see how talking of alliances is mainly a matter of the actors "...themselves placing the discipline in a context sufficiently large and secure to enable it to exist and endure." (Ibid.).

The fourth cycle of the blood flow has been named public representation in broadly referring to the members of the forming shelter's "...relations...with civilians: reporters, pundits, and the man and woman in the street." (Latour, 1999, p. 105). As we shall see, the PR cycle relevantly taps into the forming shelters use of different media. It is in this way that the cycle of public representation "Like all the others...requires...a completely different set of skills, unrelated to those of the other loops, and yet determinant for them all. One may be good at convincing ministers but completely unable to field questions on a talk show." (Ibid.). As the analysis will also come to show, it turns out that the EVS affiliates were initially unable to convince ministers, but compensated somewhat for it exactly by being good at fielding questions in the TV-media.

In describing the first four cycles of the forming shelters ecology "We have simply followed the veins and arteries and arrive now, inevitably, at the pumping heart." (Latour, 1999, p. 106). What Latour calls the links and knots represents the immediate activities involved in running a shelter. In this way "There is indeed a conceptual core, but this is not defined by the preoccupations located at the *furthest remove* from the others; on the contrary, it is what keeps them all together, what strengthens their cohesion, what *accelerates their circulation.*" [original italics] (Latour, 1999, p. 108).

As should be apparent from the above sketch of translation throughout the different cycles of the ecology, the concept is deemed as an important process in the exploration of materiality in the emergence of organizing. Hence, the concept of materially mediated translation will come to present an understanding of how the members of the EVS gradually grew in numbers by affiliating still more actors under the mental model of common means relevant for the emergence of the shelter. A large part of the upcoming analysis does however also focus on many of the translation processes which went prior to the concerted beliefs and the ongoing affiliation of still more people and things under these beliefs. That is, it will be explored how the mental model of common means, positing that the homeless should be brought inside during the cold nights, was developed in translation cycles related to other projects and actors. This will in turn provide an appreciation of the many diverse

materially mediated translation processes involved in developing the means, which later became common to a growing number of relevant affiliates throughout the cycles relating to it.

Having elaborated central concepts in the understanding of the forming shelter, the empirical material testifying to the role of material objects in the emergence of collective structure can here be explored. However, before focussing on processes of materially mediated translation around the emerging shelter, we can start the story by looking at a central instance of materially influenced ecological change (Weick, 2001).

Ecological Change

“The winter 2009-2010 was very cold with shortage in precipitation, and excess sunshine...Because of this, it is radically different from the winters of the past many years...”
(Scharling, 2010)

As hinted above, and as will be stressed recurrently throughout the analysis, the role of materiality in the form of the weather is deemed particularly relevant in trying to present a rendering of the emergent shelter.

The case of the EVS is however not the only story of how the weather affects organizing. The significance of meteorological conditions was highlighted by the famed accounts of “...a dynamic active environment of wildland fire that is being altered by complex interactions among terrain and heat and wind...” in analysing the Mann Gulch disaster (Weick, 2001, p. 97), and “...a dynamic active environment of oversize aircraft moving around without radar contact or centerline lights in deteriorating weather...”, in the analysis of the Tenerife air disaster (*Ibid.*).

The story of the EVS similarly tells of how ecological change provided by the weather was included in sensemaking leading to the understanding that a catastrophe was in progress. This can be initially exemplified with the actors noting how “...actually four homeless people had perished within very very short time. A month.” (April C., interview, L. 1102-1103). When talking of the weather, the respondents presented the experience that “It was what triggered it, right.” (Martin S., interview, L. 3355). This understanding was

widespread despite that the circumstances around the EVS contained considerably fewer deaths than for instance that presented by Lanzara (1983). The catastrophe affecting the homeless people of Denmark was nonetheless experienced as very real to the forming EVS collective, thus pointing to how "...in organizational life, people often produce part of the environment they face." (Weick, 1995, p. 30). Hence, a natural disaster is here understood as consisting of non-human ecological change, but importantly also cognitive human sensemaking.

That the situation was understood as disastrous was presented relevantly in the forming collective's use of a specific metaphor. In talking about their experience, the EVS members came to present the situation as analogous to a large scale earthquake in Haiti (Carroll, 2010) around the same time. There was an understanding that "This right here is Haiti in a miniature format..." (Martin S., interview, L. 3060). When April Chris presented the understanding, she pointed to how:

"...one of the things I experienced was for example when the earthquake in Haiti struck, that all Danes suddenly jumped up...And I sat around thinking, I can understand that, that's horrible as hell, and I would have done the same...but there is just one thing, we have a catastrophe of the same reach, the same size, if you reduce the scale – in our own backyard, which means that we have homeless people of Danish and foreign heritage laying around dying in the streets here at home."

(April C., interview, L. 1074-1080)

By altering the situation of the homeless, and the ecology of the actors converging on the EVS, the weather in a straight forward way provided "...the raw materials that trigger sensemaking." (Weick, 2001, p. 97). Up until the weather got so cold that homeless people began freezing to death, not much changed. However, as pointed out by Michael Espensen in talking of the weather "...you can say it lead to the situation, what the hell do we do?". (Michael E., interview, L. 3402).

The weather provided change by means of discrepancies between established beliefs and what was understood as happening. Denmark was by some seen as a country which had a social system ensuring that people did not freeze to death in the street. The deaths of a

number of homeless people thus parted with this understanding and led to a focus exemplified in April's statement that "...we knew very little about homeless people, and how many there were, or what the problems were, all we knew was that there were some people walking the streets out there and freezing." (April C., interview, L. 96-98). In such a way, the weather here helps create "...a picture of the kind of ecological change that intensifies the activity of sensemaking." (Weick, 2001, p. 99). Hence, the situation around the meteorological events can be understood as the outcome of ecological change, in the sense that people began to note "...the unexpected absence of important objects." (Weick, 2001, p. 97).

It is also worth pointing to how the weather, whilst understood as a bringer of ecological change, has multiple implications. Materiality was here both a source of peril and opportunity. Whilst the weather was an active part in the death of a number of homeless people, it was also an instigator of the emergence of collective structuring. The process was explained by Lanzara in noting how "The peculiar morphological features of the environment, as perceived by the actor, guide and structure his strategy of action." (Lanzara, 1983, p. 76). However, it should still be emphasized how:

"...the emergence and the intervention...should not simply be seen as a gap-filling adaptation, but as a creative act of organizational design. The actor *actively* produced a model of his own intervention. Had he not produced *that* kind of intervention, there would have not been *that* kind of environment." [original italics].

(Ibid.)

Having noted how the weather can be understood as a bringer of ecological change, the story of the EVS can at this point be elaborated by supplementing the established vocabulary of sensemaking (e.g. Weick, 1979; 2005) with terms of relational materialism (e.g. Law, 1994; Latour, 1992; 1999).

Material Mediation in the Emergence of Common Means

When the ecology of the shelter-in-the-making was faced with homeless people freezing, several actors began to move on the issue. As it turned out, the recently changed situation of the homeless stood in opposition to the way a part of the regular Danish population liked it to be. When April explained the process, she touched upon how:

“...I am just a regular human being with a conscience...and it got me to stop and think okay how the hell can a society like ours, which is based on welfare and social awareness, and we are all raised to if things go wrong then we have a safety network and we have social services and offices and ministries for EVERYTHING and administrations for EVERYTHING, that this exact problem could occur in Denmark.”

(April C., interview, L. 33-44)

In order to further understand the process of how the weather, in providing ecological change, influenced the formation of common means around the EVS, we should in turn focus on how the story of the freezing homeless was made public, or better still, how the situation became social (Hernes, 2008, chap. 4). This is deemed relevant since it would be wrong to assume that the changed situation of the homeless would automatically diffuse from the back alleys of Copenhagen, reaching regular citizens such as April, without the contributions of many different people and things. It is in relation to this process that the story of the assemblage around a TV-show enters the picture.

Translation in the Making of a TV-Show

One of the actors involved in the TV-broadcast, which came to influence the formation of common means stipulating that the homeless should be sheltered, was Martin Skriver. Martin, and Michael Espensen, both work with the homeless people of Copenhagen in a project called The Morning Café for the Homeless. The project provides breakfast/lunch and a stable point of reference in the hours between 08:00 and 14:00. In effect of their work, Martin and Michael were attuned to what was happening around the homeless at the time. One way Martin expressed this was by pointing to how “I mean I had – I see the kind of

clothes these people come around in, right. And many of them were not prepared for -15 degrees." (Martin S., interview, L. 2046-2047).

As it turned out, still other actors, with different interest, had at different points in time also thought of the homeless. Even before the weather brought about the elaborate ecological change, a group of actors had incorporated the homeless in their interests by planning to simply provide them with new sleeping bags during the cold season. These plans thus became increasingly timely as the weather had worsened. Martin explained how:

"...there was some young guys from Jutland, the entrepreneurial type, who wanted to do some cheap PR for their new business. And they had found out that they could get on Go' Aften Danmark [A prime time Danish TV show] and advertise for their new business by handing out these sleeping bags to the homeless. So you could call it a trade-off. And then they contacted me and asked if I wanted to participate in it, because they had these 200 sleeping bags, but no contact with the homeless, whether I could create that contact and have the homeless people come pick up some sleeping bags. I said sure, I can do that, that's exactly what I can do. And they all wanted a good sleeping bag, because it's fucking cold, right."

(Martin S., interview, L. 2006-2013).

The above statement thus presents us with a first empirical example of a process of translation. We can start by seeing the situation as consisting of two different interests or mental models, as represented by the entrepreneurs and Martin, and the materials mediating them (Latour, 1999).

The role of telephones and sleeping bags are here seen as relevant for a central event in the forming of the common ends of the EVS, and for more generally exemplifying many of the materially influenced processes in the emergence of the shelter.

Material Mediation as Interference

Acting from an interest of 'helping their business', the entrepreneurs from Jutland tended to the PR cycle of their company's ecology in contacting Martin who had an interest in 'helping

the homeless'. What is of relevance here is in turn the contribution of the 200 sleeping bags, in them being understood as making up an element of material mediation in the process of translation. The notion can be approached in noting Martin's stake in the public relations cycle of the entrepreneurs. That is, without the 200 sleeping bags, their attempt at translating Martin into their PR work would most likely have stranded at "disinterest" (Latour, 1999, p. 184). However, in the presence of the sleeping bags for the homeless, we can note a material "interference" (Latour, 1999, p. 178) whereby the interests of Martin and the entrepreneurs are bridged in a process of translation. The sleeping bags enabled them to arrive at the idea that 'we should all go on TV and help the homeless'. In this way, the sleeping bags ensured "...the creation of a link that did not exist before and that to some degree modifies the original two." (Latour, 1999, p. 179). That is, the sleeping bags played an essential part in uniting different interests. In this way, materiality was relevant for the formation of a new belief amongst the previously unaffiliated actors. This is in turn one way of seeing why "Responsibility for action must be shared among the various actants." (Latour, 1999, p. 180), and not exclusively here be sought among humans.

Material Mediation as Composition

Secondly we can look at how telephones provided relevant input by contributing to processes of "composition" (Latour, 1999, p. 180). With the above understanding of the input from sleeping bags in mind, we can engage the role of telephones by seeing how "...the prime mover of an action becomes a new, distributed, and nested series of practices whose sum may be possible to add up but only if we respect the mediating role of all the actants mobilized in the series." (Latour, 1999, p. 181). Telephones enabled speech to quickly travel great distances. Had there been no telephones or similar communication devices available, it would have been necessary for the entrepreneurs to run around, seek out, and present the message to Martin in person. This would in turn be no small task since Jutland is relatively far away from Copenhagen.

With the communicational exchange involving one of the entrepreneurs, telephones, and Martin, we should thus try to note "Who performs the action? Agent 1 plus Agent 2 plus Agent 3. Action is a property of associated entities. Agent 1 is allowed, authorized, enabled, afforded by the others." (Latour, 1999, p. 182). Appreciating the role of telephones in

relation to translating the PR - and alliance cycles of the entrepreneurs, and Martin's cycle of alliances, in turn enables us to see how "Action is simply not a property of humans *but of an association of actants...*provisional 'actorial' roles may be attributed to actants only because actants are in the process of exchanging competences, offering one another new possibilities, new goals, new functions." (Latour, 1999, p. 182).

Material Mediation as Delegation

If we return to talking of the sleeping bags, we can also note how material objects were involved in processes of "delegation" (Latour, 1999, p. 185). In focussing on the process of translation between the entrepreneurs and Martin, we may note how "In this context the notion of detour, of translation, should be modified to absorb, not only...a shift in the definition of goals and functions, but also a *change in the very matter of expression.*" [original italics] (Latour, 1999, p. 186). In effect of the sleeping bags making for an overlap in the cycles of action around previously unrelated projects, they united the differing mental models of 'taking care of business' and 'taking care of the homeless', into the notion of 'going on TV and handing out winter goods to people without a home'. It is in this way that we should note how "Not only has one meaning...been displaced into another, but an action...has been translated into another kind of expression...Thus *we remain in meaning but no longer in discourse;* yet we do not reside among mere objects." [original italics] (Latour, 1999, p. 187). In this sense, the entrepreneurs delegated the task of convincing Martin to the sleeping bags. An appreciation of the effect can be increased in thinking of how the entrepreneurs would have been met with disinterest on behalf of Martin, had they only presented a verbal 'please', and no material mediations to go with it. Processes of delegation to non-humans (Latour, 1992) will in turn be presented recurrently throughout the entire analysis, as they are understood to account for many of the materially influenced process around the emergence of the shelter.

Materially Mediated Translation in Extension of the TV-Show

Influenced by the above translation process, Martin went on TV and was interviewed on his understanding of the situation of homeless, which he saw as worsened drastically along side

the weather. The interview was done whilst he handed out sleeping bags and presented the idea of a nation-wide collection of winter equipment for people living in the streets, also recently developed in concert with the entrepreneurs. Hence Martin, entrepreneurs from Jutland, and TV-people, engaged in a concerted effort to give sleeping bags, and other goods to be collected later, to the homeless.

The assemblage around the TV-show thus started their own attempt at translation, in order to get donations for the collection and stimulate the different cycles of their newly established project. By going on TV and pointing to how homeless people of Copenhagen had already died in relation to the weather, the actors mobilized the world by including the corpses of homeless people in the "...progressive packing of non-humans into human discourse." (Latour, 1999, p. 92). Shifting dead bodies into the discussion empowered the further argument that "...If nobody does anything, then somebody will die from this." (Martin S., interview, L. 2142-2143). As with the story of the sleeping bags, the arguments of Martin and the entrepreneurs would have been weakened had they here not been materially mediated by dead bodies.

In order to further understand how these corpses, and other elements of the situation, were presented to otherwise uninvolved Danes, we can in turn note how materiality was of significance in effect of its capacity for further delegation.

The collective entity of the TV broad-casting system, made up of wires, screens, cameras, electrons etc. constituted efficient material odds and ends necessary for thoroughly associating those people respectively composing and watching the TV-show. With all these elements having been mobilized, they influenced the translation attempt of the assemblage behind the TV-show in providing "...the direction the collective takes once its shape, extent and composition have been altered by the enrolment and mobilization of new actants." (Latour, 1999, p. 194). The broadcasting system made it possible, by means of pictures and sound, to circulate the bad weather, and stories of dead bodies in the specific context.

When talking of the formation of a mental model of common means around the EVS, the assemblage around the TV-show is however not so relevant in the way in which it succeeded in translating a number of previously untouched Danes. Rather we should note the way in which the attempt at translation was only a partial step.

The Materially Mediated Formation of Means

One of the people who were watching the TV-show was April Chris. April exemplified her initial contact with the TV-show assemblage, and thus the situation of the homeless, in saying how:

“...on the 7. of January I saw this show on TV about some young guys who had launched an initiative for a national collection of some sleeping bags for the 22. of January because there was quite a lot of homeless people freezing in the streets...And then I thought what can I do? Well I could volunteer for the collection, so I went online and I found these guys and then I phoned them up and said to them well I live in Valby [a part of Copenhagen] and if you need a drop off point for the donated items, then I would like to do this...and then I went to bed, in my lovely warm bed, and then my 13-year-old daughter came in and laid down next to me and then she says oh mom it's cold as hell out there, I'm glad I'm not sleeping out there tonight. And then I just sat up, and then the thoughts were circling around in my mind all night. She was actually right about that. One thing is for me to volunteer for the collection between the 7. and 22. of January, but from the 7. and 22., that was a really long time, and in that period there was some people out there freezing in the street in these conditions...”

(April C., interview, L. 34-52)

From April's account we can see how she was initially translated by the assemblage behind the TV-show, in their work of creating alliances, colleagues, whilst tending to their links and knots. That is, she was mobilized to partake in their project in adhering to the function they had laid out for her. Towards the end of her statement April does however also point to how she was quickly involved in yet another process of translation also relating to her understanding of what was to be done about the situation of the homeless. In relating to her daughters idea that 'people shouldn't sleep outside in these temperatures' April changed her mental model in a process of translation mediated by a material device in the shape of - what was later to become the name of the shelter - a warm bed.

April pointed out that she had been translated in saying "...then I thought there has to be something, some rooms, there has to be some things, I mean it's a big city and there are arts and heritage centres...there are all sorts of weird places, it must be possible to open

these up because it's just about getting them inside..." (April C., interview, L. 60-63). In stressing that "it's just about getting them inside", April here also presents us with what was later to become the common means in the emergence of the EVS. The idea was simply to get the homeless people of Copenhagen out of the cold during nights.

In following the chain of translations presented above, we thus arrive at the definition of the situation which outlined the initial means of the EVS. An understanding was created stipulating how "It was just too cold. I mean people sleep in sleeping bags when it is maybe 5 degrees [Celsius], but when it is freezing 10 degrees or 15 degrees and it is raining - or snowing and there is perhaps some chill-factor in relation to the wind, then everybody has to come inside." (Helene V., interview, L. 1133-1135).

In this way we can come to appreciate how materiality in form of cold, snow, wind, sleeping bags, dead bodies, TV cameras, wires, screens, a warm bed, etc. played a significant role in the emergence of the idea that the homeless were to be offered an emergency shelter. Materiality mediated the translation of beliefs between actors tending to the different cycles of their diverse projects.

However, despite indicating how the means of the emerging EVS were assembled, the analysis has yet to explore how these means where spread. That is, focus should here be put on how materiality influenced an increasing number of actors to begin defining the situation as Helene above in a process we can call the collectivization of a mental model.

Collectivizing Means

In being clear on the means for achieving whatever ends she might have had, April began relating to the different cycles of a shelter. In other words, in wanting to act on the belief that the homeless should be brought inside during nights, she was required to engage with all the mutually dependent cycles relevant for establishing a shelter.

Whereas April's freshly conceived mental model stipulated her definition of what should be done, the links and knots of Latour's fifth cycle represents the actions necessary for tending to the objective. The cycle thus consisted of the actions immediately involved filling the homeless people of Copenhagen into a warm space during nights. But as was emphasised in the initial presentation of Latour's cycles, "If one takes the content on one

side, and the context on the other, then the flow...becomes incomprehensible, and so does the source of its oxygen and nutriment, as well as their means of entering the bloodstream." (Latour, 1999, p. 107). In appreciating how context and content are interconnected, we can note how April and the soon to be expanding collective were obliged to move through all the cycles making up the ecology of the forming EVS, in wanting to tend to the links and knots of sheltering the homeless.

April thus directed her initial acts towards alliances and autonomization in asking herself "...so what do you do when you need to start something up? If you are logical and a strategist then you get hold of someone who actually knows something about the area..." (April C., interview, L. 174-176). Attempts at creating alliances and colleagues, represented by the enrolment of new groups of relevant actors, were highlighted in her saying "...so then I phoned the social authorities of Copenhagen and was told that it was a problem that they really could not do anything about...then I phoned the Ministry of Social Affairs and there I also received a disheartening dismissive answer." (April C., interview, L. 64-67).

In her efforts of tending to alliances and autonomization, in order to sort out the links and knots of filling the homeless into a warm space during nights, April continued to mobilize the world in using her mobile phone. Over time she reached her personal friend Helene Vindsmark, Martin whom she had seen the night before on TV, and Martin's co-worker Michael Espensen. Contrary to the official Danish social institutions, these three actors where more readily translated into the mental model stipulating that the homeless were to be brought inside. Martin highlighted the process in saying how:

"...I was contacted by April who said that she had seen us on TV, and that she thought that it was just to freaking lousy that they were to just lay out there and die – sleep in the cold and such and that they risked dying and the like. And then I said you're complete right, I couldn't agree more. Then she says well I am kind of a bulldozer really, I am pretty damn sure that I can open...a church or something, so we can get these people inside. And that – is that something you would want to be in on? And then I just immediately said YES. If you can do that, then I will see to it that we - you know get some volunteers..."

(Martin S., interview, L. 2017-2023)

A growing circle of actors were thus united under a mental model of common means. In the efforts of achieving their diverse ends, an increasing number of actors thus agreed that the homeless people of Copenhagen were to be offered a warm bed. By helping the fulfilment of diverse ends, materially mediated translation thus comes to be of significance in the sense that it "...affords the possibility of increased need-satisfaction and self-expression." (Brockett in Weick, 1979, p. 90).

The growing group in turn attempted to translate additional elements of the ecology in order to perform the links and knots. We may in accordance here note how materiality played a role in furthering these processes.

Enlisting Humans and Non-Humans

In the work of tending to the cycles of the forming shelter, material objects played a significant role in the processes of mobilizing the world.

The forming shelter's processes of displacing materiality into discourse to a large extent revolved around packing corpses and the weather into the discussion by continuously stressing how "...I mean listen up, people are dying." (Martin S., interview, L. 3058). In mobilizing the world, the actors touched upon a defining point in the history of the EVS when reaching the alliance and colleague Klaus Mygind, and the entities on behalf of whom he spoke. April explained the process in saying how they tried to get in contact with:

"...different local politicians recently elected for the citizen council, and one of them which I reached was Klaus Mygind...and I had no idea who he was, I just called him up – started making some noise - and he was like well what can I do to help? I said I don't know, but I've been told that you have been elected on behalf of SF [a Danish political party], for the citizen council, so I guess you should be able to do something. And he was able, he was the principal of Blågårds Plads Skole [a Copenhagen elementary school] and as he said, I can open my gym hall..."

(April C., interview, L. 87-93)

As with Martin, Michael, and Helene, the translation of the headmaster, and the gym hall for which he spoke, did not require much work after having mobilized the world. Translating the different cycles of the ecology did at this point of the story thus not present many obstacles. The explanation for this is in turn understood as twofold.

Weather Forecasts in Material Mediation

The first reason can be found in how the actors above were not the only ones who mobilized the world in a way relevant for making the means of the EVS common. The Danish Meteorological Institute [DMI from hereon], in close collaboration with the TV-broadcasting system and internet service providers, also mobilized material objects in a way relevant for convincing new actors of the necessity of the shelter. With the experts of DMI mobilizing a huge assortment of materials such as satellites, computers, graphs, numbers, letters, curves and symbols, they were able to displace the future weather into what we know as weather forecasts (Fig. 3).

Fig. 3. A weather forecast from the evening of the 7th of January 2010. Apart from the numbers, graphs, and symbols, we can note how the red bulletin-box in the top right corner reads “ICE COLD WEEKEND”.

Despite that the weather's recurrent contestation of forecasts is perhaps the most famous feature of these translation processes, DMI and their companions still contributed to

problematizing that the homeless were sleeping outdoors. This displacement of the future weather effected the situation by presenting the forming EVS with the argument that “It looked – the weather forecast looked, it looked bleak, right...we were convinced that some of them would die in the cold if we didn’t – I mean at night, right, if they were lying on a bench or something, right.” (Martin S., interview, L. 2039-2042). This mobilization of the world, involving the all the complicated material bits involved in weather forecasts, along with the dead homeless people, represented a recurrent argument in the EVS’ efforts of public representation. The PR cycle was in turn further supported by non-human delegates illustrated in the EVS affiliates pointing to how “...we have made the website...been in the media, radio, TV, the papers...” (Martin Skriver, interview, L. 2071-2072). The collective was in this way able to point out to many sensemakers how “...they had forecast it - it was leading up to that very very cold weekend where everything just plummeted down.” (April C., interview, L. 52-53).

The Weather as Material Mediator

The contributions of the meteorological conditions can here also be understood by appreciating their reach in processes of mediation. The mediative effect of the weather was pointed out by Michael in saying how it “...has a big influence you might say, for when they are cold you are cold...” (Michael E., interview, L. 3503). Translating still more regular citizens into the mental was thus aided by materiality in the sense that upon contact “...people were actually pretty much on the same level, they could feel it on their own body when they stood there getting ready to go to work at seven in the morning, right.” (Martin S., interview, L. 3062-3064). As expressed by Michael, the mediation of the weather was so significant that it became “...the common third element...” (Michael E., interview, L. 3773).

Summing up

In exploring how materiality aided means-convergence (Weick, 1979) amidst a heterogeneous group of actors, concepts of relational materialism (e.g. Law, 1994; Latour 1992) were variously applied. Specifically, the notion of translation in the blood flow model of ordering (Latour, 1999) was utilized in presenting a map of how different human and non-

human actors enabled that people began converging on a mental model (Weick et al., 2005) of common means.

Initially it was pointed out how the weather, in imposing itself on the situation of the homeless in a changed way through a process of ecological change (Weick, 2001), ended up taking the lives of four homeless people. In succession it was illustrated how a small group of actors, being variously aware of- and opposed to this development, relied on many material components, a central one being a TV broad-casting system, in attempting to limit the tragic effects. Their task was thus sought done by recruiting other people and things to help their project of collecting and handing out winter equipment to the homeless. Their approach to aiding those without a home was in turn accepted and supported by some. In the context of the EVS the significance of the materially supported TV-show was however found in the way it, in concert with the daughter of a central actor, a warm bed, and the bad weather, served to form the soon-to-be collective mental model.

The analysis then moved on to show how material objects enabled the emergent means of helping the homeless to spread to a growing circle of actors, in a process of collectivization via phones etc. In addition, it was pointed out how materiality, primarily in the form of the weather, weather forecasts, and dead bodies, enabled the mental model of common means to be spread in a sparsely contested manner.

The explanation of how materiality helped the formation of common means for achieving the diverse ends of contextually unaffiliated actors thus comes to be a story of many material micro processes. These materially mediated processes of translation were encompassed in working out that something should be done about the situation of the homeless, working out what that 'something' was, and collectivising the established understanding.

Having presented a rendering of material inputs in the development of a mental model of common means, the analysis can here move on to exploring how artefacts pushed for the development of common ends.

Research Question 2

How did materiality contribute to the movement from common means to common ends?

In understanding the contributions of materiality in the development of common ends, the analysis will attempt to illustrate how different objects influenced circumstances around the actions of tending to the five cycles (Latour, 1999) of establishing a shelter, making them relevant for inducing behavioural commitment (Weick, 2001). The materially influenced circumstances related to commitment are in turn seen as moving processes of sensemaking by justification (Weick, 2001) from which common ends emerged.

From Common Means to Common Ends

In recalling the actions around the development and collectivization of common means, it is worth proceeding by remembering the words of Weick (1979, p. 92) stating how “Once the members converge on interlocked behaviours as the means to pursue diverse ends, there occurs a subtle shift away from diverse to *common ends*. The diverse ends remain, but they become subordinated to an emerging set of shared ends.” [original italics].

In attempting to engage the research question with such an understanding, the idea of behavioural commitment is of relevance. The notion of commitment has bearing in the context of emergent common ends in the sense that:

“Commitment to interdependent behaviours, justified as roles in an emerging collective structure, sets the stage for these justifications to become entities. In other words, people commit to and coordinate instrumental acts (means) before they worry about shared goals. But shared goals do emerge as people search for reasons that justify the earlier interdependent means to which they have become bound.”

(Weick, 2001, p. 17)

Common ends are thus understood as emerging amongst the EVS affiliates in the process of them justifying their collective means-based movement around the five cycles of translation. Accordingly, a mental model of common ends is understood as developed by the EVS affiliates in them looking back at their actions in a process of sensemaking by justification, attributing their initial doings to a retrospectively constructed collective cause.

With the above in mind, emphasis can be put on the influence of material objects in the emergence of processes related to commitment. In exploring such an influence we can recall how Weick (2001, p. 7) applied Salancik's notion of behavioural commitment in stating that:

"Whenever people act, their actions may become binding if those actions occur in a context of high choice, high irreversibility, and high visibility. If action occurs under these conditions, then subsequent events may be enacted in the service of justification. Thus, justification can become an important source of social structure, culture, and norms."

Applying Weick's understanding of commitment in turn beckons that focus should here be put on how materiality contributed to conditions of choice, irreversibility, and public awareness, under which the initial common means of the EVS affiliates were realised.

Emphasis is thus put on how we can see such materially contingent "committed interacts" (Weick, 2001, p. 16) as influencing processes of sensemaking by justification, which in turn enabled the emergence of common ends around the EVS.

Commitment Devices

Under the headline of commitment devices the analysis engages with empirical examples testifying to the materially aided construction of committing circumstances for action. Doing so implies showing how material objects contributed to conditions around collective action, rendering it increasingly public, irreversible and voluntary.

Before moving on, the plural form applied in the formulation of commitment devices should be emphasised since the exemplified objects – or commitment devices – did not separately present all of the features relevant for behavioural commitment, but did so when

understood in concert. In other words, commitment devices come to be of relevance when understood as diverse interconnected aggregates of entities. In this way we see how “In theory, reality is infinite. In practice...limited to a series of discrete entities whose characteristics or attributes are well defined.” (Callon, 1986a, p. 28). It is thus not obvious where to draw the line between different entities in the sense that “Behind each entity there hides a set of other entities which it more or less effectively draws together.” (Callon, 1986a, p. 30). Material objects such as commitment devices are in this way necessarily simplified or “black boxed” (Latour, 1999, p. 183).

In discussing commitment devices in the context of the EVS, the role of materiality in providing high choice will be taken up at a later point than the processing of publicity and irreversibility. The postponement is due to that the notion of volition is “...one of the more difficult characteristics of human action to define precisely, and is frequently associated with such concepts as freedom and personal responsibility.” (Salancik, 1977, p. 5). Salancik’s idea that choice is difficult to deal with, thus also seems to apply in the story of the EVS. The topic of volition seems most relevantly touched upon in a more conceptual discussion extending the presentation of the other two features induced by the differing devices.

A contextually relevant conception of the feature of irreversibility was presented by Michel Callon in his writings on techno-economic networks (1991). In recalling one or more of the translations around the establishment of common means, we can thus proceed by seeing irreversibility as “...(a) the extent to which it is subsequently impossible to go back to a point where that translation was only one amongst others; and (b) the extent to which it shapes and determines subsequent translations.”(Callon, 1991, p. 149). Publicity is in turn understood as referring “...to the extent to which others know of the action and the kinds of persons who know of it.” (Salancik, 1977, p. 6).

We may thus now turn to how different objects are seen as increasing irreversibility and publicity, whilst later to return to the relation between materiality and choice.

Facebook

An example of a commitment device is presented in the story of the Facebook website. With www.facebook.com being an Internet-based social network platform, it firstly comes to be

of relevance when trying to understand how the realization of common means became highly public.

The role of the Facebook website was repeatedly mentioned by all respondents in stressing how "...one of the first things we did, it was to establish a Facebook group, which has received a lot of support, but we also promoted it radically." (Helene V., interview, L. 1272-1273). The perception of the effectiveness of the website was also illustrated in statements explaining how a "...really good thing one should not forget, again communication, and how do you communicate best in this country? Facebook has turned out to be brilliant..." (April C., interview, L. 312-314). In the efforts to "spread the word" (Helene V. in Høvsgaard, 2010, p. 8), in order to perform the links and knots of the shelter, the EVS members are understood as engaging in alliances, public representation and autonomization in the mobilization of Facebook. Such processes were touched upon in the early diary note of Helene stating how "April comments on my facebook message a couple of minutes later, asking for volunteers to take a night shift, make coffee and tea, sandwiches, and..." (Ibid.).

The effects of the website in relation to the EVS are in many ways presented relevantly on Facebook's own introduction page in explaining Facebook's general errand as "Giving people the power to share and make the world more open and connected." (Giving people, Facebook website). Adding to the notion of the Facebook publicizing function, we find that "Millions of people use Facebook everyday to keep up with friends, upload an unlimited number of photos, share links and videos, and learn more about the people they meet." (Millions of people, Facebook website). With the above in mind, we may in turn move on to the specifics of the committing circumstances influenced by Facebook in the movement throughout the cycles.

In furthering the understanding of commitment devices, objects such as Facebook are understood as involved in further delegation to non-humans (Latour, 1992). Applying Latour's idea here means appreciating how the emerging collective enacted change by delegating publicizing tasks to the Facebook website. The delegated function of Facebook can in turn be put into a relevant perspective in recalling the point of John Law (1994, p. 24) stressing that "...left to their own devices *human actions and words do not spread very far at all.*" [original italics].

Inspired by Law, we can engage in a small thought experiment, which stipulates how “...every time you want to know what a nonhuman does, simply imagine what other humans or nonhumans would have to do were this character not present. This imaginary substitution exactly sizes up the role, or function, of this little character.” (Latour, 1992, p. 229). In order to do just this, we may note that Facebook at the time had around 2,2 million Danish users (Hansen, 2010) out of a total Danish population of approximately 5,5 million (Danmarks Statistik, 2011, p. 4). With the use of Facebook, quite a lot of Danes suddenly had the possibility of connecting to the message of the EVS. Large numbers are however not enough. The connective publicizing function can better be appreciated when considering the speed with which users can, apart from creating their own network, join preexisting digital networks, letting networks connect to networks (Facebook, Encyclopedia Britannica, 2010).

Following Latour, we may thus picture the EVS trying by other means to get hold of their contacts, and enabling those contacts to transfer the same message to their contacts, in a way substituting the circulation of inscribed text, pictures and links on Facebook. Such a picture can in turn be supplemented with a temporal aspect. The Facebook website enabled the constant presentation of the EVS message over time. The phenomenon was pointed out by Latour in noting how “A profound temporal shift takes place when nonhumans are appealed to; time is *folded*.” [original italics] (1992, p. 231). The EVS message was presented constantly, and not just when talked about or yelled out.

In noticing the delegation of publicizing tasks to the Facebook website, we may come to appreciate how materiality contributed to committing circumstances, and the emergence of common ends, by enabling “...the transformation of a major effort into a minor one...” (Latour, 1992, p. 229).

The relentlessness of Facebook in presenting the same text in a highly public and connected manner over time also in part points to how the actions of the EVS can be understood as irreversible. The notion applies in the sense that whilst it is possible for users to delete their own Facebook-groups and comments, it is worth noting how EVS names, locations, needs, and errands spread to other groups and forums. In the efforts of “spreading the word”, the EVS affiliates actively sought for their activities to be inscribed in several contexts via Facebook. Thus, the process moved the EVS message to places on the website, and still other websites, where the forming collective had no authority to delete the

content. The connective potential of the website meant that the EVS members themselves did not know how far or to where their message would travel. A snow-ball effect was illustrated in Helene pointing out how, after posting the opening of the shelter on Facebook, the news suddenly reached a Danish TV station. This example will however be processed in its own right at a later point.

As the message of the forming collective was distributed to fora beyond their control, an increasing amount of otherwise autonomous people began relating the EVS. Allocation of donations, questions, problems, compliments, and volunteers, escalated in an increasingly irreversible and unmanageable fashion. An example was presented by Helene in saying how:

“Suddenly there is a guy around who says he is a chef. He wants to join in. Within short time he is busy organizing the shopping and the volunteers who want to help out in the kitchen. I haven’t even asked him more about who he really is. I only know that his name is Poul and that he, without breaking a sweat, is serving food for over a hundred homeless people.”

(Helene V. in Høvsgaard, 2010, p. 9).

Understanding Facebook as a non-human delegate relevant for committing circumstances thus means noticing how it aided choices to “...commit resources to programs and structures that are not reversible...” (Weick, 2001, p. 8). The manner in which Facebook was mobilized, and is seen as feeding back into public relations, made it difficult for the EVS to stop the convergence of diverse people and materials. The process was underscored by how suddenly “One woman came by and offered to make tomato soup and pay for it herself, an old lady brought 20 kroner, a kindergarten brought home made buns...” (Ur., 2010).

On a related note, understanding Facebook as contributing to the irreversibility and public awareness of actions can in turn also be furthered by noting the role of the website in the line of revolutions in the Middle East and Northern Africa (Beaumont, 2011).

Printed Media

The printed media, mainly constituted by newspapers, also aided in making the attempt at getting the homeless inside, highly public. Thus, we are here presented with another

example of how the EVS affiliates mobilized the world in tending to their public representation (Latour, 1999). Newspapers to some extent functioned similarly to Facebook by conveying the message of a few, to a great number of sensemakers. Remembering Latour's thought experiment, we are here once again reminded how "...certain material, or combinations of material, effects are more durable, or more easily transported, than naked human bodies or their voices alone." (Law, 1994, p. 24).

An interesting feature of the printed media in this context, differentiating it slightly from the role played by Facebook, is the manner in which it contributed to the degree of irreversibility.

Whereas the EVS affiliates to a large extent had the choice to alter a great deal of the content of the Facebook group they had instated, the printed newspapers presented a different scenario. The EVS affiliates had less say as to the contents of the printed media, after it had been publicized.

As stated bluntly by April, there seemed to be a growing feeling that "...you cannot fucking stand around holding the rope for a man who is about to fall over the edge and then say oh now I'm tired, and let go, and then bye." (April C., interview, L. 451-453). What the printed media did was to cement the role of the EVS as rope holders in the eyes of many. In turn, whether the EVS members wanted to or not, it is often very hard if not impossible, to suddenly hold the presses. In this way the printed media thus influenced the degree to which the EVS "...could not back out half way through the task." (Weick, 2001, p. 6) since they, along with their actions, were continually displaced into public archives with intakes they were less able to control, let alone alter it after printing.

The Weather

In understanding the construction of materially influenced committing circumstances, we can once again look at the weather and its relation to the EVS.

Martin touched upon the commitment inducing role of the weather, when talking of what happened after the emerging collective had opened the shelter. Martin highlighted how "...then it was sort of up and running, as if the machine was sort of – we were sort of going at it, right. And I think we thought that well, -15 degrees and snowstorms, yeah well a

week, maybe 14 days, right, I mean it'll pass, right. But it didn't pass now did it." (Martin S., interview, L. 2056-2060).

As Martin highlights, the EVS affiliates expected their reality to quickly change back towards the way they had previously understood it. However, after short time they all began experiencing the scenario presented by Helene in explaining that "...we only had the gym hall for the weekend...going home and looking at the weather forecast, it was like alright then, it is going to be cold Monday and Tuesday as well, we have to find a new place." (Helene V., interview, L. 1185-1187). Despite referring to a forecast rather than the realised meteorological conditions, Helene points to an interesting effect of the weather when trying to understand behavioural commitment.

The EVS affiliates had voluntarily and publicly established the shelter giving the reason that it was unacceptable that homeless people risked freezing to death. However, this was done in the belief that the need was temporary. The continuous bad weather thus suddenly presented an experienced ongoing disaster, by keeping the temperatures low, the snow falling, and wind blowing. Hence, the weather made the actions of the EVS affiliates irreversible by maintaining the ecology of action in a perceived state of emergency, beckoning that extraordinary efforts were continued. The argument is also presented in seeing how there was a general understanding that the work had to be done "Due to the fact that we were in that situation – I mean people could easily see that it was cold as hell and that there was a snow blizzard blowing outside, right." (Martin S., interview, L. 3055-3056).

It should be noted that there is a temporal aspect worth remembering when understanding the weather as a commitment device. As was presented above, it was the recurrent situative effects of the weather which led to potentially committing circumstances. Hence, the role of the weather here gains its relevance after initial action was undertaken. This does however not negate the influence of the weather as a commitment device, since we may recall that sensemaking is itself an ongoing activity (Weick, 1995, chap. 6).

TV-News Broadcasts

News broadcasts on television can also be understood as contributing to committing circumstances. As other commitment devices, TV-news broadcasts aided in making the actions of the EVS increasingly public and irreversible. The dynamics involved were not vastly dissimilar to the processes included in the above examples of delegation to non-humans.

However, what makes broad-casts stand out from the other exemplified commitment devices is the way they are seen as entering into a cyclical alliance with the EVS. As Helene explained:

"I go on Facebook and write: Allehelgenes Kirke and the gym hall at Blågård Skole [the first locations of the shelter, before it was reduced to a single but changing address in the inner city] are open for the homeless tonight and tomorrow night...a couple of minutes later April comments on my Facebook message and asks for volunteers...TV2 News [a Danish news channel] gets hold of the message and puts a streamer on the screen. Then things really get underway."

(in Høvsgaard, 2010, p. 8).

Helene points to how the message again via non-humans spread to different forums and can be understood as increasingly public and irreversible. We should however also note how material objects connected to each other, with the help of humans. In mobilizing Facebook, the EVS quickly created an alliance with a news broadcasting channel, which in turn mobilized the world by posting a streamer on the screens which were tuned in. We can in this sense note a successive material connection in and around the cycles of the EVS. This is not to deny human agency in how Facebook was mobilized and reached TV2 News, which in turn mobilized computers and broadcasting equipment. What is implied is the notion that Facebook, being a form of equipment, reached and helped mobilize humans and non-humans in a way which did not figure in the reality of the EVS project priori to its use.

As with the example of the printed media, the immediate and ongoing news broadcasts made it harder for the EVS to stop the project they started. News broadcasts can be said to have made it difficult for the emerging collective to go back on their project by

uncontrollably pointing people, donations, problems, questions etc. in the direction of the EVS.

Further effects of actions becoming public, volitional and irrevocable can be said to have been supported by objects such as the EVS website and the radio.

Commitment Devices and Choice

In understanding the role of materiality in providing the realised common means with an increased degree of choice, we can once again turn to the ideas of Latour and Law, remembering how action in the ecology is mediated by a huge assortment of material objects. The point is that the forming shelter's freedom to act was defined in relation to the material parts of the ecology. Materiality in other words provided the inputs for action that bare humans did not.

In a context of behavioural commitment, material objects to a large extent provided many of the options or much of the "freedom" (Salancik, 1977, p. 5) necessary for helping the homeless. In fact, the choice presented when ignoring the role of materiality is one involving a lot of nude people huddling together in the cold to keep warm. In this sense, we should appreciate how the degree of choice is at least in part dependent on the arrangement of materiality. The notion is also relevantly touched upon by Johnson & Jameson, in drawing on the example of a car, when stating how "People are free to interpret the precise meaning of an artifact, but they can't simply tell an automobile engine that it should get 100 miles per gallon." (2008, p. 151).

When talking about materiality as providing choice in relation to behavioral commitment, we may thus try to appreciate how the above examples of materiality influenced volition by co-defining the freedom to act. Had Facebook, printed media, and TV-news broadcasts, not been present in the situation, then the possibility for effective freedom of action in helping the homeless would have been lessened.

Sensemaking by Justification

Recalling how “Organizations begin to materialize when rationales for commitment become articulated.” (Weick, 2001, p. 7), an attempt has been made at showing how such articulation can be based on material objects. The understanding was sketched by presenting how we can view material objects as providing situations with the potential for behavioural commitment. Still other processes do however need elaborating.

Appreciating the impact of commitment devices also implies situating them amidst processes of sensemaking by justification relevant for the formation of common ends. Having illustrated early acts of the EVS as conducted under materially influenced circumstances relevant for behavioural commitment, we can thus try to understand what happened next by recalling Weick’s (2001, p. 14) notion that:

“Commitment focuses the sensemaking process on three things: an elapsed action, socially acceptable justification for that action, and the potential for subsequent action to validate or threaten the justification. Thus, commitment drives interaction patterns by tying behaviours, explanations, social support, and expectations together in a causal sequence. This sequence can become a causal loop that either stabilizes or amplifies subsequent action patterns. It is these patterns that people come to label as organisational designs.”

The justification for opening the shelter, and the search for actions further validating that justification, is thus what will be emphasised at this point. Having presented the input from material commitment devices, focus comes to be on the contingent sensemaking processes relevant for the development of common ends.

Dissatisfaction with the System

The most elaborate justification process experienced around the EVS involved the notion of the insufficient Danish social security system.

In understanding the dissatisfaction with the social security system, it is worth recalling how the stories of the formation of common means pointed to how “It all started completely spontaneously, more or less like a panic reaction.” (Helene V., interview, L.

1146). In other words, the earliest acts focused on relating to the exceptional meteorological situation. However, having acted under materially influenced circumstances relevant for behavioural commitment, the reasoning of the EVS members can be seen as affected. The notion that the actors developed shared ends in justifying collective actions, by being dissatisfied with the social security system, is thus an idea which will be sketched from here on.

We can begin to understand the situation in a context of justification by focussing on how the actors began to derive explanations for their actions. In the period following the first committed interacts, the EVS members found that "...suddenly there was something happening on a political plane, right..." (Martin S., interview, L. 2107-2108). That is, the members developed a focus on what Helene phrased as "social indignation" (Helene V., interview, L. 1161).

We can approach this process by recalling the understanding of the weather as a provider of ecological change (Research Question 1). It was illustrated how the actors experienced incongruence between their belief that social services would take action in such a situation, and what they understood as happening. In relation hereto, the process of justification can be understood as the actors revisiting this incongruence between belief and experience. Processes of justification are thus seen as emerging in the actors converging on the idea that the social security system was not living up to its responsibility. An example is presented in Helene stating how they suddenly "...noticed that somebody had to do something, and all the while that those who should have done something did nothing, we were forced to do it ourselves, because there was no one else." (Helene V., interview, L. 1175-1176).

The incongruence between beliefs and experience on the topic of social policy is understood as developing into an element for justifying collective behaviour, in the EVS moving from not understanding the inaction of the social security system, to blaming it for the same. Martin illustrated the reasoning in pointing out that:

"I think we are all just fucking fed up with the system...that it isn't possible to get some sort of help up and running for these people. And I'm not saying that they should all be given an apartment and a job and such, but we managed to open a gym hall within 4 hours, helping

60 people. I mean if the municipality or the state or you know, a bigger organ, went in and made an effort – it doesn't cost anything...I mean it's pocket change, it can be done with small means, and it takes so little to make things so much better for these people, right. And I think we are all really tired of that."

(Martin S., interview, L. 3301-3308)

Validating Discontent with the System

An example of subsequent action validating malcontent with the system can be found in the way the EVS continually tried to arrange meetings with the Minister of Social Affairs.

In revisiting the rejection by the Ministry of Social Affairs (Research Question 1), the actors were presented with the potential for further action in the service of justification. The idea is presented in the way the EVS continuously applied and invited for meetings with the Minister of Social Affairs. They accordingly publicised the rejections on their website, Facebook and in the broader news media. April (interview, L. 325-334) in part verbalised the idea in saying that:

"I am not very happy with the currently departing minister of social affairs, because I think she is – has been incredibly incompetent in doing her duty, and I have been out in the public with this and explained why I think it is the case...I have been airing this message because I have invited - and applied – for a meeting with her because I would really like to talk with her about these things, but she didn't want to, but it was her impression that I was doing some great work, and I replied that I can understand why you think that, because it is your job I am doing."

By continuously applying for meetings and getting rejected, the EVS affiliates recurrently created the opportunity to display communication with statements such as "I regretfully have to inform you that the minister says no to meeting with you." (Holdt-Simonsen, 2010). This message was in turn coupled and presented with the notion of the minister not caring about her duty with respect to the homeless, thus justifying that the EVS members had taken action in order to provide shelter.

The Foreign Nationals

The story around the Minister of Social Affairs is however far from the only case in point. The forming collective also seemed to find potential for justifying their early doings by means of the perceived problems faced by foreign national homeless people. April (interview, L. 122-129) explained how:

"...most of the homeless who came to us were actually Eastern Europeans and Africans which surprised us...it turns out that the Danish homeless people actually have places to sleep indoors...but the foreign homeless people have no options what so ever because the established shelters have been told, in a directive from the predecessor of the now departing minister of social affairs, that if they helped foreigners staying in Denmark without authorization, their funding would be cut off..."

The situation of the foreign nationals was increasingly adopted by the EVS in understanding the social security system as a source of indignation, thus justifying their early committed interacts (Weick, 2001).

The EVS members began seeing their early actions as justifiable in the light of a problem of racism and inhuman immigration policy. The case of the foreign national homeless people thus fuelled the justification process by enabling the argument that "...they're freezing regardless of the color they have." (Michael E., interview, L. 3447-3448). An example of the process is present in the story of Peter Skaarup from the relatively nationalistic Danish political party 'Dansk Folkeparti' [DF from here on].

With the EVS being a private initiative not dependent on government funding, they had no problem with letting in foreign nationals. As DF estimated that many of the foreign national homeless people in Denmark were illegal immigrants, the party was displeased with the EVS offering. Peter Skaarup thus denounced that "...the police has a duty to see to it that illegal immigrants are deported. Therefore we expect that the police will handle the problem soon..." (Skaarup cited in Krabbe, 2010) in referring to users of the EVS.

Such episodes also provided the possibility for validating the justification on several occasions. Martin described how the conflict with DF climaxed when "Peter Skaarup came out saying that he wanted the police to come and close us down and that I was looking at

two years in prison for housing illegals you know...and I went out the day after and said that I think that it is our civic duty to help people in need..." (Martin S., interview, L. 2146-2149). Justification came to be created in the light of there being "...a human rights act that all countries are obligated by to some extent." (Ibid., L. 2151-2152). Adding to the indignation around the established welfare system was here the notion that "...emergency relief efforts and charity, and that of reaching out and helping another human being, is that now supposed to be an illegal and criminal act?" (April C., interview, L. 130-131).

In opening a shelter the EVS affiliates came to see themselves as fighting not only the injustice of indifference on behalf of the social security system, but also what they understood as racism and intolerance towards non-Danes.

The Established Shelters

In extension of the above, an alternate possibility for further justification can be understood as constructed around other shelters in Copenhagen. It was thus not only the governmental social authorities which were understood as insufficient, but also established private shelters.

An example less subtle than many others can be understood as included in how the EVS publicized the anonymous stories of their users on the website. A justification process based around the inadequacy of the established shelters can be seen as intrinsic to the posted quote stating how "You don't get a cold mattress, you don't get a cold bowl of food and two bananas, you don't lie in shit, you don't get mugged, despite that it's a shelter." (Incognito homeless person 1, 2010).

Another relevant example can be carved out around the quote used in explaining why one of their users preferred staying with EVS over other shelters. A user was cited on the website as saying "We don't get kicked. We don't get treated like animals. In the places we usually go to, we are just looked at as filling, we get treated like dogs. They kick us when they wake us up. There is no peace there. There is peace here." (Incognito homeless person 2, 2010).

There was however one story which the EVS members stressed more than any other, when airing their discontent with the prior established shelters. The story expressed how

the EVS members understood the other shelters as thinking of the relation with the homeless as just another job, as a simple way for the employed to get by. The understanding thus involved the other shelters and their employees as having an interest in collecting a paycheck, but not in helping the homeless.

The perceived paycheck dependence was in succession understood by the EVS as making the regular shelters feel threatened of having their funding downsized, after the establishment of the EVS. The threat was understood by the EVS as constituted in the sense that they themselves were operating with a small budget and helping many. That is, the EVS members perceived the situation as if they were understood as representing another actor for the established shelters to split the pie with. The story was presented repeatedly. As exemplified by Martin, the EVS affiliates were invited to a meeting with Torben Larsen, the leader of one of the long established shelters. Martin started his account by saying that:

“...we came to this meeting. And then he started out by saying that if this was the business world, then we would have actually stolen his business opportunity. Then me and April looked at each other and said, but this isn’t a business. Uhm no, but uhm he thought that it was completely needless what we were doing, they had it under control and all that. And then I said, it’s funny you see it that way, because we have between 60 and 80 people every day, spending the night. So I can’t see your point. You have got room for 40, and you say that you are fully booked every night. So how is it that the other 80 are taken care of – and more and more have begun coming after the word has spread.”

(Martin S., interview, L. 2251-2258)

He then goes on to account for the reaction by the leader of the other shelter, who told Martin that “Well, if I could guarantee him that I would stay open until April 1st, he would just close his down...He was trying to subdue us, right.” (Ibid., L. 2260-2264).

Michael E. similarly emphasized a conversation with Torben Larsen, in extension of also having told the above story. He extended the point in saying that he had asked Torben Larsen "...why do you think they come to us? Well it was because we had - we gave them real food and provided a better offer. That was when I said that: you could say that it says

something about what you're offering, right...treat them properly for fucks sake." (Michael E., interview, L. 3553-3555).

Yet another substantial source of justification, framing the established shelters as unacceptable, is understood as present in stories of how the religiously affiliated shelters demanded that the homeless had to go to mass before receiving help.

Common Ends

It is by means of justification processes such as those presented above that we can understand the actors as developing shared ends. We might here recall that "Justifications can easily be transformed into organizational goals because these goals themselves are so general." (Weick, 2001, p. 7). The explored justification processes, along with the words of Weick, seem plausibly connected to the objective most repeatedly presented by the EVS affiliates.

In a clear but very general form, the EVS affiliates talked of how "...the day we have to fire ourselves and say, now we'll find something else to do, that's the goal, right...whereas I find that the organizations who have been around longer...it seems to me that they are interested in maintaining status quo because they are paid for it..." (April C., interview, L. 778-782). Thus we are presented with the idea that the overall goal – or common end - of the EVS came to be to make their efforts obsolete.

The idea of how "...it would be great if there was no more need for this, right." (Martin S., interview, L. 1927) provided the EVS members with a common end to act on and reduce uncertainty with in a continuous process.

In relation to the idea of common ends, it is also relevant to look at the to-do-list, meant for the Danish politicians, presented on the EVS website. The list can to a large extent be understood as representing partial goals relating to the overall one of making their efforts obsolete. This is in turn due to how none of the EVS expressed a wish to be involved with the activities after seeing them launched, in a necessarily professional sense. The list stated:

"May we please have:

- Nationwide acute cold safety network
- Equal access to street level help regardless of nationality
- A homeless-house in Copenhagen

Ladies and gentlemen in politics, go to work."

(EVS website, 2010)

Contestation as a Resource for Emergence

From the above it seems that conflict and contestation were thoroughly involved in processes of justification and the development of common ends in the EVS. We can in turn linger at the manner in which actions of those opposing the emerging collective were applied by the EVS in justifying early committed interacts.

In seeing the EVS affiliates as involved in sensemaking by justification, we can begin to appreciate how they often faced resistance, but also how they used it as a resource for justification, rather than a reason to quit. The idea that contestation helped fuel the emergence of collective structure was expressed plainly by April saying that "...the more rejections I get, the more stubborn I become..." (interview, L. 70). The attitude was also presented in them explaining why they did not plan on closing down at the originally intended time. Justification of materially influenced committed interacts is understood as intertwined with the EVS staying open, as exemplified in Martin saying that "I had sort of a grudge against that guy Torben Larsen, right. So when April called and asked – are we going to continue for another month or what?...I was kind of like – let's show that guy that we can just keep on going." (Martin S., interview, L. 2312-2317).

Summing up

Presenting an answer to research question 2 meant illustrating how materiality played a role in enabling the actors affiliated with the EVS to develop common ends. An understanding of the process was established by showing how we can see materiality as contributing to the features of the ecology relevant for inducing behavioral commitment. The input from materiality meant that the early common means of the EVS were realized under circumstances of high choice, public awareness, and irreversibility.

In extension of pointing to the early materially contingent committed interacts, emphasis was put on how the EVS affiliates are understood as engaging in sensemaking by justification. It was in turn shown how we can understand the common ends of the EVS as emerging out of these processes of justification.

Finally it is worth noting how organizing meant that the forming collective had to create circumstances with the potential for behavioural commitment, in order to move through Latour's cycles and realize their common means. A theoretical example of the empirical overlap can mean paralleling Latour's idea of public representation in ordering, and Salanciks notion concerning publicity as influencing commitment. That is, in organizing the EVS, public representation "...is part and parcel of the fabric..." (Latour, 1999, p. 106), thus providing Salancik's factor of public awareness which is relevant for commitment. Hence, the theoretical and empirical overlap corresponds with Weick's idea of how "Organizations are filled potential committing circumstances." (Weick, 2001, p. 8).

Having presented a story on material inputs in the development of common ends, the analysis here moves on to explore how materiality influenced concerted action around these collective ends.

Research Question 3

How did materiality aid the actors to take action and organize around common ends?

Having presented an understanding of the development of common ends, the contributions of materiality in the emergence of the EVS will in turn be approached, in adding the idea of organizational design as improvisation (Weick, 2001), by seeing how these shared goals were applied in a process of materially mediated bricolage.

Action around Common Ends

Providing an understanding as to the role of materiality in the actions around common ends can be approached by appreciating how "...organizational action is as much goal interpreted as it is goal directed..." (Weick, 2001, p. 7). In vein with Weick, the common ends of the EVS are understood as not only providing direction, but also a space for interpretation, in acting and reducing uncertainty. Accordingly, the EVS affiliates are seen as referring to their common goals when engaging with their tasks in processes of improvisation (Weick, 2001, chap. 3 & 12). Improvisation is in turn here understood as "...reworking precomposed material and designs in relation to unanticipated ideas conceived, shaped, and transformed under the special conditions of performance, thereby adding unique features to every creation." (Berliner cited in Weick, 2001, p. 286).

Acts of improvisation are seen as present in diverse situations around the emergence of the EVS, with the affiliates themselves noting how "We constantly find new things that need to be done, and problems which need to be solved. It is *learning by doing*." [original italics] (Helene V. in Høvsgaard, 2010, p. 9). The shared goals of the forming social structure are thus relevant when remembering the words of bassist-composer Charles Mingus on how "you can't improvise on nothing; you've gotta improvise on something." (Mingus cited in Weick, 2001, p. 289). That is, the common ends of the emerging collective are understood as an organizational "melody for improvisation" (Weick, 2001, p. 289).

Appreciating how in addition to the melody "...improvisation is affected by one's associates, past experiences, and current setting..." (Ibid.) the analysis here explores the

contribution of materiality in improvisation on common ends by seeing how artifacts varyingly comprise these three elements in different scenarios.

Improvisation on a Melody of Common Ends

Initially we may note some of the ways in which the EVS affiliates can be understood as engaging in processes of improvisation.

Martin touched upon ongoing approximations of improvisation, in explaining the perceived lack of planning around the shelters activities, by stating how "...really, things have been running all chaotic-like, right. Because this is a whole new situation for us, right." (Martin S., interview, L. 1884-1885). The perception of coordination as chaotic, or as lacking formal planning, was highlighted by all. The widespread focus on ends as opposed to formal planning and structure, in the actions of the EVS, thus converged on improvisation in the sense that "...coordination occurs not so much because people have identical views of 'the' design, but because they have equivalent views of what is happening and what it means. Equivalence allows both coordination and individual expression to occur simultaneously." (Weick, 2001, p. 58).

The common ends of the EVS members are in turn seen as relevant when focusing on such equivalence to the extent that they serve as a collective mental model for noticing, bracketing and labeling (Weick et al., 2005). That is, equivalence in noticing, bracketing, and labeling, is seen as enabling a shared sense of "what is happening and what it means". The notion was touched upon by Helene in explaining how they were able to navigate in a concerted way, in spite of the lack of routines. She stressed how:

"...I mean it has just been so unplanned, it has been so unplanned all the way through because we have not dealt with this area before...So it's been all about learning by doing. And we have continuously adapted it to what we found out – oh well things are alright there, here there is an additional need which we need to take care of, and okay this right here was unnecessary..."

(Helene V., interview, L. 1147-1152)

Having no past experience with sheltering the homeless, but instead a strong social indignation and a collective sense of what was happening and what it meant, the EVS affiliates were able to approach their tasks with the attitude that "...we were sort of clear on that it would be running ad hoc, right, we had to sort things out along the way, right." (Martin S., interview, L. 3171). Thus, in the story of the EVS "...improvisation does not materialize out of thin air. Instead, it materializes around a simple melody that provides the pretext for real-time composing." (Weick, 2001, p. 290).

Having presented an understanding of improvisation around the EVS, we may begin exploring some of these processes by focusing on the input from materiality. The exercise thus entails presenting an understanding of how material objects mediated concerted actions of the EVS members in improvising on a melody of common ends. As will be illustrated, these processes of materially mediated improvisation enabled the EVS to engage the ecology saying "Uhm, that there we have to – we'll figure it out." (Martin S., interview, L. 1990).

Material Bricolage – The Story of a Soup Kitchen

An act of improvisation on common ends where material objects played a relevant role can be carved out around the introduction of a soup kitchen.

In including the soup kitchen we may first note how the story of the object points to a more general notion in understanding the complexity of the emergence of organizing. It does so in the sense that the cooking assemblage was introduced only shortly after the opening of the shelter, whilst still understood as involved in processes of improvisation on common ends. Ends which were not necessarily developed by all those continuously affiliated with the shelter. The story of the soup kitchen thus reminds us of how we can understand collective structure formation as an ongoing complex progression. The common goals of the EVS emerged at different points in time for different actors.

We may engage the story by understanding it as a process of bricolage which "...means to use whatever resources and repertoire one has to perform whatever task one faces." (Weick, 2001, p. 62). The idea of improvisation as bricolage can sensitize us to seeing what

happened in the scenario explained by April, in a story of acting upon their common ends, when saying:

"Then I thought alright, how do I logically approach this with my experience from the army? There is of course something called...the Emergency Management Agency, so I called them up and explained the problem to them, and they were really nice so they called me back and said that: we'll be up your way in a couple of hours, we'll bring some mattresses, we'll bring some beanbag chairs...blankets...nurses...a soup kitchen, and we'll bring all this stuff. And suddenly all these practical things came to mind, what about food and showers and all of these things which sort of went with the program."

(April C., interview, L. 100-107).

In the effort of tending to the links and knots of running the shelter, the EVS again wound up tending to related cycles in the ecology of action. April's statement points to how we can see the links and knots of the EVS as feeding into alliances, here exemplified by the Danish Emergency Management Agency [EMA from here on]. The EMA in turn went about mobilizing the world by introducing new mediating objects in the situation, one of them being a soup kitchen. In interacting with the EMA, the EVS thus came to explore new ways of acting in relation to their links and knots in a process of translation or "drift" (Latour, 1999, p. 89).

Acting in part on the mental model of common ends, the EVS mobilized an element from their past repertoire, in the form of the people and material of the EMA. The allied EMA, by mobilizing the soup kitchen, in turn came to alter the idea of – and further action around - the links and knots of the shelter, thus pointing to how "In both cases the *initial* vocabulary is different from the *final* vocabulary. There is a *translation...*" [original italics] (Latour, 1999, p. 87). Providing food for the homeless suddenly "went with the program" and was made a way of acting in accordance with the common ends of making the EVS efforts obsolete. The reasoning was that the offer of a solid meal, along with a warm welcome and bed, was helping the homeless to move out of the street. The notion was illustrated in a post on the EVS website explaining how:

"The EVS shelter has lost two users in two days; users who have frequented the place regularly. They have both gotten an apartment and a job. It brought about cheering amongst all, when first one, and soon after the other, came and said goodbye. They were congratulated and high five'd, and a tear was shed.

It is wonderful to experience that our efforts are bearing fruit, also beyond solving an acute need, and it encourages us to continue the work."

(Heartwarming, EVS website, 2010)

The soup kitchen, through processes of improvisation around common ends, influenced the conceptual content of the shelter by constituting a mediation device in relation to the idea that the EVS should provide warming wholesome food. Proper food was suddenly emphasised in reaching the goal of becoming superfluous by in part letting the EVS "...give the users a very basic sense of security and treat them with dignity and respect as with all other people. This gives them strength to pick themselves up and begin acting to change their lives." (Dignity, EVS website, 2010). The soup kitchen introduced in the alliance thus also comes to be an example of how materiality influenced the actions around the links and knots of the EVS, in a process of autonomization, by effecting how the emerging collective formed criteria for evaluation and relevance (Latour, 1999, p. 102).

The objects circulated by the EMA, also including "...sleeping bags, and sleeping pads, and military boots..." (Martin S., interview, L. 2068), in turn also help to illustrate how material objects in bricolage "...are not project specific, but, instead, they represent the contingent result of all the previous uses to which those items have been put. These materials, in other words, mean whatever they have been used for in the past." (Weick, 2001, p. 62). Materiality in bricolage thus forms an idea also presented in the notion of ecological embeddedness enabling sensemaking (Whiteman & Cooper, 2011).

Material objects in bricolage around the EVS common ends are thus understood as situated in a process of organizing between nouns and verbs (Weick, 1979; Hernes, 2008). The soup kitchen of the allied EMA, and other objects involved in translation around the EVS, are understood as influential in the sense that:

"I would argue that organizing lies atop that movement between the intersubjective and the generically subjective. By that I mean that organizing is a mixture of vivid, unique intersubjective understandings and understandings that can be picked up, perpetuated and enlarged by people who did not participate in the original intersubjective construction."

(Weick, 1995, p. 72).

In processes of translation around the emergence of the EVS, material objects represented "...the world of nouns; the enacted world of tangible entities, technical artifacts, around which stability of meaning revolves in relative stability." (Hernes, 2008, p. 118). By mediating the translation of beliefs amongst the actors varyingly involved, materiality in improvisation, such as the soup kitchen, aided people to converge on a shared "...framing of reality by imposing an unambiguous interpretation upon ambiguous signals." (Hernes, 2008, p. 121).

We may also note how the story of the soup kitchen points to the difference between actions around common means and common ends. This is worth emphasizing since common means are understood as all which is essentially needed for concerted action, which in turn implies that ends and means can be hard to tell apart. In accordance with Weick we can thus note how "Partners in a collective structure share space, time, and energy, but they need not share visions, aspirations, or intentions. That sharing comes much later, if it ever comes at all." (1979, p. 91). The acts of improvisation around the soup kitchen are seen as based in equivalence provided by unified visions, enabling a large space for change in alliances, content, colleagues, and maneuvering. Such a large margin for variation would in turn not have been present in acting around common means, in the sharing of space, time, and energy. Talking of such changes in actions around common means would entail processing the emergence of novel but related collective structuring.

A Web-Site for Containment and Circulation

In the processes of improvisation around common ends we can also see non-humans as providing a platform for the utilization of still other objects in processes of translation. Such a story unfolds around the EVS homepage and its role in mobilizing the world.

Improvising a Homepage

The EVS homepage is understood as created in a process of improvisation on the common ends of the EVS, in order “To improve communication to all parties and avoid frustrations and misunderstandings...” (Official, EVS website, 2010). In understanding how the website came to be, we might recall how:

“When the bricoleur begins to work on a project...He interrogates the existing set of materials to see what it contains. What it contains is defined in large part by the uses to which it has been put up to that point. It is these prior uses (what the object signifies) that are manipulated and recombined in an effort to advance the project.”

(Weick, 2001, p. 63)

Attention can thus here be directed to the interaction between the forming shelter and the software called Wordpress. Whereas the program previously served in the making of a blog, it was suddenly put to a differing but related use, in the creation of the EVS website (Jesper S., interview).

Helene explained how “We got it made in the first week, when it was sort of clear that this would not be closing down any time soon, since the cold kept on coming. So we made, it was actually my husband who made it on a blog basis, a website where we could continually post our news, [and] the press releases we sent out...” (Helene V., interview, L. 1299-1302). The EVS thus found a way of applying familiar but rearranged materials, in solving a novel problem.

In line with this notion of how the EVS used “What was at hand...” (Helene V., interview, L. 1314) in the creation of the website, still other objects are relevant. In order to operate a homepage, the actors needed server space. Again the EVS applied something at their disposal with which they were familiar, in the form of the domain hosting the business webpage of Helene Vindsmark (<http://www.sletogret.dk/>) (fig. 4).

SLET&RET

... dansk, når det er bedst!

hvorfor os? **inspiration** **priser** **kontakt** **referencer**

Hvorfor os?

Ved at lade vigtige tekster passere os inden trykning har du taget et vigtigt skridt i retning af at eliminere sproglige fejl.

Korrekturproblem

Du kender sikkert fornemmelsen! Du har lagt et stort stykke arbejde i en tekst og læst korrektur på den utallige gange, men alligevel opdager du en komma- eller slåfejl

KLIK HER hvis du leder efter siden om akut hjælp til hjemløse

Opigenmenn soerne har et al modedeordene blandt virksomhedsledere været outsourcing. Ikke desto mindre er de fleste virksomheder sprunget over netop det område, der rummer den største og mest bindende kontakt til kunderne: Skriftlig kommunikation! Det være sig i form af salgskampagner, annoncer eller korrespondance - for bare at nævne et par eksempler.

Arbejdsmrådet

Vi har specialiseret os i at læse korrektur og redigere danske tekster. Ingen opgave er for lille, og ingen er for stor. Hvis opgaven alene involverer oversættelse til eller fra et fremmedsprog, er det ikke os, du skal have fat i, men vi samarbejder gerne med et oversættelsesbureau, så vi kan give dig en samlet pris på hele opgaven. Vi modtager ikke papirbaserede opgaver.

som man selv har skrevet.

Undgå ærgrelser

Undgå ærgrelserne ved at lade os, der ikke kender teksten, læse korrektur på den. Arbejdsgangen er hurtig og simpel; prisen beregner vi ud fra tekstens længde og sværhedsgrad. Vi redigerer også gerne teksten ved at se på den sproglige opbygning og rette uklare eller meningsforstyrrende formuleringer. Få flere idéer ved at læse vores idékatalog, også selvom du ikke har en konkret opgave. Ofte kan det ikke betale sig at spare på korrekturlæsningen!

oftex

SLET&RET - HELENE VINDSMARK - TLF. 2621 7479 - HV@SLETOGRET.DK

Fig. 4. The front of the business webpage belonging to Helene V.

The improvised text in the added green box running across the page translates into saying “CLICK HERE if you are looking for the website regarding acute help for the homeless”. Whereas the previously established business homepage of Helene has an URL reading “<http://www.sletogret.dk/>”, the EVS web-site was created using “<http://www.sletogret.dk/akut/>”. The new and alternate - albeit still related - application of the URL resource thus adds to the idea of how the EVS members “Through the use of generalization, analogies, and comparisons...assembles new arrangements of elements.” (Weick, 2001, p. 63).

Online Mediation and Mobilization

Having noted the improvised instigation of the EVS homepage, focus can in turn be put on its perceived role in providing a platform with which the EVS affiliates could contain and circulate objects in different problem solving situations.

One such situation involved moving the shelter and its users geographically, and keeping up its general support and use, in reopening shortly after having to leave a borrowed housing facility. In approaching the task, the EVS members are here understood as applying objects in "...practically what Kant called a Copernican Revolution...instead of moving around the objects, [they] make the objects move around them." (Latour, 1999, p. 101). In other words, the EVS homepage is understood as adding the capacity for containing and circulating objects in the efforts to mobilize people and things, making it relevant as one of the "...sites in which all of the objects of the world thus mobilized are assembled and contained." [original italics] (*Ibid.*).

In understanding the improvised web-site for circulation and containment, the idea of translation and displacement (Latour, 1992) is of relevance. That is, it is the web-sites capacity for displacement by means of the inscription of objects in text that makes it relevant for moving the people and things of the EVS, in what Latour describes as a process of "...*shifting out* any...character to another space time, or character." [original italics] (Latour, 1992, p. 248).

The EVS website is thus understood as providing a space for containing and circulating objects in processes of translation, here exemplified by the materials mobilized in order for the people and things of the shelter to be moved geographically, whilst keeping up use and support. In accordance, we can note the inclusion of the words of a Medical Doctor, with an expertise on hyperthermia, in a post on the web-site regarding the move and reopening. The medic was quoted as saying:

"If you fall asleep outdoors now, there is a great risk of freezing. The risk gets bigger, the deeper you sleep, so if you're worn out and maybe also under the influence of alcohol or drugs, the risk is increased dramatically. This is complicated further by wet weather, which drastically multiplies the risk. When you are exposed to cold, the core body temperature

falls, and this has the effect that the remedial mechanisms, such as shivering, stop functioning after a while. You get confused and disorientated, and you lose the feeling that you are freezing and in danger. You fall asleep, which moves into a coma and then onto death, if you are not treated."

(Jessen, EVS website, 2010)

In containing the quote of the medic, the website's capacity for mobilization enabled the broad circulation of mediating devices in the form of the weather, drugs, and alcohol. In the context of the attempted and succeeded translation, the EVS thus turned the web-site into a "...mediation through which humans, speaking to one another, increasingly speak truthfully about things." (Latour, 1999, p. 101). Hence the EVS web-site enabled the containment and quick circulation of objects in its capacity for displacement, which in turn can be seen as a form of mobilization (Latour, 1999), by means of inscription as text. Hence, making the story of the web-site relevant is the idea that "If we want to understand why these people begin to speak more authoritatively and with more assurance, we have to follow this mobilization of the world, thanks to which things now present themselves in a form that renders them immediately useful in the arguments..." (Ibid.).

The understanding of the web-site as bringing with a capacity for displacement, containment, and circulation, in turn also allows us to appreciate how it was instigated "...so all who are interested can be held up to date." (Official, EVS website, 2010). But it more importantly also presents a picture of how the web-site constitutes part of the way in which people became interested enough to act in accordance with the wishes of the forming EVS.

Material Contingency

The stories of the web-site and the soup kitchen overlap relevantly by pointing to what we may denote as material contingencies in the emergence of organizing. The idea of material contingency is a relevant way of emphasizing notions which scholars of the emergence of organizing (e.g. Weick, 1979; Lanzara, 1983) beforehand have sufficed to recognize. With a final empirical example of materially influenced improvisation around common ends, it will be illustrated how the idea of material contingencies can extend and tie together the

contents of the analysis. Such a conception of contingency is thus not novel, but simply a way of talking of contingencies in the emergence of organizing with the input of a relational materialist perspective (Law, 1994).

Mobile Phones

An example of material contingency which has not yet been touched upon is seen as presented in the EVS affiliates use of mobile phones. As was also the case with the website and Facebook group, the relevant input from cell phones was the processing of text in a connective manner, with mobiles being understood as non-human delegates (Latour, 1992; 1999) having the capacity for displacement via inscription (Latour, 1992). What sets mobile phones slightly apart from the web-site and the Facebook group in this context is the way in which they provide increasingly instant access to contacts in effect of their mobility. With an average 136 mobile phones in use per 100 Danes age 16-74 (Danmarks Statistik, 2011, p. 24) their outreach is broad since many people have one. However, the degree of connectivity between mobile phones is also understood as high in the sense that they are often more readily available than the computers needed by many to access a web browser. Adding to this is the idea of how certain mobile phones have the capacity for processing text in both SMS and web based formats.

The point was explained by Helene who, in a relevantly anthropomorphist sense, noted that:

"Electronic media are our friends. Some of the first volunteers came to us via other peoples SMS chains. It was like; somebody had heard that there was something happening, and then someone came by to see what was up, and there we were standing around folding out sleeping bags or something, right...well and then they start texting all their friends, who sent on to their friends."

(Helene V., interview, L. 1263-1266)

In tending to the links and knots of running a shelter, the EVS translated their way through the cycles of the ecology by SMS, in a way which "...makes do with whatever tools and materials are at hand." (Weick, 2001, p. 62).

Materiality Influencing Contingencies in Space

In light of the words of Hernes we can thus emphasize how mobile phones, along with the many other examples of artifacts throughout the analysis, have had a say in how:

"...there is contingency in space, whereby behaviors interlock as sensemaking is transmitted between persons. Weick's main unit of analysis is that of behavior and not primarily that of people. It is behaviors of individuals, and not the individuals themselves, that in his work makes up the system."

(Hernes, 2008, p. 119)

In seeing how Hernes reminds us of the importance of actions, and not just that of people, we may note how material contingency in the space around the emerging EVS collective can be seen as providing what Latour once called the missing masses of social studies (1992). Objects such as mobile phones, a soup kitchen, Internet sites, and the weather, are understood as adding to the emergence of organizing by contributing with "...social links sturdy enough to tie all of us together..." (Latour, 1992, p. 227). Artifacts here exemplified by mobile phones provided a form of material contingency in influencing and being influenced by what Hernes presents in the word "behavior".

Materiality as Influencing Contingencies in Time

Materiality, still exemplified by mobile phones, can also be seen as related to how "...there is a contingency in time, whereby one decision influences what is done next...A decision opens up alternatives for what can be done in a later situation while closing down others." (Hernes, 2008, p. 118). Such an account was provided by the analysis of irreversibility in committed interacts related to justification processes and the development of common ends (Research

Question 2). At this point the analysis highlighted how materiality influenced the degree of volition in the situation. The same notion was however also touched upon in the statement of how the EVS continuously:

"...made SMS-chains, which we had sent out, because if you say as a point of departure – well my mobile phone has around 100 phone numbers, if I make...a chain SMS and send it out to all 100 and encourage all of them to send to all those in their phones, and everybody has maybe around 50-100 people in theirs, then it will spread really quickly. And from every 1000 SMS's, we get maybe 10 volunteers, so that's a pretty fucking good success rate."

(April C., interview, L. 497-501)

Materiality effected contingency in time by influencing the actions performed in the ecology, and in turn also provided input for what could or could not be done next.

Material contingencies in time and space are thus understood as in part structuring the forming shelter's movement through the cycles of the ecology. In focusing on the influences of materiality in the contingencies of the forming EVS collective, artifacts come to be of substance in the sense that they have bearing on both the emergence and connectivity of events.

Summing up

Two overall findings can be stressed when looking back at the third and final chapter of the analysis.

Materiality is understood as included in a process of bricolage related to common ends where objects "are not known as a result of their usefulness; they are deemed to be useful or interesting because they are first of all known" (Levi-Strauss cited in Weick, 2001, p. 63). The vocabulary of translation and the circulatory system in turn provided an additional dimension to the idea of bricolage in enabling appreciation of how artifacts mediated problem solving for concerted action. The improvisational processes of the EVS are thus in many ways analogous to Harper's account of Willie and his tractor (Weick, 2001, p. 63):

"Willie...improvised Saab automobile repairs, wood burning stoves, tractor parts, and solutions to whatever problems people brought him, using odds and ends that he had accumulated over the years. Willie's genius is apparent in his 'tractor' – a vehicle made from a 1929 International truck rear axle and seat, a 15-horsepower motor from a hay baler, front wheels from a Chevrolet car, a steering box from 1942 one and one-half ton truck, and a gas tank from an outboard motor. The tractor could pull enormous loads in superlow, yet travel up to 40 miles per hour."

The forming structures attitude was not dissimilar to that of Willie "...who said to himself, 'somewhere in that pile of junk is a tractor,' and then proceeded to discover the tractor in the set of materials which, up to that point, had not been under this concept." (Weick, 2001, p. 64). The EVS members looked in their own back lots and found software, medical doctors, computers, mobile phones, etc. and said to themselves that somewhere in this assemblage is a shelter.

It was also illustrated how we can consider the role of material contingencies both in the improvisation around emergent common ends, exemplified in mobile phones, a soup kitchen, and a web-site, but also in a broader sense in applying to the other parts of the analysis. Talking of material contingencies enables recognition of many of the materially influenced events around the process of collective structure formation.

Having elaborated the findings around the three research questions, it becomes relevant to briefly explore the many stories of materiality around the emergence of organizing in a concerted fashion.

Conclusion

How did materiality contribute to the emergence of organizing processes between the actors affiliated as EVS?

Initially we can recall how the problem formulation was shaped by two observations from the field of organization studies. Firstly it was pointed out how only few process thinkers applying a sensemaking approach have had an empirical focus on the formation of collective structures with no history of concerted action. Emphasis has historically been directed mainly at incremental emergence in established systems. In succession it was pointed out how there is an absence of studies on sensemaking and meaning creation focussing on the role materiality (Whiteman & Cooper, 2011). Having noted that there are substantial exceptions to both observations, it was considered how they concertedly present a gap in the field of research. Accordingly, the problem of enquiry was placed in the intersection of the two elements, focussing on the contributions of materiality in the emergence of novel collective structures. The empirical setting for the exploration was located around a group of actors which converged on an emergency shelter for the homeless in Copenhagen, during the coldest part of the Danish winter in January 2010.

Applying the tenets of a modest sociology (Law, 1994) the analysis was structured around the model of collective structure formation (Weick, 1979; 2001). Such an approach meant that the research questions enquired as to the role of materiality in moving the different actors from 1) diverse ends to common means; 2) common means to common ends; 3) common ends on to further action.

In exploring the move from diverse ends to common means it was illustrated how the weather, understood as a provider of ecological change (Weick, 2001), came to make a central difference in the emergence of the EVS, in effect of it playing an active role in the death of a number of homeless people. In relation hereto it was explored how artefacts, in processes of materially mediated translation (Latour, 1999), were of significance in the development of a mental model (Weick et al., 2005) of common means, stipulating that the homeless should be offered an emergency shelter. It was then highlighted how different material elements aided in collectivizing the mental model amongst a growing number of

actors relevant for operating a shelter, in accordance with the blood flow model of ordering (Latour, 1999).

In answering the second research question it was illustrated how the influence of material objects meant that the circumstances around the initial acts of the forming shelter became increasingly relevant for inducing behavioural commitment (Weick, 2001). By influencing the degree of choice, public awareness, and irreversibility, around the initial acts of tending to the shelters blood flow, material objects are seen as pushing for committed interacts (Weick, 2001) in processes of delegation to non-humans (Latour, 1992). In relation hereto it was illustrated how the EVS members are understood as committed to their initial actions. Doing so implied seeing how they focussed on justification and further actions validating the justification (Weick, 2001). The process of sensemaking by justification is in turn understood as providing the substance from which common ends emerged (Weick, 2001).

In the third research question it was explored how the emergent common ends can be understood as providing an organizational melody for improvisation (Weick, 2001), in tending to the five cycles of the shelter (Latour, 1999). The process of improvisation was understood by means of a vocabulary of bricolage (Weick, 2001), pointing to how the actors applied material objects they were familiar with in translating the ecology to converge on their project. Finally it was stressed how, from a relational materialist perspective, contingencies in both time and space are understood as influenced by the push of materiality.

Talking of material contingencies is in turn also seen as enabling an overall and connective way of understanding material contributions in the emergence of organizing. Appreciating such an understanding can be helped by asking - how could things have been different? What would the world have looked like, had the weather not brought about such drastic change? Would the shelter have become reality without the input from a TV broadcasting system, servers, cell phones, computers, newspapers, Facebook, freezing temperatures, warm beds, and meteorological formulas? Asking such questions points to the idea that varying material contingencies around the EVS provides a plausible way of seeing how non-human input played a significant role in the formation of novel collective structure.

With the above findings sketching a map of how the EVS emerged in the intersection of human and non-human elements in an ecology of action, appreciating the contributions of materiality thus comes to imply noticing the many material micro processes involved in mediating the convergence of action and understanding.

General Perspective

The following section will provide a varyingly emphasised twofold sketch of the projects significance to the problem area and broader field of organization studies, along with a discussion of new research problems that have appeared in the light of the study.

Contributions

“Today is not yesterday – We ourselves change – How then can our works and thoughts, if they are always to be the fittest, continue always the same.”

(Carlyle cited in Weick, 2001, p. 57)

Ephemeral Organizations

In presenting his ideas and findings on ephemeral organizations, Lanzara (1983) mapped many processes which can be understood as similar to the events around the EVS. Whereas the story of the EVS shelter ended by describing further actions around common ends, the gathered insights also suggest that the collective structure can be understood as an ephemeral organization, with an enacted (Weick, 1979; Lanzara; 1983) emergence, strategy, and extinction. In appreciating how the story of the EVS can be seen as adding to the overall field of research, it thus seems relevant to elaborate the way in which we can understand the inferences of the analysis as supplementing the idea of ephemeral organizations.

Lanzara in part explains the emergence of organizing by emphasizing how “...volunteers flocked to the stricken region. The pull factors were the TV images of...desperate people...” (Lanzara, 1983, p. 74). Remembering the analysis of the formation of common means, this dynamic can be seen as paralleled in the story of how the EVS began to materialize. However, where Lanzara neglected to elaborate the processes in these dynamics, the study of the EVS attempts to provide such insight by introducing an intermediate step and looking into the sociomaterial construction of the “pull factors”.

In extending this discussion, it is also worth recalling how Lanzara stresses the idea that the “...autonomous emergent groups and the official institutions...intersected in the

course of operations and, as they acted on the ground of different models of intervention, soon became a problem to each other." (Lanzara, 1983, p. 75). The study of the EVS accordingly provided findings approaching the understanding presented in the idea of ephemeral organizations. The EVS was seen as meeting resistance from several official institutions, exemplified in the stories of both DF and the established shelters. However, remembering the rendering of the Emergency Management Agency, we are also presented with events differing from the findings of Lanzara.

It is of course recognized how in both cases "The interconnectedness of the different simultaneous processes makes the situation[s] unique..." (Olsen, 2004, p. 454). In other words, the scenario presented by Lanzara is arguably unique, as is that of the EVS. However, what we may here note is thus how this situative element has a say in the emergence of organizing. In the case of both the EVS and the Italian earth quake, the official institutions and the emergent relief organizations applied different models of intervention. But as can be understood from the story of the EVS, the different entities and models of intervention can also begin to change and cooperate as an effect of materially mediated mutual translation (Latour, 1999).

The Role of Materiality in the Emergence of Organizing

As was stressed in the beginning of the text, the research problem can be understood as dually motivated. In the problem area it was pointed out how research on organizing historically has emphasized human relations and incremental emergence in established systems. In the light of how "A way of seeing is a way of not seeing" (Poggi cited in Weick, 2001, p. 57), the history of research in turn beckoned the exploration of the contributions of materiality in the formation of novel collective structures.

We may thus note how the project has pointed towards a new area for research within the field of organization studies. By situating the analysis in a position, the rendering of the EVS has pointed to a new way of approaching and understanding organization. In close relation hereto it should be noted how this was done by utilizing a unique, situationist framework for analysis. In effect, many of the merits of the study are represented below, in seeing how the story of the EVS fostered a commensurable combination of terminologies leading to a plausible explanation of events within a new area for research.

Bridging Perspectives

Also worth mentioning is the idea of how the study of the EVS has bridged different disciplines, in order to understand the contributions of materiality in the emergence of collective structure.

Initially we can note how the analysis was constructed by means of different theoretical perspectives, drawing mainly on ideas of, Sensemaking (e.g. Weick, 1979), translation in the blood flow model of ordering (Latour, 1999), and modest sociology (e.g. Law, 1994). A widespread way of talking about the projects application of relational materialism, within a modest sociology, is in turn found in the heuristic system of Actor-Network Theory [ANT from hereon] (e.g. Czarniawska & Hernes, 2005; Callon, 1986a; 1986b; 1991; Latour, 1992; 1999). In effect, the analysis can be seen as combining the ideas of sensemaking and ANT in accordance with "...the increased focus on process thinking and the growing interest in ANT in organization studies." (Hernes, 2010, p. 161).

At this point the odd metaphysicist or "science warrior" (Latour, 1999) might begin to question if such a combination of perspectives, is necessarily in favor of advancing science. An example of a position which takes a stance against the study's "ontological oscillation" was presented by Burrell & Morgan in stating that such a bridging of perspectives, here exemplified by ANT and sensemaking, implies that researchers:

"...stress a highly subjectivist stance which denies the existence of social structures and concrete social reality of any form. Yet the attempt to operationalize their ideas within an empirical context frequently leads them to admit a more realist form of ontology through the back door...Ontological oscillation is prevalent in all forms of phenomenological sociology which attempt to illustrate its basic propositions through the empirical study of situations drawn from everyday life."

(Burrel & Morgan cited in Weick, 1995, p. 34)

Burrel & Morgan's point thus suggests that stories such as the rendering of the EVS engages in ontological oscillation in the "...attempt to show how the supposedly hard, concrete, tangible aspects of organizational life are dependent on subjective constructions, but then smuggle in realist assumptions that posit constraints and objects that exist independent of

subjective constructions..." (Weick, 1995, p. 34). The concern with ontological oscillation, when push comes to shove, is thus motivated by the urge to avoid an form of "incommensurability" (Fuglsang & Olsen, 2004). That is, there is an understanding that the assumptions of the perspectives mutually undermine the knowledge they help create. However, as in the words of Weick "...this is what drives Burrel and Morgan nuts. But it shouldn't." (1995, p. 35). Alleviating the concern of incommensurability can in turn be helped in pointing to how the analysis of the EVS adheres to the understanding by Faraj, Kwon & Watts (2004). In a rare study also combining the ideas of sensemaking and ANT, Faraj et al. note that:

"Congruent with ANT assumptions, we do not theoretically differentiate the elements of technological beliefs and artifacts; rather we view these as a thematic focus...Technology can be defined in terms of both its subjectivity and objectivity, two aspects which coexist. Technology as physical artifact is an intuitively clear construct, consisting of the formal and functional characteristics of the focal technology. Technology as beliefs is based on its representation as knowledge and the activity of knowing, and comprises the cognitive elements that emerge as the technology is put into play, enacted, and interpreted (Weick, 1990). This element assumes that the phenomenon can include not only what exists, but also what individuals believe possible."

(Faraj et al., 2004, p. 191)

With such a conception in mind we can see how the methodology applied in the study of the EVS, ensures that "Technology does not lose its materiality in this translation. It still can bruise toes when it is kicked." (Weick, 2001, p. 98).

The process of ontology crafting can be understood as an outcome of abductive reasoning (Blaikie, 2007) around the experiences with the empirical phenomenon. Combining the two perspectives enabled the most plausibly coherent way of talking about the different situations. The trick is thus to note how, partially in effect of being resources in a modest sociology, both perspectives present a space applicable for incorporating one another. Incommensurability is avoided if we think of how:

“...a stone exists independently of our cognition; but we enact it by a *cognitive bracketing*, by concentrating our attention on it. Thus ‘called to life,’ or to attention, the stone must be socially constructed with the help of the concept of stone, its properties, and uses. We can base a physical action that might annihilate the stone on this construction.” [original italics]

(Czarniawska-Joerges, 1992, p. 34).

In applying such an understanding we can begin to appreciate how combining the two perspectives enables an expansion of the ANT analytical framework by introducing cognition. That is, a sensemaking approach can be understood as representing the capacity for working with “meaning structures” (Hernes, 2010) in ANT. Introducing meaning creation in relation to ANT gains merit in appreciating how “The fact that ANT studies do not consider broader meaning structures explains why they sometimes conclude their analyses with network failure arising from the breakdown of individual connections.” (Hernes, 2010, p. 15). Introducing the idea of sensemaking, thus providing a vocabulary for dealing with meaning structures, enables the actor-network approach to go beyond the problem that it “...seems to imprison itself in the idea that local disruption implies the overall collapse, downsizing or reconfiguration of the network. The notion of meaning structures, on the other hand, implies that actors act out of a sense of wholeness as well as local articulation.” (Ibid.).

In this context we may thus also turn to a related point presented by Bruno Latour who, in an outspoken passage, touches upon the intentions of Raoul Dautry in translation processes around early French nuclear physics. Latour points out how “Dautry wants to ensure France’s military strength and the self-sufficiency of its energy production. Let us say this is his ‘goal’ – whatever psychology we wish to impute him.” (Latour, 1999, p. 88). It is in points such as the above that sensemaking presents a substantial contribution. The social psychology of organizing (Weick, 1979) is exactly what can be used to further understand humans and their “goals”. In such a way, sensemaking “...opens the possibility that although actors may experience local disruption, they may remain connected to one another or to the whole because it makes sense from a perspective of wholeness.” (Hernes, 2010, p. 15).

The notion that there have only been a few previous attempts at combining ANT and sensemaking (e.g. Faraj, Kwon & Watts, 2004) points to one of the central merits in the rendering of materiality around the emergent EVS. The significance of this idea is in turn

substantiated by the recent finding that the notion of sensemaking, by comprising a relevant vocabulary for talking of meaning structures, can contribute to making ANT a relevant process perspective on organizing. This becomes clear in seeing how:

"Given that a guiding principle of ANT studies is to follow the work of actors assembling seemingly disparate and heterogeneous entities into *intelligible* assemblies (Latour, 2005), it should not compromise ANT principles to grant human actors the capacity for relating their work to wider meaning structures, and not limit it to the meaning of singular connections. Both material and human actors may well be seen as taking part in conveying wholeness in the work of connecting and reconnecting such intelligible assemblies. Conceptualizing wholeness would take ANT a step closer to becoming a most useful process-based theory of organization."

(Hernes, 2010, p. 16)

In synergizing concepts of ANT and Sensemaking around a modest sociology, the rendering of the EVS thus provides a step forward in the effort of understanding ANT as a process-based theory of organization. Inversely the story of the emergent shelter introduces aspects of ANT into the vocabulary of sensemaking, thus enabling an enriched way of understanding and talking of materiality in organizing.

New Problems for Research

"Life is complicated."

(Callon, 1991, p. 132)

Social Networks

In the process of appreciating the role of material objects in the emergence of organizing, several new problems of social enquiry have emerged. In exploring these areas we can relevantly depart from Aprils story of how the shelter came into being by means of her stressing to Helene that "...I need help...I need your network...I have my own, but yours is

different than mine..." (April C., interview, L. 71-73). Similarly, others referred to the importance of their social network in simply saying how "...network is everything, right." (Helene V., interview, L. 1318), whilst still others touched upon it by presenting how "...we simply used our existing network..." (Michael E., interview, L. 3558). In other words, many of the gathered insights also pointed towards notions highlighted in social network theory (e.g. Granovetter & McGuire, 1998), or what has been called the 'sociology of the social', in the emergence of novel collective structure. For instance the acts of bricolage in applying what, or rather who, the EVS actors were familiar with in the sudden process of sheltering the homeless, presented the idea that a relevant way of understanding the emergence of organization would be to also varyingly "...stress the role of human agency and social structure..." (Granovetter & McGuire, 1998, p. 148).

Material Mediation in the Coupling of Emergent Systems

As mentioned in the introduction, three additional instances of emergent emergency shelters for the homeless were realized around the same time as the Copenhagen initiative. The three other shelters were in turn mentioned variously by the affiliates of the EVS. Whereas the four dispersed spaces for helping the homeless were not presented as mutually dependent, the gathered insights touching upon the topic all pointed to there being a relation between them. It was thus noted how their relation can be understood as, over a short span of time, representing a loosely coupled system (Orton & Weick, 1990). It was in turn noted how the elements affected each other "...suddenly (rather than continuously), occasionally (rather than constantly), negligibly (rather than significantly), indirectly (rather than directly), and eventually (rather than immediately)." (Orton & Weick, 1990, p. 203). Furthermore, the understanding of loose couplings is also seen as applicable to the relations amongst many of affiliates of the entified EVS.

Appreciating the presence of loose couplings in and around the EVS in turn points to new problems for research. The role of loosely coupled systems, and the modes of action to which they relate, seems increasingly relevant when recalling the capacity of materiality for enabling "acting at a distance" (Latour, 1999). In applying a similar methodological approach as the one utilized in the rendering of the EVS, the exploration of loose couplings could also represent a relevant way of adapting ANT as a process based perspective on organizing, by

expanding the actor-network theory vocabulary to talking of the way people may act from a sense of wholeness rather than immediate and local relations (Hernes, 2010).

Bibliography

Books

- Blaikie, N. (2007). *Approaches to Social Enquiry: Advancing Knowledge*. Polity Press: Cambridge, UK.
- Bryman, A. (2004). *Social Research Methods*. Oxford University Press: New York, US.
- Christensen, S. & Kreiner, K. (1991). *Projektledelse i løst koblede systemer – Ledelse og læring i en ufuldkommen verden*. DJØF: DK.
- Czarniawska-Joerges, B. (1992). *Exploring complex organizations: A cultural perspective*. Sage Publications: CA, US.
- Hernes, T. (2008). *Understanding organization as process: Theory for a tangled world*. Routledge: Oxon, UK.
- Latour, B. (1999). *Pandora's Hope: Essays on the Realities of Science Studies*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Law, J. (1994). *Organizing Modernity*. Blackwell Publishers: Oxford, UK.
- March, J. G. (1994). *A Primer on Decision Making: How Decisions Happen*. The Free Press: NY, US.
- Seidl, D. (2005). *Organizational Identity and Self-Transformation – An Autopoetic Perspective*. Aldershot: US.
- Weick, K. E. (1979). *The Social Psychology of organizing* (2nd ed.). McGraw-Hill: US.
- Weick, K. E. (1995). *Sensemaking in Organizations*. SAGE Publications: Thousand Oaks, US.
- Weick, K. E. (2001). *Making sense of the organization*. Blackwell Publishing: Oxford, UK.

Journal Articles

- Akrich, M., Callon, M., & Latour, B. (2002). The key to success in innovation* part 1: The art of interessement. *International Journal of Innovation Management*, 6 (2), 187-206.
- Bechky, B. A. (2003). Sharing Meaning Across Occupational Communities: The Transformation of Understanding on a Production Floor. *Organization Science*, 14 (3), 312-330.

- Carlile, P. R. (2002). A Pragmatic View of Knowledge and Boundaries: Boundary Objects in New Product Development. *Organization Science*, 13 (4), 442-455.
- Carlsen, A. (2006). Organizational becoming as dialogic imagination of practice. The case of the indomitable gauls. *Organization Science*, 17 (1), 132-149.
- Faraj, S., Kwon, D. & Watts, S. (2004). Contested Artefact: Technology Sensemaking, Actor Networks, and the Shaping of the Web Browser. *Information Technology & People*, 17 (2), 186-209.
- Hernes, T. (2004). Studying composite boundaries: A framework of analysis. *Human relations*, 57 (1), 9-29.
- Lanzara, G. F. (1983). Ephemeral organizations in extreme environments: Emergence, Strategy, extinction. *Journal of Management Studies*, 20 (1), 71-95.
- Mathison, S. (1988). Why triangulate? *Educational Researcher*, 17 (2), 13-17.
- Noy, C. (2008). Sampling Knowledge: The Hermeneutics of Snowball Sampling in Qualitative Research. *Social Research Methodology*, 11 (4), 327-344.
- Orlikowski, J. W. & Scott, S. V. (2008). Sociomateriality: Challenging the Separation of Technology, Work and Organization. *The Academy of Management Annals*, 2 (1), 433-474.
- Orlikowski, J. W. & Yates, J. (2002). It's about time: Temporal structuring in organizations. *Organization Science*, 13 (6), 684-700.
- Orton, J. D. & Weick, K. E. (1990). Loosely Coupled Systems: A Reconceptualization. *Academy of Management Review*, 15 (2), 203-223.
- Weick, K. E. (1987). Organizational Culture as a Source of High Reliability. *California Management Review*, 29 (2), 112-127.
- Weick, K. E., Sutcliffe, K. M & Obstfeld, D. (2005). Organizing and the Process of Sensemaking. *Organization Science*, 16 (4), 409-421.
- Weick, K. E. & Roberts, K. H. (1993). Collective Mind in Organizations: Heedful Interrelating on Flight Decks. *Administrative Science Quarterly*, 38 (3), 357-381.
- Whiteman, G. & Cooper, G. H. (2011). Ecological sensemaking. *Academy of Management Journal*. Forthcoming.

Articles in Edited Books

Callon, M. (1986a). The Sociology of an Actor-Network: The Case of the Electric Vehicle. In Law, J. et al. (Eds.), *Mapping the Dynamics of Science and Technology*. (19-34). London: Routledge.

Callon, M. (1986b). See electronic sources.

Callon, M. (1991). Techno-economic networks and irreversibility. In Law, J. (ed.), *A Sociology of Monsters: Essays on Power, Technology and Domination* (132-161). London: Routledge.

Czarniawska, B. & Hernes, T. (Eds.). (2005). *Actor-network theory and organizing*.

Copenhagen Business School Press: CPH, DK.

Fuglsang, L. & Olsen, P. B. (2004). Introduktion. In Fuglsang, L. & Olsen, P. B. (Eds.). *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer* (7-54). Roskilde Universitetsforlag: Frederiksberg, DK.

Granovetter, M. & McGuire, P. (1998). The making of an industry: Electricity in the United States. In Callon, M. (Ed.), *The Laws of the Markets* (147-173). Oxford: Blackwell Publishers.

Hernes, T. (2010). Actor-Network Theory, Callon's Scallops and Process-based Organization Studies. In Hernes, T. & Maitlis, S. (Eds.), *Process, Sensemaking and Organizing* (161-184). Oxford: Oxford University Press. NOTE: Page numbers in the analysis divert from the original since an electronic version, provided by the author, was applied.

Latour, B. (1988). The Politics of Explanation: An Alternative. In Woolgar, S. (Ed.), *Knowledge and Reflexivity, New Frontiers in the Sociology of Knowledge* (155-177). London, UK: SAGE.

Latour, B. (1990). Drawing Things Together. In Lynch, M. & Woolgar, S. (Eds.), *Representation in Scientific Practice* (19-68). Cambridge, Mass.: MIT Press.

Latour, B. (1992). Where are the Missing Masses? The Sociology of a Few Mundane Artifacts. In Bijker, W. E. & Law, J. (Eds.), *Shaping Technology/Building Society: Studies in Sociotechnical Change* (225-258). Cambridge, Mass.: MIT Press.

Olsen, P. B. (2004). Organisering. In Fuglsang, L. & Olsen, P. B. (Eds.). *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer* (443-472). Roskilde Universitetsforlag: Frederiksberg, DK.

Salancik, G. R. (1977). Commitment and the Control of Behavior and Belief. In Staw, B. M. & Salancik, G. R. (Eds), *New directions in Organizational Behavior* (1-54). Chicago, Ill.: St. Clair Press.

Electronic Sources

Beaumont, P. (28/02/2011). På jagt efter sandheden om Twitter og Facebook i den arabiske verdens opstande. *Information*. Retrieved from <http://www.information.dk/260897>

Callon, M. (1986b). Some elements of a sociology of translation: Domestication of the scallops and the fishermen of St Brieuc Bay. Originally printed in Law, J. (Ed.), *Power, action and belief: a new sociology of knowledge?* (196-223). London: Routledge. Retrieved from <http://condor.wesleyan.edu/courses/2006s/soc244/Callon-Some%20Elements%20of%20a%20Sociology%20of%20Translation-Domestication%20of%20the%20Scallops%20and%20the%20Fishermen%20of%20St%20Brieuc%20Bay.pdf>

Carroll, R. (24/01/2010). *Haiti earthquake death toll rises to 150,000 and could double*. Retrieved from <http://www.guardian.co.uk/world/2010/jan/24/haiti-earthquake-death-toll-rises>

Danmarks Statistik. (2011). *Danmark i Tal 2011*. Retrieved from <http://www.danmarksstatistik.dk/publikation.aspx?cid=14848>

Dignity. (26/04/2010). *Bondam besøger (endelig) herberget*. Retrieved from <http://www.sletogret.dk/akut/?s=sted+at+bo>

Facebook. (n.d.). In *Encyclopedia Britannica*. Retrieved (23/10/2010) from <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/1366111/Facebook>

Giving people (n.d.). <http://www.facebook.com/facebook>: Retrieved (19/10/2010).

Hansen, S. S. (19/01/2010). *Nu kan man se det korrekte antal danskere på Facebook*. <http://www.dseneste.dk/index.php/sociale-medier/nu-kan-man-se-det-korrekte-antal-danskere-paa-facebook/>

Heartwarming. (19/03/2010). *Solstrålehistorie I og II*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=Solstr%C3%A5le>

Herbergerne En Varm Seng facebook-group (n.d.).

<http://www.facebook.com/group.php?gid=247626964862>

Holdt-Simonsen, M. (18/01/2010). *Svar på Karen Ellemans afslag på møde*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=Svar+p%C3%A5+Karen>

Incognito homeless person 1. (29/03/2010). *Mød de hjemløse*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=M%C3%B8d+de+hjeml%C3%B8se>

Incognito homeless person 2. (29/03/2010). *Mød de hjemløse*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=M%C3%B8d+de+hjeml%C3%B8se>

Jessen, K. (03/03/2010). *Herberget åbner igen torsdag d. 4. april*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=Jessen>

Krabbe, M. (25/01/2010). *Illegal hjemløse hjælpes ulovligt*. Retrieved from

<http://www.dr.dk/Templates/NewsArticle.aspx?NRMODE=Published&NRNODEGUID=%7B61E81AA1-3ABC-452C-99E1-A0AF386A91E2%7D&NRORIGINALURL=/Regioner/Kbh/Nyheder/Koebenhavn/2010/01/25/072956.htm?regional&NRCACHEHINT=Guest>

Lægevagts website. (n.d.). *Kulde og forfrysninger*. Retrieved from

<http://www.laegevagten.dk/frame.cfm/cms/id=910/sprog=1/grp=8/menu=11/>

May we please have. (30/01/2010). *To do liste....* Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=To+do+liste>

Miinto facebook-group. (n.d.). <http://www.facebook.com/group.php?gid=168031182050>

Retrieved (08/12/2010)

Millions of people. (n.d.). <http://www.facebook.com/facebook#!/facebook?v=info> Retrieved (19/10/2010)

Official. (11/01/2010). *Officielt websted for nød-herbergerne*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?s=Officielt+websted>

Places. (16/01/2010). *Nødherberg nu også i Århus*. Retrieved from

<http://www.sletogret.dk/akut/?cat=8>

Scharling, M. (2/03/2010). *Vinteren 2009-2010*. Retrieved from

http://www.dmi.dk/dmi/vejret_i_danmark - vinteren_2009-2010

Ur. (12/01/2010). Støtten strømmer ind til hjemløse. *Arbejderen*. Retrieved from

<http://www.arbejderen.dk/artikel/2010-01-12/st-tten-str-mmer-ind-til-hjeml-se>

Newspaper Articles

Høvsgaard, J. (2010/2). Nok er nok!. *Hus forbi*.

Other Sources

Johnson, D. J. & Jameson, M. W. (Eds.) (2008). Technology and Society: Building Our Sociotechnical Future (introduction for reprint of Latour, 1992). MIT Press: Cambridge, US.

Appendix

The appendix contains transcriptions of the interviews with:

- April Chris conducted the 23rd of February 2010. Lines 1-1115.
- Helene Vindsmark and Jesper Søholm conducted the 5th of March 2010. Lines 1116-1827.
- Martin Skriver conducted the 9th of April 2010. Lines 1828-3363.
- Michael Espensen conducted the 12th of September 2010. Lines 3364-4163.

NOTE: The interview with Mie Behrmann, conducted the 2nd of September 2010, was not transcribed.

Interview with April Chris (23/2-2010)

1 R: Og det er en prøve, interview med April Chris nummer 1 i hendes hjem. Vi starter nu. Jeg kan lige
2 prøve at introducere lidt hvad det måske det – jeg skrev lidt i mailen om hvordan det sådan, hvad
3 projektet ville komme til at gå ud på og sådan, men jeg kan lige prøve at genopfriske lidt altså det
4 kommer – jeg regner med at det kommer til at handle om hvordan organisationer opstår, og især sådan
5 nogle måske lidt mere atypiske som jeres og den måde det sådan ligesom – nogle af de her mere
6 socialpsykologiske og sociale processer der har faciliteret at – det har gjort det muligt at i er gået fra at
7 være ingenting til at være noget eller – og sådan, men det kommer ikke til at gå så meget på
8 definitioner for hvornår er i noget eller, det her er et krav til hvordan tingene skal gøres eller være eller
9 noget, og det er også derfor der ikke kommer til at være nogle rigtige eller forkerte svar i forbindelse –
10 altså det er om hvordan i har gjort og ikke om hvordan man – nogle forestillinger om hvordan man
11 kunne gøre eller bør gøre som du også nævnte før ik'.

12 A: Mm

13 R: Og, man kan sige det her er et første interview, forhåbentlig et af flere, men det kan vi vende
14 tilbage til, men så derfor bliver det også meget bredt regner jeg med, det bliver sådan lidt i øst og vest
15 og jeg skal prøve at finde ud af – det jeg skal bruge især dig til som hvad kan man sige, som pilot
16 interview, lidt ala det. Altså noget med at jeg skal finde ud, styre mig lidt hen af hvad jeg også skal
17 snakke med de andre om og sådan nogle ting, og prøve at få et overblik over situationen. Ja, hvorfor er
18 det vigtigt, hvorfor er det relevant overhovedet at skrive det her projekt, hvis du kunne være
19 interesseret i at vide det, men det er jo noget om - jeg tror at hvis man kan komme rigtigt ind under
20 huden på det i har lavet her, så tror jeg man kan sige noget mere generelt om hvordan organisering
21 foregår, og hvad det egentlig er der driver de her ting og – netop fordi det er sådan et rent tilfælde,
22 sådan et råt udyrket tilfælde, der er ikke planlagt så meget, der har ikke været – der er ikke så mange
23 udenoms bureaucratier og systemer der har været der inden og sådan nogle ting, og derfor er det så er
24 det sådan et meget hvad kan man sige sådan et rent eksempel på hvordan man organiserer og det tror
25 jeg kunne være interessant netop derfor. Og som sagt, det kan godt være der kommer nogle overlap i
26 spørgsmålene, og at vi kommer til at vende de samme ting en del gange og sådan nogle ting, men det
27 er jo som sagt også fordi det bare skal være lidt bredt og vi skal lidt i gang. Er der ellers nogen
28 spørgsmål?

29 A: Næ.

30 R: Okay, men det var da fint. Så vil jeg gerne spørge dig om du kan begynde at fortælle lidt om
31 hvordan du overhovedet kom i gang med at arbejde med det her en varm seng initiativet, og hvad du
32 ser din rolle som i forbindelse med det?

33 A: Altså jeg er bare et ganske almindeligt menneske med en samvittighed, og jeg kom til at starte med
34 det her fordi at den 7. januar så jeg en udsendelse på TV omkring nogle unge drenge der havde taget et
35 initiativ til en landsindsamling den 22. Januar med nogle soveposer fordi der var en del hjemløse som
36 gik og frøs på gaderne, det handlede så primært om de danske hjemløse, og der var der en studievært
37 der meldte sig ind under fanerne og sagde jamen han ville godt tage en nat på gaden, det gjorde han,
38 og så det virkede faktisk ret interessant, det var lidt skræmmende fordi at jeg bor i København og jeg
39 har dagligt min gang inde i centrum, og når man kommer ind i city så ser man de her bylter der ligger,
40 som et eller andet sted er bare blevet en uhyggelig del af den almindelige hverdag, og det fik mig til at
41 studse lidt og tænke okay hvordan pokker kan et samfund som vores, som er baseret på velfærd og
42 social bevidsthed, og vi er alle sammen opdraget til at går det galt så har vi et sikkerhedsnetværk og vi
43 har socialforvaltninger og kontorer og ministerier for ALT og forvaltninger for ALT, at lige nøjagtigt
44 det her problem kunne opstå i Danmark. Og jeg tænkte på hvad kan jeg gøre, nå men jeg kunne melde
45 mig som indsamlere, så jeg gik ind på nettet og så fandt jeg de her gutter og så ringede jeg til dem og
46 sagde til dem jamen jeg bor i Valby og har i brug for et opsamlingssted til de her opsamlingsting
47 jamen så vil jeg godt gøre det, og det var den 7. januar, og så gik jeg jo i seng i min dejlig varme seng,
48 og så kom min trettenårige datter ind og lagde sig inde ved siden af mig og så siger hun så ej mor det
49 er skide koldt derude, hvor er jeg glad for jeg ikke skal sove derude i nat. Og så satte jeg mig bare op
50 [bup], og så kørte tankerne i hovedet hele natten. At det havde hun jo egentlig ret i, at et er at jeg
51 melder mig som indsamlere den 7. januar til den 22. januar, men fra den 7. til den 22., der var dæleme
52 langt tid, og i det tidsrum var der nogle mennesker der på gaden og frøs i de her kuldegrader, og de
53 havde lovet den – det var op til den meget meget kolde weekend hvor alting bare drættede ned. Så jeg
54 ringede klokken 3 om natten til en rigtig god ven og sagde til ham – hallo det er sådan og sådan...øh
55 jeg sover...ja det gør du, men nu skal du høre her ik' ...

56 R: Hvad var det for en ven?

57 A: Jamen det er Lucas, som er en meget meget nær tæt ven.

58 R: Ja, okay.

59 A: Og jeg fik også sat nogle tanker i gang i hovedet på ham. Så han lå faktisk søvnlos ligesom – resten
60 af natten ligesom jeg gjorde ik', men om fredagen så tænkte jeg på der må være noget, der må være
61 nogle lokaler, der må være nogle ting, altså det er en stor by og der er kulturhuse og der er
62 gymnastiksale, der er alle mulige mærkelige steder, det må bare kunne lukkes op for det handler vel
63 bare om få dem indenfor til at starte med ik', så jeg ringede rundt til kulturhuse og andre steder – det
64 var fredag formiddag og der var ikke rigtig noget at byde nogen steder, så ringede jeg til
65 socialforvaltningen i Københavns kommune og fik af vide at det var ikke et problem de kunne tage
66 stilling til og gøre ret meget ved. Og så ringede jeg til socialministeriet fordi jeg tænkte ja okay, hvis
67 du kan gå til røven så kan du gå til hovedet, og der fik jeg også et nedslående afvisende svar, og så

68 kunne jeg vel bare have sat mig ned som alle andre og sagt nåja nu har jeg gjort et eller andet [ihh]
69 hvor er jeg dygtig klap klap og så kan jeg holde weekend, men sådan er jeg ikke skruet sammen, fordi
70 at jo flere afslag jeg får jo mere stædig bliver jeg, så jeg begyndte at ring rundt, og så ringede jeg til en
71 god veninde Helene Windsmark og så sagde jeg til hende, Helene jeg har brug for hjælp, og sagde jeg
72 skal bruge netværk og jeg skal bruge ditten og datten og det ved jeg du har, ligesom jeg har mit eget,
73 men dit er anderledes end mit, er du frisk på denne her ide? – det var hun så, så begyndte vi at ringe
74 rundt og så tænkte jeg okay vi har en borgerlig regering som ikke ligefrem har en særlig god social
75 profil, hvilke partier sidder inde på Christiansborg der har en social profil? Der er så enhedslisten og
76 der er SF og der er socialdemokraterne, og for mig er enhedslisten lidt for rabiate, de er sådan lidt for
77 ekstremistiske, og jeg synes socialdemokratiet de er blevet sådan mere eller mindre et midterparti, som
78 heller ikke lige er så stærke altså, og så tænkte jeg på SF de plejer at være rimeligt meget ude med
79 riven, så jeg ringede til SF's parti inde på Christiansborg og kom til at snakke med Maja Dalsgaard
80 som så var på det tidspunkt barselsvikar for Nana som er rådgiver for Özlem Cekic...

81 R: Okay.

82 A: ...som er socialpolitisk ordfører...

83 R: For de radikale?

84 A: Nej ikke for de radikale for SF.

85 R: Det er rigtigt ja, undskyld.

86 A: Og hun var så på ferie, men Maja hun kunne egentlig godt se hvor det var jeg gerne ville hen, så
87 hun satte mig i kontakt med nogle forskellige lokalpolitikere som der var nyvalgt, til
88 borgerrepræsentationen, og den ene af dem var så Klaus Mygind som jeg så fik fat i, han sad til et
89 sportsstævne ude i DGI-byen, og jeg anede ikke hvem han var, så jeg ringede ham bare op - begyndte
90 at brage rundt og sådan nogle ting der, og så stod han der, jamen hvad han kunne hjælpe med? Så siger
91 jeg det ved jeg ikke, men jeg har ladet mig fortælle at du valgt ind for SF, i borgerrepræsentationen, og
92 så må du vel kunne et eller andet. Det kunne han, han var skoleleder ude på Blågårds plads skole og
93 som han sagde, jeg kan godt lukke min gymnastiksal op i weekenden, så til at starte med var det jo
94 bare for weekenden, så det gjorde vi. Og så ringede Helene, og hun havde snakket med præsten ude i
95 Alle Helgenes Kirken ude på Amager, fordi det var hendes område, og de vil gerne låse deres krypt
96 op, så inden for tre timer, der havde vi fået to lokaler to forskellige steder i byen, og vi anede ikke ret
97 meget om hjemløse eller hvor mange der var, eller hvordan problematikken var, vi vidste bare der gik
98 nogen mennesker derude og frøs ik'.

99 R: Jo

100 A: Hvad gør man så? Så tænkte jeg på okay rent logisk hvis jeg skal gøre det her an fra min tid i
101 forsvaret, jamen så har vi jo noget der hedder, i gammeldags Civilforsvaret i dag beredskabsstyrelsen,
102 så jeg ringede til dem og forklarede dem problematikken, og de var smadde så de ringede tilbage
103 til mig og sagde jamen vi er inde hos dig om et par timer, vi kommer med nogle madrasser, vi kommer
104 med nogle sækkestole, vi kommer med nogle tæpper og vi kommer med nogle sygeplejersker og vi
105 kommer med nogle - noget medicin og vi kommer med suppekøkken og vi kommer med alle de her
106 ting. Og så kom alle de her praktiske ting op i hovedet sådan gud ja, mad og bad og alle de andre ting
107 der sådan fulgte med. Så fredag aften klokken 22 så stod vi pludselig med to funktionelle herberger,
108 og vi havde fået fat i en masse lokale forretninger, og bagerforretninger, og sådan nogle ting der og fik
109 skrevet - lavet en facebookgruppe vi fik sendt ud med, vi har et kæmpe netværk, og fik aktiveret en
110 masse mennesker så det væltede ind fra hele Sjælland, med folk der køрte langvejs fra med jakker og
111 dyner og puder og sokker og mad og kaffe og ALT, og det har det gjort lige siden, fordi vi fik
112 aktiveret den almindelige danske borgere til at tage et ansvar, et socialt ansvar, fordi en ting vi danskere
113 vi har været rigtigt dygtige til det er at lulle os ind i den her vished om netop lever i en
114 velfærdssamfund og i en velfærdsstat hvor at vi er vant til at det offentlige skal tage hånd om altting.
115 Det er ikke mig, det er alle de andre, jeg har givet 25 øre da jeg gik forbi en spillemand for ti minutter
116 siden, og det redder mig resten af året ik'. Men vi fik aktiveret noget...

117 R: Ja

118 A: Og det gjorde så at vi oplevede at den brede danske befolkning, og det var høj som lav, uanset
119 politisk tilhørssforhold, sociale status, arbejdsrelation, alt, der simpelthen bare joinede op.

120 R: Okay

121 A: Så det var jo helt fantastisk, og over weekenden fandt vi så ud af at behovet på amager det var ikke
122 så stort, og de fleste af de hjemløse der egentlig kom hos os, var Østeuropæere og Afrikanere, hvilket
123 overraskede os enormt meget, fordi de var ikke særligt synlige i statistikker og i mediebilledet, det
124 handlede primært om de danske, og så viste det sig jo så at de danske hjemløse har faktisk
125 overnatningsmuligheder, der er mange herberger, der er mange tilbud som de benytter sig af, ikke at
126 de sådan er særligt gode, men de er der, men de udenlandske hjemløse de har ingen muligheder
127 overhovedet fordi at de etablerede herberger har fået, ud fra et direktiv udskrevet af den nu tidligere
128 socialministers forgænger, at såfremt at man hjalp folk med ikke lovligt ophold i Danmark så fik man
129 lukket for pengekassen. Så det har de jo ikke turde gøre for at kunne udføre det arbejde, så nu gik der
130 jo politik i sagen, fordi nødhjælp og næstekærlighed, og det at række ud og hjælpe et menneske, skal
131 det lige pludselig til at være kriminel og ulovligt? Og skal det lige pludselig sanktioneres imod? Det
132 ville jeg ikke være med til. Og så startede det egentlig derfra, politisk set allerede fra tirsdag.

133 R: Okay. Interessant. Kan du komme i tanke om – man kan sige nu nævnte du også nogle ting her i
134 løbet af dit svar her, men kan du komme i tanke om nogle ting du har sådan gjort eller oplevet eller
135 sådan en del af din fortid som gik før – forud for det her initiativ der så blev taget, som kan have en
136 påvirkning på...

137 A: Den måde jeg tænker på?

138 R: For eksempel, eller det at du har gjort det her, eller på den måde du har gjort det, eller hvad kan
139 man sige?

140 A: Nææ altså jeg er logiker og strateg. Og så er jeg impulsiv, og jeg er handlekraftig, og det er nogle
141 af de karaktertræk som der jo er kørt igennem hele mit liv, så hvis noget skal gøres så gør jeg det, og
142 så har jeg et eller andet sted sådan at hvis tingene skal gøres ordentligt så skal de gøres selv, og så –
143 jeg tror jeg også på - altså jeg har en alternativ tilgang til livet, jeg er et menneske som er del af den
144 danske undergrund, som arbejder meget i undergrund, både med musik og livsstil og indfaldsvinkler.
145 Jeg har arbejdet i større ansvarspositioner, jeg har været salgschef og salgsdirektør i nogle forskellige
146 virksomheder rundt omkring, og har arbejdet både i Hong Kong og boet og arbejdet i Sydfrankrig, så
147 jeg har jo haft vant til at have med ledelse og management og styring at gøre - tidligere, og det har jeg
148 så ikke haft med at gøre i nogle år, hvor jeg så forkastede det hele i forbindelse med skilsisse og
149 valgte at fokusere på børn og familieliv, og reetablering af mig selv, og så har jeg været syg, og derfor
150 har jeg ikke været i berøring med den del af arbejdsmarkedet, som jo er meget højreorienteret og har
151 været meget baseret netop på organisation og hvordan og hvorledes. Men jeg er uddannet
152 mindcoach...

153 R: Ja.

154 A: Som jeg så tog, hvor at det der med at kunne bygge broer i stedet for mure, og gøre tingene lidt
155 alternativt an det er det som der egentlig har givet mig livserfaring det er at, ofte så synes jeg de
156 initiativer der tages, og enten det er politisk, arbejdsmæssigt, organisatorisk så handler det i bund og
157 grund om kommunikation, og det handler om at top skal kunne kommunikerer med bund fordi det
158 faktisk bunden der sidder på den reelle magt og som egentlig har den reelle viden om hvad der
159 egentlig sker, og realitetsopfattelse og realitetssans, hvor ledelser oftest har en tendens til at leve i en
160 eller anden lyserød bubble cloud, i en eller anden illusion som trænger til at blive punkteret en gang i
161 mellem. Så det er lige det her med at kunne plugge de her to ting sammen, og når du gør det og du får
162 bygget en bro imellem de to instanser så kan du faktisk få formidlet noget information der kan blive
163 brugbart, fordi de mennesker som ofte skal tage beslutninger og handle derudfra, de har ikke den
164 rette information, fordi de nogle gange føler sig lidt for hævede til faktisk at tage fat i de mennesker
165 som har den reelle viden.

166 R: Ja, okay.

167 A: Og det er nogle af de ting som jeg sætter stor pris på, det er hele tiden det her med at det kan godt
168 være du løber fremad, men løb lige tilbage og saml op og få det hele med.

169 R: Mmm.

170 A: Så kommunikation.

171 R: Ja. Okay. Jeg kan huske vi snakkede også i telefonen om du – der nævnte du Giv Din Hånd
172 projektet i forbindelse med jeres her, og hvordan – kan du prøve at forklare lidt om hvordan – hvad er
173 forholdet mellem En Varm Seng initiativet og Giv Din Hånd?

174 A: Altså En Varm Seng initiativet er 100% et privat initiativ der startede spontant den 8. Januar, og
175 hvad gør man når man skal starte noget op? Det er hvis man sådan er logiker og strateg, så hiver man
176 fat i nogen af dem som faktisk har viden om området, og jeg kan ikke bruge kirkens korshær til en
177 pind, og jeg kan heller ikke bruge de mere offentlige etablerede ting fordi bureaucratiet er ikke min
178 stærke side, så jeg skal have fat i nogle privat initiativer, og der kom jeg i kontakt med Martin fra
179 projekt Morgencafeen, og det er et projekt der kører ude på Nørrebro ude i Blågårds kirke, de har så to
180 andre steder der er ved at starte op nu. Og det er to fantastiske gutter som på eget initiativ har knoklet
181 igennem, Michael i 20 år og Martin som så er hans svigersøn, er koblet på for 5 år siden, og laver
182 noget helt fantastisk arbejde med hjemløse, primært de danske har de været beskæftiget sig med, men
183 også udenlandske, alle er velkomne. Og de har ikke været underlagt noget statsstøtte, de er en af dem
184 så der faktisk kun har fået 140.000 om året, hvor at for eksempel Kirkens korshær får 163 millioner,
185 hvad de så end bruger dem til...

186 R: Ja.

187 A: Men, der connectede vi os op med dem, og de havde et kæmpe netværk, både havde de kontakten
188 til de hjemløse, for vi skulle jo også have formidlet det her tilbud ud, hjemløse har jo altså ligesom
189 ikke adgang til presse og medier og TV...

190 R: Facebook og...

191 A: Facebook og alt muligt andet vel, så der skulle du altså på gaden og have fat i folk og fortælle der
192 er den her mulighed, og det er sådan mund til mund metoden er jo eminent, altså det kaldes jo network
193 ik'. Og det er jo nogle af de ting som jeg har med i mit bagage fra – det der med at networke det er et
194 formidabelt arbejdsredskab, så der tog jeg fat i Martin og Michael og det viste sig så i det her forløb at
195 Michael i 2006 havde stiftet en organisation der hedder Giv Din Hånd, fordi Michael har samme
196 indfaldsvinkel til arbejds- og erhvervslivet som jeg har, han er musiker og jeg sidder så der som
197 manager for musikere for kunstnere blandt andet Lucas Alexander, og arbejder inde for den branche,
198 og der ville han starte nogle projekter i stil med grøn koncert som de har scleroseforeningen, men han
199 ville simpelthen connecte hjemløseproblematikken op med kunstnere og musikere i Danmark og lave

200 noget fokus den vej rundt fordi det er noget af det han brænder for, og det at kunne fusionere to
201 verdener der er så stor del af en selv, det er noget som der kunne være helt fantastisk. Og da vi har
202 været i gang i 14 dage der tænker jeg jamen altså det her det kører rigtigt godt, og det var mere
203 omfattende end vi egentlig regnede med, men det har ligesom bare eskaleret og ligesom udviklet sig
204 selv, og så skal man jo køre det til ende, og sørge for det kommer til at køre. Så vi blev enige om at
205 puste liv i Giv Din Hånd og så...

206 R: Må jeg – hvad mener du med puste liv i Giv Din Hånd?

207 A: Jamen den var jo stiftet og den var der, men den var ikke sådan særligt aktiv eller organiseret, bare
208 alene den her kamp der har været med skattevæsenet for dem at få at søgt skattefritagelse, sådan så når
209 man donerer til Giv Din Hånd, at man så også er berettiget til at man kan trække det fra ik'.

210 R: Jo.

211 A: Altså hele det bureaukrati de har været ramlet ind i for at kunne stifte en hjælpeorganisation, fordi
212 de ikke hedder Dansk Røde Kors eller Kirkens Korshær eller et eller andet andet, og netop står på 100%
213 eget initiativ, det har jo været et helvede. Så det har de ikke rigtig haft overskud til. Så vi gik ind og
214 tog hånd om og fik fat i Knud foldschack, som så er gået ind i det, og er blevet advokat for
215 organisationen, og jeg fik fat i – Himmelblå fonden har jo støttet os fra starten af...

216 R: Hvad for en undskyld?

217 A: Himmelblå fonden.

218 R: Okay.

219 A: Som er en fond der er indstiftet af Kim Larsen og Erik Klausen og Leif Sylvester og Anne Marie
220 Helger og Peter Ingemann. Og nu kender jeg Rie, Anne Marie Helger, personligt og Rie har i den grad
221 også været inspirationskilde til at jeg er gået i gang med de her ting, fordi en af hendes mærkesager har
222 også været de hjemløse ik'. Så Peter Ingemann han sidder så som revisor og styrer regnskaberne, og
223 det er utroligt hvad navne de kan gøre hos skattevæsenet, de kan sparke døre ind ik', så vi pustede liv i
224 den her organisation og så har vi så lagt – Giv Din Hånd skal så, der skal – ind under det der skal
225 morgencafeen så ligges nu, de der tre projekter i de tre kirker, og så skal vi så have lagt akut
226 beredskabet ind under også, som alligevel er en selvstændig – men så det bliver en
227 paraplyorganisation.

228 R: ja.

229 A: Og vi har et fælles mål, og det er at vi vil have etableret et hjemløsehus, og det skal ikke bare være
230 et hus, det skal være meget gerne en nedlagt skole eller et plejehjem eller andet, hvor der vil være

231 nogle muligheder ligesom man kan sige hvis du kigger på Grevinde Danner stiftelsen, hvordan den
232 startede med Grevinde Danner huset, der først var to værelser og nu har de ekspanderet og nu er de
233 blevet – og samme drøm og vision har vi egentlig lidt for – med hjemløseområdet at vi kan lave et sted
234 hvor at det er de hjemløses sted, på de hjemløses præmisser, med de hjemløse som skal sidde som
235 repræsentanter i bestyrelsen og altså, MEDANSVAR ik'. Tre nøgleord der har kørt igennem lige fra
236 day one, det er anständighed, det er værdighed og gensidig respekt, og det har vi gjort meget ud af.
237 Det skal ikke være sådan at fordi at vi går ud og hjælper de her ting at vi skal hejses på pedestaler og så
238 skal de hjemløse næsten ligge på knæene og sige ave og tak fordi XXXX (0:20:10.1) og så det er godt
239 lille ven, altså vi er jo ikke guder vel, vi er jo mennesker og vi kan kigge dem i øjenhøjde. Og vi
240 oplever netop fordi at vi har den her – vi har ikke nogen kristen indfaldsvinkel, vi har ikke noget
241 skjulte agenda nogen steder på vi skal missionere eller noget, vi er menneske til menneske, og vi
242 bygger nogle broer og vi er ikke mere værd fordi vi tilfældigvis har en bopælsadresse og en postkasse,
243 vi er lige meget værd, og det har brugerne fundet ud af, også de udenlandske, og det har genereret
244 nogle helt nye fantastiske ting som der heller ikke tidligere er oplevet på hjemløseområdet.

245 R: Mm. Som hvad for eksempel?

246 A: For det første så de brugere som vi har som der er – vi har jo samarbejder lige nu med
247 Mellemfolkeligt samvirke om deres lokaler, så vi har været i stand til at give dem en rigtig seng, og vi
248 har været i stand til at kunne give dem morgenmad og aftensmad som vi har gjort hele tiden, men
249 alene det de kunne komme ind og sove i en rigtig seng og ikke på en madras på gulvet, men i en rigtig
250 seng, med en dyne og en hovedpude og de har fået en kommode og de har fået et skab, de har fået et
251 hjem, de har fået et sted at være, de har fået muligheden for at om morgenén når de står op så kan de
252 gå i bad og få rent tøj på, rent nyt tøj på og så kan de gå ud og få morgenmad og så kan de gå ud og se
253 dagen i øjnene. Det har givet dem et kæmpe overskud, så nogen af dem har fået arbejde, og andre er
254 begyndt at forholde sig til misbrugsproblemer som de har, som du oftest får meget hurtigt når du ender
255 på gaden, og andre igen er begyndt at melde sig til skoler og kompetencegivende kurser, de er faktisk -
256 de har fået overskud til at se deres hverdag og deres liv i øjnene og tage et ansvar. Og de er – når de
257 kommer om aftenen, når vi lukker op klokken 20 så får de mad og sådan noget, hvor de før i tiden bare
258 tonsede direkte ind og skovlede ind og så bare gik i seng ogsov, og havde ingen form for interageren
259 med hinanden, så kommer de ind med et smil, og der er håndslag og der er pjatten og snakken og der
260 er interageren kulturerne imellem. Og så tager de en kost og – ej vi skal lige have fejet her og skal jeg
261 ikke lige vaske noget gulv og vi skal også lige tørret af på kommoderne og – de tager et ansvar, det er
262 sådan nye mennesker der kommer frem ik', vi trækker på deres ressourcer, vi har også hjemløse der
263 går ud som frivillige og er derude i rotation sammen med de andre frivillige og vores fastansatte
264 nattevagt.

265 R: Ja.

266 A: Og det giver dem også en følelse af kunne gøre en forskel og kunne være med til at forandre deres
267 egen situation. Så vi er atypiske, vi er ikke bureaukrater.

268 R: Nej, det kan man ikke sige. Er det også, og det kom du også ind på nu, men er det der driver – altså
269 er det der driver som i ser sådan som en af drivkræfterne bag en varm seng, eller er der andet der også
270 har været, hvad kan man sige, med til at skubbe projektet frem? [Diktafon flyttes]

271 A: Det der driver tror jeg bare er at danskerne generelt har fået nok. Vi har fået nok af at blive
272 behandlet som nogle imbisile, dumme, fordummende uduelige mennesker. Altså vi er blevet lullet
273 stille og roligt, men meget målrette ind i et big brother samfund hvor vi har været vandt til at andre har
274 taget over og taget beslutninger. Og sådan en person som mig som er undergrund, der bestemt ikke
275 bryder mig om at få af hvide hvad jeg skal gøre og hvad jeg ikke skal gøre, når der er en der tager
276 teten og går i front og siger nu er det nok, så begynder folk ligesom at få raslet tankerne på plads og
277 ligesom sige jamen det har hun sgu egentlig ret i ik', og når folk så bliver aktiverede og tricket på at de
278 rent faktisk har en vigtig funktion at udfylde, alene det ved at være menneske, at være menneskelig, og
279 have en værdig og en anstændig og en respektfuld indfaldsvinkel til at kunne interagere med andre
280 mennesker, så kommer du lige pludselig på et plan hvor at der sker ting og sager. Kommunikation er
281 nøgleordet, respekt er nøgleordet, anstændighed og værdighed er nøgleord og det er nogle ekstremt
282 vigtige ting som jeg tror at danskerne generelt set altid har haft i sig, men det er på en eller anden
283 mystisk måde bare sådan langsomt sådan blevet faset ud af os, og det er det vi har aktiveret igen, og
284 det er det der gør at en bevægelse, en organisation, en tanke, en følelse, en ide, kan udvikle sig til så
285 hurtigt at blive det det er blevet.

286 R: Jeg kommer lige i tanke om nogle mere afklarende spørgsmål også, som jeg også godt kunne tænke
287 mig at få vendt med dig. Hvordan er det med de forskellige herberger rundt omkring i landet, kan du
288 give sådan en historie om – altså du sagde der var et der lukkede og så – men i har også nogle i
289 Helsingør og i Aalborg og i Århus, og hvordan har det udviklet sig?

290 A: Helsingør og Aalborg og Århus er lukket ned, men de står på standby.

291 R: Okay.

292 A: Og det vi havdeude på Amager lukkede vi ned allerede efter første weekend fordi at vi skal jo ikke
293 lave overkill, vi er der jo ikke for sjovs skyld, vi er der jo ikke bare for at være der, vi drives på privat
294 initiativ og private midler, og er dybt afhængige af folks velvilje og støtte, og så derfor så handler det
295 ikke om at udnytte og malke, det handler om at skride ind der hvor der er et akut behov og det vil sige
296 vi følger meget hurtigt stemningen og siger okay, og så tager vi nogle beslutninger og handler derfra,
297 og så sørger vi for at det kan godt være vi har lukket ned, men holder døren åben. Så skulle behovet
298 opstå, så kan vi inden for meget få timer [dup] genopstå igen.

299 R: Ja.

300 A: Så det handler om fleksibilitet, og det handler om at have øjne og ører med sig, og det vil sige det
301 handler ligeså meget om at have den her føeling med, hvilke signaler kommer der og så reagere på dem,
302 og ikke ind og nu skal vi sætte os ned og have en pædagogisk rundkreds og snakke sammen og blive
303 enige om, og kan vi blive enige, og hvad synes vi og jamen jeg har hørt Peder og han og det var og det
304 kan vi ikke og jeg skal lige holde ferie og femten den – nej, nu. Og så er det meget meget vigtigt at der
305 er en der tør tage teten og tage en beslutning, og det gør.

306 R: Ja. Hvordan fik i involveret andre, var det også en del af netværket eller hvordan var hele den
307 proces med at lige pludselig så var der noget i Aalborg og så kom der også noget i Århus...

308 A: Det var fordi vi oprettede Facebookgruppen, og vi sendte ud til hele vores netværk, og så havde der
309 nogen på vores netværk der havde nogen i deres netværk, og så var der nogen der havde noget i deres
310 netværk og så fandt de ud af det her initiativ, og så skrev de så jamen hvad med Aalborg og vi har
311 samme problem og jeg vil gerne gøre sådan og – fint, så prøver vi lige at ringe rundt, og så tog vi
312 telefonen herhjemme og så begyndte vi at ringe rundt til kirker og alt muligt andet og fik aktiveret
313 dem, og så gjorde vi en anden rigtig god ting, det skal man ikke glemme, igen kommunikation, og
314 hvordan kommunikerer du allerbedst i det her land? Facebook har vist sig at være genialt, men det der
315 er ultimativt det bedste det er pressen. Så det man skal sørge for det er, hvis du har noget – et budskab
316 der er vigtigt der skal ramme ud, og noget der er nyt, så kan du altså få pressen til at hoppe og danse
317 efter din pibe, og der handler det bare om at du går ud og kontakter. Og det er meget nemt, du går bare
318 ind og ringer til de redaktioner og siger dav, jeg laver det og det og det, kunne du tænke dig – prøv lige
319 at komme og se her og sådan noget. Så allerede fredag aften der havde vi jo pressen ude hos os, og der
320 var vi ude og dække det og det havde vi også om lørdagen og om søndagen og det har vi stadigvæk,
321 altså de er der stadigvæk. Fordi vi er atypiske og fordi vi faktisk er vedholdende og fordi vi ikke
322 holder kæft, vi er ikke underlagt bureauratiets små tricks med at vi skal igennem en bestyrelse, og så
323 søger om tilladelse til vi overhovedet kan gå ud og søger midler eller andet, vi gør det, og vi tager
324 stilling og vi bræller op når der er noget vi er utilfredse med, på en pæn og ordentlig måde
325 selvfølgelig. Jeg er ikke specielt glad for den nu afgående socialminister, fordi jeg synes hun er - har
326 været utroligt inkompetent til sine opgaver, og det har jeg også været ude med og forklaret hvorfor jeg
327 synes det, fordi når man sidder som socialminister så skal man tage et ansvar for det ansvarsområde
328 man har, man skal ikke pege på integrationsministeren, fordi det er folk der går på gaderne hvad enten
329 om de er danske eller udenlandske det er et socialt problem, det er ikke et integrationsproblem fordi
330 det er jo ikke folk der skal blive her, det er folk der er her og som skal have noget hjælp lige her og nu,
331 og så skal de videre i systemet. Så det har jeg været ude og sige, fordi jeg har inviteret og ansøgt om at
332 få et møde med hende for jeg ville rigtig gerne tale med hende om de her ting, og det ville hun ikke,
333 men hun syntes det var et fantastisk stykke arbejde jeg lavede, og svarede jeg tilbage at det kan jeg da

334 godt forså du synes, fordi det er dit arbejde jeg gør. Så netop fordi at vi ikke er bange, vi er ikke bange
335 for at miste midler, vi er ikke bange for at miste politiske rygklappere, det gør så også at vi udgør lige
336 pludselig en magtfaktor på den her problematik, vi er sådan ikke loose kanon, men vi er anderledes.
337 Og fordi vi ikke følger den der normale opskrift og slagplan som andre kører efter, så er vi
338 uforudsigtelige.

339 R: Ja.

340 A: Og det giver jo et skub i magtbalancen, fordi når vi snakker hjemløse, og vi snakker om de her ting,
341 der handler det enormt meget om magt og politik og penge. Det er sgu ikke så meget omkring de
342 mennesker du hjælper, og der er det jo netop at vi har holdt øjet på bolden, vi er gået efter bolden, vi er
343 ikke gået efter manden. Der adskiller vi os, vi har vores integritet og vores målsætning og vores mål
344 for øje. Vi ryger ikke ud på et sidespor.

345 R: Men nu siger du også det bliver meget politisk, og at der kommer en masse ting ind over, eller det
346 erfarer i sådan senere hen, er det også – har det noget at gøre med det i at rent faktisk – at der, altså mit
347 indtryk er at der er en del af jer fra En Varm Seng der så som du siger puster liv i Giv Din Hånd, altså
348 at i er en del deltagere eller medlemmer fra En Varm Seng der rykker over i Giv Din Hånd og så på
349 den måde hvad kan man sige rykker nødherberget ind under den organisation...

350 A: Altså vi...

351 R: Er det derfor lidt, at det sådan er en anerkendelse af at det bliver mere politisk end - eller?

352 A: Næ, ikke fordi at Giv Din Hånd er upolitisk, og når jeg siger politisk så er det socialpolitisk det er
353 ikke partipolitisk, og derfor så er man også nødt til at gruppere sig, fordi når du starter med noget en
354 mand kan råbe rigtigt højt, og han kan få opmærksomhed i x-antal sekunder, men så er det glemt altså
355 glemt efter 15 minutter. Menneskets hukommelse den varer cirka 15 minutter ik', men hvis du ligesom
356 grupperer dig og samler dig sammen, så har du lidt større styrke, du bliver lidt mere synlig i billedet,
357 det er også derfor vi har noget som hvor vi som XXXX (31:09) ser spontan organisationer eller
358 organisering af demonstrationer, folk der kommer fra vidt forskellige samfundsgrene og landdele og
359 sådan noget, samles om en ting og protesterer mod det her, det er jo ligesom om at lave en midlertidig
360 organisation i et meget kort tidsinterval ik'. Vi har så bare en ide om at – vi blev klar over at det der
361 skulle være en weekend blev lige pludselig til en uge, og blev lige pludselig til en måned, og nu kører
362 vi på måned tre. Fordi at det er et problem, og det er en problemstilling som der ikke har været fokus
363 på, der har været fokus på de danske hjemløse, men den nye gruppering af hjemløse som også er et
364 Europæisk problem, altså et globalt problem, et internationalt problem har der aldrig været så meget
365 fokus på fordi at man fra den nuværende ledende regerings – altså de ledere vi har i landet i øjeblikket
366 vender ryggen til og siger hvis ikke vi ser problemet og nævner det nogen steder så er der nok ikke
367 nogen der opdager det er der. Men hov det var der, og det skal der jo gøres noget ved, det er jo

368 mennesker det handler om, og derfor siger jeg så bliver det jo socialt politisk, det er ikke partipolitisk
369 fordi i og for sig hvis den nu afgående socialminister havde bare haft et gran af medmenneskelighed i
370 sin benede krop, så var hun gået ind og havde ligesom sagt okay der er et problem her hvad kan vi rent
371 lovmæssigt gøre for at gå ind og hjælpe, hvad kan vi som den lovgivende del af forsamlingen her, den
372 lovgivende magt, og gå ind og lave dispensationer og muligheder og løsninger. Men det gjorde hun
373 ikke, hun fortsatte med at stikke halen mellem benene og vende ryggen til og sige jeg ser det ikke så er
374 det der ikke, og hvis det er der så er det hende der integrationsministeren, det er ikke mit bord. Og jeg
375 vil ikke erkende at det er et integrationsproblem, jeg siger det er socialpolitisk problem, og havde det
376 nu været en socialdemokrat eller en enhedsliste eller en SF 'er der havde siddet på posten og lavet det
377 samme, så var jeg sgu blevet ligeså gal. Så det har ikke noget at gøre med partifarve, det har noget at
378 gøre med ansvarlighed, og det har noget at gøre med at når man sidder i en position hvor man kan gøre
379 en forskel skal man fandeme gøre den forskel. Altså jeg har oplevet i det her at sæde nydelige
380 overklassefruer er kommet ned i herberget med nybagte boller og poser med kaffe og har tømt sit
381 klædeskab og sin kælder, iklædt sin minkpels og sine stiletter og sammen med manden i sin store fine
382 Audi A38 sådan et eller andet ting der, Audi A8'er, der er kommet ned og har sat sig ved bordene og
383 har talt med de mennesker der er dernede, og jeg har oplevet at en kvinde, der selv har været hjemløs,
384 har fået en lejlighed og har fået pension, komme ned med en bærepose og ventet i tre timer på at jeg
385 kom derved, og så kom hun hen lige så sødt og spørg om det var mig der var April, og så sagde jeg
386 jamen det var det, jamen jeg har ventet på du kom. Jeg kan ikke bidrage med så meget, men jeg kan
387 bidrage med det her, så jeg gik ned og hævede 1000 af min opsparing, og så havde hun for de her 1000
388 kroner købt en karton cigaretter, og almindelige lommeklæder, tandpasta og tandbørster og så lå der
389 nogle – noget andet, jeg kan ikke huske hvad det var, det havde hun købt, det var hendes bidrag. Og
390 1000 kroner for en pensionist altså, det er voldsomt mange penge. Det er voldsomt mange penge i det
391 hele taget, men lige nøjagtig for en pensionist, det viser bare at det er socialt, det er
392 medmenneskelighed, det er næstekærlighed det er akuthjælp, det er nødhjælp. Og derfor så er det også
393 vigtigt at når det er det, at man kan ligge sig ind under andre og være indstillet på at bygge broer og
394 lave samarbejde, fordi det er et fælles problem uanset hvem man er. Og Giv Din Hånd organisationen
395 var jo nærliggende, og det vil sige hvis vi puster liv i den og lægger os ind under den, jamen så vil det
396 gøre en styrke at jo flere ting vi kan få lagt ind under et, jo flere ting vil der jo så også blive
397 gennemført fordi altså fladt demokrati, den holder ingen steder vel, altså ungdomshuset er jo et ganske
398 glimrende eksempel på at de kan jo ikke engang blive enige om hvad farve deres toiletpapir skal være
399 vel. Fordi alle skal være enige, og det er jo en meget fin og idealistisk tankegang og jeg kan også godt
400 se at den appellerer da også til mig at alle skal være enige, men der skal sgu være en der tør tage teten
401 og sige nu laves der en beslutning, så derfor er en overordnet struktur og organisering af ting vigtig,
402 men igen ha' hele tiden fingeren tilbage i dit bagland, hele tiden gå tilbage og samle op og
403 kommunikere og lytte og det er også vigtigt for os i den organisation vi er ved at bygge op her, at vi er
404 der for – vi er til for dem der er på gaden, de er ikke til for os, og det vil sige vi er der kun fordi de er

405 der, og vi så står stærkere fordi vores sociale situation er stærkere, og vi hjælper dem bare med at
406 komme op på højkant, men det er sgu dem vi skal høre på, det er dem vi skal lytte efter, det er dem der
407 har videnen, det er dem der har ekspertisen om hvordan det er der, og hvad sandheden er derude, det er
408 sgu ikke politikerne, det er ikke socialforskerne, de kan godt gå ned og snakke med dem, men de tager
409 også hjem til deres koner og kærestre og børn og alt muligt andet bagefter og går i en varm seng ik',
410 men det er sgu Peter og Brian og Yvonne og Birgitte og hvad de hedder alle sammen, der er derude.

411 R: Nu skal jeg se hvor jeg var kommet til her, jeg tror vi har vendt det også lidt før, men nej - først vil
412 jeg godt lige sige, men og altså det var også – man kan se hvad kan man sige jeres hvad kan man sige
413 det at i – mange af jer går ind – jeg går ud fra det er en del af jer der er gået ind aktivt i Giv Din Hånd
414 nu.

415 A: Jaja

416 R: Ja. Hvad altså var det jer alle sammen fra – mange af de oprindelige initiativtagere eller var det...

417 A: Jeg er den oprindelige initiativtager, og Helene fik jeg med på ik', så det er egentlig os der er
418 initiativtagere til Giv Din Hånd, eller til akutberedskabet.

419 R: Ja.

420 A: Og både Helene og jeg har lagt os ind, altså gået ind og samarbejder med Giv Din Hånd. Og ideen
421 er jo så at når vi har lagt os ind under det, så har det også noget at gøre med at der kom en pulje fra
422 socialministeren om at private initiativer, da det her blæste op i medierne altså der er det jo så
423 fantastisk netop mediernes magt, at så lige pludselig fik hun lukket op for nogle penge, også til de
424 udenlandske som hun i bund og grund ikke ville hjælpe ik'.

425 R: Ja.

426 A: Og for at kunne søge dem så skulle du have et CVR registrering, og der var det jo rent praktisk for
427 os at vi havde den her organisation og kunne lægge os ind under fordi at det er fint nok vi kan køre på
428 frivillige kræfter, og det gør vi stadigvæk, men vi blev også enige om at vi nok også måtte have nogle
429 personer som der decideret havde et ansvarsområde rent forsikringsmæssigt, i lånte lokaler og med
430 mennesker og sådan noget. Så vi var også enige om, vi blev jo også nødt til at ansætte nogle
431 mennesker i en kortere periode, med et ansvarsområde til at kunne tage det ansvar, med ansvar følger
432 der jo også forpligtigelser, og med forpligtigelser så følger der også ligesom et økonomisk honorering
433 af de her ting, når man skal arbejde så mange timer hver dag med det her ik'. Så vi har ansat en
434 nattevagt, to nattevagter som der skiftes, og så de er ansvarlige, resten er så frivillige. Og os andre vi
435 er ulønnede. Der er ingen i ledelsen, i styregruppen, der overhovedet på nogen måde er aflønnet. Og
436 det er en klar fravælgning.

437 R: Ja.

438 A: Og de mennesker der er kommet ind, det er frivillige som har udmærket sig hvor vi ligesom kan se
439 at de har en god dialog og forståelse med det arbejde de laver. Som vi så har ansat, og de er så ansat på
440 en tidsbegrænset kontrakt ik'.

441 R: Jo. Okay, men det var et skridt mod hvad kan man sige, noget mere varigt, du siger også der var et
442 CVR-nummer og der var nogle altså det var...

443 A: Vi skal være noget mere varigt, det er vi jo kommet til en forståelse af under hele den her proces,
444 som jeg sagde vi startede med at først skulle det være en weekend og så blev det en uge, og så blev det
445 en måned, og nu kører vi på måned tre. Og vi er jo godt klar over at når vinteren slutter her, og foråret
446 træder ind ¼ og lad vejrguderne være med os og så håbe på der kommer tøvejr nu ik', så vil det her
447 problem opstå igen senere på året fordi der kommer en ny vinterperiode i oktober, november,
448 december måned ik', og så opstår problemet en gang til hvis ikke der bliver gjort noget og jeg må sgu
449 indrømme, jeg gider sgu ikke starte forfra vel, så ligeså godt forebygge frem for at helbrede og igen
450 når jeg går ind i noget så gør jeg det 100% altså ellers så kan man ligeså godt lade være. Hvis ikke du
451 har hjertet med dig, så lad være, fordi det kræver meget, det kræver rigtig meget og du kan sgu ikke
452 stå og holde et reb for en mand der er ved at falde udober og så sige nå nu er jeg træt i armene og så
453 slippe, og så farvel. Altså det kan du jo ikke vel, altså så bliver du nødt til enten at så sige jamen så må
454 jeg overdele arbejdet til nogen andre, eller også så må jeg lade være med at gå ind i det, og her har
455 vi valgt jamen okay jeg går ind i det, men jeg har også et liv og jeg har også nogle andre ting, men så
456 bliver jeg jo ligesom nødt til at alliere mig med nogle mennesker der kan aflaste mig, så jeg jo hele
457 tiden har energien til det.

458 R: Det er klart.

459 A: Og derfor er det så vigtigt at organisere sig, altså du kan jo køre organisation ned på et meget lavt
460 plan så alle mennesker fatter det. Dreng møder pige, de forelsker sig, de rykker sammen, så bliver de
461 mere eller mindre en organisation. Så stifter de nogle børn ik', [dup] så bestyrer du de der menige
462 medlem ik', så har du en familie, men det er jo også en organisationsstruktur, og når den splitter op så
463 bliver det sgu svært for den der står med ansvaret alene ik'. Så meget hurtigt joinder de op med noget
464 andet ik'. Og det er jo fordi i fællesskab så står man stærkere end når du står alene.

465 R: Bestemt.

466 A: Så derfor så er organisation jo en fantastisk egenskab vi mennesker vi har, fordi det styrker – et reb
467 er stærkere end en sytråd ik'. Og det aflaster ligesom hinanden, så initiativet og intentionerne og
468 integration altså integritet i det du laver også bliver vedvarende, og så er det jo så vigtigt at have nogle
469 kerneværdier og have nogle målsætninger og nogle nøgleord der bare skal køre igennem. Og så skal

470 man være stærk nok til at sortere de brodne kar fra. Og det er jo en af de ting som vi også har
471 udmærket os ved at gøre, det er at vi har da også haft folk inde over der har haft et brod, så har vi sagt
472 jamen ved ud hvad, det er rigtigt fint, men det her er ikke kompatibelt med det vi står for, selvom vi
473 godt kan bruge din hjælp og du står her i fysisk form, så alene din indfaldsvinkel til de her mennesker,
474 det er ikke ud fra de værdigrundlag vi har, så tak for hjælpen, det var rigtigt hyggeligt, men farvel igen
475 ik' ...

476 R: Mm.

477 A: Og så har vi sgu selv måtte springe ud af sengen og gå ud og tage de skide nattevagter, men så gør
478 vi det.

479 R: Mm, bestemt. Kan du komme i tanke og sådan noget – om nogen så at sige værktøjer eller noget
480 teknologi eller sådan noget, vi har nok også været lidt inde på det, men der sådan har været vigtigt for
481 jer i jeres arbejde og i hele den her opstart af hele...

482 A: Teknologi – telefoner og internettet. To meget vigtige faktorer.

483 R: Ja. Hvordan har i brugt det? Altså sådan du siger også, du siger det hele handler meget om
484 kommunikation nemlig...

485 A: Ja.

486 R: ...og meget om det der med altså, så er det som du selv siger så er de ting jo centrale, men altså
487 hvordan har i sådan prøvet arbejde med de medier kan man sige?

488 A: Altså punkt et så er det bare fat knoglen og ringe rundt til de forskellige, og for at finde de
489 forskellige ting så har vi googlet det på nettet. Så internettet har været en viktig funktion ik'.

490 R: Mm jaja.

491 A: Og der har du så den vej igennem fået ringet rundt til folk som havde et netværk, som har sat dig i
492 forbindelse med andre. To så er det at oprette – har vi oprettet en hjemmeside, det gjorde vi meget
493 hurtigt, det gjorde vi inde for de første par timer. Og den bedste måde i dag at sprede det her budskab,
494 det er jo at gå ind og blogge om det på forskellige blogs, så der har vi oprettet profiler på forskellige
495 steder og blogget og henvist til de her ting, vi har oprettet gruppe på facebook, og den vej rundt værget
496 medlemmer, rekrutteret som igen har spredt ud og fortalt. Så har vi gjort det med de mennesker som
497 der har stået fysisk der, og fået lavet sms-kæder, som vi har fået sendt rundt, fordi at hvis du ligesom
498 som udgangspunkt siger jamen min telefon indeholder 100 telefonnumre, hvis jeg laver en rundmail
499 eller en rundsms og sender rundt til alle 100 og opfordrer alle dem til at sende i deres, og hvert enkelt
500 har måske 50-100 mennesker i deres, så spreder det sig enormt hurtigt. Og ud af måske 1000 sms'er så

501 får vi måske 10 frivillige så det er sgu en rimeligt god succesrate. Og det samme med vores gruppe
502 inde på facebook, der er et par 100 medlemmer, næ hvad fanden er det vi er oppe på 1500 medlemmer,
503 det gik ret hurtigt, men når de får mails så er det ikke sikkert de sådan adder nye medlemmer til
504 gruppen men så videresender de mails'ne, som igen videresender mails'ne, og så får vi lige pludselig
505 respons de mest mærkelige steder fra. Så den måder bruger vi medierne, de elektroniske medier på. Og
506 det er vi meget bevidste om, det har ikke bare været sådan ov hop det gør vi lige. Det har været en
507 meget meget målrettet strategi, netop fordi jeg har arbejdet med kommunikation og markedsføring før
508 ik'.

509 R: Jo.

510 A: Så jeg har jo gjort rigtigt meget for at brande det vi laver, fordi værdien i spotannoncering og
511 branding og sådan noget, det har faktisk komplementeret i det som jeg laver med det her ik'.

512 R: Jo. Lidt tilbage til, jeg tror det var da du nævnte – snakkede om jeres samarbejde med
513 mellemfolkelig samvirke, der siger det er sådan eskaleret, det i rent faktisk altså til at starte med var
514 det at de bare skulle indenfor i varmen og sådan nogle ting, og så blev det til at i fandt ud af i kunne
515 hjælpe dem på flere og flere måder, altså kan du forklare lidt om hvordan den proces, altså hvordan i
516 gik fra at have den holdning til nå men de skal bare ind i varmen til så at have sådan en hel pakke og
517 en hel...?

518 A: det gik jo rimeligt stærkt, og det gjorde det jo ved at først så fik lukket op så de kom ind, og så
519 snakkede med beredskabsstyrelsen som sagt, og de kom som med – fordi jeg tænkte på de skal jo have
520 noget at sove på ik', fordi altså et liggeunderlag det er fint nok men ringede til beredskabsstyrelsen og
521 tænkte på har i ekstra soveposer, har i et eller andet fordi i må kunne gå ud når der er nødstilfælde,
522 hvis der er en eller anden fyrværkerifabrik der sprænger i luften så står i der og laver alt det her ik'. Og
523 så har jeg arbejdet 5. september som er den nu nationale dag for udsendte under dansk flag. Der
524 organiserede jeg hele den koncert, der var inde på Christiansborgs slotsplads 5. september, hvor jeg
525 samarbejdede med de blå baretter og forsvarskommandoen, folketingenet og forsvarsministeriet. Så
526 derigennem fik jeg en masse brugbare kontakter, som jeg også har trukket på i det her, og som jeg
527 også skal lave igen i år ik'.

528 R: Jo.

529 A: Og der var der de her behov. Da de så sagde suppekøkken, de kom med noget suppe, gud ja for
530 helvede altså, de har jo ikke noget køkken, hvor fanden får de deres mad fra, der er varmestuerne og
531 sådan noget ik', men det kunne være rart at når man kom fra kulden af at man måske kunne få en kop
532 varm suppe eller en kop kaffe eller the. Og så var der en bager der ringede til mig og så sagde han så,
533 ved du hvad jeg har altid masser af kager og brød og sådan noget når jeg er færdig med dagen, og det
534 er sgu da fuldstændigtståbeligt at friskt og ordentligt brød bliver smidt ud, i kan bare komme og hente

535 det. Ja tak. Og så blev jeg kontaktet af Øllingegård et mejeri som, vi har mejeriprodukter det vil vi
536 gerne give noget af, jo tak. Og så kom hende i weekenden jeg fortalte dig om med cigaretterne og
537 sådan noget, alle de her basale behov som for os andre er helt naturligt når vi er sultne går vi ud og
538 åbner køleskabet, og har vi ikke noget i køleskabet går vi over i supermarkedet og handler det, og
539 gider vi – er vi for dovne går vi på grillen ik'. Det kan en hjemløs ikke. For har du ikke noget hjem, så
540 har du ikke nogen postadresse, har du ikke nogen postadresse så kan du ikke få nogle kontanthjælp
541 eller sygdagpenge eller folkepension eller pensionsydelser. Og er du udenlandsk hjemløs så kan du
542 slet ikke få noget, så hvor får de de her ting fra jamen det gør de ved at tigge og hvad får de tigget sig
543 frem til? Jamen det er måske en 50-100 kroner på en dag, og når du går på gaden, og det er nådesløst
544 jamen så er der mange af dem ender i alkoholproblemer eller hash, for de skal gøre et eller andet til at
545 drukne den der hverdag, så mad hele tiden bliver nedprioriteret med den konsekvens at de bliver
546 underernærede og når de bliver underernærede jamen så bliver de også syge, og bliver de syge så
547 bliver de uoplagede og så kan de igen hænge fast i den her nedafgående spiral. Så hvad handler det om,
548 det handler om at fyde op altså, det er bare basal tankegang. Så det gik jo rimeligt hurtigt inde for de
549 første par timer, så i dag der har vi et samarbejde med et medicinalfirma som der leverer vitaminpiller
550 og kalktabletter.

551 R: Okay.

552 A: Og vi har et mejeri der donerer mejeriprodukter, så vi kan give dem noget fuldkornsfed kost fordi,
553 her der skal du altså ikke tænke på kostpyramiden, der skal du altså tanke på at fede dem op, og det
554 skal altså være noget basalt dansk solidt kost før de kan få et fedtag så de kan stå imod når de er ude i
555 de her mange timer på gaden. Så det er sådan bare almindelig logisk tankegang, så et eller sted så har
556 vi jo også lært lidt af historien fordi det er jo ikke meget mere end 250 år siden stavnbåndet blev
557 ophævet, og der havde man den samme problematik at bønderne gik jo og var nogle skravlede
558 skravende væsener de levede jo ikke til de mere end 35-40 år ik'. For de fik ikke de rette ting vel, så et
559 eller andet sted så er det jo bare en gentagelse af den problematik den gang vi har implementeret i den
560 her problematik vi arbejder med her i dag, og så siger jamen vi skal fyde folk op ik'.

561 R: Okay.

562 A: Og igen, anstændighed, værdighed, gensidig respekt og kommunikation, lyt. Og nogle af de ting
563 der så også opstod var jo at vi spurgte dem da de så var inden for i varmen, og vi havde fodret dem af
564 og givet dem et sted at sove sådan, er der noget i mangler er der noget i har lyst. Og de lignede en
565 store spørgsmålstegegn, jamen og de sad jo fuldstændig krøllet sammen, sådan er der noget i har brug, i
566 sidder her vi har ikke noget fjernsyn, vi har ikke noget, men er der noget i godt kunne tænke jer. Og så
567 sådan, jamen vi har da fået mad og nu kan ligge her og det er dejligt varmt og det er dejligt og sådan
568 noget, så siger jeg jamen er der noget i har brug for? Fordi vi har skaffet mad og tøj og nye soveposer
569 og varme dyner og varme sådan alle de her ting, de basale behov var nu på plads, og med det så opstår

570 der jo også andre behov, og det var dem vi prøvede på at imødekomme, men vi ville gerne have at de
571 kommunikerede dem til os. Og så blev det sådan noget med jamen et kortspil eller en avis eller noget
572 backgammon, sådan der lige pludselig begyndte at aktiverer noget aktivitet i hovedet end bare de
573 basale overlevelsesinstinkter, så det gik vi ud og så brugte vi igen medierne sms'er og
574 facebookgrupper og nyhedsbreve og sådan noget og vi mangler – og så gik der 24 timer [Vroum] fik
575 vi et bjerg af spil og alt muligt andet ind som folk havde liggende, så det aktiverede nogle andre ting.
576 Så i stedet for at holde status quo så prøver vi også hele tiden på at udvikle os...

577 R: Ja okay. Skal jeg se, jeg skal lige prøve at se hvor meget tid vi har brugt her, det er jo næsten
578 ingenting. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om hvordan – hvis du kunne fortælle lidt mere
579 specifikt om hvilke personer der blev involveret hvornår og hvornår i sådan som du siger i har
580 tilknyttet nogle ansvarsområder til nogle personer, og hvordan hvis du kunne sådan forklare lidt om
581 altså sådan lidt...

582 A: Hvordan vi organisorisk har bygget os selv op?

583 R: Ja du kan sige sådan lidt mere formelt strukturelt, hvis man altså, der er kommet nogle mennesker
584 ind hele tiden, og hvordan de sådan har...?

585 A: Jamen altså det vi egentlig har det er grundlæggende så ligger der en klar styregruppe. Og
586 styregruppen den består af Helene, Michael, Martin og jeg. Og Helene og jeg er initiativtagere af
587 akutberedskabet En Varm Seng, og Michael og Martin var jo aktive på morgencafeen, som jo så også i
588 tidernes morgen havde stiftet Giv Din Hånd som lå lidt latent ik'. Og det er så i dag det der udgør
589 styregruppen. Så har vi så også været nødt til ligesom at sige vi har haft, den første måned var rigtigt
590 hård fordi der havde vi sådan set hele ansvaret selv overordnet, og så havde så nogle mennesker der
591 stod for vagter og sådan noget. Så det var Michael der stod for driften af morgencafeen, de var
592 fandeme oppe klokken fire om morgen og kom nogen gange i seng klokken to om natten ik'.

593 R: Mm.

594 A: Og så stod Martin for indværgning af frivillige som vi alle sammen, men de frivillige skulle
595 koordinere med ham og så sige jamen vi vil gerne, og så skulle han lave vagtplan og få det hele til at
596 hænge sammen. Helene og jeg stod for det politiske og mediemæssige og værgning og informationer
597 og indhentning af – finde lokale og alle de praktiske ting, indhente mad og alle de her ting det stod vi
598 for. Drengene stod for de der sådan mere direkte kontakt, fysiske ting med de hjemløse og
599 menneskerne, og vi stod for alt planlægning og alt indhentning og alt fundraising og kontakter til
600 fonder og medier og alle de her ting, altså den tunge del af arbejdet, bag om linjerne ik'.

601 R: Jo.

602 A: Og det er der vi har vores ekspertise. Hvor drengene de har den der ekspertise med at kunne gå
603 direkte ud til folk og sige nå men du skal lave det og vi har brug for det og sådan det praktiske ik'.

604 R: Jo.

605 A: Og det er også sådan det kører i dag. Og så har vi så fået ind fordi at vi har så omstruktureret sådan
606 så vi har pillet Michael af arbejdet nede i morgencafeen, sådan at han rent administrativt er røget ind
607 bag sit skrivebord og sin computer til at sørge for driften, økonomisk drift, fordi der kommer jo også
608 nogle driftsomkostninger, der skal jo laves – indkøb mad og sådan noget fordi nu har vi fået indhentet
609 – folk har smidt i kassen ik', så vi har fået lavet nogle en konti så kan få købt mad og vi har taget
610 kontakt til fødevarebanken og alle de her ting ik'.

611 R: Ja.

612 A: Så det sørger han for, han sørger for at når vi andre går ud og bruger pengene så betaler han dem,
613 og alle de her ting ik'. Og Martin han står så for driften af de her tre cafeer om morgen, og
614 morgenmaden og så videre fordi vi så har valgt at sige at vi har lukket ned for morgenmaden i
615 herberget, og henviser dem til de her tre morgenmadssteder hvor de så bliver taget imod og fortsætter,
616 og derigennem også bliver rystet sammen ik'. Det der med overkill, så man indretter sig ik'.

617 R: Jo.

618 A: Og så har vi så fået en fantastisk dygtig fyr ind, ved navn Simon, som så har taget ansvaret for
619 koordinering af vagtplaner og frivillige.

620 R: Okay, hvornår kom han ind?

621 A: Det gjorde han for en 14 dage siden, tre uger siden.

622 R: Okay, så det vil sige efter ja en måned, halvanden måned.

623 A: Efter halvanden måneds tid ja. Så det er det eneste han beskæftiger sig med, og der er dæleme også
624 meget at lave ik'. Fordi at han er så blevet udstyret med en telefon, og så gør vi det når vi værger
625 frivillige ind, sørger hele tiden for at sige at vi mangler frivillige. Så skal folk sende ham en sms med
626 navn, alder og en emailadresse og et telefonnummer og så mærket frivillig ik' også. Fordi så kan han
627 så sætte sig ned med de her ting, og så kan han lige når der er en ledig stund sætte sig ned og kontakte
628 folk enten på mail og fortælle hvad arbejdet går ud på og ringe dem op og få en snak med dem og
629 ligesom få en vurdering, vi fandt også lynhurtigt ud af at vi skulle ind og så sige jamen et klart kriterie
630 er at du er over 18, når du skal arbejde som frivillig. Ikke fordi under 18 ikke kan bruges fordi så kan
631 de komme ud og gå til hånde et par timer, men de må ikke være sådan – hjemløse er søde og dejlige
632 og de er mennesker ligesom alle os andre, men det er mennesker der har en bagage som der er mindre

633 pæn, og derfor har de også oftest en udad reagerende aggressiv adfærd hvis der er noget der går dem
634 på fordi følelserne hænger ude på huden, og det skal et barn ikke udsættes for. Så derfor vil vi gerne
635 have at det er voksne mennesker, så minimumskravet er 18 år, men vi plukker gerne dem der er ældre
636 og vi begynder sådan at selektere i de frivillige og indsætte dem i nogle grupperinger og så de
637 frivillige som vi ikke sådan kan have rent i kontakt med herberget bliver sat til andre opgaver.

638 R: Ja.

639 A: Så man ligesom udnytter den kompetence der ligger, altså og de ressourcer der ligger i den enkelte.
640 Vi vil gerne undgå igen det her overkill, vi vil gerne undgå det her med at vi sætter en person ind som
641 måske har en styrke til at tale i telefon, mere end at have en direkte kontakt ik'. Så det nyttet jo ikke
642 noget hvis du har en person der står og skal tale med mennesker der går fuldstændig i baglås og bliver
643 kobberrød i bæret, men måske bedre kan håndtere en situation via telefonen og omvendt ik'. Så det er
644 Simons arbejde. Så har vi Eddie som er vores fastansatte nattevagt, og han står så som teamchef,
645 teamleader, hvor han simpelthen koordinerer natvagtholdet og sørger for at ting kører struktureret så,
646 en ting der er med hjemløse det er at tingene skal have en kontinuitet. Altså repetition og gentagelser
647 og rammer sådan, og så bliver de mere trygge. Også at det er de samme ansigter, at der er genkendeligt
648 at man har en relation til de mennesker som der er der, så det ikke er det her forvirrende frem og
649 tilbage, for det er også enormt ressourcekrævende for brugerne ik'. Og det sørger han for, og så sørger
650 han for at mangler der noget så skriver han det ned og han fører logbøger og sådan noget, så vi hele
651 tiden kan følge med i hvordan er status og har vi belægning, fuld belægning, i starten havde vi 125 om
652 natten, hvilket var jo ret mange. Så begyndte vi ligesom at samarbejde med de andre organisationer og
653 så sige jamen der er plads derovre, prøv at derover først, benyt jer af de tilbud der eksisterer og så kom
654 tilbage med kryds på hånden, altså vi lavede sådan en eller anden form for hvis ikke der er plads så er
655 de kommet fordi vi er jo kun et akut tilbud, så det nyttet jo ikke noget at vi skal gå hen og blive et
656 permanent tilbud hvis ikke der er et behov, hvis de andre eksisterende kan opfylde behovet, men det
657 har de så ikke kunne vel. Men det har så også gjort at vi har reduceret vores sengepladser fra 125 ned
658 til en konstant størrelse på omkring en 50-60 stykker hver nat...

659 R: Okay.

660 A: Men det er fandeme også mange. Og det har vist sig der er det behov ik'. Og så i modsat fald andre
661 steder, så avisere vi ikke folk fordi selvom at der så ikke er flere senge, så må finde en madras og så
662 må vi finde nogle rullemadrasser og nogle dyner og nogle puder og tæpper, så det ha vi masser af i
663 reserve, og så må man lige [ssjfit] møve sig sammen, fordi der er ikke nogen der skal gå ude i den
664 kulde vel. Og det er Eddies opgave. Og så har vi Karl Johan som sammen med Margit er ansvarlige for
665 mad og planlægning af menu og indkøb og madlavning. Så det gør de hver dag, så det blander vi os
666 ikke i. Så hver har sit ansvarsområde, og det blander vi os ikke i. Og så holder vi møde en gang i

667 mellem, sådan lige når det passer i alles kalender og siger okay jeg har det og det og det, men ellers så
668 korresponderer vi på telefon og mail og ligesom får en update, hvad sker der.

669 R: Ja. Hvor tit holder i møde sådan cirka?

670 A: Det er fandeme forskelligt, vi havde et i mandags hvor jeg så desværre ikke var der fordi jeg var
671 syg, men jeg fik da hele tiden, jeg var med på en lytter i stedet for ik'.

672 R: Ja, jo, okay.

673 A: Så det er der ikke noget sådan fast i overhovedet. Altså der skal være en grund til at vi mødes, for
674 vi har sgu ikke tid til at bare sætte os ned for at mødes for at mødes. Vores tid bliver prioriteret meget,
675 og skal vi vælge i mellem at holde møde med hinanden eller gå ud og lave en aktiv indsats overfor en
676 der står i et akut behov for et hjem, så er det altså der vi sætter vores ressourcer.

677 R: Ja. Kan du – du ved du skrev også i den der meget fine artikel i hus forbi, eller den er baseret på
678 hvad, der stod den...

679 A: Dagbogsnotater.

680 R: ...dagbogsnotater ja. Hvad har i ført sådan en egentlig logbog over projektet eller er det jeres egne
681 dagbøger...

682 A: Nej

683 R: ...de har taget nogle udsnit af til hus forbi eller?

684 A: Det er, altså vi har lavet en aftale med Jens fra hus forbi om at vi sådan har en løbende kontakt med
685 ham så han kører sådan en logbog for os. For at hvordan kan det her springe ud, og hvorfor er det det
686 virker?

687 R: Ja.

688 A: Hvad er det vi gør.

689 R: Okay. Hvordan registrerer han – altså har – taler i løbende sammen...

690 A: Vi har løbende interview med ham.

691 R: Okay, i har løbende okay.

692 A: Og så har, både Helene og jeg vi er Macbrugere, og i Mac der er der et fantastisk redskab der
693 hedder I Canlender. Så alt hvad vi egentlig foretager os efterhånden det ryger ind der ik'.

694 R: Jo.

695 A: Så vi også ligesom et eller andet sted har indblik, ellers så fader dagene bare altså.

696 R: Ja, klart.

697 A: Den her uge den er også fyldt op med forskellige ting, vi har jo som sagt en happening der sker på
698 fredag.

699 R: Jo.

700 A: Og så har vi nogle andre ting der sker torsdag og i morgen, og det her i dag og der var to ting og de
701 her ting sådan nå men du har to ting på programmet, ja det har jeg, men de her to ting er meget
702 omfattende, og det er det vi kaster os i lag med ik'.

703 R: Jo.

704 A: Og så oftest så vil Helene og jeg – vi tager gerne ud sammen fordi det giver os en styrke, vi er
705 meget forskellige, og derfor opfatter vi tingene på hver vores måde. Hun opfatter - opfanger noget jeg
706 ikke opfanger, og jeg opfanger noget hun ikke opfanger, og nå vi så ryster det sammen så får vi et
707 fantastisk overblik over tingene. Så vi er et rimeligt godt makkerpar. She is my wingman. Og det er
708 den måde vi gør det på, ved at ajourføre vores kalender hele tiden og koordinere vores kalender hele
709 tiden. Så Helene og jeg vi er i daglig kontakt med hinanden. Altså det ville blive meget tomt i min
710 tilværelse hvis jeg ikke havde Helene i min telefon sådan en 6-7-8-9-10 gange om dagen, fordi det er
711 vigtigt vi koordinerer med hinanden.

712 R: Ja. Og så har i så det her fælles hvor han ringer til jer ham fra hus forbi og så...

713 A: Jamen så snakker Jens bare med en af os og vi lige slynger en mail af sted hvis det er nødvendigt
714 ik'. Han ringer når han føler det er nødvendigt ik'. Det er ikke engang nogen fast aftale, det er bare
715 sådan hvad er der af nyheder og hvad sker der og hvad har i lavet og sådan.

716 R: Ja, okay. Spændende. Men det er jo også fordi jeg kunne måske godt tænke mig at spørge om
717 tilladelse til at få noget af det materiale i har givet til ham...

718 A: Ja, men...

719 R: Til at inddrage, fordi det kunne være lækkert i forhold til altså det – jo mere sådan real time kan
720 man sige, jo mere i suet tingene bliver registreret jo bedre. Så altså hvis jeg kan gå ind, hvis i har
721 været meget tidligt, eller han har været meget tidligt ude eller talt med jer...

722 A: Men altså Jens har jo været på rimeligt fordi at det geniale med hus forbi er at det er de hjemløses
723 egen avis.

724 R: Ja.

725 A: Og det vil sige der sidder godt nok en konstitueret bestyrelse, men den eneste der kan fyre
726 bestyrelsen, det er ikke bestyrelsen selv, det er de hjemløse. Der via en generalforsamling har den
727 altafgørende magt så selvom der kan være interne stridigheder i bestyrelsen, jamen så kan bestyrelse
728 ikke afskedige et bestyrelsesmedlem, det er de hjemløse der kan det, og det er kun de hjemløse der
729 bestemmer. Og dermed så stiftede der en hjemløseorganisation der hedder SAND, som også er en del
730 af det, og morgencafeen har også en bestyrelsesplads, og det vil sige det er de hjemløses eget
731 taleorgan.

732 R: Ja.

733 A: Men det bliver kørt professionelt af professionelle journalister og professionelle redaktører, meget
734 meget dygtige mennesker. Jens som sidder som redaktionschef er nyindværget, er helt fantastisk og
735 har arbejdet og skrevet bøger og sådan nogle ting der, og prisbelønnet, Cavlingpris og sådan noget, så
736 det er nogle dygtige mennesker. Så det er jeg slet ikke i tvivl om altså hvis du vil samarbejde, de vil
737 meget gerne have spredt det her – også – det er også derfor jeg siger ja til at stille op til sådan
738 en opgave som du laver her fordi jeg synes det er vigtigt det er en viktig problematik som der kommer
739 ud, men det er også vigtigt at vise at det utraditionelle, det uforventlige virker.

740 R: Ja, klart. Så der stod netop også i den artikel at det er meget learning by doing, og det skrev jeg
741 også i mailen at jeg var meget interesseret i...

742 A: Ja det er det.

743 R: ...har du nogle, sådan nogle eksempler på hvor i har bemærket at det virkelig bare var du ved ud og
744 gøre et eller andet og så ser vi på det bagefter?

745 A: Jo, det er der mange af.

746 R: Ja.

747 A: Vi bad om et møde med vores socialborgmester blandt andet, og det var vi så til møde med, og da
748 vi kom derop så blev vi mødt af Mikkel Warming. Et, så måtte jeg jo sparke døren ind fordi han var
749 sgu ikke skide interesseret i at mødes med os, og så kom jeg til at skrive til ham om vi kun var
750 velkomne hvis vi kom med en flok journalister, fordi så kunne vi da godt klare det. Og så, det er jo
751 sådan en stående joke omkring vores socialborgmester at han er medieliderlig ik'. Så fik jeg sgu
752 alligevel en opringning med en invitation, og der lærte jeg jo lynhurtigt omkring ham at han skulle
753 tackles på den måde ik'. Så kommer vi derop, og så havde han en repræsentant for en organisation
754 som jeg aldrig fandt navnet på, men Torben han sidder så med et initiativ ude i Torsgade i
755 Samuelskirken omkring østeuropæere og det er så udløber af kirkens korshær, som er en kristen
756 organisation, som også er en af de organisationer som der har snaben aller dybest nede i satspuljerne.
757 De får 163 millioner kroner om året, til det her område, og de har Stengade 40. Med tretten

758 sovepladser, uden senge, men på madrasser på gulvet. Så jeg lærte der at der bliver tilført en masse
759 midler til området, men man skal nok stille spørgsmål om hvordan de midler bliver brugt.

760 R: Mm.

761 A: Og der oplevede jeg så også at learning by doing, at der ligger konkurrence på det her område. De
762 indkaldte os efterfølgende til et møde, projekt udenfor og så ham Torben der, hvor de sagde til os
763 jamen hvis vi havde været en privat virksomhed så – hvis de havde været en privat virksomhed så
764 havde vi jo stjålet kunderne i deres butik. Hvilket jeg synes var en ret uhedig formulering, når man
765 tænker på at det er de tre instanser som der sad omkring det bord her faktisk lavede var hjælpearbejde.

766 R: Mm.

767 A: Og så måtte vi jo pænt fortælle dem at vi var ikke interesserede i deres budgetter og vi var heller
768 ikke interesserede i deres fondsmidler. Vi var interesserede i et samarbejde, så vi kunne få løftet
769 opgaven sammen.

770 R: Ja.

771 A: Og det var de så ikke interesserede i.

772 R: Okay.

773 A: Så det lærte vi meget hurtigt, at selvom du kommer med de bedste intentioner og du rent faktisk har
774 et – vi har et alternativt syn på nødhjælp, så er det ikke alle der har det sådan. Og vi lærte også meget
775 hurtigt at udover at der er politik i de her ting, så handler det også om penge, og det handler om som
776 jeg opfatter det vil jeg lige sige, at for de bestående organisationer der handler det måske også lige så
777 meget om at bevare status quo. Min succesrate for det projekt vi laver, det er at overflødiggøre os selv.
778 Den dag vi overflødiggør os selv, det er den dag vi er nået 100% succesrate, den dag hvor vi skal
779 fyre os selv og sige nu finder vi noget andet at lave, det er målet ik'. Hvor jeg så synes jeg oplever at
780 organisationerne der har været i gang længere tid, blandt andet kirkens korshær, projekt udenfor, som
781 er semioffentlige projekter, der virker det på mig mere som om de interesserede i at bevare status quo
782 fordi de rent faktisk er lønnende og får puljepenge og budgetter og sådan nogle ting der. Og det er en
783 ubehagelig ting at opdage, at man sidder og bruger menneskeliv som brikker i et økonomisk spil, det
784 bryder jeg mig ikke om. Og det er jo ofte det man oplever blandt andet i mange
785 nødhjælpsorganisationer altså du kender også godt den her med at mange danskere har lyst til at vende
786 ryggen til dansk rødekors eller kirkens eller folkekirkens nødhjælpsindsamlinger og sådan noget fordi
787 at de føler at jeg vil hellere gå ned og give en fattig en 100 krone i hånden end jeg vil give en 50'er til
788 en nødhjælpsorganisation fordi at 95% af pengene går til administrationsomkostninger og det jo rent
789 faktisk måske kun 5% der går direkte aktivt. Og gør de så også det, går de så ikke til korruption eller
790 andet? Det er jo de spørgsmål folk igennem de senere år begyndte at stille, netop fordi der er så

791 KÆMPE KÆMPE driftsomkostninger, altså direktører for organisationerne går derfra med gyldne
792 håndtryk på flere millioner kroner, i en nødhjælpsorganisation ik'. Var det nødhjælp til hans økonomi?
793 Så kommer vi andre som egentlig bevidst fravælger at lønne os selv, så er vi jo en trussel. Så rent
794 organisatorisk er det jo også ret interessant at kigge på. Hvorfor organiserer du dig? Hvad er formålet?
795 Er det at holde dig selv beskæftiget og lønnet, eller er der et decideret formål med den organisation du
796 laver fordi jeg har intet imod organisationer, og jeg har heller ikke noget imod organisationer der er til
797 for at tjene penge, så skal man sgu bare melde rent ud og sige jeg er en organisation som er baseret på
798 at vi skal have noget økonomi der glider igennem og beskæftiger og ansætter og lønner og alle de her
799 ting.

800 R: Ja. Der er noget om at i regner med, hvad siger du i regner med at lukke ned, har i sådan en plan for
801 hvornår at i lukker nødherberget eller En Varm Seng eller?

802 A: Jamen det skal jo genopstå ik'.

803 R: Jo.

804 A: Altså så det er jo bare en sommerlukning kan man kalde det for ik'.

805 R: Ja, jo.

806 A: Og det har vi sådan – igen den er fleksible.

807 R: Mm.

808 A: 31. marts træder foråret i kraft 1. April. Der vil vi rigtig gerne kunne sige nu lukker vi døren for
809 nødherberget fordi så er vinterkulden kalendermæssigt overstået, er den ikke det så fortsætter vi. Så
810 finder vi bare et nyt sted altså. Fordi det er det det handler om, det er ikke et spørgsmål om kalender
811 og dage og alle de her ting, men vi også nødt til at sætte nogle [prrrtt] hele tiden ik'.

812 R: Jo.

813 A: Og så laver så under Giv Din Hånd, de andre projekter med Morgencafeen og nogle initiativer og
814 tiltag og vi er begyndt at samarbejde blandt andet med mellemfolkeligt samvirke om at måske at lave
815 noget festival af en eller anden art i fælledparken eller andre steder hvor de hjemløse kan komme og
816 lave sådan lidt louout altså Lulei ligesom du har de der Hawaii-ting der ik', hvor man knalder nogle
817 telte op og laver en hjemløse teltlejer og hygger os og sådan nogle sommerting i stedet for ik', og laver
818 nogle happenings. Vi har også en eller anden ide om at vi rigtig godt kunne tænke at lave en
819 provokerende happenings ting omkring hjemløse ned igennem strøget, der skal vi så have planlagt det,
820 men ideen er egentlig overordnet at lave nogle installationer og kontakte nogle performere og så
821 spørge dem om de kunne tænke sig at bruge en dag på strøget hvor vi sådan hver 100 meter ud fra

822 hver butik, der hvor der plejer at ligge hjemløse ik', så bag en hjemløs, foran en hjemløs så sætter vi
823 en slidt ødelagt lænestol med en kvinde som umiddelbart godt kan se ud som om hun er velklædt, men
824 så er der strømperne løbet og makeuppen er lidt tværet og hun sidder med posen og så sidder hun med
825 en standerlampe, men stikket er flyder sådan hen og et eller andet sted symboliserer at der er ikke
826 noget, der er ikke nogle rammer, der er ikke nogle steder stikket kan komme ind, der er den her stol og
827 det er hvad hun har altså hun er hjemløs. Det kan ske for dig. Lave sådan nogle provokerende
828 happenings hele vejen ned igennem, fordi og det skal vi have organiseret så det kan komme til at
829 hænge sammen i en større enhed ik' ...

830 R: Mm.

831 A: ...vi er startet op 8. januar og sjovt nok, der var ikke nogle af os der var klar over det men FN har
832 har skudt 2010 i gang under det her med at det skal være fattigdomsåret.

833 R: Ja.

834 A: Der skal fokus på fattigdom og de udstødte, der skal gøres noget ved det og det bliver skudt i gang
835 her 4. marts ik' .

836 R: Okay.

837 A: Og det er vi så blevet opfordret til at gå ind i også, fordi vi faktisk er blevet så stærk en ryst, fordi vi
838 er så anderledes og fordi vi gør noget der VIRKER. Så det går vi i gang med nu også, så det fortsætter.

839 R: Ja.

840 A: Og så arbejder vi målrettet på at organisationen samlet skal stå med et hjemløsehus, et sted hvor at
841 de hjemløse har en nedlagt skole der er deres, hvor der er cafe og der er små værelser, fordi en hjemløs
842 kan du ikke bare gøre ikke hjemløs. Du kan ikke bare stikke nøglen til en lejlighed til en hjemløs og så
843 sige nå Viggo så flytter du ind her, nu har du sgu fået dine egne fire vægge. De har taget skade, du
844 tager meget hurtigt skade oppe i hovedet og ændrer adfærdsmønstre når du kommer til at bo på gaden.
845 Så de vil automatisk søger tilbage til det her fællesskab der er, gadefællesskab. Eller også vil de hive
846 alle deres venner op i denne her lejlighed, og så bliver hr. og fru Jensen og Pedersen og Andersen og
847 lille bedstemor Anna nede på 1. sal skide sure over der bor den her skæve eksistens, så han skal
848 opgraderes, uddannes til at bo i en lejlighed, og der kunne det være rare at have sådan nogle værelser
849 hvor man kan uddanne til at komme tilbage til samfundet, og så er det rare at have nogle muligheder at
850 kunne lave netop nødherberg, vi kan lukke uden vi skal ud og finde lokaler hver gang, men vide at her
851 er nogle sovesale med nogle ordentlige senge og nogle badeværelser og nogle ting og sager, hvis
852 situationen bliver sådan at folk har brug for at komme indenfor. Fordi der vil altid være
853 landevejsriddere, der vil altid være nogen der foretrækker at bo på gaden, men bliver det koldt har de
854 mulighed for at komme ind.

855 R: Ja.

856 A: Og så skal der være nogle værksteder, nogle konkrete værkstedstilbud som – og det skal ikke være
857 kommunalt det her, det skal ikke være socialrådgivere der sætter sig ned og plaprer om at nu skal jeg
858 lære dig at strikke en trøje vel, altså det skal sgu være med reelt, hvor at der er nogle arbejdsopgaver
859 med noget resourcekompetence bag hvor de kan lave nogle ting, hvor de som hjemløse kan gå ned og
860 så sige, jeg kan ikke overskue at arbejde fordi jeg er psykisk syg eller der er noget andet, der kan være
861 hvad som helst der er oversag til det, men i dag har jeg lyst til at arbejde, jeg har lyst til at tjene nogle
862 penge, fordi det er også hårdt at tigge på gaden, så kan de gå ned på værkstedet, så kan de stå og lappe
863 nogle cykler eller bygge nogle skibe eller what ever hvad det tilbud så end er ik'.

864 R: Mm.

865 A: Og så hvis de går derfra og stempler ud, du har været her i 8 timer, timelønnen er [duk], værsgo så
866 har du tjent en dagsløn, på noget vi kan sælge videre i en butik folk vil købe og putte tilbage til at
867 kunne gøre et bedre tilbud. Så det bliver bæredygtigt i længden, forstår du hvad jeg mener?

868 R: Klart.

869 A: Men igen med udgangspunkt i at Peter han har måske mus på loftet der kribler rundt og nogle dage
870 holder de ro så han kan koncentrere sig om noget, og han har brug for at føle at han kan gå ned og
871 arbejde, han kan gå ned og lave nogle aftaler. Der skal være køkken og et kantinetilbud, og det vil sige
872 at de hjemløse som så har fået en bolig, og ikke magter selv at lave mad kan gå ned og købe sig et
873 måltid mad der er sundt og velernærende, eller melde sig til en kantineordning hvor de betaler et eller
874 andet beløb der hænger sammen med deres økonomi. Sådan igen udgangspunkt i den enkelte og den
875 enkeltes økonomi, så de har et medansvar. Og så de hjemløse som der rent faktisk går på gaden og
876 ikke tjener nogle penge også kan få et måltid varm mad. Og der skal ikke være forskel på om den ene
877 gaffer engelsk bøf eller den anden sidder og æder en frikadelle vel altså det er samme mad ik'. Og et
878 tøjlager hvor at vi har mulighed for at have soveposer og liggeunderlag og vintertøj og undertøj og
879 strømper og sko og alle de her ting man kan samle ind, og så sige okay ved du hvad Viggo nu har du
880 haft det der på i en uge ik', skal vi ikke være enige om at du smider det ud i forbrændingen og så går
881 du i bad og så får du sgu noget rent tøj her ik'. Og det er ikke for at bevare status quo, men ligesom
882 sige igen, rækker ud, anstændighed og værdighed i øjenhøjde. Få sådan et sted der er de hjemløses,
883 hvor de hjemløse – det skal ikke være personalet der rydder op, det skal ikke være personalet der gør
884 rent, der skal ikke være noget personale, der skal selvfølge være en administrativ gruppe, fordi det vil
885 da være nødvendigt ik', at der er driftsomkostninger og der er alt det her ik'. Men det skal sgu være
886 brugerne, der har et ansvar, brugerne som er den aktive drivkræft bag. Frivillige som der vil engagere
887 sig i det her arbejde i nogle timer om ugen, gå ud og sætte sig og spille et spil og snakke eller tale
888 politik, de er meget interesserede i politik, reaktivere dem, integrere dem tilbage i samfundet på deres

889 præmisser, på deres vilkår, på de der ressourcer som de har til rådighed, det er drømmen, det er
890 ambitionen, det er det vi rigtigt gerne vil. Så tror jeg vi kommer langt...

891 R: Ja.

892 A:...igen, og det er noget helt andet koncept end du har set nogle andre steder før. Vi vil rigtig gerne
893 have at der kommer en lægeklinik der, og en sygeplejerske, og der kommer en tandlæge, og der
894 kommer en dyrlæge, og der skal være plads til hundehold.

895 R: Altså i den ramme, i det hjemløsehus i gerne vil have bygget her.

896 A: Ja, fordi når du er hjemløs, så har du mistet alt. Du har mistet familie, du har mistet børn, du har
897 mistet venner, netværk, og mange af dem anskaffer sig så en hund. Og den her hund er det vigtigste de
898 har, de knytter sig til dem, og ofte så går de hjemløse ikke ind på de herberger hvor der er plads, fordi
899 herbergerne ikke vil have hundene ind. Så vælger de altså at sove uden for, fordi hunden ikke er
900 velkommen, fordi det bånd er så stærkt, det er meget anderledes end det bånd vi andre har til vores
901 kæledyr. Jeg elsker min hund, men jeg kunne kraftedeme ikke finde på at lægge mig ude i sneen for at
902 sove sammen med ham vel altså, fordi jeg har luksussen at jeg kan vælge. Det har de ikke, og de
903 knytter sig til de her. Jeg har netværk i mine børn og min familie og mine venner og – det har de ikke.
904 Så hunden bliver hele omdrejningspunktet, deres baby, deres familie, deres nærmeste, og derfor så er
905 det også vigtigt vi ligesom siger, det bliver vi nødt til at implantere i det tilbud vi har. Så der skal være
906 en dyreklinik hvor der er en dyrlæge der kan give den skide hund en vaccine og klippe dens klør og
907 fjerne mider i øret og lopper og hvad der ellers er. Fordi den hjemløse har ikke økonomien til at gøre
908 det selv. Og hundemad. Og der skal være plads til at den hjemløse kan have sin hund der, og det sjove
909 af det hele, de mest velopdragne køtere der render rundt på gaden det er fandeme de hjemløses. De
910 simpelthen så afrettede og vel- sådan [prt] disciplinerede altså – aldrig ballade med dem. De er
911 velkomne hos os. Og det er noget der er essentielt og vigtigt det skal også være en del af tilbuddet. Der
912 er rigtigt mange læger der ikke vil behandle en hjemløs fordi de lugter, de er snavsede, de er beskidte,
913 så de kan kun komme på skadestuen sådan nødtørftigt blive lappet sammen og så er det ud igen ik'.
914 Men det at – som for os er naturligt, har jeg ondt i øret eller har jeg slået fodden eller et eller andet, så
915 søger jeg lægehjælp. Det er ikke naturligt for en hjemløs, nå men det får bare lige et plaster og jamen
916 jeg drikker lige en spids eller et eller andet, og så kan de rent faktisk blive rigtig rigtig alvorligt syge.
917 Gennemsnitsalderen for en hjemløs er 42, SÅ DØR DE. Fordi de ikke har sundhedsdelen med sig, og
918 det kunne være rigtigt dejligt at have det, at de bliver mødt med nogle læger, for der findes læger, der
919 findes sygeplejersker, lægestuderende andet, som godt vil donere deres tid og sige jeg vil bruge nogle
920 timer på en klinik og så bygge en lægeklinik op hvor vi har mulighed for sårbehandling og
921 skadebehandling og alle de her ting, og selvfølgelig sende dem videre på hospitaler og skadestuer hvis
922 det er nødvendigt. Men her ville de kunne få den nødvendige hjælp, uden at blive set ned på.

923 R: Ja.

924 A: Det er egentlig drømmen. Og det samme med tandlæge. At de ikke render rundt og bliver tandløse
925 altså du ved selv hvordan du har det hvis du har tandsmerte ik'. Og du ved også godt hvor ondt det gør
926 ondt i pengepungen når du har tandsmerte ik'. Så forestil dig at have tandsmerte og ikke have nogen
927 penge og nogen mulighed, for du kan ikke engang gå op og klodse den eller få en afdragsordning. Du
928 er hjemløs.

929 R: Mmm. Ja.

930 A: Det er målsætningen med organisationen på sigt. Og også rent politisk at gøre op for at, prøv at
931 støtte de alternative ideer og tanker økonomisk uden at gå ind med jeres bureaucratি og jeres diktatur
932 om i skal endevende alting i sociologer og undersøgelser og alt muligt andet og proppe det i skemaer
933 og kasser og rammer og sådan noget. Det er alt sammen fint nok, men prøv at yde hjælpen på
934 gadeplan så den rent faktisk virker, og så lav alt det andet bagefter.

935 R: Ser i jer selv som værende nu Giv Din Hånd, eller værende mere En Varm Seng, eller hvordan –
936 hvad er sådan...

937 A: Begge dele. Altså der er begge kasketter på, det er sådan meget afhængigt af situationen.

938 R: Ja.

939 A: Når jeg arbejder med herberget, så er jeg akutberedskabet En Varm Seng. Når jeg arbejder politisk,
940 så er jeg Giv Din Hånd. Og jeg laver en hulens masse lobbyarbejde. Og jeg taler med en hulens masse
941 politikere dagligt, og skriver med dem. Og der er det hjemløses rettigheder, hjemløses betingelser de
942 udenlandske såvel som de danske. Primært vil jeg så sige de udenlandske står meget retsløse. Og det
943 er så EU-politik og det er jo så international politik vi snakker om, men i den grad landspolitisk. Så
944 lokalpolisk der er det akutberedskabet, og når det er landspolitisk så er det så Giv Din Hånd.

945 R: Okay.

946 A: Så det er sådan meget delt op afhængigt af hvilken situation det er. Men jeg er initiativtager og
947 stifter til akutberedskabet.

948 R: Er det dit indtryk at der er andre der har det sådan også skulle jeg til at sige, de andre der er med i
949 begge dele og...

950 A: Jeg vil sige at Helene og jeg vi er mere nursene omkring vores akutberedskab En Varm Seng, hvor
951 at Michael og Martin selvfølgelig er mere omkring Giv Din Hånd, fordi det er jo der de kommer fra
952 ik'.

953 R: Ja.

954 A: Vi er så mere adaptable fordi vi ligesom hårdt sagt ik'?

955 R: Jaja. Du skal bare...

956 A: Det der med mandehjerner skråstreg kvindehyjerner ik'. Kvinder kan multitask, det kan mænd ikke
957 rigtig på samme måde vel. Så vi er også sådan meget mere åbne omkring det her med Giv Din Hånd
958 ik'. Internt snakker vi akutberedskab, og vi bruger også akutberedskabet når vi skriver ud og
959 underskriver også for os selv, men når vi så er indleder samarbejdsaftaler som vi har gjort med
960 Mellemfolkeligt Samvirke omkring deres lokaler jamen så er det akutberedskabet, herberget En Varm
961 Seng, under Giv Din Hånd organisationen.

962 R: Ja.

963 A: Så når vi går ind og laver organisationssamarbejde så ligger vi os ind under organisationen. For det
964 er enormt vigtigt. Og derfor har det jo sådan mange facetter, og det er jo igen fordi Giv Din Hånd skal
965 være en paraplyorganisation. Hvor vi er så nogle selvstændige enheder der skal kunne køre
966 selvstændigt, men søge via en fælles tænkertank, databasetank som der hedder Giv Din Hånd og få
967 netværk ud til andre.

968 R: Ja. Okay.

969 A: Så det er den måde vi bygger det op på. Det er i øvrigt også det vi vil med hjemløsehuset, det er at
970 der skal være en tænkertank, den ultimative drøm kunne være at lave en lang gang hvor alle
971 organisationer der arbejder med hjemløse har et kontor som er en selvstændig enheder der ikke er
972 underlagt det samme men bare har hus samme sted ik', sådan at man kan indkalde til et møde og sige
973 hallo venner vi har en krise her, lad os lige samles nede i det fælles mødelokale, og så snakket tingene
974 igennem og få gjort noget lige her og nu, så vi kommer ud over den her bureaukratiske tankegang – nå
975 men vi er 14 dage ude og så skal vi lige skrive og vi skal vende den og sådan noget [plhh], nej nu ik'.
976 Utopia, men det kunne være fedt ik'. At man har et fælles interesseområde med hvert deres
977 arbejdsområde og hver deres organisationer ik', men kan samarbejde meget tættere fordi igen, i samlet
978 flok løfter du altså mere end du gør når du står alene ik'.

979 R: Jo. Hvad tror du ellers der har sådan – altså i dine øjne der har faciliteter den der proces, fordi en
980 ting er jo hvad kan man sige, den her – altså det er jo meget klart i har sådan – som du siger i sorterer
981 også i de frivillige og i selv, dig og Helene og de andre initiativtagere og sådan noget, tidlige frivillige,
982 i har haft den her meget altså meget ens forståelse af hvad der sker, og hvad det betyder, kan man godt
983 vide ik', men hvad kan man sige forståelse driver jo ikke hele værket...

984 A: Vi...

985 R:...hele værket, kan unægteligt måske nok ikke drive hele værket. Er der andre ting du sådan har –
986 kan komme i tanke der sådan har hvad suppleret den her forståelse eller jeres ide omkring...

987 A: Jamen altså vi har jo, altså forståelsen ligger jo i at vi netop respekterer hinanden. Og vi netop
988 respekterer hinandens ekspertområder, og felter hvor vi er stærkest. Og det vil sige vi opererer hver
989 især – altså sammen står vi sammen, men vi er også små selvstændige enheder der hver især har nogle
990 ressourcer som vi trækker på.

991 R: Ja.

992 A: Og hvis Martin han kommer til mig og så siger, den er helt gal fordi de østeuropæiske kan ikke
993 samarbejde med de afrikanske, og de afrikanske vil slet ikke have noget med grønlandske, og de
994 grønlandske gider ikke de danske, og de danske de gider ikke nogen af dem. Så kan jeg ikke sige
995 jamen de mennesker de skal lære at være sammen, fordi så kan jeg stå med mine bedste humanistiske
996 og medmenneskelige tanker og følelser og sige væve væve væve. Så bliver jeg sgu nødt til at forholde
997 mig til den virkelighed og den information jeg får. Så det må jeg respektere og sige okay Martin hvad
998 fanden gør vi ved det? Det er dig der er eksperten på det område, vi gør sådan og sådan og sådan.
999 Okay jamen så gør det. Så skal jeg ikke gå ind og modargumentere. Og når jeg siger til ham, ved du
1000 hvad ven nu skal lave en happening, nu skal vi have noget presse på, vi skal have politikere på og
1001 sådan nogle ting der, jamen de gider ikke de hjemløse fordi de føler de bliver aber i et bur, jamen så
1002 må vi FORKLARE DEM AT DE ER NØDT TIL AT VÆRE ABER I ET BUR for at vi kan hjælpe
1003 dem på den her måde. Ja det kan jeg ikke finde ud af. Nå så går jeg ud og gør det. Og så plejer han
1004 gerne at melde op, og så det er det du har styr på ik'. Så vi har en respekt overfor hinandens
1005 ekspertområder, selvom vi måske ikke nødvendigvis er enige. Jamen så – vi bliver vel nødt til at stole
1006 på hinanden, og det gør vi.

1007 R: Og lade hinanden gøre...

1008 A: Og det gør vi...

1009 R: Det hinanden synes...

1010 A: Vi stoler på hinanden.

1011 R: Okay.

1012 A: Tillid til hinandens viden og vidensområder og ekspertfelter er essentielt i det her, ellers så kan det
1013 ikke fungere .

1014 R: Ja måske – der er også i det hele taget til personen som en helhed eller ik'.

1015 A: Ja netop. Og vi glemmer ikke at vi er selvstændige mennesker, og det har vi med hele vejen
1016 igennem. Der er ikke nogen af os der laver os om. Der er ikke nogen af os som forandrer og tilpasser
1017 os, for at kunne glide ind i en eller anden masse. Vores styrke ligger netop i at vi er så forskellige.
1018 Altså jeg – udseendesmæssigt hvis du tager det, så har jeg jo sort hår, sort tøj og sådan meget
1019 undergrundsmenneske selvom jeg også kan komme i stiletter og jakkesæt og sådan noget, hvad jeg i
1020 øvrigt også gør, og så er det stadigvæk sort. Helene hun har langt lyst hår og store blomster og meget
1021 flower power og sådan [ssss ah] den der lidt flippede intellektuelle ting der ik'. Og Martin han
1022 kommer i jeans og en sweater og ligner mere en der står og trækker jern nede i et træningscenter ik'.
1023 Og Michael ligner en flipper fra 60'erne af som der spillede rockmusik på woodstock ik'. Så visuelt er
1024 vi enormt forskellige. Politisk aner jeg faktisk ikke om vi er så forskellige fordi vi er nok mere eller
1025 mindre alle sammen meget orienteret omkring det her med det medmenneskelige humanistiske, så vi
1026 er alle sammen humanister. Og arbejdsmæssigt der kommer jeg jo altså fra erhvervslivets meget
1027 højredrejede side med penge og salg og kapitalistiske sådan ting og sager som jeg jo også godt kan
1028 lide at lave. Jeg elsker at tjene penge, jeg elsker også at bruge dem ik'. Og det lægger jeg ikke skjul på.
1029 Og Helene hun er mere frivillig og vi engagerer os i nogle bløde værdier og sådan lidt af hvert ik'. Så
1030 jeg er sådan den her meget forretningsmæssige hardcore bum bum bum, og Helene hun er meget den
1031 der lidt mere bløde og blomster og kærlighed og alle de der ting og – Martin og Michael de er meget
1032 sådan nå men vi går ud og arbejder og sådan. Så vi er meget meget meget forskellige. Og vi kan grine
1033 sammen. Vi har aldrig skændtes vi har aldrig været uenige, for vi respekterer hinanden for hver vores
1034 styrke. Så jeg vil sige det på den måde, det vi egentlig gør det er vi tager det bedste fra alle verdenerne
1035 og blander sammen i et, og det er derigennem vi opnår resultaterne. Og det er derigennem vi er
1036 anderledes, vi prøver ikke at finde kloner af os selv, fordi det handler om at tænke ud af boksen.

1037 R: Ja.

1038 A: Det handler om at sige, vi står med en problematik der har været her i 20-25 år, og alle har gjort det
1039 samme, og der ikke noget af det der virker fordi vi står i samme situation med lort til langt op over
1040 begge ørene. Og de kan blive ved med at hælde penge og de kan blive ved med at gøre ditten og datten
1041 og der sker ikke nogen forandring eller noget ryk. Så er det måske på tide man går hen og visker
1042 tavlen ren og siger hvad gør man så i stedet for? Prøv noget andet, tænk ud af boksen, byg broer i
1043 stedet for mure. Tænk kreativt anderledes, tænk logisk, handel med dit hjerte, hvad for dig er mest
1044 naturligt hvis du går på stranden og ser et barn der er ved at drukne, er det mest naturligt for dig at du
1045 går op og ringer 112, eller er det mest naturligt for dig og springe i vandet og redde ungen. Det kan
1046 godt være du lærer du skal ringe 112, men er det ikke noget med at råbe til en ring 112 jeg springer i
1047 baljen, så altså. Bryd grænser, også dine egne.

1048 R: Ja.

1049 A: Og det er det vi gør. Og det er derfor det virker.

1050 R: Jeg tror jeg har fået rigeligt med ting at tænke over i hvert fald. Det har været utroligt informativt,
1051 men har – er der noget som du føler jeg ikke har spurgt om, eller om der er noget du føler der har
1052 været vigtigt eller kendtegnende for jer eller sådan noget, som vi måske ikke har dækket så meget?

1053 A: Det ved jeg ikke, jeg tror det der egentlig kendtegner os det er at vi tænker, vi handler, vi
1054 reflekterer, og rammer vi panden imod en mur, så sætter vi os ikke på røven og bare siger øh nå. Vi
1055 ryster på hovedet og siger okay så tager vi den en gang til. Og det bliver vi ved med indtil vi finder en
1056 dør. Handling, og lad være med at sige noget du ikke mener, vær ærlig, kald en skovl for en skovl og
1057 en spade for en spade. Uanset hvad alle andre mennesker tænker, fordi igen kommunikation, også i
1058 organisationsopbygning og struktur med det vi laver der er det enormt vigtigt at du informerer, og det
1059 er enormt vigtigt at du informerer om sandheden, altså og hvad der er sandheden for dig er ikke
1060 nødvendigvis sandheden for dig er ikke nødvendigvis sandheden for andre hvis du lægger det sådan
1061 op, så er det selvfølgelig også et spørgsmål og en definition af hvad er sandhed ik', men vær tro imod
1062 dig selv, vær ærlig, du kan ikke sige der er 100 hjemløse hvis der er 200 hjemløse. Det nytter ikke
1063 noget at sige der er 200 hjemløse hvis der kun er 50 hjemløse. Altså hele tiden have styr på dine fakta.
1064 Vær ikke bange for at indrømme hvis du har fået sagt noget der er forkert, og vær ikke bange at rent
1065 faktisk fortælle hvordan tingene er. Så hvis du har gjort det godt så klap dig selv på skulderen og sig
1066 jeg har fandeme gjort noget der er godt. Og har du lavet noget lort jamen så gå ud og fortæl jeg har
1067 lavet noget lort det er jeg sgu ked af. Jeg har lært følgende, og det er den vej vi så går ik'.

1068 R: Jo.

1069 A: Og det er nogle af de ting der kendtegner os. Det er også derfor vi er ikke bange for politikern, vi
1070 er ikke bange for erhvervslivet. Vi lader os ikke intimider, vi lader os ikke skrämmme, vi lader os ikke
1071 underkue. Vi har noget der er meget mere værdifuldt. Vi har noget integritet og vi har det danske folk
1072 bag os, uanset hvor i samfundet de egentlig ligger, fordi der er ikke et eneste menneske i Danmark, der
1073 kan se et andet menneske dø, og bare lukke øjnene og gå den anden vej, når de rent faktisk bliver
1074 konfronteret med det. Og en af de ting jeg oplevede var blandt andet her da jordskælvet i Haiti skete at
1075 alle danskerne sprang op, og der sprang velgørenhedskoncerter og indsamlinger og alt muligt andet.
1076 Og jeg sad og tænkte på jamen det kan jeg godt se, det er fandeme forfærdeligt, og det ville jeg også
1077 selv have gjort for 4 måneder siden. Og det får masser af eksponering og det er fantastisk, og verden
1078 skimler sammen og sådan noget, men der er bare lige en ting, vi har en katastrofe i samme omfang, i
1079 samme størrelsesorden, hvis du minimerer målestoksforholdene ned, i vores egen baghave, der hedder
1080 vi har hjemløse af dansk og udenlandsk herkomst der ligger og kradser af i gaderne herhjemme.

1081 R: Hvordan er det, hvor mange er – hvordan er omfanget af det nu?

1082 A: Der blev lavet en øjeblikksstatus på 5000, og det realistiske tal er måske mere 10-12000 på
1083 landsplan, af danske registrerede hjemløse.

1084 R: Som ja.

1085 A: Og så har vi så lige alle de udenlandske som der ikke er kørt statistikker på fordi det må man ikke
1086 fordi de eksisterer ikke ifølge vores socialminister, eller nu afgående socialminister ik'. Og det er altså
1087 østeuropæere det er afrikanere, det er andre europæere. Nordere – nordiske borgere ik', vi har
1088 hjemløse fra Finland og Norge, Sverige og der er fra hele de afrikanske områder Elfenbenskysten,
1089 Ghana, Nigeria, steder jeg ikke anede der eksisterede i Afrika, hele Østeuropa og det sjove af det hele
1090 det er afrianerne det er persona non grata fordi de er her så som ulovlige emigranter ik'. [April's
1091 telefon ringer og hun tager røret]. Det er persona non grata totalt, så de eksisterer slet ikke, hvor
1092 østeuropæerne dem skal man ligesom forholde sig til fordi at vi har det her Schengensamarbejde så de
1093 er jo velkomne i Danmark så længe de kan tjene til livets ophold selv, og så er man så svinske at man
1094 så siger hvis du så bliver arbejdsløs eller syg, så kender vi dig overhovedet ikke, vil ikke have noget
1095 med dig at gøre. Du er god nok når du tjener penge, når ikke du tjener nogen så forsvind. Det er en jo
1096 en lidt grim måde at opføre sig overfor folk på ik'. Men det faktiske tal på det område aner jeg
1097 egentlig ikke.

1098 R: Jamen er det fordi det var jo – det må jo også have haft noget med som du siger der at du kommer
1099 til at tænke på de hjemløse og den måde de frøs på og sådan, for der var jo nogle personer der var døde
1100 i den her vinter...

1101 A: Det var en af de ting som egentlig gik op for mig det var jo at jeg rejste mig op der om natten og
1102 begyndte at google det her, og så fandt jeg ud af at der faktisk var røget 4 hjemløse inden for meget
1103 meget kort tid. En måned ik'.

1104 R: Jo.

1105 A: Altså folk der ligger og DØR på de danske gader, er det noget du som dansker gerne vil have
1106 siddende på dig, at du i et velfærdssamfund, Danmarks lille eventyrland i Oprah Winfrey show i USA,
1107 at vi har mennesker der dør af kulde og sult. Det er ikke den bevidsthed jeg er vokset op med. Og jeg
1108 må indrømme, jeg er altså iskold bagi om folk har brune øjne, blå øjne, grønne øjne, om de har mørk
1109 hudfarve om de er sorte eller om de er hvide eller om de er grønne eller om de blåstribede altså, et
1110 menneske er et menneske. Og det er ikke din nationalitet der afgør om hvorvidt du er sulten eller ej
1111 eller om du fryser eller ej, problematikken er, her er skide koldt, der er masser af sne, der er folk der
1112 går på gaden og de dør hvis ikke de får hjælp, og det er i Danmark. Det vil jeg ikke være med som
1113 dansk statsborger. Som borger i det her land, det vil jeg ikke være med til. Jeg vil selvfølgelig heller
1114 ikke acceptere det verdensplan, men så vil jeg så sige jeg kan jo starte i mit eget ik'.

1115 R: Jo. Du skal have mange tak. Vi slutter her for i dag.

Interview with Helene Vindsmark and Jesper Søholm (3/3-2010)

1116 R: Interview med Helene Vindsmark i hendes hjem. Så kan vi jo bare begynde.

1117 H: Ja.

1118 R: Min fine spørgeguide her. Ja, hvis du kunne starte med at fortælle lidt om hvordan du kom til at
1119 beskæftige dig med initiativet En Varm Seng?

1120 H: Altså hoved – primærinitiativet kom fra April, som havde set nogle nyhedsindslag, det havde vi
1121 begge to, om at der ikke var pladser nok. Og hun var så – hun havde taget skridtet videre og havde
1122 fundet ud af at der heller ikke var nogen der havde tænkt sig at gøre noget, så hun ringede til mig og
1123 spurgte – skal vi ik’ – vi bliver nødt til at gøre noget selv. Og den hoppede jeg jo på med det samme.
1124 Så det var faktisk der den startede sådan en fredag eftermiddag tro jeg hun ringede til mig klokken 15.
1125 Jeg stod ude på legepladsen og børnene - havde lige hentet dem fra børnehaven, og så gik vi i luften
1126 og gik i gang med at ringe til alle dem vi kunne komme i tanke om - og ringe til for allerførste omgang
1127 at få åbnet et par steder i København. Der var jo ikke nogen der anede hvor stort behovet var, og der
1128 var ikke nogen der anede hvor langt tid det ville vare. Vi havde forestillet det måske var en uge eller
1129 sådan noget. Ja så det var der den startede, fredag eftermiddag.

1130 R: Okay. Hvordan kom i på ideen med at vi lige pludselig skulle have, hvad kan man sige, alle dem
1131 der er udenfor indenfor? At de ikke bare skulle, hvad kan man sige, hjælpes på gadeplan eller have en
1132 sovepose eller – som der også var snak om og sådan nogle ting.

1133 H: Jamen det var alt for koldt. Altså folk sover i soveposer når det måske er 5 grader, men når det
1134 fryser 10 grader eller 15 grader og det regner eller snør eller der er måske noget chillfactor i forhold til
1135 vind og sådan noget, så skal alle ind. Der var jo allerede nogen i den frostperiode der var inden jul som
1136 var døde af kulde. Og der er jo en række hjemløse som af forskellige årsager foretrækker at blive
1137 udendørs så længe de kan, men når det fryser så hårdt så er alle nødt til at komme ind og sove, ellers er
1138 der jo en akut risiko for kuldedød. Så der var bare et eller andet, til at starte med så var der bare ikke
1139 andre motiver end at de skulle ind. Altså vi skulle simpelt hen åbne et eller andet sted der var stort nok
1140 til at alle dem der ikke har noget sted at gå hen, kunne komme ind og sove. Og vi anede jo ikke om
1141 det drejede sig om 10 eller om 50 eller om 100 mennesker, men vi fik åbnet en gymnastiksals hvor der
1142 jo var så rigeligt plads til at de alle sammen kunne være der. Og så tog vi den simpelthen fuldstændig
1143 ad hoc.

1144 R: Ja. Så, hvad kan man sige, det var sådan et mere behovsmæssigt – altså det var ikke en ide i fik
1145 kæmpet jer frem til eller i fik dannet, det var...

1146 H: Nej overhovedet ikke. Det startede helt spontant, sådan mere eller mindre panikreaktions-agtigt.
1147 Godt så vi har tre timer til det bliver mørkt, hvad kan vi nå at stable på benene? Og så altså det var

1148 simpelthen så uplanlagt, det har været så uplanlagt hele vejen igennem fordi vi har jo ikke beskæftiget
1149 os med området før. Man vidste noget om hjemløse problematikker, men at stå med hænderne i
1150 dejfadet, om jeg så må sige, var der ingen af os der havde prøvet. Så det har jo været learning by doing
1151 i den grad. Og vi har hele tiden tilpasset det til hvad vi så opdagede – nå for Søren, der var okay, her
1152 var der så også et sidebehov og det må vi så lige tage os af, og okay det her det var overflødig, vi
1153 startede med at åbne to steder for eksempel, altså sådan helt lavteknisk. Og det sted vi fik åbnet ude på
1154 amager, der kom ikke nogen, altså det er på Nørrebro og i Indre by det sker, så det lukkede vi igen,
1155 fordi der var jo ikke nogen grund til at sætte mandskabsresourcer af på at holde det åbent. Så det har
1156 været sådan ad hoc løsninger hele vejen igennem.

1157 R: Mm. Skal vi lige se her. Nu kom du måske også lige ind på det lidt før, kan du nævne eller komme i
1158 tanke om nogen ting som du har beskæftiget dig med før eller du har oplevet noget før som kan have –
1159 altså før i begyndte på det her, og før April ringede og så videre som har påvirket arbejdet her eller
1160 påvirket dig til arbejdet eller sådan?

1161 H: Det er jo overordnet set sådan en social indignation som er klar til at gå i lys luge, lige så snart man
1162 får chancen for at gå ind – altså jeg arbejder også med jeg gerne vil lave en bog, en børnebog sammen
1163 med nogle asylbørn, og ved at få sat det på skinner, altså så sådan nødhjælpsarbejde eller det der med i
1164 det hele taget at gøre godt, ikke kun nødhjælp, men – og prøve at trække den rigtige vej. Jeg synes det
1165 står rigtigt skidt til helt generelt, så når man har chancen for at foretage sig et eller andet konstruktivt,
1166 så er det bare med at hugge til, og der er jo også det element sådan en enorm personlig tilfredsstillelse
1167 ved at man kan få noget til at ske, for hvis man sidder hjemme ved sin computer og læser nyheder – åh
1168 gud det er forfærdeligt og verden går af lave og åh nej hvad skal man gøre og man bliver fuldstændig
1169 hyldet ind i sin egen magtesløshed, men pludselig så er der en mulighed, her nu kan man handle, man
1170 kan rent faktisk gøre noget for nogen der påvirker noget konkret, så er det jo vidunderligt, og sådan er
1171 det jo blevet her. Men altså jeg arbejder for Annemarie Helger, som jo også er kendt for sit sociale
1172 sindelag, så det er nok bare noget der ligger – altså latent og kan aktiveres når man skal bruge det, og
1173 det skulle vi så her.

1174 R: Ja, simpelthen provokeret af kulden altså?

1175 H: Ja. Ja vi opdagede at der var nogen der var nødt til at gøre noget, og al den stund at alle dem der
1176 burde have gjort det ikke havde gjort det, så var vi jo nødt til at gøre det selv, for der var ikke andre.

1177 R: Ja det er utroligt nok. Jeg har også set jeres artikel i hus forbi som sagt, som jeg har været – som
1178 startede alt det her, det har jeg været utroligt betaget af, og jeg kan godt lide den måde det sådan
1179 kronologisk er stillet op og sådan. Kan du måske prøve at forklare lidt af hvad du føler er de sådan
1180 vigtige skridt i jeres udvikling fra dag 1 og så sådan hen mod det punkt I er nu altså sådan historien
1181 om, sådan hvordan det...

1182 H: Ja men altså det første var jo overhovedet at få åbnet den allerførste aften. Og der fik vi allieret os
1183 med beredskabsstyrelsen som kom med en helt masse materiel. Så der var ligesom de allerførste
1184 spæde rammer, og det næste skridt var selvfølgelig at i løbet af weekenden fik vi så lavet en aftale med
1185 en kirke, Kristuskirken ude på Nørrebro, fordi vi kunne kun være i gymnastiksalen weekenden over,
1186 det vidste vi fra starten af. Så det var hjem og kigge på vejrudsigtet, det var sådan godt så, det bliver
1187 også koldt mandag og tirsdag, vi skal finde et nyt sted. Og så fik vi lavet den der aftale med kirken, så
1188 det var nummer to. Der var rigtigt rigtigt meget plads, og i løbet af de første dage der, blev ligesom
1189 strukturen lagt. Fordi vi havde jo ik nogen organisation, vi havde ingen frivillige, vi havde ingen
1190 praktiske grise, vi havde ikke en skid. Så det skulle findes hen af vejen alt sammen. Og det næste var
1191 helt sikkert at Martin og Michael fra Morgencafeen, de kom med i løbet af den første weekend. Så det
1192 var ligesom, det var basen. Det og så kirken. Så kom der nogen forskellige, så kom der nogle
1193 sponsorater og vi fik nogle fondsmidler og vi fik noget forskelligt så det kunne køre rent praktisk uden
1194 at man skulle bruge døgnets 24 timer på at finde ud af hvordan man løste næste dags krise ik'. Så da
1195 først det kørte, så var der ligesom ro til at beskæftige sig med nogle lidt andre ting, blandt andet de
1196 politiske implikationer som vi pludselig godt kunne se der lå i det.

1197 R: Ja.

1198 H: Altså der – en ting er at vi nu løste et akut behov, men for det første synes vi jo egentlig ikke det
1199 var vores opgave, vi synes det skulle foregå i offentligt regi, og der er hele den der problematik som
1200 hedder hvad med udlændingene på gaden? Dem som ikke har lovligt ophold, skal de have lov at ligge
1201 og dø for sig selv og...

1202 R: Og det er egentlig min forståelse, det er stadigvæk jeres holdning. Altså selvom i måske planlægger
1203 at åbne igen næste år, eller her senere på året...

1204 H: Ja så afgjort, så afgjort.

1205 R: ...så mener i stadigvæk ikke, altså det er noget der ikke burde være jeres opgave?

1206 H: Ja det synes jeg helt bestemt. Det er der ikke nogen som helst rimelighed i, det er altså det er i
1207 kommunens gader folk ligger og dør, det er kommunens ansatte der skal feje dem op om morgen, det
1208 må også være kommunens job – og i både kommunens og statens interesse at sørge for at få løst
1209 problemet. Men der er jo, selvom de hævder det modsatte, der er nationalpolitik i den der med at vi vil
1210 ikke åbne serviceloven og portene på vid gab for alle dårligt stillede fra alverden, og det kan jeg
1211 selvfølgelig godt se, men der må findes en eller form for mellemvej, det må være muligt at strikke en
1212 dispensation sammen som er holdbar politisk set, selvom man er en borgerlig regering, som gør at de
1213 der folk som nu de facto er på gaden – altså de forsvinder jo ikke, de rejser jo ikke hjem fordi man gør
1214 det svært for dem, tvært imod jo sværere det bliver, jo mindre overskud har de til at foretage sig noget
1215 som helst andet end at overleve indtil næste dag. Så de kommer ingen steder, og der bliver flere. Så det

1216 er et voksende problem, og på et eller andet tidspunkt så bliver de nødt til at forholde sig til det. Så ja
1217 det skal der findes en løsning på, på en eller anden måde. Altså vi har jo snakket nu med
1218 socialborgmestrene, og i går snakkede vi med socialministeren, og de – meldingen fra dem det - vi kan
1219 ikke, der er ikke noget at gøre ved det. Og så siger jamen så må i jo finde en måde at få noget gjort ved
1220 det altså, det er jer der er politikere ik', gør noget. Så ja det er stadigvæk vores holdning, vi havde nu –
1221 nåh jo det var den kronologiske orden...

1222 R: Ja, undskyld jeg fik lige afbrudt dig der.

1223 H: Ja men det er også det, det er fint nok.

1224 R: Det lød bare lige spændende.

1225 H: Ja men det er også spændende. Ja nu kan jeg snart ikke huske det...

1226 R: Vi kom efter Martin og...

1227 H: Ja altså Martin og Michael gik ind i det, og Martin har hjulpet med alle de der praktisk ting. Ja og
1228 så var der jo sådan nogenlunde ro på i den periode vi var ovre i kristuskirken, der kom rigtigt mange,
1229 men ikke flere end – der var rigtigt meget plads også – der var sådan nogle småstridigheder med de
1230 andre tilbud, fordi vi stjal deres kunder. Men det hang jo sammen med dels at vi havde god mad. Vi
1231 har sat en ære i det der med at det skulle være ikke bare en skål tynd suppe og et stykke ristet
1232 toastbrød, men altså noget som kunne give lidt basis og noget næring ik'. Så dels havde vi god mad,
1233 og dels åbnede vi altså tidligere end de andre. Så selvfølgelig kom folk til os, og når først de har lagt
1234 sig på madrassen så går de jo ikke over i stengade eller i samuelskirken for at være flinke vel. Altså så
1235 bliver de jo liggende. Så der var lidt fikumdik med det der, men det var ikke – altså der har ikke været
1236 nogen store problemer. Og vi fik forlænget perioden i Christianskirken [det formodes at der her menes
1237 Kristuskirken] løbende, og i den periode – jeg kan ikke huske præcis hvornår det var, men der var det
1238 også at vi havde møde med Mikkel Warming, det første politiske møde for at finde ud af hvad er der
1239 af muligheder for kommunen for at gå ind i – øhh ingen. Og efterhånden så ville kristuskirken meget
1240 gerne have deres kirke tilbage. Så det næste store var at vi flyttede over til mellemfolkeligt samvirke,
1241 som havde ledige sovesale. Og så gik februar måned også stille og roligt hvor vi der, og så var der jo
1242 akutkrise fordi vi så ikke havde noget sted at rykke hen. Og så har vi brugt nogle dage på at slås seriøst
1243 med kommunen, som gjort har gjort sig alle tænkelige krumspring for at undgå at grieve. Altså til sidst
1244 så fik vi socialministeriet til at ringe og fortælle dem at det er ikke ulovligt, og der var dækning for
1245 udgifterne, og de måtte VÆRE SÅ VENLIGE OG GIVE OS EN NØGLE. Og ja, så er det der den står
1246 nu. Men så er der jo sket alle mulige andre ting, men jeg kan faktisk ik' – altså fordi det har jo løst sig.
1247 Det har jo været meget noget med at hov der var et problem her, hvad gør vi? Okay det er løst, videre
1248 til det næste, hov nu er der et problem her, og bum bum bum okay løst, videre til det næste. Men der

1249 hvor den står nu er at der er, altså vi har en fond af frivillige, og vi har midler til at have et par ansatte
1250 nattevagter. Jo vi fik også penge, det må vel også være med...

1251 R: I ligningen.

1252 H: Ja vi fik – socialministeriet oprettede jo om mandagen, hvor vi var startet om fredagen, om
1253 fredagen der havde de ikke noget med noget, om mandagen der havde de en pulje til oprettelse af
1254 nødherberger, og den har vi fået støtte fra så vi kunne ansætte to nattevagter som har været der på
1255 skift. Der skal være fire man på vagt hver nat. Der har altså været en ansat så man ligesom var sikker
1256 på at der var en der havde styr på det og kendte arbejdsgangen og det hele, og så 3 frivillige. Og det
1257 skal vi jo så lige have kørt i stilling igen nu. Ja.

1258 R: Det lyder – jeg er lidt interesseret i det der med den der måde hvorpå så siger i så fik i nogle penge
1259 og så kommer der lige pludselig nogen – så får i lige pludselig mulighed for at have nogle vagter, og
1260 der er nogen frivillige der melder sig, altså hele den måde – altså jeg har også læst i hus forbi at i fik til
1261 – lige pludselig står der en kok og melder sig og sådan noget altså, hele den her måde, hvordan får i,
1262 hvad kan man sige, tilknyttet folk altså til projektet?

1263 H: Elektroniske medier er vores venner. De allermørste frivillige kom via forskellige andres sms-kæder.
1264 Altså der var nogen der hørte at der var gang i et eller andet, og så kom der en forbi for at se hvad det
1265 var der var gang i, og der stod vi så og var ved at folde soveposer ud eller noget ik'. Nå men og så
1266 sætter gang i sms til alle deres venner som sender videre til deres venner, og TV bragte en hel del om
1267 det i den første uge, eller den første weekend, og der kørte en eller anden streamer på tekst-TV og den
1268 så folk og så kom de. Altså de kom spontant. Der kom en dame, jamen jeg er altså enormt god til at
1269 lave tomatsuppe, så skulle jeg ikke lave et skud tomatsuppe hvis i kan få åbnet køkkenet? Jamen jo jo,
1270 og så ringe til skolelederen – må vi gerne komme ind i køkkenet fordi vi vil gerne lave suppe? Jamen
1271 det måtte vi godt. Altså så okay, så var den ligesom løst. Og folk kom med tøj og soveposer og sådan
1272 noget. Så har vi brugt Facebook, det var noget af det første vi gjorde, det var at lave en facebook
1273 gruppe, som der har været ret stor opbakning, vi har også reklameret radikalt for den. Og den har vi
1274 selvfølgelig brugt til at - både vores egne profiler, og den der facebook gruppe, til at annoncere
1275 hvordan sagen står. Nu er der et problem, nu mangler vi ditten og datten, og vi mangler frivillige. Så
1276 der har vi værget rigtigt mange igennem den.

1277 R: Ja.

1278 H: Og så går det tror jeg fra mund til mund. Så har vi selvfølgelig Martin-, som driver morgencafeen,
1279 's netværk. Så vi har simpelthen trukket på alt. Der kom så også ham der kokken. Han kom også
1280 dumpende af sig selv fordi han havde hørt om det. Han ville godtstå og lave mad, og det gjorde han i
1281 nogle uger, og den der står for maden nu er en tidligere hjemløs, som kommer i morgencafeen, og som
1282 ligesom havde tid og overskud. Han har simpelthen været der hver eneste aften i 7 uger tror jeg.

1283 R: Det er flot.

1284 H: Jamen det er simpelthen så fantastisk hvordan folk de bakker op og hvad de laver og hvad de giver.

1285 R: Ja.

1286 H: Og der er mange der – nogen familier er kun kommet en enkelt nat for at se det an og sådan noget,
1287 men efterhånden som det har kørt så langt tid så er der jo også mange som kommer løbende tilbage,
1288 også folk der måske arbejder i en eller anden udstrækning som socialpædagoger eller på nogen
1289 døgninstitutioner eller sådan noget som er vandt til også at tackle folk, for det er jo en broget skare
1290 altså. Det er jo ikke noget man sætter to små gymnasiepiger til at sidde og holde øje med vel. Så der er
1291 nogen som går sådan ret fast igen, blandt andet i går aftes stod vi pludselig og fuck vi har kun to piger,
1292 hvad skal vi gøre? Og så give sig til at ringe rundt på den der frivillig liste indtil vi fandt en. Du får
1293 500 kroner hvis du gider at hoppe i toget fra Slagelse og køre herud og tage den der vagt, jamen det
1294 gad han godt. Så det er også noget som har generet sig selv, og folk siger det videre, og folk holder
1295 øje, der er rigtigt mange som holder øje med vores hjemmeside og så med den der facebook gruppe for
1296 at se hvordan det står og sådan melder sig for at få erfaringen eller fordi de gerne vil være med til at
1297 gøre noget eller ja, sådan noget spontant genereret noget.

1298 R: Nu nævnte du også jeres hjemmeside som i også...

1299 H: Den fik vi lavet i løbet af den første uge, da det ligesom stod klart at det ikke var noget der ville
1300 nedlægge sig selv sådan lige med det første fordi det blev ved med at være så koldt. Så vi fik lavet, det
1301 var faktisk min mand som lavede den på blog-basis, en hjemmeside hvor vi så løbende kan poste hvad
1302 vi har af nyheder, de pressemeddelelser vi sender ud og...

1303 R: Ja.

1304 H: ...hvad der i særdeleshed er brug for nu her – jeg har ikke fået nået at opdatere den fra i går, men
1305 nu skal vi jo have møbler og især lamper og – der er ingen møbler derude – det er et fantastisk rum,
1306 herre mange – rigtigt mange kvadratmeter, 400 tror jeg, fordelt på en række mindre rum, med ligesom
1307 sådan en kontorbygning med en central gang og så en hel masse værelser, så folk kan få lov at sove i
1308 lidt mindre grupper i stedet for de alle sammen skal ligge sammen. Så der kommer sådan lidt privatliv,
1309 og folk kan sove sammen med deres venner og det er fantastisk. Og så er der plads til at man kan lave
1310 noget opholdsstue. Så nu skal vi have nogle møbler.

1311 R: Ja. Men det er jo – og det er jo også meget fedt, man kan sige, den måde i gør det på, så siger du så
1312 har din mand hjulpet dig, men det var jo fordi det var jo ting i havde, hvad kan man sige, ved
1313 hænderne. I Har jo brugt meget af det som...

1314 H: På hånden værende XXXX (0:16:12)...

- 1315 R: Facebook og...
- 1316 H: ...princip i den grad ja. Man har brugt de midler man havde.
- 1317 R: Man kendte til måske mest af alt ik' altså.
- 1318 H: Jo jo. Jo og så det der altså netværk, netværk er jo alt ik'.
- 1319 R: Jo.
- 1320 H: Så det kan man sige, vi har trukket ret kraftigt på vores egne netværk, som så har trukket videre ud
- 1321 på deres netværk.
- 1322 R: Ja. Også, jeg har også set inde på jeres hjemmeside i har noget Twitter, nogle Twitterikoner sådan
- 1323 rundt omkring.
- 1324 H: Har vi Twitterikoner?
- 1325 R: Ja, det mener jeg vidst nok.
- 1326 H: [The respondent turns around and asks her husband, who has been standing in the background
- 1327 making lunch!] Har vi?
- 1328 J: Ja det tror jeg nok. Der er sådan et der – er der ikke facebook ikoner og sådan noget der. Der er i
- 1329 Wordpress er der jo sådan nogle forskellige sociale medier man kan slå til og fra...
- 1330 R: Ja.
- 1331 H: Der er et - jeg tror der ligger en funktion derinde hvor du kan bruge sådan en der. Jeg kan ikke
- 1332 huske om, jeg kan faktisk ikke huske om vi lavede den der Twitter, men jeg begrænsede den meget
- 1333 ik' ...
- 1334 R: Jo.
- 1335 J: ...skar den der liste ned til de der helt gængse tror jeg...
- 1336 R: Okay.
- 1337 J: ...hvis jeg husker ret.
- 1338 H: Nå men vi er i hvert fald ikke på Twitter.
- 1339 R: Nej okay.
- 1340 J: Det var mere for folk kunne bruge det til at...

- 1341 H: Ja, jaja.
- 1342 J: ...så kan folk klikke på den og så laver de en twiit på en artikel ik' ...
- 1343 H: Jo men
- 1344 J: ...eller man laver en – man bruger dem sådan...
- 1345 H: Jajaja
- 1346 J: ...som jeg forstår det – altså man klikker på et facebookikon og så laver...
- 1347 H: Ja.
- 1348 J: ...man et link over til sin facebook ikon til den – fra den side over til...
- 1349 H: Ja det er rigtigt sådan et delt funktion ik'.
- 1350 J: ...ej rettere fra sin side over til sin – altså fra sin egen side...
- 1351 R: Ja.
- 1352 J: ...laver man status for eksempel...
- 1353 R: Ja.
- 1354 J: Kig på den her side her...
- 1355 R: Ja.
- 1356 J: Ik'. Det er jo sådan man bruger det ik'.
- 1357 R: Okay.
- 1358 J: Og det samme med Twiit vil jeg mene...
- 1359 H: Nå okay så det er folk der ligger det op på deres egne Twitter profiler.
- 1360 J: ...uden at jeg i øvrigt har dyrket det særligt meget. Ja ja.
- 1361 R: Okay.
- 1362 J: Så det – og det er vel de to medier som der er relevante og sådan i det store hele at bruge ik', så det
- 1363 er derfor det er skåret ned til det.
- 1364 R: Interessant at det også er, hvad kan man sige, kommet med ind sådan af bagdøren selvom i ikke har
- 1365 en egentlig twitter side til det så...

- 1366 H: Jamen vi snakkede og jeg har overvejet det, men er vi er ligesom kun to til at tage hele den der del
1367 af det...
- 1368 R: Ja.
- 1369 H: ...Martin han står jo meget for det praktiske, og har i øvrigt morgencafeen. April og jeg, er begge
1370 to selvstændige og må nok erkende at det – der er ikke blevet arbejdet helt så meget som man måske
1371 skulle i den her periode, og især sådan i spidsbelastningsperioder har der været sindsygt travlt ik'. Men
1372 der har ikke været nogen som havde overskud til at holde en twitterprofil, men folk kan dele på deres
1373 egne twitterprofiler. Netværk.
- 1374 R: Igen.
- 1375 H: Det er det.
- 1376 R: Hvordan – da i først mødte Martin og begyndte at tale med ham, hvad altså hvordan foregik det.
1377 Hvordan blev han og...
- 1378 H: Det var Michael. De er to i morgencafeen. Michael som har arbejdet med hjemløse i 25 år eller
1379 noget i den retning, og så Martin som har været med på vognen i de sidste 5 år. Og Michael og Martin
1380 kender jo stort set alle hjemløse, altså de kender problematikkerne til bunds og de var jo lykkelige for
1381 at se at der kom et sted. De kendte ikke os og de vidste ikke hvor pålidelige vi var, og om det var
1382 sådan et par glade hatte damer som havde fundet nogen skønne synlige stakler de skulle klappe på
1383 hovedet i en uges tid ik'. Men de var jo glade for det og var ligesom klar til at bakke op og hjælpe til.
1384 Og længere det har kørt, altså jo mere gensidig respekt tror jeg da også, eller måske, jo mere har du
1385 fundet ud af at vi var seriøse ik', og Martin er jo så såmænd hoppet ind i styregruppen som en del af
1386 det fordi han ligesom blev meget hurtigt sovet rigtigt meget ind. Fordi brugere de går jo så fra os og
1387 ned til hans morgencaffe, som åbner klokken 07:00 om morgenens ik', og så spiser de morgenmad
1388 dernede måske, eller kommer for at få et bad når vi har lukket klokken 08:00.
- 1389 R: Okay. Så men hvor mødte i Michael eller hvad var han...
- 1390 H: Han kom ud på skolen.
- 1391 R: Okay.
- 1392 H: Der den første dag. Sådan for at sådan – har i styr på det piger, og hvad laver i og skal vi hjælpe og
1393 sådan, mm ja tak.
- 1394 R: Okay, nå. Hvad var det jeg kom til at tænke på, hov, men ja. Vi kan prøve at gå lidt videre. Jeg kan
1395 prøve at spørge lidt til, altså hvad tror du – og det er igen det kommer til at overlappe mange af

- 1396 tingene, men altså hvad tror du driver det her projekt, hvad tror du er drivkraæfterne bag sådan En
1397 Varm Seng?
- 1398 H: Det er engagement, indignation, social samvittighed. Det er sådan en grundmenneskelig holdning
1399 som handler om at alle er lige værd, alle har lige ret. Og der er nogen som er faldet igennem, og som
1400 der ikke er nogen der tager hånd om og det er ikke rimeligt.
- 1401 R: Det går også fint i spænd også med det du sagde tidligere også med – men der er jo også en
1402 personlig tilfredsstillelse i at se man kan gøre noget ved det her altså...
- 1403 H: Enormt enormt.
- 1404 R: se der er noget galt og komme ud og.
- 1405 H: Men det hele det hænger jo sammen fordi man bliver personligt frustreret over at tingene er
1406 uretfærdige eller forkerte, og man ikke kan handle. Så når man har en chance for at handle så er det jo
1407 helt umådeligt personligt tilfredsstillende at man kan gøre noget, men hvis man bare gjorde det for
1408 pluspoint på CV'et eller hvad det nu ellers kan være, så ville der formentlig ikke være helt det samme,
1409 fordi det udspringer jo af sådan en konsekvent indignation over at tingene ikke står retfærdigt til som
1410 man godt kunne tænke sig at de skulle gøre og sådan et helt overordnet generelt ønske om at ændre
1411 politiken i Danmark og skabe fred i verden og du ved afskaffe sulten og hvad der nu ellers er man godt
1412 kunne tænke sig der skulle ske hvis man var gud. Og det er vi så ikke, men så kan man gøre en lille
1413 smule godt i det små.
- 1414 R: Ja, og så håbe på at det måske endda har nogle sådan påvirkninger i det store.
- 1415 H: Ja altså jeg kører lidt efter den der søstjernemodel. Du kender godt den der historie med en mand
1416 som kommer gående langs en strand, og en masse søstjerner som er skyldet i land. Og så kommer han
1417 til et barn som står og kaster de der søstjerner ud igen, en af gangen, og så siger han hvad laver du, du
1418 kan jo ikke redde alle de søstjerner. Og det tænker barnet over et øjeblik og så tager han en søstjerne
1419 mere og sådan nææ, men jeg kan redde den der. Men jeg kan muligvis ikke redde verden, men jeg kan
1420 muligvis godt hjælpe nogen, og det er bedre end ikke at hjælpe nogen som helst.
- 1421 R: Kan du komme i tanke om andre sådan af jeres værktøjer, eller nu har vi snakket lidt om facebook
1422 og hjemmesiden og sådan nogle ting, er der andet sådan teknologi eller sådan noget du har...
- 1423 H: Altså mobiltelefoner ik'. Mobiltelefoner big time.
- 1424 R: Ja.
- 1425 H: Altså det er i virkeligheden – det er computeren og mobiltelefonen som vi har levet af og med. Dels
1426 for at komme ud til folk og pressen og sådan noget, men jo også til at kommunikere med hinanden.

- 1427 Man kan jo fange hinanden hurtigt, og vi sidder meget tit i hver sin ende af facebook og chatter imens
1428 – okay nu har jeg snakket med den her han sagde – godt så men prøv lige at ringe – og ham her har jeg
1429 lige fundet nummeret på, prøv lige at ring og spørge om – så vi arbejder sammen selvom vi sidder hver
1430 sit sted i byen. Og det er jo sådan noget som kun kan lade sig gøre fordi man har de der teknologiske
1431 muligheder, og muligvis er det også en af grundene til at det kunne lade sig gøre, fordi jeg ville i hvert
1432 fald ikke kunne sidde på et eller andet kontor og kun arbejde med det her. Jeg er nødt til også at tage
1433 mig af min egen gesæft indimellem, så det der med at man kan gøre det hele på en gang, åbner nogle
1434 muligheder som man ikke ville have haft uden teknologien.
- 1435 R: Bestemt. Er der andet i har brugt – altså nu begynder det rigtigt – graver det rigtigt, men har i lavet
1436 – har i brugt det til andet end at kommunikere, og sådan få hurtigt overblik og holde kontakten og
1437 sådan har...
- 1438 H: Hvad tænker du på?
- 1439 R: Har i nogen – har brugt noget – har i registreret nogle ting for eksempel, eller har i regnet på om der
1440 var nogen ting der kunne?
- 1441 H: Nej det har vi ikke.
- 1442 J: Der har været omkring at styre de frivillige.
- 1443 H: Jamen det har jo ikke, det har vi jo ikke brugt web til.
- 1444 J: Nej.
- 1445 H: Det bliver stadigvæk, ej de har – nu er der nogle sms-kæder, men det bliver altså stadigvæk kørt på
1446 et a4 ark, skrevet i kuglepen, fordi det er Martins afdeling, og Simon.
- 1447 J: Desværre.
- 1448 R: Men er det – hvad siger - der bliver brugt noget til hvad siger du hvad og?
- 1449 H: Ja for Jesper han er jo meget teknologisk orienteret, og han kunne godt tænke sig at de havde haft
1450 nogle googledocs, for eksempel, som man kunne skrive i og føre registrere frivillige i og lave lister og
1451 vagtskemaer og sådan noget, så alle havde overblik. Men så langt er vi altså ikke kommet.
- 1452 R: Okay.
- 1453 J: Det skreg på et eller andet databasebaseret system som kunne, altså som kunne styre sådan så folk
1454 umiddelbart også nåede – altså netop sådan noget sms-baseret noget som sendte beskeder ud til de
1455 frivillige, så når der kom ændringer, der kom jo hele tiden ændringer i planer og så lukkede man ned
1456 og så åbnede noget nyt eller at man – altså det – og de der ændringer var enormt afhængige af at lige

1457 pludselig kunne der stå nogen, som – med en låst dør og kunne ikke komme ind og var måske vrede
1458 over at de ikke kunne komme ind, fordi nu havde de ofret sig for at hjælpe med et eller andet, så der er
1459 en sag, jeg tror det er den eneste sådan fejl rigtigt men...

1460 H: Jo det er rigtigt, men det var også...

1461 J: ...men det kunne man have forebygget hvis man sådan, men altså det er jo svært fordi at der er så
1462 meget, der er så mange forudsætninger, skal man så stille krav til hjælperne om de skal være på
1463 mobiltelefon eller hvad altså og så videre og så videre ik'.

1464 R: Jo.

1465 H: Men det var også – ja det var der helt i starten hvor det var meget lidt klart hvem der tog sig af
1466 hvad, altså så der – nu har vi ligesom defineret der er en som tager sig af den der frivillig del, men der
1467 de allerførste koliske dage så ringede folk jo i øst og vest hele tiden, til vores numre fra en ende af, og
1468 man vidste aldrig rigtig om der var nogen af de andre, altså der var simpelthen ikke overblik, det må
1469 man jo være ærlig at sige, der var ikke overblik, og så vi havde en enkelt episode hvor nogen frivillige
1470 var mødt op – der har været et par gange hvor dem der skulle afløse ikke kom, altså fordi de havde
1471 lovet at komme, og så kom de ikke alligevel. Og April har taget sådan en akut nattevagt alene på et
1472 tidspunkt, fordi folk stod klokken 23, og de skulle hjem, og der kom ikke andre. Så enten så skulle de
1473 sende folk ud eller også så måtte en af os komme ud, men det er der så kommet lidt mere styr på, nu
1474 har vi trods alt haft to måneder til at løbe det i gang ik'.

1475 R: Ja, okay. Så men så, man kan sige, der har været måske nogle situationer hvor i godt kunne have
1476 brugt noget – for eksempel noget databaseregistrering og sådan noget...

1477 H: Ja det kunne vi sagtens have gjort...

1478 R: ...men det er egentlig ikke blevet til noget.

1479 H: ...men det har – altså nogen skulle jo gøre det.

1480 R: Ja det er klart.

1481 H: Og holde det og sådan noget, og det var det ligesom ikke nogen der lige var friske på at træde til at
1482 gøre.

1483 R: Ja.

1484 H: Så det blev ikke. Og nu, jamen nu ligger den og bliver – nu kører det på den måde som ham der
1485 styrer helst vil have det, fordi det er ligesom ham der holder alle trådene i sin lille fedtede næve, hvad
1486 det angår, så det er ligesom hans.

1487 R: Hvem er det?

1488 H: Det er en fyr som hedder Simon, og som jeg – altså det er Martin der sådan er hovedmand på hele
1489 den praktiske del, og det meste af februar har jeg slet ikke, stort set, hørt noget til det fordi det kører
1490 bare sådan i sin egen jeg ved ikke eneriti nu. Og der er styr på hvem der gør hvad og der er styr på
1491 penge og alt det der. Men altså vi har en som er frivillig koordinator, han hedder Simon og jeg kan
1492 ikke huske hvem Simon er, fordi han er en af Martins folk. Men ham sms'er folk deres
1493 kontaktoplysninger og siger jamen de vil gerne være frivillige, de kan den og den dag, eller de vil
1494 gerne have at vide hvornår de skal komme, og han har så en liste og laver vagtskemaer, vi har jo de
1495 der to faste vagter som skiftes til at tage en nat, men derudover skal der helst være en rimelig
1496 sammensætning af de frivillige, så han ikke sidder sammen med tre søde små piger for eksempel, så
1497 kan man måske godt bruge mere som havde lidt mere power. Ikke fordi der er noget som helst galt
1498 med små søde piger, men det kan bare være overvældende og man kan måske hurtigt komme til at føle
1499 sig utryk og, ja der skal være styr på det og de frivillige må aldrig blive bange, og de må aldrig
1500 nogensinde bringe sig i fare.

1501 R: Okay.

1502 H: Så man skal være sikker på at stille nogen som ligesom kan bevare fatningen og ringe 112 hvis der
1503 er problemer. Vi har jo givet brandvæsenet og politiet besked om løbende om hvor vi er henne, så de
1504 ved...(at this point the i the respondents telephone begins to ring) jeg skal bare lige se om det er noget
1505 som jeg bliver nødt til at forholde mig til.

1506 R: Bare i orden.

1507 H: Okay.

1508 R: Så man kan sige I har, I gør alligevel brug, i en vis udstrækning, af nogle, hvad kan man sige, nogle
1509 simple måder at registrere nogle ting på, og koordinere mellem for eksempel som du siger frivillige og
1510 andre funktioner og...

1511 H: Altså det gør man når først man kommer så langt som til at vi kan se det skal køre i langt tid, så
1512 bliver man selvfølgelig nødt til at gøre det, men jeg kan ikke fortælle dig ret meget om det fordi det er
1513 ikke mig der sidder med det.

1514 R: Nej.

1515 H: Og jeg har ikke været inde over hvordan de gør det, så det ved jeg faktisk ikke. Det eneste jeg ved
1516 er at jag har telefonnumret på en fyr som hedder Simon, og hvis nogen ringer og vil være frivillig så
1517 sender jeg dem videre til ham.

- 1518 R: Okay. Der må være altså, og som du siger du ved ikke hvem Simon er, og du ved heller ikke hvem,
1519 I vidste heller ikke hvem kokken Poul var eller I, der er ikke så mange...
- 1520 H: Simon er der nogen der ved hvem er, fordi det ved Martin...
- 1521 R: Ja det er rigtigt nok.
- 1522 H: ...han er en af hans. Han er ikke sådan helt dumpet ind fra det blå. Men ja man må jo sige det er
1523 løst strikket sammen, det er meget løst organiseret, altså det kunne også godt et eller andet sted også
1524 godt gå galt, men...
- 1525 R: Hvad tror du der – hvad er der gør at jeres fællesskab, at det sådan – at det tillader at det kan
1526 fungere med at nå nu er Poul her, og han har lyst til at lave mad, så får han lov til det det, og så stiller
1527 vi ikke så mange spørgsmål altså...
- 1528 H: Det er fordi at altså de tre, April, Martin og undertegnede deler verdens menneskesyn, altså vi er
1529 enige om de der sådan overordnede rammer og, hvad skal man, ja men hvordan skal man formulere
1530 det. Hvis der var en af os der var enormt kontrolfreak, så ville der helt sikkert have været nogen
1531 striktere rammer, men vi er enige om hvad der er vigtigt og hvad der ikke er vigtigt, og måske er vi
1532 alle sammen sådan en lille smule ustrukturerede også, så meget som man nu kan være det. Så det –
1533 altså hvis det fungerer så fungerer det, og det gør det.
- 1534 J: Er det ikke også noget med at når i har sådan et projekt der hvor det – der er drevet af god vilje, der
1535 er ikke ret meget man kan vinde personligt, der er ikke ret meget plads til personlig vinding i sådan et
1536 projekt. For eksempel økonomisk eller andet. Så derfor er der egentlig kun omkring styring af
1537 pengene, der er behov for at have sådan hånd i hanke med det, ellers så er det egentlig meget et
1538 spørgsmål om at man behøver ikke køre det specielt hierarkisk struktur på sådan noget der, sådan som
1539 jeg opfatter det – den måde du har talt om det på i hvert fald. Er det rigtigt?
- 1540 H: Ja det er fuldstændigt rigtigt.
- 1541 R: Okay, jamen det er det. Og jeg tænker også at der må være en enorm tillid, altså sådan, der må være
1542 en forholdsvis stor sikkerhed om at man kan stole på folk, og folk gør sit altså for det her overhovedet
1543 kan...
- 1544 H: Det er man selvfølgelig nødt til. Men når det bliver drevet med så få midler, og så mange frivillige,
1545 så er man nødt til at stole på folk. Det er også der det nogle gange går galt at folk så ikke er kommet
1546 selvom de har lovet det. Vi er jo enormt afhængige af at folk er pålidelige, men omvendt har vi ingen
1547 sanktionsmuligheder, og vi har heller ingen kontrolmuligheder, så det ville jo være hjernehedt at stille
1548 sig op og sige vi vil have enormt meget styr på altting, for det kan vi ikke få. Så skulle der helt andre
1549 midler og en helt anden måde at gøre tingene på, til.

1550 R: Ja. Det lyder måske lidt fjallet det her, men nu vil jeg prøve at spørge dig om det alligevel, fordi det
1551 ligger meget implicit i meget det du har sagt, men sådan var motivationen for at i altså – nu ved
1552 jeg April ringede til dig, og så altså – hvad var motivationen for at i skulle tilknytte alle de her
1553 mennesker til det her, på sådan et projekt, altså hvad var årsagerne til at det var vigtigt for jer at det
1554 sådan – der kom, der blev mange flere tilknyttede?

1555 H: Jamen helt basalt set ville vi gerne sørge for at ingen var nødt til at fryse ihjel altså. Og det
1556 indebærer at der skal være et eller andet opvarmet sted, med tilstrækkelig plads til at alle som har
1557 behov for det kan komme indenfor og sove. Og efter som vi ikke selv kan være der, og de ikke kan
1558 være der alene, så ligger det ligesom i sagens natur at man skal have fat på nogle flere som kan hjælpe
1559 med at holde vagt og passe på og lave kaffe og sådan noget. Så det kunne ikke – altså vi kunne ikke
1560 have gjort det selv vel.

1561 R: Nej.

1562 H: Og vi havde ingen penge at betale folk med, så alle skulle jo give deres tid frivilligt, og indtil vi fik
1563 den der donation fra socialministeriet så havde vi meget meget små midler, så det var noget med at
1564 trylle med ingenting altså, og så er folk jo nødt til at arbejde frivilligt.

1565 R: Ja.

1566 H: Og der er nødt til at være mange af dem, hvis der skal være 4 mand per vagt, per nat, og især i
1567 hverdagene, folk skal op på arbejde og passe deres studier og hvor mange altså har ligesom lige 12
1568 timer til at stå derude?

1569 R: Ja. Det kan ikke være mange. Der er noget om at i har nogle styremøder i den her styregruppe du
1570 nævnte, og den består af hvad siger du dig og Martin og April...

1571 H: Og April ja.

1572 R: ...hvordan - jer er lidt interesseret i, fordi – det er der flere grunde til. Jeg kunne godt tænke mig at
1573 høre nogle - lidt om de ting i snakker om ved de her møder.

1574 H: Ja altså der må man nok erkende at vi har nok haft planlagt flere styremøder end vi egentlig har
1575 afholdt. Jeg tror muligvis i virkeligheden kun at vi har haft to. Altså så har vi simpelthen mødtes flere
1576 gange, men det har altid været i forbindelse med at vi alligevel skulle – nu havde vi inviteret alle
1577 politikerne ud til herberget for det, jamen så var vi der selvfølgelig alle tre på samme sted, men det der
1578 med sådan at sætte sig ned og holde et rigtigt møde det – vi har ikke rigtig fået det gjort, fordi at det er
1579 - tingene er bare gået for hurtigt og har ikke rigtigt kunne passe sammen og sådan noget. Så vi har
1580 snakket når vi – altså nu mødtes vi jo alle sammen inde hos socialministeren i går, og så havde vi jo tid
1581 til at snakke lidt sammen også og sådan noget.

1582 R: Men det er jo også en måde at gøre det på, og det er jo bestemt en interessant måde at gøre det på.

1583 H: Det ville have været smadder godt hvis vi sådan nogen gange har lavet – det vi især havde behov
1584 for var at få defineret hvem der tager sig af hvad, fordi det der med at ingen vidste hvem der havde
1585 ansvaret for hvad overhovedet, det spillede simpelthen ikke. Og folk blev ved med – så ringede de til
1586 mig og siger jamen jeg har nogle soveposer, hvem skal jeg aflevere dem til? Jamen det ved jeg ikke,
1587 fordi det er jo ikke mig der er derude eller du ved i den der dur ik'.

1588 R: Jo.

1589 H: Jeg vil gerne have en nattevagt, hvornår er der en ledig plads? Nå men det ved jeg ikke, ring til
1590 Martin. Så vi var nødt til at finde ud af hvem der tog sig af hvad. Og da vi først havde gjort det, så har
1591 det jo sådan set kørt helt stille og roligt. Og så kommunikerer vi jo løbende hvis der er noget at
1592 kommunikere om, men basically så har Martin den praktiske del, og April og jeg har hele den der
1593 politiske og kommunikative overbygning.

1594 R: Hvordan kom i frem til – hvilken proces lå bag den forståelse i er kommet frem til der? Altså
1595 hvordan blev det – hvornår.

1596 H: Det gav jo fuldstændig sig selv. Altså Martin han blev sådan i virkeligheden også trukket lidt ind
1597 det, fordi jeg er ikke sikker på at han – han ikke havde set for sig at han skulle – han har åbnet, han
1598 står op klokken 05:30 om morgen og kører den der morgencafe og har jo en masse ad hoc opgaver
1599 om eftermiddagen i forhold til de hjemløse, så jeg er egentlig ikke sikker på at han sådan rigtig
1600 brændte for at han også skulle køre et nathergberg. Men omvendt er han jo en ildsjæl ligesom os
1601 andre, han kunne jo ikke sige nej vel. Og det gør jo meget godt for de mennesker som han så frygteligt
1602 gerne vil hjælpe. Men havde kontakterne, han havde erfaringen, han havde en masse basal viden om
1603 hvordan man skal indrette tingene mest hensigtsmæssigt, i forhold til at have en stor gruppe hjemløse
1604 med alle mulige forskellige baggrunde og forskellige nationaliteter samlet under et tag. Altså sådan
1605 med, nej brødkniven må ikke lægge på bordet, og nej i skal ikke sætte en computer herind så de kan
1606 chatte med deres venner, fordi den forsvinder. Sådan nogle ting ved han, og han er god til at snakke
1607 med folk, og de kender ham. Altså det er jo også en ting, alle på gaden kender Martin og de kan alle
1608 sammen godt lide ham. Det er den måde som de møder folk på i morgencafeen, er jo lige præcis noget
1609 med gensidig respekt og der er ikke ret mange adfærdskodekser, man får ikke karantæne i langt tid
1610 hvis man kommer til at råbe eller kaste med en stol. Der er sådan en ret stor forståelse for hvordan
1611 man har det, når man har det sådan som man har det, når man er hjemlös. Så han var jo – altså ham og
1612 Michael var jo de eneste rigtige at sætte på i virkeligheden Altså det var jo bare en guds lykke at han
1613 ville gå ind i det. Så det gav ligesom sig selv at den del af det var hans. Og han havde så – han har
1614 virkelig virkelig knoklet, og har jo også trukket så mange frivillige ind som han kunne for at
1615 have nogen til at hjælpe sig. Der har jo været da vi skulle flytte ik' altså, jamen nogen skal jo flytte

- 1616 alle de der madrasser. Nogen skal jo bære dem ud til bilen og køre dem et andet sted hen, og læsse
1617 dem af igen og putte dem ind sengene og ik', der er jo meget. Nogen skal købe ind og nogen skal lave
1618 maden og nogen skal vaske gryden op bagefter.
- 1619 R: Så ja. Men var det – det var - det kom altså sådan ganske naturligt, det var ikke engang noget i
1620 sådan snakkede videre om, det var bare sådan en eller enden udvikling der skete – jamen så...
- 1621 H: Ja og...
- 1622 R: ...ring til Martin eller hvad...
- 1623 H: ...så blev det jaja og så efter – jeg kan ikke huske efter hvor langt tid men, hvor sådan ligesom
1624 snakkede sammen okay prøv og hør du har den der del af det, og så har jeg den her del af det, og så
1625 gør vi det sådan og sådan og sådan. Og så har vi ligesom ad hoc'et det.
- 1626 R: Ja. Altså jeg kunne – hvis der et af de her styremøder, tilbage til dem, der bliver til noget, på et eller
1627 andet tidspunkt, jeg følger jo med inde på jeres hjemmeside, og sådan nogle andre steder, men hvis der
1628 nogensinde kommer – bliver aftalt et styremøde for eksempel, tror i så det ville være okay hvis jeg
1629 deltog, og sad ovre i hjørnet med min mikrofon og lyttede med?
- 1630 H: Ja, det tror jeg, med det forbehold at vi må få lov til at censurere hvis der bliver talt om
1631 personoplysninger...
- 1632 R: Det er klart, men ja selvfølgelig.
- 1633 H: ...fordi det gør vi.
- 1634 R: Og det er selvfølgelig også et præmis for alt det her at der, der bliver ikke nævnt nogen navne hvis
1635 folk ikke vil have det og, fordi det er heller ikke relevant for det der skal frem her jo overhovedet altså,
1636 så det, det skal i jo endelig bare sige til eller hvis...
- 1637 H: Ja. Fint nok. Men altså det tror jeg ikke, jeg har ikke noget imod det, jeg tror heller ikke at April
1638 eller Martin ville have...
- 1639 R: Jamen de lød i hvert fald også da jeg snakkede med dem her forleden at...
- 1640 H: Som det måske Skinner igennem efterhånden så vi ikke meget formalistiske.
- 1641 R: Nej, men det kan man jo nå utroligt meget med, altså hvis det ikke, hvis man ikke har de behov kan
1642 man sige altså.
- 1643 H: Ja og hvis man - altså det største er virkeligheden det der med at man skal kunne stole på folk, fordi
1644 der er jo rig mulighed for, i en eller anden udstrækning at røvrende en gruppe som vores. Så man skal

- 1645 – folk skal kunne levere det de siger de kan, og de skal ikke være i det for at score kassen. Nu er der
1646 ikke nogen kasse at score men altså, stadigvæk ik'.
- 1647 R: Jo. Er det muligt – nu er jeg ikke selv på facebook, men er det muligt at jeg kan, på et eller andet
1648 tidspunkt, det behøver ikke at være lige nu. Men på et eller andet tidspunkt i forløbet her, det kører jo
1649 nok over de næste 8 måneder jeg skal til at tænke over det her...
- 1650 H: Ja.
- 1651 R: ...at jeg ville kunne få adgang til jeres, de kommunikationer i har haft altså på jeres facebook profil
1652 omkring En Varm Seng, for eksempel det der med...
- 1653 H: Nu spørger jeg bare dumt, hvorfor laver du ikke bare en facebookprofil?
- 1654 R: Og så melder mig ind, jamen det kunne jeg også godt gøre...
- 1655 H: Altså du kan jo bare kalde den xxxx, der er ikke nogen krav om at det skal være dit rigtige navn,
1656 eller du gør den inaktiv, så du ikke behøver ligesom, så du ikke risikere at alle dine venner opdager du
1657 er der og begynder at bombe dig ind.
- 1658 R: Og så bare melde mig ind og så ville det være fint nok hvis jeg bare tog det ned, ja.
- 1659 H: Men ligeså snart du er medlem af den der gruppe så kan du følge med i alt, selvfølgelig ikke altså
1660 privatbeskederne, men alt det der står på den offentlige...
- 1661 R: På gruppen...
- 1662 H: ...side det kan du se.
- 1663 R: Ja, okay.
- 1664 H: Så det ville da nok være det – du kan...
- 1665 R: Ja, det ville da være det smarteste.
- 1666 H: ...sagtens få adgang via en af vores profiler, men det andet det var da nemmere, fordi så kan du
1667 gøre det som det passer dig, når det passer dig.
- 1668 R: Bestemt. Okay, det vil jeg da så kigge på. Så...
- 1669 H: Der har du jo også - der er jo også – der blev jo åbnet steder også i Aalborg, Århus og Helsingør.
1670 Og i hvert fald hende der åbnede i Helsingør, hun er også med i gruppen, og skriver af og til så hende
1671 kunne du måske også fange hvis...
- 1672 R: Ja.

- 1673 H: ...du skal udbygge det og udbrede det lidt mere.
- 1674 R: Ja, og det er sjovt du nævner dem, fordi det overvejede jeg faktisk at spørge om, men det var – jeg
1675 fik indtrykket af fra April at det var, at de åbnede de andre, altså Aalborg, Århus og Helsingør, de
1676 åbnede forholdsvis hurtigt og lukkede forholdsvis hurtigt igen fordi der ikke var.
- 1677 H: Ja se der er så folk – ting som jeg ikke rigtigt har fulgt op på. Jeg er faktisk ikke klar over hvordan
1678 status er de der steder.
- 1679 R: Nej.
- 1680 H: Om de stadigvæk kører, men altså der - det er helt sikkert at behovet har været størst i København.
- 1681 R: Ja.
- 1682 H: Men hvad – hvordan det har været de andre steder – der blev åbnet, og jeg ved faktisk ikke om de
1683 har lukket igen.
- 1684 R: Nej.
- 1685 H: De har kørt i deres egen – vi har hjulpet dem ik', og givet dem tips og tricks og gode telefonnumre,
1686 og så har de gjort det selv.
- 1687 R: Og så har der ikke været – altså så har der ingen andre ting været, så kunne de ligeså godt egentlig
1688 have – så er det jo egentlig bare navnet i deler, skulle jeg til at sige.
- 1689 H: Ja jeg ved ikke en gang om de deler vores navn. Altså det er jo – jeg tror ikke engang vi havde
1690 navnet dengang faktisk. Gruppen hed vidst nok til at starte med hjælp en hjemløs.
- 1691 R: Ja.
- 1692 H: Eller noget i den retning, og blev oprettet som en begivenhed, fordi vi skulle have folk ind så vi
1693 kunne sende beskeder ud til dem ik'.
- 1694 R: Jo.
- 1695 H: Og så – vi lavede gruppen efterfølgende, og den fik et navn, og så fik vi lagt ind under det der
1696 sådan lidt større paraply initiativ som hedder Giv Din Hånd, men det er jo alle sammen noget vi selv
1697 har defineret, fordi der er jo ikke skrevet noget under, og der er ikke skrevet ned og det er ikke noget
1698 som helst vel, vi sidder jo bare og fifler.
- 1699 R: Ja. Jamen og hvordan er forholdet mellem – altså fordi Giv Din Hånd eksisterede før...

1700 H: Og det bliver ved med at køre. Altså det der ligger i det der samarbejde med Giv Din Hånd er at,
1701 igen Martin og Michael, som er de to, tror jeg, dygtigste til at arbejde med folk på gadeplan, og det fik
1702 vi ret hurtigt indtryk af at de gjorde tingene på i hvert fald i vores øjne den helt rigtige måde ik', og vi
1703 kan se folk er rigtigt glade for dem. Der kommer – vi hører jo mange historier når vi er der, både gode
1704 og dårlige. Og også om de andre væresteder og varmestuer og hvad der ellers måtte være. Og hvor de
1705 kan lide at komme og hvor de ikke kan lide at komme, og hvorfor. Og det er jo altså et eller andet sted
1706 hear-say, vi har jo ingen dokumentation, men man kan i hvert fald se at den måde de bliver mødt på
1707 der er de glade for, og det falder enormt godt i tråd med hvad vi gerne ville. Giv Din Hånd kunne
1708 måske være med, altså drømmen er jo at lave noget meget større og mere omfattende samarbejde på
1709 hjemløseområdet. Og hvis vi kunne hjælpe med at sparke det i gang med den bevågenhed og de
1710 forbindelser vi nu har fået, at vi ved jo – jeg ved nok 800% mere om hjemløse end jeg gjorde den gang
1711 vi startede ik'. Og problemet med hvem er de og hvor kommer de fra blablablabla, og hvem har med
1712 hvad at gøre, og hvordan det politiske system er strikket sammen, hvem bestemmer hvad over hvem
1713 og alt sådan noget. Så hvis man kunne trække lidt i den rigtige retning, og give dem nogle bedre
1714 vilkår, så var – så ville det være fantastisk. Og helt til at starte med så var tanken egentlig bare at, vi
1715 har jo løbende opfordret folk til at donere penge, i den udstrækning der var penge tilbage når vi var
1716 færdige så kunne de gå til Giv Din Hånd, så havde vi ligesom også givet en hånd ik'. Og nu kunne
1717 man bare godt – måske at der kunne komme lidt mere på banen, og alt dem som politikerne ikke ville
1718 røre en finger i forhold til at udvide hjemløseberedskabet, så kunne man jo godt forestille sig vi blev
1719 nødt til at gøre det en gang til, til næste vinter. Så sådan helt overordnet så gør de tingene på en
1720 virkelig fed måde og det ville være skønt at give nogle bedre rammer og nogle flere muligheder. Og
1721 nu har vi jo det der herberg som ligesom har fået lov til at rykke ind på hjørnet af Akseltorv og
1722 Studiestræde, og det er ved siden af pumpehuset, jeg ved ikke om du kender området, men der er
1723 sådan et enormt stort område, en masse forskellige bygninger, jeg ved ikke – der står en stor skorsten
1724 så det har nok været noget produktion eller noget på et tidspunkt, det ved jeg faktisk ikke hvad det har
1725 været, men vi har 400 kvadratmeter i et lillebitte baghus helt nede i enden, og der er altså SÅ meget
1726 plads. Alle – og det vi har kun den ene etage, der er også en etage ovenpå og altså det, der er enormt
1727 meget plads så med det samme så så vi jo muligheden hmm vi vil gerne have et hjemløsehus, her kan
1728 vi lave en hjemløse by. Der skal alle initiativerne være og kunne operere, de skal selvfølgelig stadig
1729 være lokalt hvor de er, men ligesom have noget samlet, hvor de kan drage langt mere nytte af
1730 hinanden og der kunne være socialrådgivning, der kunne være udslusningsboliger, der kunne være
1731 dyr læger og læger tilknyttet tandlæger, og der kunne være hus forbi. Og nu har de så lige fået nye
1732 lokaler godt nok, men simpelthen samle det hele under en hat. Og det ville være til gavn for alle, det
1733 ville også være til gavn for politikerne selvom de helt sikkert benægter at det forholder sig sådan, men
1734 det ville det. Og til gavn for borgerne, til gavn for de hjemløse, der ville være så mange muligheder i
1735 det, hvis man kunne få til at overtage det der område.'

1736 R: Ja. Du sagde drømmen var at man kunne få det her brede samarbejde, og faktisk få gjort det du
1737 beskriver her.

1738 H: Ja altså folk arbejder ikke særligt meget sammen.

1739 R: Nej.

1740 H: Og det er der sikkert mange grunde til. En af dem er at de kæmper om de samme satspuljemidler.
1741 Der er jeg ved ikke hvor meget den sådan den ideologiske overbygning betyder, men nogle har jo en
1742 kristelig indfaldsvinkel, og her – der splitter de igen op fordi nogen missionerer, og kræver at folk skal
1743 være med til at bede, og nogen gør ikke. Og nogen har sådan meget, ja nu vil jeg ikke sige
1744 menneskefjendsk, men dog lidt derhenad. Noget med at man mister på en eller anden måde sit værd
1745 som hjemløs, så man skal være taknemmelig for hvad som helst, selv et spark i røven, fordi det er
1746 mere end ingenting agtigt ik'. Så der er forskellige måder at møde dem på, og om man bare skal stikke
1747 dem netop en skål tynd suppe og en skive toastbrød og så skal de sige tak til. Eller om de har krav på
1748 at blive mødt med den samme åbenhed som man viser andre, altså mister man sin menneskelige værdi
1749 ved at blive hjemløs, det synes jeg så ikke man gør, og der er selvfølgelig heller ikke nogen der vil
1750 sige at det synes de, men nogen opfører sig lidt mere som om. Men jeg tror også at mange oplever at
1751 de konkurrerer med hinanden om de samme kunder på en eller anden måde, altså man konkurrerer om
1752 pengene, og man konkurrerer muligvis også lidt om hvordan de skal mødes og samles op og hvad man
1753 kan opnå på området, og nogen oplever sig selv som sådan en, ikke status quo bevarende, men altså de
1754 afhjælper nogen problemer, og det gør de hele tiden, og de har i øvrigt ikke nogen ambitioner om at
1755 ændre på ting, og så er der nogen som gerne vil noget og nogen som gerne vil noget andet og nogen
1756 som gerne vil ud og passe på hundene og. Så hvis man ligesom kunne samle alle de gode intentioner,
1757 og lade dem drage nytte af hinanden så dem der gerne vil missionere de samtidig kan sende folk med
1758 hundene over til dem der har dyrlægerne og vise deres sag, og så samtidig, det kunne vi rigtigt godt
1759 tænke os, lave en slags vidensbank, i det her nye hjemløsehus som vi gerne ville have stablet på
1760 benene. Så alle de der erfaringer, og alle den viden man har, og de der officielle undersøgelser der
1761 bliver lavet, det hele samlet på et sted, løbende opdatere den så hvis man står i den anden ende af
1762 landet og har brug for, hvis man er en avis der har brug for nogle faktuelle oplysninger om noget med
1763 de hjemløse, hvis man er initiativ som mangler soveposer eller hvis man er en privatborger som godt
1764 kunne tænke sig et eller andet. Alle ville kunne henvende sig der. Og så simpelthen alt viden på
1765 hjemløseområdet er samlet under et og samme tag, plus alle dem der arbejdede med de hjemløse, og
1766 sagsbehandlere der skulle selvfølgelig også sidde derude så de ikke er på et kommunekontor langt væk
1767 fra ik'. Altså sådan en helhedstanke kunne være smuk.

1768 R: Ja.

1769 H: Og effektiv ikke mindst.

- 1770 R: Tror du alle dem der er beskæftigede med En Varm Seng, tror du de har den samme drøm, eller tror
1771 du de har det samme idealbillede af hvordan det kunne være.
- 1772 H: Ja, ja det har vi. Altså, jeg ved jo ikke med alle de frivillige, fordi dem kender jeg jo ikke, men alle
1773 dem jeg kender ja.
- 1774 R: Ja.
- 1775 H: Og en hel del af andre organisationer også, altså alle kan jo godt se mulighederne i det ik'.
- 1776 R: Jo.
- 1777 H: Men jeg tror at der - når man har arbejdet på gadeplan i nogle år så kan man meget let løbe lidt sur i
1778 at – altså de er utsat for det samme som alle andre der beskæftiger sig med sådan noget gøre-godt-på-
1779 en-måde-så-man-føler-man-ligesom-enormt-gerne-bare-rigtig-meget-vil-være-en-del-af-agtigt. At folk
1780 blusser op og bliver engagerede, og så løber de fra det. Altså der er ingen vedholdenhed i det, så man
1781 er – de er meget desillusionerede. De er vandt til at det er opad bakke, de er vandt til at der er
1782 ingenting der kan lade sig gøre, de er vandt til at de skal arbejde en hel masse for ingenting, og redde
1783 folk som ingen andre gider at have noget med at gøre og så oven i købet du ved næsten skulle takke
1784 for at få lov til det. Så jeg er ikke i tvivl om det at virkelig virkelig ville være en stor forbedring for
1785 alle, men hvis du gik ud og spurgte en hel masse så ville de sikkert trække på skuldrene og sige altså
1786 ja, men det kunne også være skønt nok altså hvis det var sommer ik'. De ville ikke tro på det, men de
1787 ville helt sikkert blive glade for det hvis vi kunne få det stablet på benene.
- 1788 R: Ja.
- 1789 H: Men nu skal de sådan set mobiliseres, fordi hvis vi skal have nogen som helst chance for at presse
1790 kommunen til at foretage sig noget som helst konstruktivt med det der, så skal de allesammen være
1791 med.
- 1792 R: Ja. Nu er min liste tom.
- 1793 H: Ja, men jeg føler også at jeg har sagt en hel masse, også som du ikke har spurt om.
- 1794 R: Ja og det er jo dejligt, det var det der var hele – altså jeg har jo heller ikke fået spurt om alt det der
1795 står på listen, men det var jo heller ikke meningen.
- 1796 H: Nej.
- 1797 R: Så det var rigtigt godt, det er sådan det gerne skal forløbe.
- 1798 H: Men har du fået det af vide, fordi jeg er ikke helt sikker på om jeg fik svaret på de ting du egentlig
1799 gerne ville have frem og sådan noget.

- 1800 R: Jamen det tror jeg du gjorde, men det er også det der er med det hele er at jeg endnu ikke ved hvad
1801 det er jeg helt præcist er jeg skal have frem...
- 1802 H: Nej nej.
- 1803 R: ...altså det er noget jeg stadigvæk er ved at definere og hvordan det sådan, så det – men det har
1804 været utroligt informativt sådan. Er der noget sådan du til sidst, jeg har lagt mærke til at du er rimeligt
1805 refleksiv, er der noget du sådan tror jeg altså – vi ikke har rørt, berørt, noget der har betydning eller
1806 noget der kendetegner jer eller som der kunne være interessant?
- 1807 H: Nej jeg tror vi har været meget godt om det egentlig, ja.
- 1808 R: Det er jo - det vigtigste...
- 1809 H: Altså det jeg kan sige mindst om det er jo netop alle de der sådan lidt strukturerede processer, fordi
1810 det ikke er min største force, men det er...
- 1811 R: Og tydeligvis heller ikke noget i bruger...
- 1812 H: Nej men...
- 1813 R: Ikke til så meget.
- 1814 H: Vi bruger det ikke fordi det ikke er os. Altså havde vi nu været nogle helt andre typer så ville det
1815 helt sikkert også have været langt mere zakzakzak. Det er jo ikke fordi vi har tilstræbt at det skulle
1816 være på den her måde, det er bare på den her måde fordi vi er på den måde ik'.
- 1817 R: Jo og måske også fordi omstændighederne sådan lidt har krævet at det man ikke kan lægge så faste
1818 rammer om noget der er så usikkert kan man.
- 1819 H: Jo men havde det nu været min mand for eksempel, som havde været initiativtager, så kan jeg
1820 forsikre dig for at der havde været nogle farlige mængder databaser og nogle mailsystemer og noget
1821 forskelligt, fordi det er hans måde at tænke det på ik'. Altså det er sådan man skal gøre fordi så er det
1822 sådan det fungerer, og jeg er nok sådan lidt mere analog og lidt mere ud over stepperne agtigt ik', på
1823 aktivistmåden måske. Så det har – altså det afspejler jo et eller andet sted hvem det er der har startet
1824 det, for man kunne formentlig godt have trukket lidt mere struktur ned over det hvis man havde – hvis
1825 det var det man havde ville. Men vi har så bare fokuseret kræfterne et andet sted.
- 1826 R: Okay. Jamen det har vært utroligt godt. Så tror jeg jeg vil slukke her.
- 1827 H: Ja.

Interview with Martin Skriver (9/4-2010)

- 1828 M: Ligger på en 40-50 stykker her, men det har så også kun ligget her i et halvt år.
- 1829 R: Ja.
- 1830 M: Arh snart knap et år. Så der har været rigtigt travlt derinde, så han er lykkelig over at solen den er
- 1831 kommet frem også.
- 1832 R: Så ja. Men som sagt det var – jeg skrev også lidt om det i mailen der...
- 1833 M: Mmm.
- 1834 R: ... jeg sendte til jer, eller sendte i hvert fald til April som jeg bedte hende sende videre til jer.
- 1835 M: Ja, det har hun ikke gjort.
- 1836 R: Det har ikke gjort?
- 1837 M: Nej. Det var også derfor, jeg ved ikke om du lagde mærke til det første gang vi talte sammen, men
- 1838 jeg var sådan lidt hvad?
- 1839 R: Nej men der et eller andet tænkte jeg også...
- 1840 M: Hvem?
- 1841 R: Ja. Men hun sagde sådan at hun ville sende den videre til jer...
- 1842 M: Ja.
- 1843 R: ...nå det har hun så ikke fået gjort.
- 1844 M: Nej, men det er lige meget. Det betyder ikke noget.
- 1845 R: Nej nej, men det er jo fint nok. Men så kunne det godt være vi skulle – jeg skulle prøve at forklare
- 1846 lidt mere om hvad...
- 1847 M: Ja bare lige slå lidt op hvad, ikke fordi altså, jeg skal jo ikke bruge det til noget, men det er meget
- 1848 rart, bare sådan nysgerrighed.
- 1849 R: Jaja klart, helt klart...
- 1850 M: Hvorfor...
- 1851 R: ...og det er jo altså. Det er det mindste du burde vide.
- 1852 M: Jaja.

- 1853 R: Men det kommer til at handle om – altså som sagt bliver det sådan en organisationsstudie, så det –
1854 men det bliver lidt om – der er ikke blevet skrevet så meget om det, der er jo skrevet forfærdeligt
1855 meget om hvordan organisering altså sådan fra et eller andet processuelt – processuel betragtning, at
1856 hvordan det går galt eller hvad der sker over tid eller hvordan det ændres eller hvordan altså – men der
1857 er skrevet utroligt lidt om hvordan det hele sådan starter.
- 1858 M: Ja.
- 1859 R: Og hvordan sådan tingene begynder at opstå og hvad det kommer ud af...
- 1860 M: Ja.
- 1861 R: ...og hvordan det sådan hele flyder sammen til at være en eller anden kongruent forsamling af
1862 mennesker som handler på en eller anden halveffektiv måde...
- 1863 M: Ja.
- 1864 R: ...som klarer nogle forskellige ting. Og det er sådan lidt dét det kommer til at handle om, altså
1865 hvordan...
- 1866 M: Kommer der så noget råd og vejledning omkring hvordan man organiserer sig?
- 1867 R: Det tror jeg - altså det bliver mere end beskrivelse til – men hvad kan man sige altså hvis man. Der
1868 er sådan en forskel på description og prescription kan man sige, det bliver ikke sådan prescriptivt på
1869 den måde at man kan sige nu skal du komme der her ind i denne ende af projektet og denne her model
1870 gør noget, og så kan du tage noget, men kommer til måske at forstå fænomenet lidt bedre...
- 1871 M: Ja.
- 1872 R: ...og deraf kan man måske af aflede noget.
- 1873 M: Må jeg ikke få en kopi af din...
- 1874 R: Jeg kan love dig for at du kan få en kopi.
- 1875 M: ...af din afhandling.
- 1876 R: Jo. Men det...
- 1877 M: Fordi det er jo – altså det fungerede jo rigtigt fint for os da vi havde et sted inde på Blågårds Plads,
1878 det er jo ret nemt at organisere kan man sige ik'. Nu står vi lige pludselig med fire afdelinger ik'.
- 1879 R: Jo.

- 1880 M: Og ti gange så mange frivillige som vi har haft med at gøre før, og ti gange så mange brugere og så
1881 videre så videre så videre.
- 1882 R: Jo.
- 1883 M: Så jeg har faktisk tænk på at her i sommerferien ville jeg faktisk bruge lidt tid på at sidde og læse
1884 lidt om hvordan man organisere sig på en fornuftig måde ik', fordi altså det her det har kørt sådan helt
1885 kaos agtigt ik'. Fordi det er en helt ny situation for os ik'.
- 1886 R: Klart.
- 1887 M: Og altså vi er gået fra at være en lille bitte organisation til at være en anerkendt spiller på markedet
1888 om man så må sige. Der er jo ikke noget marked men – ikke sådan økonomisk, men ja vi har fået
1889 meget at se til og studerende henvender sig tit til os og er nysgerrige og vil skrive opgave. Vi har haft,
1890 i den her sæson tror jeg vi har haft 12 antropologer igennem...
- 1891 R: Hold da kæft.
- 1892 M: ...som vil lave – skrive opgaver og altså...
- 1893 R: Nå, interessant.
- 1894 M: Pædagogstuderende, lærestuderende, folkeskoleelever som har til opgave at skrive noget om
1895 fattigdom fordi det er fattigdomsår og så videre så videre så videre ik'. Så vi har haft utroligt meget at
1896 se til udover bare sådan ligesom at hænge ud her.
- 1897 R: Jo. Jeg kan også se det faktisk er blevet til et helt punkt på jeres hjemmeside det der med
1898 studerende, det er sådan helt...
- 1899 M: Ja.
- 1900 R: Så er det jo – så må man sige så har i jo rimeligt meget med det at gøre ik'.
- 1901 M: Jo, jamen det har vi. Og det – der er nogen organisationer, de mener jo at man udstiller de svageste
1902 i samfundet ved at tage alle mulige ind, altså det bliver sådan en zoologisk have ik'. At man kan
1903 komme og kigge ik'. Og det kan jeg sagtens følge, og det prøver vi også at respektere folks grænser og
1904 sådan nogle ting. Men omvendt, så har jeg det også sådan at hvis vi skal rykke noget i samfundet, hvis
1905 vi skal have skabt en eller anden holdningsændring og have brudt nogle fordomme ned, jamen så er vi
1906 nødt til at invitere de normale mennesker indenfor, og fortælle dem lidt om hvad det er der foregår, og
1907 de kan møde de her mennesker og sådan noget ik'. Og især igennem unge mennesker som studerende
1908 fordi, det er jo ikke din mor og far eller min mor og far der skal ændre deres adfærd vel, det er jo os og

- 1909 vores børn ik'. Så jo flere studerende – det er min holdning, jo flere studerende der interesserede i det
1910 her, gider at rode med det her, jo bedre er det for alle på sigt.
- 1911 R: Klart.
- 1912 M: Men det på kort sigt betyder det ikke en skid vel, men altså nu tager du ud og laver din afhandling
1913 ik' og så er der nogen der sidder og kigger lidt i den ik'. Og de snakker med nogen medstuderende om
1914 det og...
- 1915 R: Forhåbentlig bliver den udgivet.
- 1916 M: Ja selvfølgelig gør den det.
- 1917 R: Ingen tvivl.
- 1918 M: Nej men du ved sådan så spreder det sig som ringe i vandet ik', det er min holdning at det er den
1919 vej vi skal ik'. Det er det lange seje træk vi må tage ik'.
- 1920 R: Klart.
- 1921 M: Kortsigtede løsninger er at vi skal bare have fat i nogle penge fra nogle fonde ik'.
- 1922 R: Jo.
- 1923 M: Altså så kan vi sagtens køre det her ik'. Men jeg har ikke nogen ambition om at lave det her til jeg
1924 dør vel, altså jeg vil meget gerne nedlægge min stilling og vores væresteder hvis der ikke er behov for
1925 det mere, jeg kan godt finde et andet arbejde.
- 1926 R: Bestemt.
- 1927 M: Det ville jeg synes var fantastisk hvis der ikke var behov for det her ik'.
- 1928 R: Jo klart. Det ville vi vel alle.
- 1929 M: Så det er vores holdning til det med studerende og der er – vi får lidt på puklen nogen gange fra
1930 nogle andre organisationer som synes at det er lidt poppet ik'.
- 1931 R: Jo.
- 1932 M: Og vi skal tage vare på de her mennesker og sådan noget, men jeg mener altså at det er den bedste
1933 måde at tage vare på.
- 1934 R: Jamen klart. Det tror jeg da helt bestemt du har ret i. Altså nu kom det jo selvfølgelig også fra mig,
1935 jeg er jo farvet, men jeg kunne ikke være mere enig altså. Og det er jo også for forhåbentlig som
1936 sagt...

- 1937 [A guest of Morgen Cafeen interupts.]
- 1938 M: Lige et øjeblik.
- 1939 R: Ja selvfølgelig.
- 1940 [0:06:10.5/part 1 - The interruption results in the respondent having to tend to a request, which forced
1941 a short break in the interview at this point. Shortly after the interview is resumed.]
- 1942 [Martin talks on with the interrupter]
- 1943 M: Jeg tror hunde har det aller bedst blandt hjemløse. De er sammen med deres ejere hele tiden og de
1944 lever udenfor og – det er lige noget for en hund du. Så skal vi bare lige sørge for de får noget foder.
- 1945 R: Som sagt så tror jeg hvis vi kan få hevet noget viden ud af det her, om det i laver her og alle sådan
1946 nogle ting altså, så vil jeg gerne prøve at beskrive hvad det er for nogle mekanismer - som du siger det
1947 har kørt lidt kaos og sådan nogle ting, men det er jo også meget af det her improvisation eller og det
1948 her ad hoc modellen...
- 1949 M: Mm.
- 1950 R: ...så hvordan det har lykkedes at køre det her...
- 1951 M: Mm.
- 1952 R: ...og starte nogle af - for eksempel nu er det nødherberget det handler om, men det kunne have
1953 været så meget andet også...
- 1954 M: Ja, ja.
- 1955 R: ...altså hvordan det har lykkedes jer at stable det op, hvad for nogle sådan sociale og
1956 socialpsykologiske mekanismer der har tilladt det, du ved uden at man har – uden at det er blevet kørt
1957 voldsomt formelt og uden at det er blevet gjort sådan meget skemalagt og meget sådan voldsomt. Det
1958 er i hvert fald mit indtryk – det var i hvert fald det der først fik mig på sporet af jeres arbejde ik' så det,
1959 og det er det jeg synes også er sådan lidt interessant, og det er jo det forhåbentligt man kan beskrive og
1960 som...
- 1961 M: Ja.
- 1962 R: ...fordi jeg ville forvente at i kunne få meget ud af det. Men, det er jo hvordan man...
- 1963 M: Jamen jeg opfordrer altid folk til at sende en kopi af det de har lavet når de har været her.

- 1964 R: Ja, men det kan jeg love jer for at i får. Også fordi det kommer til at strække sig et stykke tid endnu,
- 1965 jeg har lavet skrevet kontrakt på at jeg skal aflevere til november så. Så jeg har...
- 1966 M: Okay, så du afleverer i marts cirka?
- 1967 R: Hehe...hvad for noget?
- 1968 M: Marts?
- 1969 R: Ja, måske sådan. Midt næste år, ej det finder vi ud af. Men øhm...
- 1970 M: Det bliver i hvert fald ikke til November.
- 1971 R: Jo, det håber jeg virkelig.
- 1972 M: Ja, det håber de alle sammen, men det lykkes aldrig.
- 1973 R: Nej, det er rigtigt nok.
- 1974 M: Det er en ud af 50 det lykkes for.
- 1975 R: Lige præcis. Men nu må vi se, jeg tror ikke så meget på de kontrakter der, men det er en anden
- 1976 snak.
- 1977 M: Ja når man bare kan forlænge den, hvorfor skulle man så skrive den?
- 1978 R: Ja, det er jo det.
- 1979 M: Nå...
- 1980 [0:01:57/part 2 - The respondent's mobile phone starts ringing, and is picked up. The interview is
1981 subsequently halted for the second time whilst the respondent tends to the phone call. The interview is
1982 resumed shortly after.]
- 1983 M: Der var enude ved porten der ikke kunne komme ind og så ikke kunne tømme skrald ik'. Øhh
- 1984 okay, jeg finder ud af det.
- 1985 R: Ja, lige præcis.
- 1986 M: Ved du hvad, jeg løser det.
- 1987 R: Det er vel også sådan i er her, det var det jeg havde forestillet mig har været kendtegnene for...
- 1988 M: Jaja, hele tiden sådan noget, afløbet er stoppet, nå okay.
- 1989 R: Så kigger vi lige på det.

- 1990 M: Øhh, det må vi, det finder vi ud af.
- 1991 R: Ja...
- 1992 M: Ja, du spørger...
- 1993 R: ... jeg har jo en forfærdelig masse punkter på min fine liste...
- 1994 M: Yes...
- 1995 R: ... og vi skal jo have spurgt til nogle af dem så. Jeg kan prøve at starte med, sådan helt kronologisk
- 1996 fra starten, hvordan blev du interesseret for nødherberget og menneskerne og til projekterne i det hele
- 1997 taget?
- 1998 M: Jeg blev kontaktet den 8. januar af April, hun havde set os i Aftenshowet eller Go' Aften Danmark.
- 1999 Et af de to, jeg kan ikke huske hvad for et det var af dem det var.
- 2000 R: Okay, hvornår var det, var det langt tid forinden eller var det?
- 2001 M: Det var 8. januar.
- 2002 R: Det var, okay i var i?
- 2003 M: Ja, eller også var det dagen før dagen før eller sådan noget, hvor vi stod og delte soveposer ud. Der
- 2004 var et firma der havde sponsoreret 200 soveposer.
- 2005 R: Okay.
- 2006 M: Og så var der sådan nogle unge gutter fra Jylland, sådan nogle iværksætter typer, som gerne ville
- 2007 lave noget billigt PR for deres nye virksomhed. Og de havde så fundet ud af at de kunne komme i Go'
- 2008 Aften Danmark og lave reklame for deres virksomhed ved at dele de her soveposer ud til de hjemløse.
- 2009 Så det var jo noget kan man jo sige ik'. Og de gutter de kontaktede så mig, og spurgte mig
- 2010 om jeg var interesseret i at deltage i det der, fordi de havde de der 200 soveposer, men de havde ikke
- 2011 kontakten til de hjemløse, om jeg kunne skabe den kontakt og sørge for at de hjemløse kom ind og
- 2012 hente nogle soveposer. Jeg sagde det kan jeg sagtens, altså det er det jeg kan ik'. Og de vil alle
- 2013 sammen gerne have en god sovepose, for det er pissemeldt ik'.
- 2014 R: Ja, bestemt.
- 2015 M: Så det fik vi arrangeret, og så var derinde i Go' Aften Danmark eller Aftenshowet, og dele de her
- 2016 soveposer ud, og vi lavede nogle interview og det ene og det andet. Og så, jeg tror det var dagen efter,
- 2017 der blev jeg kontaktet af April som sagde jamen hun havde set os på TV, og hun synes kraftede det
- 2018 var for dårligt at de skulle ligge ude og dø – sove ude i kulden og sådan noget og de risikerede at dø og

- 2019 sådan noget. Og så siger jeg, det har du fuldstændig ret i, jeg kunne ikke være mere enig. Så siger hun
2020 jamen altså jeg er sgu lidt en bulldozer altså, jeg er sgu ret overbevist om at jeg kan sgu godt få åbnet
2021 en gymnastiksal på en skole eller en kirke eller et eller andet, så vi kan få de her folk indenfor. Og det
2022 – er det noget du vil være med til? Og sagde så jeg jo bare med det samme JA. Hvis du kan det, så skal
2023 jeg nok sørge for at du ved vi får nogle frivillige og...
- 2024 R: Logistikken.
- 2025 M: ...noget mad og ja, alt det andet. Hvis du kan skaffe lokalet, så skal vi nok finde ud af resten. Og så
2026 gik hun ellers i gang der ik'. Og så, ja fire timer efter eller et eller andet, så var der hul igennem til
2027 Blågårds skole ik'. Hvad hedder han – Mygind, Klaus Mygind tror jeg han hedder – stiller op for SF.
- 2028 R: Ja.
- 2029 M: Han er skoleinspektør derovre. Og han syntes jo det var en skide god ide, og siger jamen i kommer
2030 bare. Gymnastikalen er jeres, men mandag morgen skal børnene i skole...
- 2031 R: Ja.
- 2032 M: ...så det kan kun være i weekenderne ik'.
- 2033 R: Ja.
- 2034 M: Og vi startede op, og så havde vi 50 mennesker, eller sådan noget, første nat. Og så tænkte vi okay,
2035 der er altså et behov her.
- 2036 R: Klart.
- 2037 M: Tydeligvis ik'. Så skulle vi jo hurtigt finde ud af, hvad gør vi på mandag ik'?
- 2038 R: Mm.
- 2039 M: Det så jo – vejrudsigten så jo – det så jo noget dystert ud ik'. Og jeg ved hvordan de går klædt de
2040 her mennesker ik', og de er uforberedte på den kulde ik'. Jeg var – vi var overbeviste om at nogle af
2041 dem ville dø i kulden hvis ikke – altså om natten ik', hvis de nu ligger på en bænk eller et eller andet
2042 ik'.
- 2043 R: Okay, det var du?
- 2044 M: 100 procent.
- 2045 R: Okay.

2046 M: Altså jeg havde – jeg ser jo hvad for noget tøj de kommer i ik'. Og de var ikke forberedte på minus
2047 15 grader mange af dem. Så skulle vi så finde ud af, hvad gør vi på mandag? Og så havde vi – vi har
2048 en gruppe af frivillige, vi har en frikirke, sådan en baptistkirke...

2049 R: Ja.

2050 M: ...som – de har en gruppe på 10-12 unge mennesker, som kommer og hjælper os - som arbejder
2051 som frivillige for os. Og dem havde vi jo også kontaktet i forhold til det her nødherberg, og hvordan
2052 og hvorledes og – og de siger jamen ved du hvad, vi snakker med vores menighedsråd nede i vores
2053 kirke og ser vi om vi ikke kan finde ud af noget dernede. Så fik vi hul igennem der. Så fik vi lov til at
2054 være der en lille måneds tid. Tre etager og – helt fantastisk ik'.

2055 R: Sådan det skal være, ja.

2056 M: Og så kørte det ligesom, så var det ligesom apparatet ligesom var - så var vi ligesom i gang ik'. Og
2057 jeg tror vi havde forestillet os jamen, -15 grader og snestorm, sådan noget ja men en uge - 14 dage ik',
2058 altså det går over ik'.

2059 R: Ja.

2060 M: Det gik bare ikke over vel?

2061 R: Nej, tydeligvis ikke.

2062 M: Så okay, så var nødt til – vi har brug for flere frivillige du ved vi – de er sultne, kan vi ikke finde
2063 ud af noget med at få skaffet noget mad og begyndte vi at ringe rundt til alle mulige firmaer og
2064 supermarkeder og få fat i noget mad og...

2065 R: Ja i har haft bagere inde over, og i har jo haft alle mulige mennesker...

2066 M: Jaja alle mulige.

2067 R: Civilforsvaret og...

2068 M: Jaja de har doneret senge og soveposer og liggeunderlag og militærstøvler og altså, virkelig alt
2069 muligt ik'.

2070 R: Jo.

2071 M: Og vi har oprettet hjemmesiden, søgt efter frivillige ik', været i medierne, radio, radio-TV,
2072 bladene, søgt frivillige, omkring 100 mennesker har henvendt sig, sagt de vil godt tage en vagt eller
2073 tage nogle flere vagter og så lige pludselig så blev der jo sådan en mediehype omkring det også, som

- 2074 vi jo ikke havde forventet og ikke ligesom havde – hvad skal man sige, altså vi er uerfarne ik', vi kan
2075 ik'...
- 2076 R: Jo, men i havde søgt det lidt alligevel ik'? Altså jeg ved for eksempel April, hun var ude med riven
2077 altså...
- 2078 M: April var ude med riven ik', men for os, i vores daglige arbejde er det ikke noget vi sådan normalt
2079 roder med.
- 2080 R: Nej.
- 2081 M: Men det var klart at vi kunne jo lynhurtigt mærke at der kom en masse respons på det der med at
2082 være på TV og være i radioen og sådan noget ik'.
- 2083 R: Jo.
- 2084 M: Så begynder man også at tænke sådan okay det her skal vi jo – nu skal vi til at udnytte det her, at vi
2085 har taletid ik'.
- 2086 R: Jo bestemt.
- 2087 M: Så prøvede vi at bare køre på ik'.
- 2088 R: Klart.
- 2089 M: Og det gav – kastede en masse af sig. Både i form af penge og frivillige og donationer af madvarer
2090 og alt muligt ik'.
- 2091 R: Jo.
- 2092 M: Og så skulle vi så – da tiden var ved at være gået i Kristus kirken så var vi sådan lidt på den igen
2093 ik', okay hvad fanden, hvad gør vi nu ik'? Så fik vi en kontakt til mellemfolkeligt samvirke, som har
2094 noget der hedder global platform, som er en - hvad skal man kalde det, det er sådan en international
2095 undervisningssted hvor de har et – de har nogle sovesale, for deres udenlandske gæster der kommer og
2096 laver noget studie. Og så...
- 2097 R: Og de har jo køkken og alt muligt andet fedt derude...
- 2098 M: ...så sprang de til og sagde jamen ved du hvad, i kan sgu låne vores sovesale. Tror også det var
2099 omkring tre uger ik'.
- 2100 R: Jo.

- 2101 M: Og der er køkken herovre, lav en aftale med kokken, han bruger køkkenet hver dag så i kan ikke
2102 bruge køkkenet sådan...
- 2103 R: Middag.
- 2104 M: Nejnej de – lav en aftale med kokken. Fik lavet en aftale med kokken, hver dag efter klokken fem
2105 kunne vi få lov til at komme ind, og skulle selvfølgelig gøre rent efter os og alt det der ik'.
- 2106 R: Jo.
- 2107 M: Og så kørte det. Og så, og der var - i alt det her der var vi ligesom sådan, der kørte lige pludselig
2108 også noget på politisk plan ik'. Altså, der var skabt noget røre i andedammen ik', der var – Öslem var
2109 ude og – ude med riven og folk begyndte ligesom at røre lidt på sig ik'. Og så fik vi jo presset
2110 socialministeriet til at frigive nogle penge til det her ik'.
- 2111 R: Jo til noget etablering, men ikke til drift og sådan noget, det var der...
- 2112 M: Ikke til drift...
- 2113 R: Nej.
- 2114 M: ...til etablering.
- 2115 R: Ja, men det er jo bedre end ingenting kan man sige ik', men det...
- 2116 M: Jaja, altså vi har så brugt nogle af pengene på lønninger alligevel og til noget husleje og så videre,
2117 men altså vi var nødt til at ansætte nogle faste nattevagter derinde ik'...
- 2118 R: Jaja.
- 2119 M: ...det kan jo ikke bare køre på frivillig drift, fordi de er jo ikke alle sammen guds bedste børn der
2120 kommer forbi sådan et sted heller vel.
- 2121 R: Nejnej.
- 2122 M: Hvad så Michael?
- 2123 [0:09:19 - A co-worker from Morgen Cafeen comes over to discuss cold meat with the respondent,
2124 and the transcription of the interview is stopped at this point, and is resumed at 0:11:08]
- 2125 M: Ja men så fik vi jo – så fik de jo åbnet en eller anden særlig pulje man kunne søge ubegrænset, lige
2126 pludselig var der ikke det der ikke kunne lade sig gøre...
- 2127 R: Nej lige præcis...

2128 M: ...fordi vi havde skabt så meget debat lige pludselig, at de kunne simpelthen ikke sidde det
2129 overhørigt vel.

2130 R: M

2131 M: De var nødt til at handle på det, fordi de havde en rigtig dårlig sag ik'.

2132 R: Jo. Klart.

2133 M: Men jeg har været ude – altså jeg har sagt hvor er i henne ik' altså. Det er – 15 grader, sidder i bare
2134 og drikker cafe latte og spiser croissanter altså hvad, det er ikke min opgave altså.

2135 R: Mm, nejnej.

2136 M: Det er Københavns kommune, og i sidste ende er det socialministeriet. Altså i må på banen nu ik'
2137 altså, hvor er i henne ik'. Og samtidig med alt det her det kørte, så – der skete det underlige at hele den
2138 diskussion og den debat den blev drejet over på udlændinge ik'. Og vi havde ingen ambitioner eller
2139 forudsætninger, præferencer eller noget som helst for nogen som helst grupper af mennesker.

2140 R: Mm.

2141 M: Vi havde overhovedet ikke overvejet noget med hudfarve eller religion eller etnicitet eller noget
2142 som helst. Vi var bare enige om at hvis ikke der er nogen der gør noget, så er der nogen der kommer til
2143 at dø af det her. Så vi åbnede noget. Og så viste det sig jo så at der kom en masse udlændinge ik'.

2144 R: Jo.

2145 M: Der kom masser af afrikanere, der kom en masse østeuropæere ik'. Så ret hurtigt så tog det sådan
2146 en drejning om udlændinge politik og det ene og det andet og Peter Skaarup er ude og sige at han vil
2147 have politiet ned og lukke os ned og jeg stod til to års fængsel og jeg husede illegale og du ved, det
2148 ene og det andet ik'. Og jeg gik ud dagen efter og sagde jamen altså jeg mener det er ens borgerlige
2149 pligt at hjælpe mennesker i nød, det står i hvad hedder det.

2150 R: Er det grundloven eller hvordan, måske lige før.

2151 M: Nej, jeg skulle lige til at sige Genevekonventionen, der er sådan en menneskerettighedslovgivning
2152 som alle lande er forpligte af på et eller andet plan ik'.

2153 R: Jo.

2154 M: Og jeg gik ud og sagde nå men altså, så vidt jeg ved, hvis fru Hansen bliver kørt ned oppe på
2155 gaden, så har jeg pligt til at hjælpe hende, hvis ikke jeg gør det kan jeg blive straffet for det. Så jeg
2156 mener problemstillingen er en helt omvendt end Peter Skaarup han – end hvordan han fremlægger det

2157 ik'. Og så siger jeg – og jeg har ingen forudsætninger for at vide om de er illegale, eller om de er her,
2158 om de har opholdstilladelse, om de er arbejdssøgende...

2159 R: Hvornår – om de har arbejdet inde for de sidste to måneder eller tre uger...

2160 M: Jaja, er de EU borgere – er de ikke EU borgere.

2161 R: Jaja.

2162 M: Jeg har ingen forudsætninger for at vide hvem de er. Og jeg har ikke nogen ønsker om at stå og
2163 visitere folk, altså det er slet ikke min opgave.

2164 R: Mm.

2165 M: Så tror jeg jeg fik sagt at det var jo en politiopgave, det havde intet med mig og min person at gøre,
2166 altså jeg skal ikke stå og kontrollere folk vel. Jeg sørger bare for at de kommer indenfor. Så sagde jeg
2167 men hvis Skaarup har en interesse i at få kontrolleret de her mennesker, jamen så ville jeg foreslå ham
2168 at sende Jesper Langballe ned, og han kunne jo stå nede i døren og tage imod dem, for han går jo snart
2169 på pension alligevel.

2170 R: Det kunne være kønt.

2171 M: Og så fik jeg sagt et eller andet med, jeg ved ikke om jeg skulle være en eller anden
2172 folkepolitibetjent som lavede civile arrestationer og stod med håndjern og tåregas nede i døren og nå.

2173 R: Ja.

2174 M: Men i hvert fald, det blev helt afsporet det hele, det kom til at handle om udlændinge, og det var
2175 sådan en hel fejlfokus ik'...

2176 R: Jo.

2177 M: ...fordi det var jo så bare et biprodukt af det egentlige problem ik'.

2178 R: Jojo klart.

2179 M: Så det har været noget værre rod ik'.

2180 R: Jo okay, nå. Men der kan man se...

2181 M: Du må bare rette mig ind hvis der...

2182 R: Jaja det er klart, nejnej men det er klart det er rigtig...

2183 M: Hvis jeg stikker af fra dit...

- 2184 R: Nej men du – det er faktisk altså – og det er jo også – så langt er vi ikke nu, det kan godt være jeg
2185 vil tale med dig senere hen hvor jeg har nogle rigtigt specifikke ting jeg vil spørge dig om og sådan
2186 noget, men lige nu er det også sådan, det er meget rare at få sådan lidt løst og fast du ved...
- 2187 M: Jaja. Hvad der skete.
- 2188 R: ...for ligesom for ligesom at prøve at forstå – ja lige præcis.
- 2189 M: Ja.
- 2190 R: Også fordi at jeg forstod det sådan på Helene, hende har jeg også snakket med, at det var – altså
2191 den måde i fik kontakt til - altså den måde at i fik kontakt til – dig og Michael...
- 2192 M: Mm.
- 2193 R: ... fik kontakt - altså det er sådan lidt – det var sådan lidt jeg forstod det at det var faktisk Michael
2194 der var nede på, og snakke med dem nede på – nede i det første oprettede center, nede i
2195 gymnastiksalen så vidt jeg ved. Og spørge om har i tjeck på noget af det her, men det var faktisk inden
2196 det? Altså i var jo faktisk inden over...
- 2197 M: Det var en ja...
- 2198 R: Ja okay, jamen så har jeg bare misforstået et eller andet, men det er jo rigtigt vigtigt at have med.
2199 Det er hermed noteret så. Men hvad var din opfattelse, altså da du hørte om – da April ringede og da
2200 du hørte om de her mennesker...
- 2201 M: Jamen det...
- 2202 R: ...der ville det her og...
- 2203 M: ...jamen det, jeg tror jeg gav det egentlig ikke rigtig noget eftertanke. Jeg – altså jeg sad og
2204 kiggede ud af vinduet. Det var -15 grader, og der ringede en og sagde vi vil sådan og sådan.
- 2205 R: Vi vil have dem indenfor.
- 2206 M: Ja, vi vil have dem indenfor og det kan vi. Vil du være med? Så sagde vi ja, jeg sagde ja med det
2207 samme.
- 2208 R: Klart.
- 2209 M: Ja selvfølgelig, det gør vi bare. Altså det...
- 2210 R: Per refleks?

- 2211 M: Jaja. Også fordi jeg kender mange af de her mennesker, har gået med dem i mange år ik' altså, jeg
2212 syntes bare at det var genialt at der var nogen der havde den idé og taget det initiativ ik'.
- 2213 R: Ja, klart.
- 2214 M: Så det ville jeg bakke op om, altså med det samme. Så det var sådan det startede, det var – April
2215 ringede til en af de der jyske initiativtagere.
- 2216 R: Ja.
- 2217 M: Som jeg tilfældigvis sad og holdt møde med.
- 2218 R: Okay.
- 2219 M: Og hun spurgte ind til med de der soveposer og hvad fanden var det for noget...
- 2220 R: Og ville hjælpe og...
- 2221 M: ...og så sagde han, Mike hed han, så sagde han, jamen altså jeg tror jeg har den mand du skal
2222 snakke med, han sidder lige over for mig...
- 2223 R: Ja.
- 2224 M: ...fordi han arbejder med dem hver dag og så videre og så videre. Og så fik jeg hende i røret og så
2225 fik lige sådan – jamen hvis du kan åbne døren så skaffer – jeg har nogle soveposer og jeg ved hvor de
2226 hjemløse er, og vi kan tage rundt på de forskellige væresteder og sige i kan sove der og der og vi har
2227 åbnet der og der og dtddtdtdt. Så det blev oprettet på en eftermiddag.
- 2228 R: Ja. Og det var – altså der er jo også bare imponerende at noget så stort og noget så omstændigt...
- 2229 M: Præcis.
- 2230 R: ...og noget der har gjort så meget for så mange mennesker...
- 2231 M: Ja.
- 2232 R: ...det er sådan helt – nå, jamen jeg har lige manden her.
- 2233 M: Ja.
- 2234 R: Det er sådan lidt, mere eller mindre – altså ikke en tilfældighed, men altså hvem ved hvordan det
2235 elles kunne have artet sig...
- 2236 M: Jaja.

- 2237 R: ...ik', hvis det var blevet grebet an på mange andre måder, eller hvis det var – hvis der var nogen
2238 der havde en bestemt ide om at det der...
- 2239 M: Jaja, hvis hun havde ringet til kirkens korshær for eksempel. De havde nok sagt nå men det er der
2240 styr på, vu har åbnet et nødherberg ovre i Thorsgade for østeuropæiske – specielt for østeuropæiske
2241 hjemløse. Så det er der styr på ik'.
- 2242 R: Mm.
- 2243 M: Så havde April sådan, nå okay der er nogen der har styr på det. Så havde hun måske lagt den der
2244 ik'.
- 2245 R: Jo, lige præcis.
- 2246 M: For vi havde også, altså vi havde konflikter med Torben Larsen ik'.
- 2247 R: Jo.
- 2248 M: Som – var det projekt uden – han har jo været i kirkens korshær tidligere, tror han sidder i projekt
2249 uden for nu. Ja, han havde kaldt os til møde,
- 2250 R: Ja.
- 2251 M: April og jeg. Og der kom vi op til et møde. Og så startede han med at sige at hvis det var i
2252 forretningslivet, så havde vi jo rent faktisk stjålet hans forretning. Så kiggede mig og April på
2253 hinanden og sagde jamen nu er det ikke en forretning det her. Øhh nej, men øhh han mente det var
2254 ganske overflødig det vi lavede, de havde styr på det og sådan noget. Så siger jeg jamen det er da
2255 sjovt at du ser sådan på det, fordi vi har et sted mellem 60 og 80 mennesker overnattende hver eneste
2256 dag. Så det kan jeg ikke se sammenhængen i. I har plads til 40, og du siger i er fuldt bookede hver nat.
2257 Så hvordan er det der er styr på de resterende 80 – og der er jo kommet flere og flere som ordet er
2258 spredtes ik'.
- 2259 R: Klart.
- 2260 M: Jamen, hvis jeg kunne garantere ham at jeg kunne holde åbent til første April, så ville han bare
2261 lukke sit ned. Så sagde jeg, det er du sådan set selv herre over hvad du gør med dit nødherberg, det vil
2262 jeg ikke blande mig i. Altså jeg mener der er behov for at i holder åbent, og der er behov for at vi
2263 holde åbent. Men hvis du har lyst til at lukke det, det står dig frit for altså det bestemmer du selv ik'.
2264 Han prøvede at kue os ik'.
- 2265 R: Jojo klart.

- 2266 M: Fordi vi søger jo de samme midler og så videre g så videre ik'. Så han prøvede at være lidt
2267 intimiderende til at starte med ik'. Og så kunne han godt høre på mig at...
- 2268 R: Det pralede helt af.
- 2269 M: ...den hoppede jeg ikke på vel.
- 2270 R: Nej.
- 2271 M: At det var jeg nænt ligeglæd med ik'.
- 2272 R: Jo.
- 2273 M: Så bøjede han jo lidt af ik'. Og så viste det sig jo også at der var jo behov for begge steder ik'.
- 2274 Fordi de endte jo med at have 60 hver eneste nat, og var kun normeret til 40 af brandmyndighederne
2275 ik'. Og vi ligger med omkring 100 mennesker inde i studiestræde hver eneste nat.
- 2276 R: Gør i det nu?
- 2277 M: Ja. Så – og så er der stadig de folk som ikke har fundet hen til os, og dem som ikke kunne komme
2278 ind fordi der ikke var plads og sådan noget ik'.
- 2279 R: Ja.
- 2280 M: Så behovet var der.
- 2281 R: Klart.
- 2282 M: Og de er så lukket ned første april, og det har været deres plan hele tiden ik'.
- 2283 R: Ja.
- 2284 M: Og...
- 2285 R: Og det var der jo også snak om i ville gøre. På et tidspunkt...
- 2286 M: Det var også vores plan, men altså nu så skete der jo det at vi fik lige pludselig vind i sejlene i
2287 forhold til politikerne og sådan noget, så jamen nu har vi fået et genialt hus inde i studiestræde ik'.
- 2288 R: Jo. Ja det er det du siger at det har jeg også hørt noget om. Meget fede faciliteter og meget plads
2289 og...
- 2290 M: 409 kvadratmeter du ved, fed gårds have, der er ingen naboer man kan genere du ved. Det ligger
2291 centralt. Alt er perfekt ik'. Og det står sådan lidt, det skal måske rives ned, måske skal det fredes,

2292 måske skal der bygges nogle daginstitutioner, du ved det kan tage et år det kan tage fem år, det er
2293 kommunen, det ved man ikke rigtig.

2294 R: Nej.

2295 M: Så begyndte vi sådan lidt hey, altså fordi Michael og jeg vi har altid drømt om at få vores ejet hus
2296 til det projekt vi laver her ik'.

2297 R: Jo.

2298 M: Fordi vi låner jo lokaler her i kirken, og vi låner lokaler i kirken inde på Blågård og sådan. Det
2299 betyder også at man er underlagt nogle regler oppe fra ik'. At der er nogle ting man må og der er nogle
2300 ting man ikke må. Det føde ved det er at vi har huslejefrihed, vi betaler ikke noget for at være her,
2301 hvilket er en af årsagerne til at det kan lade sig gøre ik'.

2302 R: Bestemt.

2303 M: Men vi har altid gået og pønset på vores 5-års plan, sådan vi skal have vores ejet sted, vi skal
2304 konsolidere os du ved vi er nødt til at – vi er dem der er der, du ved hver gang der sker noget på
2305 hjemløseområdet så er det os der står midt i det. Du ved hver gang der er noget omtale om det, så er
2306 det os, så er vi med på et eller andet plan ik'. Hvor man ikke ser de andre organisationer så meget,
2307 måske også fordi at vi er lidt poppede i deres øjne, og vi deltager i alt. Altså vi stiller gerne op til hvad
2308 som helst, hvis vi kan få sat noget fokus på problematikken jamen så er vi med. Så langt tid at det ikke
2309 går ud over de her mennesker, altså at de ikke bliver udstillede som dyr eller som nogen
2310 mindreværdige væsner ik'.

2311 R: Klart.

2312 M: Og så havde jeg det lidt et horn i siden på ham Torben Larsen der ik'. Så tænkte jeg der da April
2313 hun ringede og sagde hva' skal vi køre videre en måned til?

2314 R: Hvornår var det hun ringede og spurgte om det?

2315 M: Ja det var ugen før påske ik'.

2316 R: Jo.

2317 M: Så var jeg sådan lidt – lad os lige vise ham der at vi kan blive ved.

2318 R: Ja.

2319 M: Altså vi bliver bare ved.

2320 R: Ja, klart.

2321 M: Og så, den anden årsag var at vi har så meget – vi har gang i så meget på politisk plan nu, og med
2322 kommunen og med nogle midler, og noget EU-midler og noget integration, og kan vi lave –
2323 kommunen har efterlyst et sted hvor udlændinge kan henvende sig og blive – transithalagtigt...

2324 R: Ja.

2325 M: ...terminal. Og det vil vi gerne være med til, men ikke...

2326 [the respondents phone rings, and the respondent subsequently picks up and agrees to talk to the caller
2327 later.]

2328 M: ...Warming og socialministeriet har efterlyst en eller anden form for en transithald hvor man
2329 ligesom kunne tage imod alle de her mennesker og så begyndte vi at overveje jamen hvad fanden, kan
2330 vi ikke stille et tilbud til rådighed for kommunen, at vi kunne være sådan et sted som kan screene de
2331 her mennesker, men at gøre det på e ordentlig måde. Altså hvor de ikke bliver sendt i Sandholmlejren
2332 ligeså snart de kommer ind af døren og får en enkeltbillett hjem ik'.

2333 R: Klart.

2334 M: Men at vi kan byde dem indenfor – noget mad og tage en uformel samtale med dem. Få at vide
2335 hvem er i, hvad hvor kommer i fra, hvorfor er i her? Er i politiske flygtninge, er i krigsflygtninge, er i
2336 EU-borgere, er i arbejdssøgende? Og så få screenet dem, og sige prøv at høre er – og så få en eller
2337 anden kyndig jurist, du ved som ved noget om sådan noget, til at sidde og sige dig du har en reel
2338 mulighed for at søge asyl dig du kommer til at leve under jorden hvis du vil være i Danmark, du har
2339 ikke en chance for at få opholdstilladelse her. Du kan, hvis du melder dig til et dansk kursus må du
2340 være her en periode og søge arbejde dtdtdt, sådan få screenet dem, og så sige til dem prøv at høre her
2341 vi lægger jer ikke i håndjern her, i ryger ikke i Sandholm lejren, vi sender jer ikke hjem til Afrika eller
2342 til Bagdad eller noget. Her får i afklaret, hvad er jeres muligheder. Du har en chance, du har ikke en
2343 chance. Og så må i selv forholde jer til det. Hvis du så vil leve under jorden i Danmark, så er det så det
2344 du vælger. Og hvis du vil søge politisk asyl, så skal du gøre sådan og sådan og sådan. Så kan vi tage
2345 kontakt til den og den instans.

2346 R: Ja.

2347 M: Og det der hus stod tomt og vi er inde i nogle forhandlinger med kommunen, og kan vi beholde det
2348 her hus og kan vi skaffe penge til at drive sådan et sted og hvor meget vil kommunen være med og
2349 hvad kan man få i EU-midler ik'.

2350 R: Ja.

- 2351 M: Det er nogle helt andre pengekasser der åbner sig ik', hvis man har noget med integration at gøre
2352 og sådan noget ik'.
- 2353 R: Ja. Så hvorfor stoppe her...
- 2354 M: Ja, men det er sådan lidt...
- 2355 R: ...hvorfor lukke herberget ned nu når man...
- 2356 M: Ja præcis vi var sådan lidt jamen for fanden altså vi har gang i noget godt her og nu.
- 2357 R: Ja.
- 2358 M: Altså vi er lige pludselig forgangsmænd for noget som andre store organisationer burde have
2359 involveret sig i for længe siden, men ikke har gjort. Og vi har jo ikke siddet og lavet en slagplan for
2360 at...
- 2361 R: Nej, nemlig.
- 2362 M: ...vi – prøv at se det her område herovre, vi skal – der er nogle penge herovre, vi kan drive en
2363 virksomhed her eller sådan noget.
- 2364 R: Det siger vores fundraising konsulent.
- 2365 M: Ja præcis, det var bare sådan undervejs jamen hey, vi kan godt gøre det her, hvis vi kan gøre det
2366 under nogle – altså der er jo også grænser for, jeg vil ikke være med til hvad som helst vel.
- 2367 R: Nejnej.
- 2368 M: Altså i forhold til regeringens politik og sådan noget. Hvis det bare er sådan en interneringslejr
2369 hvor de bare bliver sendt videre op til Sandholmlejren, så kan de sidde der i seks år og så bliver de
2370 sendt hjem, det gider jeg ikke være med til.
- 2371 R: Nejnej, klart.
- 2372 M: Altså så er det ikke noget for mig. Men hvis man kunne gøre det på en måde hvor man behandler
2373 dem ordentligt, og de har muligheden for at gå ud af døren igen og sige tak for hjælpen...
- 2374 R: Jeg tager mit eget valg.
- 2375 M: Nu træffer jeg mit valg ik'.
- 2376 R: Jo.

- 2377 M: Det vil jeg gerne være med til. Men jeg vil ikke være med til at låse dem inde eller sende dem
2378 hjem, så er det ikke noget for mig. Fordi sådan er ikke, det er slet ikke min...
- 2379 R: Nejnej.
- 2380 M: ...politiske overbevisning på nogen måde vel. Ikke fordi jeg synes vi har plads til at de bare vælter
2381 ind, men jeg synes at når de er her så kan vi godt behandle dem ordentligt...
- 2382 R: Klart.
- 2383 M: ...og så få afklaret hvad skal de her mennesker.
- 2384 R: Bestemt.
- 2385 M: Ja så det er sådan, det er udviklet sig på en den her måde ik'. Og så startede det med den der pulje,
2386 der søgte vi 400.000 – ja vi søgte faktisk 600.000, fordi vi vidste godt, vi ville aldrig få det vi søgte, vi
2387 vil altid – du vil altid trække...
- 2388 R: Nogle procenter fra.
- 2389 M: ...nogle procenter fra ik'. Så vi tænkte nå men de har været ude i medierne og sige at der er
2390 begrænsede midler, man kan bare søge ik'. Så lavede vi lynhurtigt noget hovedregning, nå hvad
2391 fanden kan det koste lige og – vi skal have en nattevagt og der skal købes for 2000 kroner mad om
2392 dagen og vi – der skal bruges køleskab dtdtdtdt. Fint vi søger 600. Så gik der en uge, så fik vi 400.000.
2393 Hold da kæft, 400.000 man, det kan man altså...
- 2394 R: Det er et årsbudget næsten...
- 2395 M: Der kan man komme rimeligt langt lige pludselig ik'.
- 2396 R: Jo.
- 2397 M: Nå okay, og så gik der et stykke tid ik', og Michael og jeg, Michael er min kollega som lige var her
2398 ik' som – vi driver de her tre steder her. Vi er meget sparsommelige altså vi vender hver en 25øre for
2399 at få det til at hænge sammen ik', på grund af skrabede budgetter ik'.
- 2400 R: Jo.
- 2401 M: Så vi har du ved holdt på pengene og der skal være noget og hvis nu nogle uforudsete og dtddtdt det
2402 ene og det andet ik'. Og så lige pludselig, jamen nu er der kommet en ekstra ekstra pulje, nå okay lad
2403 os lige prøve at søge den. Så søgte vi 275.000, så gik der to dage - hej Pernille – så fik vi 275.000. Så
2404 kiggede vi på hinanden – hold kæft man, okay...
- 2405 R: Det er bare nogle helt nye...

- 2406 M: Nu rabler det for dem derinde ik', i ministeriet ik'. Så lige pludselig havde vi 675.000...
- 2407 R: Mod forventning.
- 2408 M: Fuldstændig mod forventning ik'. Okay – og der havde vi kørt i en måned med at stå op klokken 6
2409 om morgen og lave det her ik'. Og så ind og drive det der, og har kørt altså – på pumperne ik'.
- 2410 Koordinere frivilligskema og hente madvarer og nu er der ikke nogen soveposer og altså – arbejdet 18
2411 timer i døgnet i hele januar og halvdelen af februar ik'.
- 2412 R: Mm.
- 2413 M: Så da de der penge kom ind så okay, nu ansætter vi nogen nattevagter fordi vi kan ikke køre til
2414 første april sådan her så falder jeg om altså.
- 2415 R: Nej.
- 2416 M: Nu er der nogle penge, nu hyrer vi nogle folk til at sidde derinde, vi får en til at stå for frivillig
2417 koordineringen, April må tage sig af det politiske og mediemæssige, så står vi for det organisatoriske
2418 og det praktiske med at sørge for at der er toiletpapir og alting ligesom kører...
- 2419 R: Ja, og folk har det godt og...
- 2420 M: Der bliver gjort rent, vi sørger for der bliver ryddet op og folk bliver behandlet pænt og gør det vi
2421 er gode til ik'.
- 2422 R: Jo.
- 2423 M: Så sådan endte det så ik'. Men der var så begrænset – hvad var der 60.000 fra den første pulje og
2424 50.000 fra den anden pulje vi måtte bruge som lønkrone. Og det har vi selvfølgelig gjort.
- 2425 R: Mm.
- 2426 M: Men så har vi også gjort det som i bund og grund er ærgerligt, men som er et rigtigt godt signal at
2427 sende til politikerne, det er at vi lige har sendt 400.000 kroner tilbage til dem.
- 2428 R: Har i det?
- 2429 M: Bevillingen løb til første april ik', og de penge som ikke er brugt skal selvfølgelig tilbagebetales.
2430 Så vi har lige sendt 400.000 tilbage til dem ik'. Altså vi kunne have købt alle varerne ik', men Michael
2431 og jeg er nogle klunsere ik', fordi det er det vi er vandt til herfra ik'. Vi indgår sponsoraftaler,
2432 donerede madvarer du ved, vi får lidt her og køber lidt der. Vi kunne i principippet kunne vi bare have
2433 købt hele lortet, og så kunne det bare have kørt ik'.
- 2434 R: Jo.

2435 M: Men det ligger ikke i vores – det er ikke den måde vi driver forretning på vel.

2436 R: Nejnej, lige præcis. Eller lige præcis ikke forretning...

2437 M: Ja.

2438 R: ...altså det er bare det der med ikke at...

2439 M: Ja. Folk siger altid jamen noget for noget ik', men vi siger altid jaja men nogen gange er det for
2440 ikke noget altså.

2441 R: Jaja, lige præcis. Ellers så løber det jo bare ikke rundt i sidste ende vel.

2442 M: Præcis. Og de her mennesker, har ikke nogen penge.

2443 R: Nej.

2444 M: Vi sælger ikke nogen varer her, der kommer ikke nogen penge ind her. Det er Robin Hood altså. Vi
2445 deler ud, færdig. Sådan er det bare.

2446 [0:32:04 - The interview is interrupted briefly by a visitor at Morgen Cafeen, and resumed again at
2447 0:33:11]

2448 M: Sådan noget der ik'.

2449 R: Jo.

2450 M: Det er dejligt. Altså så er det bare fedt at gå på arbejde ik'.

2451 R: Lige præcis.

2452 M: Folk de sætter sgu pris på det jeg gör ik', og det – altså jeg bliver ikke rig at lave det her, det kan vi
2453 ligeså godt få slået fast en gang for alle ik'. Men når mit vækkeur ringer så har jeg lyst til at stå op og
2454 tage på arbejde.

2455 R: Ja.

2456 M: Og når jeg lukker biksen, så er jeg glad og tilfreds. Da jeg arbejdede som håndværker der var jeg
2457 pis sesur hver dag. Så træt af at XXXX (0:33:36) på ik'. Kunne slet ikke se noget formål med at jeg
2458 skulle rende og lave det der i 50 år vel.

2459 R: Nej.

2460 M: Jeg tjente det dobbelte af hvad jeg tjener her, men...

2461 R: Så må man jo vælge.

2462 M: Ja. Ej men så der er sket utroligt meget med alt det der ik'. Og jeg har jo kun fortalt en brøkdel
2463 fordi halvdelen af det har jeg også glemt fordi det bare er kørt, det er bare sådan en motorvej, det er
2464 bare i tre måneder nu, bare kørt derud af ik'.

2465 R: Jo.

2466 M: Altså med alt muligt, interviews og politikere, frivillige og studerende og sponsor aftaler og penge
2467 der kom ind og penge der skulle ud og det har været helt altså, og har været skide spændende og vi har
2468 gjort det med glæde altså det har været en fornøjelse at gøre det, men jeg er også – jeg er træt.

2469 R: Ja.

2470 M: Altså jeg trænger til en sommerferie.

2471 R: Det kan jeg godt forstå. Det kan jeg rigtigt godt forestille mig.

2472 M: Jet er sgu slidt nu ik'. Det er sgu – altså det er også lidt meget, det er en meget krævende gruppe
2473 mennesker at arbejde med, de suger dig for energi ik' også. Og det er fint nok når man er her i nogle
2474 timer og sådan noget ik', men hvis man så skal ind bagefter på et nyt sted med endnu flere
2475 mennesker...

2476 R: Med nogle nye diskussioner...

2477 M: Ja, så bliver man, man bliver sgu skør til sidst ik'. Så...

2478 R: Hvad altså – og vi også berørt det lidt, og vi kommer til at snakke om en del ting som vi allerede
2479 har – halvt overlapper, men det er jo sådan lidt hvad det er sådan. Jeg håber lidt på din tålmodighed
2480 men...

2481 M: Jamen jeg er ganske tilfreds...

2482 R: Altså, når du siger der er sådan nogle – altså jeg tro egentlig de grunde til at det kunne lade sig gøre
2483 det her, som du siger det her store projekt ved at køre det her nødherberg og sådan nogle ting. Jeg tror
2484 det er fordi i har en – kan det passe i har en fælles forståelse for de hjemløse og jeres arbejde og hvad
2485 det er i vil og...

2486 M: Jeg tror i hvert fald vores menneskesyn er det. Jeg tror uden at vide det, men jeg tror sgu aldrig at
2487 April har skænket hjemløse en tanke før hun så det der i fjernsynet. Og så bum, så ramte det, det rørte
2488 et eller andet i hende at hun måtte handle på ik'. Og man må sige vi andre – men altså der tændte en
2489 gnist i hende da hun så det der ik', hvor vi andre har rodet med det i nogle år ik'. Så hun kom ind
2490 sådan og var ny og skulle lige finde ud af hvad er det for noget det her ik', og hun har lavet nogle
2491 fodfejl under vejs. Du ved gjort nogle ting som man ikke skal gøre, og så har hun lavet nogle

2492 fantastiske ting som vi ikke har kunne udrette vel. Så mødes vi en gang imellem, så får hun lige en
2493 skideballe for det og det og det, fordi det skulle hun ikke have gjort, det var den forkerte måde at gøre
2494 tingene på, og så omvendt så siger hun jamen det tager jeg på mig, men har jeg lige sørget for det og
2495 det og det og det, okay fint. Så hun er en bulldozer, hun buldrer derud af med alt muligt ik', og hun
2496 laver nogle fejl og Helene hun fejer op efter hende sådan du ved ik'.

2497 R: Jo.

2498 M: Og Michael og jeg har været dem der sådan har haft erfaringen med det og været involveret,
2499 bakket op og guidet hende lidt og stået for det vi var gode til kan man sige ik'.

2500 R: Jo.

2501 M: Så men jeg tror, menneskesynet er det samme ik'. Den hjemløse gut der, han er sgu også bare en
2502 eller anden flink fyr det gik galt for på et eller andet tidspunkt ik'.

2503 R: Jo. Men også altså, også forståelsen af at hvordan vi må prøve at hjælpe de her mennesker ik'.
2504 Altså...

2505 M: Jo.

2506 R: Altså at det er måske det etablerede system bare ikke rækker i mange tilfælde, og det viser sig...

2507 M: Jamen det er vi jo i hvert fald enige om ik'.

2508 R: Jo.

2509 M: Man kan så sige at, jeg tror stadigvæk April har sådan en ide om at hun kan redde de her
2510 mennesker, og der tror jeg Michael og jeg er lidt gamle i gårde og er sådan lidt, hvis du tror på det ik',
2511 så løber du sur i det på et tidspunkt fordi...

2512 [The respondents telephone rings once again, and is tended to by the respondent. The interview is
2513 continued shortly after.]

2514 M: Og det siger jeg også til mine frivillige når de kommer, så siger jeg prøv at høre. Hvis i kommer
2515 med en forventning om at redde de her mennesker, så bliver i altså skuffede. Fordi det sker ikke. Der
2516 er ikke nogen solstrålehistorier her. Det er en ud af 100, som klare sig og får en bolig eller et eller
2517 andet ik'.

2518 R: Jo.

2519 M: Det vi laver her, det er at vi gør deres hverdag lidt mere tålelig. Vi prøver at skabe nogle trygge
2520 rammer. Et fast holdepunkt i en omtumlet hverdag uden fikspunkter. De ved de kan regne med os, vi

2521 er her, hvis de har brug for hjælp kan de komme og spørge os, så vil vi gerne kontakte kommunen og
2522 sådan noget ik'. Men at tro at man kan sidde og skaffe dem alle sammen lejligheder og arbejde og bum
2523 på afvending og alt sådan noget ik', jamen så bliver du hurtigt en gammel træt mand, altså virkelig,
2524 fordi det kommer ikke til at ske vel. Og der tror jeg stadig April har sådan et, sådan en fantasi om at vi
2525 skal redde de her mennesker fra elendigheden ik'. Og der har jeg bare en helt anden indstilling ik'.
2526 Altså klokken 3 eller når vi har fri, så har jeg fri, så er det min familie, mine børn og sådan noget ik'.
2527 Jeg kan ikke tage mit arbejde med hjem og sidde og tænke fordi det er den rene elendighed vi går
2528 rundt i hver eneste dag ik'.

2529 R: Jojo.

2530 M: Hvis jeg skal tage det med hjem hver dag ik'. Jamen det bliver sgu for trist ik'.

2531 R: Klart.

2532 M: Så vi er der 100 procent når vi er der, og når vi ikke er der, jamen så er vi der slet ikke. Så helliger
2533 vi os vores privatliv simpelthen ik'.

2534 R: Ja, klart.

2535 M: Så siger vi, vi kan gøre noget i et tidsrum, men vi kan ikke tage det med hjem det her arbejde. Vi
2536 kan ikke – og det er der mange der har svært ved at forstå. Især kvinder, at man kan være kynisk, kold
2537 på den måde ik'. Og jeg siger jamen prøv at høre her...

2538 R: Vent til fem år – vent til om fem år.

2539 M: Ja, når du har stået i det i fem år ik', så vil du komme til mig og sige du har sgu ret altså fordi, det
2540 ender jo – nogen af dem de - så inviterer de dem hjem og alt muligt ik'. Så siger jeg lad være med at
2541 invitere dem hjem, lad være med at indlede et forhold med de her mennesker, altså i er nødt til at have
2542 en distance, vi skal være der for dem 100 procent når vi er her, men i skal lade være med at involvere
2543 jeres privatliv i deres privatliv.

2544 R: Mm.

2545 M: I skal ikke – i må ikke låne dem penge, altså de er alle sammen på røven ik'.

2546 R: Jojo, klart.

2547 M: Og de der - når de kommer en ny frivillig – ej vil du – ej jeg kan også lige låne ham en hund ik' og
2548 – jaja altså, du bliver fattig.

2549 R: Ja.

- 2550 M: Det kan jeg love dig for. De skal alle sammen bruge en hund, og de kommer ikke tilbage med den
2551 vel.
- 2552 R: Nej, det er det.
- 2553 M: Så man er nødt til ligesom at sige, vi gør alt hvad vi kan, men der er også en grænse hvor vi siger
2554 her til, og så...
- 2555 R: Bliver man nødt til at passe på sig selv.
- 2556 M: ...ja, lige præcis.
- 2557 R: Hvad...
- 2558 M: Kom, vi skal ud og ryge.
- 2559 R: Ja, okay.
- 2560 M: Vi fortsætter bare interviewet ik'?
- 2561 R: Ja, det er klart. Selvfølgelig, det skal da ikke stoppe os.
- 2562 [At this point the respondent requests that the interview is continued in the alley, since he wants to
2563 smoke. Thus the interview moves to the alley, which requires the conversation to pause for a short
2564 period.]
- 2565 M: Kan vi lave interview mens vi kører i bil tror du?
- 2566 R: Det skulle ikke genere mig.
- 2567 M: Det er fordi jeg skal ud på Diagoniststiftelsen, de har nogle madvarer til os.
- 2568 R: Jamen selvfølgelig. Hvis det passer dig, så gør vi da bare det.
- 2569 M: Ja.
- 2570 R: Jeg har optageren med så...
- 2571 M: Det er fordi jeg skal, jeg kører til Jylland nu her når vi lukker ned, jeg skal til noget kobberbryllup
2572 blablabla, det er ligegyldigt. Men jeg har lige nogle ting jeg skal have ordnetinden. Så jeg tænker hvis
2573 vi hopper i bilen...
- 2574 R: Ja, det gør vi bare.
- 2575 M: Så kører vi lige en tur ud til Frederiksberg...

2576 R: Helt fint med mig.

2577 M: ...og henter noget foder, til de hjemløse.

2578 R: Cool, super cool.

2579 M: Nu tager vi lige en smøg først.

2580 R: Yes, selvfølgelig.

2581 M: Hvad vil du mere spørge om?

2582 R: Jeg vil mere spørge om – det er som om – altså som du siger i har nogle
2583 opfattelser og sådan noget som i deler, og det har nok hjulpet jer langt hen af vejen, men som du siger
2584 så er der nogen af jer der har nogle erfaringer og nogen der - så begår for eksempel April eller nogen
2585 nogle fejl.

2586 M: Jaja nogle fodfejl.

2587 R: Jaja, men det er jo...

2588 M: Rookie mistakes ik'.

2589 R: Jaja, lige præcis, og de hører jo med ik'.

2590 M: Ja.

2591 R: Men, hvad kan man sige, for at det kan køre sådan ad hoc, altså så må i – i må jo have haft alligevel
2592 en eller anden tillid. Altså imellem hinanden – altså hvis man kan sige, vi har ikke den perfekte
2593 forståelse af...

2594 M: Nej.

2595 R: ...det hele er ikke – vi har ikke en ens ramme og tilgang altid.

2596 M: Nej.

2597 R: Men vi har en tillid til at de andre gør det godt nok...

2598 M: Ja.

2599 R: ...eller at de andre gør det godt nok skal komme igennem.

2600 M: Ja.

2601 R: Altså, kan du prøve at forklare lidt om...

2602 M: Jamen det – et eller andet sted, det er vi nødt til at have jo ik'. For ellers kan det ikke lade sig gøre.
2603 Altså, hvis vi skulle løbe og dobbelttjekke April, og April skulle løbe og dobbelttjekke os, på grund af
2604 at vi ikke er 100 procent enige om alting, jamen så ville det ikke kunne lade sig gøre det her vel.

2605 R: Nej.

2606 M: Og Michael og jeg vi har altså – der kommer jo tit folk her i vores daglige arbejde og siger de kan
2607 et eller andet – tilbyder ej men jeg kan skaffe et eller andet, eller jeg kan gøre noget og sådan ik'. Og
2608 ni ud af ti gange så bliver det ikke til noget vel'.

2609 M: Men tiende gang så bliver det til noget. Men vi er nødt til at forfølge hver eneste gang og se hvor
2610 langt – hvad er det den her person siger han eller hun kan ik'.

2611 R: Ja.

2612 M: Og følge det til dørs. Fordi vi ved ikke hvem af dem det er som rent faktisk leverer varen vel.

2613 R: Nej.

2614 M: Og det var det samme med April. Så siger vi nå okay, der kommer en buldre basse her ik', som er
2615 fyr og flamme og nu skal der bare ske noget ik'. Og hun var vare en ud af de der ti ik', hun kunne være
2616 nummer fire eller nummer syv eller nummer ti, det vidste vi ikke. Men hun kom fyr og flamme, og
2617 sagde at hun kunne nogle ting ik', så sagde vi jamen hvis du siger du kan det, så lad os se du kan.

2618 R: Ja.

2619 M: Og så skal vi nok bakke op, vi skal nok - vi har erfaringen, vi har kontakten til brugerne, vi ved
2620 hvordan man driver sådan en biks, og vi skal nok sørge for alle de der omkringliggende ting. Hvis du
2621 mener du kan få åbnet skoler, kirker whatever, så kører du bare på med det, vi skal nok sørge for det
2622 andet. Og det har det så vist sig at det kunne hun.

2623 R: Ja.

2624 M: Så var jo så den tiende der kunne leve varen, kan man sige ik'. Og så har hun lavet nogle fodfejl
2625 undervejs, og sådan er det, og vi ikke hundrede procent enige om alting vel, altså langt fra, men vi
2626 respekterer hinanden og de valg der bliver truffet ik'. Altså hun – for eksempel havde hun Anni
2627 Fønsby nede i nødherberget på en nattevagt, med BT og kameraer og sådan noget ik', og der var jeg
2628 sådan lidt hey det er lige over grænsen det der, synes jeg ik'. Og så siger hun, det ved jeg godt, men vi
2629 skal bruge nogle penge, og sådan og sådan og sådan, Anni Fønsby laver en jetset-fest på tirsdag, vi
2630 bortauktionerer en masse kunst, vi har skaffet nogle malerier fra nogle – Hornsleth og alle mulige.

2631 R: Ja.

2632 M: Dem bortauktionerer vi, vi skal bruge nogle klejner, og det kan vi kun gøre hvis vi får en lille
2633 smule mediedækning hernede. Så må jeg sige, okay det er jeg sgu ikke stolt af, men...

2634 R: Målet helliger midlet.

2635 M: Ja, så må vi så bøje os – prostituere os selv lidt der ik' og sige jamen okay det her det gør vi så for
2636 penge ik'. Den måtte jeg så æde ik', jeg var ikke stolt...

2637 R: Nej.

2638 M: ...af det der projekt vel. Men det var så hendes disposition ik', og det – sådan var det. Det var ikke
2639 lige min kop the vel, men så må man jo lige bøje lidt af ik'.

2640 R: Jo.

2641 M: Og omvendt så er hun sådan du ved – så køber hun ind til højre og venstre ik' og – jamen jeg har
2642 lige været på apoteket og købe 5500 stikpiller, fordi der var en der havde haft roskildesyge dernede i
2643 herberget, så skulle de alle sammen have – mig og Michael var sådan lidt, er du sindssyg? Altså, det
2644 kan du ikke. Altså, du må købe noget håndsprit, altså sådan så der er lidt hygiejne og sådan noget, man
2645 kan jo ikke – vi kan jo ikke begynde at købe medicin til 100 mennesker altså. Ej men kan jeg ikke lige
2646 få visakortet og sådan noget vi skal – der – vi mangler sgu nogle ting og sådan. Nejnejnej, Michael og
2647 jeg holder Visakortet, du skriver en liste over de ting du mener du har brug for, og så får du de ting vi
2648 mener er nødvendige ik'.

2649 R: Jo.

2650 M: Altså, og det er sådan vi kører det.

2651 R: Jo.

2652 M: Vi står på kontoen, du kommer og siger hvad du skal bruge, og siger vi det kan lade sig gøre, og
2653 det der er altså...

2654 R: Det er utopi.

2655 M: Ja. Men nogle ting, det kan vi ikke forsvere overfor socialministeriet når vi skal aflægge et
2656 regnskab og sådan noget. Vi kan ikke gå ud og købe for 3000 kroner plastikblomster fordi der skal
2657 være hyggeligt dernede vel.

2658 R: Nej. Stille og roligt.

2659 M: Ik' altså. Så er det bedre at levere nogle penge tilbage til dem og sige se, vi er økonomisk
2660 ansvarlige. Så os kan i godt danse med en anden gang ik'.

2661 R: Ja, god reference.

2662 M: Jaja, præcis ik'.

2663 R: Jaja.

2664 M: Og der er hun lidt mere sådan, ja helt vi skal bare – du ved ik'. Vi har masser af penge og sådan
2665 noget, det kører. Og lad os købe ind og – og Michael og mig er sådan lidt, nejnej det er ikke sådan vi
2666 gør, sådan gør vi ikke vel.

2667 R: Mm.

2668 M: Så der har været nogle uenigheder undervejs på nogle områder og sådan noget, men ikke noget der
2669 har skabt konflikt altså. Hun har måtte lægge røv til nogle klaps en gang imellem ik', og jeg tror da
2670 også hun har sikkert også syntes at vi har været forkerte på den i nogle tilfælde ik'.

2671 R: Jo.

2672 M: Hvilket sikkert også er rigtigt. Vi kunne måske godt have nøjedes med at sende 200.000 tilbage,
2673 hvad ved jeg. Men det er nu engang den måde vi driver vores organisation på ik', det er sgu at passe
2674 på pengene ik'.

2675 R: Jo.

2676 M: Så, men jo altså vi havde - jeg ved ikke om vi havde tillid til hende på den måde, og troede på hun
2677 kunne, men som jeg sagde, vi er villige til...

2678 R: At give det en chance.

2679 M: ...give det en chance. Vi må se, fordi en ud af ti kan, de andre ni, det bliver aldrig til noget vel.

2680 R: Okay.

2681 M: Og det viser sig at denne her gang var der bid med hende ik'.

2682 R: Jo. Så det er noget mere i har oparbejdet, altså over tid, altså den der evne til at stole på hinanden
2683 og...

2684 M: Nej altså det gik jo forholdsvis hurtigt, for hun fik jo åbnet noget samme dag ik'.

2685 R: Mm.

2686 M: Altså, så allerede der kunne man sige okay der var noget substans i det hun sagde hun kunne ik'.

- 2687 R: Jo okay. Jamen jeg skal – jeg er bare nysgerrig fordi om det er tilgangen – jamen tilgangen er at jo
2688 vi antager at du kan og du er god nok, og vi stoler på dig indtil du beviser det modsat.
- 2689 M: Ja.
- 2690 R: Altså at det er det der har været indstillingen.
- 2691 M: Ja.
- 2692 R: Altså mere end det er omvendt, at du skal fortjene...
- 2693 M: Nejnej nejnej, nej nej nej nej, fordi hun skylder jo ikke os noget kan man sige...
- 2694 R: Nejnej.
- 2695 M: Så nej det er ikke sådan, det er sådan at hvis folk som hende, henvender sig til os og siger at de kan
2696 et eller andet, så siger vi nå det lyder fedt altså, fordi det er jo det vi afhængige af os. Det er jo det vi
2697 lever af kan man sige ik'.
- 2698 R: Jo.
- 2699 M: At folk de gider at gøre noget ik'. Så altså vi prøver at så en spire i det initiativ der kommer ik'. Og
2700 sige jamen, kør løs, vi vil gerne deltagte, vi vil godt bakke op og vi vil godt støtte op om det her og
2701 sådan noget, og det lyder interessant og det vil vi gerne deltagte i ik'. Og så ret hurtigt så finder man jo
2702 ud af, jamen er der noget i det her eller er der ikke ik'.
- 2703 R: Jo.
- 2704 M: Og det var der så denne gang kan man jo sige ik'.
- 2705 R: Ja det må man sige. Der var i hvert fald et eller andet.
- 2706 M: Kom, vi kører.
- 2707 R: Ja, vi kører.
- 2708 [0:49:14/part 3 - At this point the interview is halted whilst walking to the car, and subsequently
2709 resumed shortly after.]
- 2710 R: On the road, ja vi kører. Så, skal jeg se her, Hvor er vi cirka nået til. Jo, altså efter du fik sagt ja –
2711 du siger du fik sagt ja nærmest per refleks.
- 2712 M: Ja.

- 2713 R: Men efter du fik sagt ja til at deltage, har du så følt – altså hvis du nu havde brug for eller lyst til at
2714 sige ved i hvad, det her, det var ikke noget jeg ville alligevel eller det – der er for – nu var det – hvis
2715 det nu var April og Helene der var jo meget langt hen af vejen det du sådan – altså jeg har ikke rigtig
2716 lyst til med de her mennesker, eller i har den forkerte indstilling eller...
- 2717 M: Mm.
- 2718 R: Eller hvis du bare havde brug for eller lyst til ikke at gøre det her...
- 2719 M: Mm.
- 2720 R: ...af hvilken som helst grund. Altså følte du dig forpligtet eller...
- 2721 M: Absolut ikke. Nej på ingen måde. Nej altså jeg mener som jeg sagde tidligere, at det er jo ikke os
2722 private borgeres problem det der i virkeligheden vel.
- 2723 R: Nej.
- 2724 M: Altså jeg føler mig ikke forpligtiget, men jeg har jo en, jeg har jo en indstilling til det på grund af
2725 mit arbejde ik'.
- 2726 R: Jo.
- 2727 M: At jeg ser på det hver dag og sådan noget ik'. Så jeg ved jo godt at de her mennesker har det
2728 dårligt, men jeg føler mig ikke forpligtiget på nogen måde.
- 2729 R: Nej.
- 2730 M: Hvis jeg...
- 2731 R: Det står dig frit for...
- 2732 M: Ja. Hvis der var noget som helst tidspunkt hvor jeg synes at det var kørt af sporet det her, og det at
2733 jeg ikke kunnestå inde for det, eller et eller andet, jamen så var eg hoppet fra.
- 2734 R: Ja.
- 2735 M: Så havde jeg sagt, det her det ikke...
- 2736 R: Eller også hvis du nu bare ikke havde lyst mere eller ikke havde tid, du ikke syntes du alligevel
2737 havde overskuddet til lige at.
- 2738 M: Jamen altså det, jo så ville jeg have hoppet fra, men det er også bare sådan når man laver det der
2739 ik'. Altså det – man bliver også lidt grebet af det ik'.

2740 R: Jo.

2741 M: Man bliver drevet af det fordi at man kan jo se – det er meget håndgribeligt den forskel man gør i
2742 virkeligheden ik', for de der mennesker ik'. Nogen af dem de græd da vi kunne vise dem at de kunne
2743 få en seng og – så det giver jo os utroligt meget ik'. Det er skide hårdt, men det giver også utroligt
2744 meget sådan rent moralsk og samvittighedsmæssigt ik'. Man får det sgu godt med sig selv ik'.

2745 R: Ja.

2746 M: Altså virkelig. Men altså jeg vil sige der var et tidspunkt inden - lige inden jeg fik ham vores
2747 frivilligkoordinator koblet på ik'.

2748 R: Simon?

2749 M: Ja. Der var det lige ved at være for meget. Jeg tror sgu jeg var tæt på at blive stresset ik'.

2750 R: Jo.

2751 M: Jeg havde en kone derhjemme som altså med, vi har to små børn ik'.

2752 R: Ja.

2753 M: Og det er sådan lidt hey, hvor blev du af ik'. Nu har du været væk i to måneder og hvad har du
2754 gang i ik', og April og Helene hev i mig, og der blev hevet i mig fra alle sider ik', og det kunne jeg
2755 sådan set godt håndtere, men min telefon den ringede altså 60 opkald om dagen eller sådan noget ik'.

2756 R: Ja.

2757 M: Den ringede uafbrudt. Og det gjorde at jeg på et tidspunkt var lige ved at tippe over du ved og...

2758 R: Ja.

2759 M: ...og sige hold kæft man, nu det – jeg kan ikke – jeg magter det simpelthen ikke mere vel.

2760 R: Mm.

2761 M: Men så fik vi koblet Simon på til at stå koordineringen af de frivillige, det vil sige så blev
2762 halvdelen af mine telefonopkald, de blev sendt over til ham ik'.

2763 R: Jo.

2764 M: Og så fik jeg lidt overskud igen, jeg brugte sgu – udover jeg havde morgenbiksen der ik' ...

2765 R: Ja.

2766 M: Så lavede jeg det der, og så snakkede jeg altså i telefon fire til seks timer om dagen, med alle
2767 mulige mennesker. Journalister og frivillige og...

2768 R: Studerende.

2769 M: Jamen alt du ved ik'.

2770 R: Jo.

2771 M: Jeg snakkede i telefon fire fem timer om dagen. Og det stressede mig. Altså det havde jeg svært
2772 ved at håndtere, det syntes jeg var pisse irriterende. Altså det – også fordi du ved folk har ingen
2773 grænser vel. De starter med at ringe fra klokken seks om morgen, og den sidste ringer klokken halv
2774 tolv om aftenen ik'. Det var ikke sådan noget med at folk tænkte sådan nå men vi ringer mellem 10 og
2775 15 eller...

2776 R: Eller ikke midt i spisetiden...

2777 M: Nej præcis. Og nå men har nok også to små børn du ved, måske skal vi ikke ringe lige klokken
2778 kvart over syv mens de skal til at sove og altså det ødelagde du ved, hele mit privatliv på en eller
2779 anden måde ik'.

2780 R: Jo.

2781 M: Og det var sådan, det var det eneste der gjorde at jeg havde det sådan lidt, okay det er sgu for
2782 meget det her ik', hvad fanden er det jeg har rodet mig ud ik'.

2783 R: Jo.

2784 M: Og jeg var – jeg kunne mærke, når jeg kom hjem, jeg kunne ikke slappe af vel, jeg kunne ikke
2785 finde ro og sådan, jeg væltede rundt derhjemme og - fordi jeg var på hele tiden ik', jeg var hele tiden
2786 på, så jeg kunne ikke falde ned når jeg så endelig kom hjem vel. Så det var meget vigtigt for mit
2787 engagement i det her at vi fik Simon ind over og ligesom og fik overtaget det der med frivillig
2788 koordineringen ik'.

2789 R: Jo.

2790 M: Fordi ellers så, altså så var jeg sgu blevet stresset tror jeg. Jeg tror ikke jeg har haft stress før, men
2791 jeg tror at jeg var tæt på at føle hvordan stress er. [The respondents phone rings yet again.] Ja du kan
2792 se.

2793 R: Ja, lige præcis. Jeg slukker lige her så kan du.

2794 [0:05:33/part 4 - The recorder is again switched off at this point, in order for the respondent to answer
2795 his phone. The interview was soon resumed.]

2796 R: Ja, apropos ham Simon.

2797 M: Ja.

2798 R: Så kunne jeg godt tænke mig at høre lidt om hvordan – hvis du sådan kan sige lidt om med tiden,
2799 hvordan i har introduceret sådan værktøjer eller der har været teknologi eller der har været sådan noget
2800 – hvordan i har sådan...

2801 M: Jamen det er faktisk Simon, altså Simon han er in between jobs, han blev fyret eller et eller andet
2802 her i finanskrisen og går og søger job. Så henvendte han sig til mig – om han kunne komme og være
2803 frivillig. Han gad ikke bare sidde derhjemme, han ville gerne lave et eller andet mens han søgte nyt job
2804 ik'.

2805 R: Jo.

2806 M: Og så fungerede han som frivillig nede hos os, og så kom han med sit CV, som var et umådelig
2807 pænt CV vil jeg sige, til den slags arbejde vi laver ik'. En yderst overkvalificeret til at stå og smøre
2808 franskbrødsmadder eller brygge kaffe ik'.

2809 R: jo.

2810 M: Og det var lige der omkring jeg var ved at få nok med det der stress der ik'. Det var ikke stress,
2811 men jeg kunne mærke jeg trængte til at få nogen til at aflaste mig i hvert fald ik'.

2812 R: Jo.

2813 M: Og så spurgte jeg Simon, at med de kvalifikationer han havde og sådan noget, om ikke jeg kunne
2814 få ham til at stå for noget frivilligkoordinering i stedet for at stå og lave ostemadder, fordi det havde
2815 jeg egentlig mere behov for at hvis han kunne være behjælpelig med det. Og det ville han selvfølgelig
2816 gerne, og så spurgte han hvordan kører det og sådan noget. Og så siger jeg jamen jeg har bare en
2817 telefonliste her med 100 numre på, så dem sidder jeg bare og ringer til.

2818 R: Når du har brug...

2819 M: Jaja, jeg har prøvet at få styr på et skema du ved, og sådan noget skrevet i hånden med en kuglepen
2820 og...

2821 R: Okay. Hvordan – hvad for et skema var det, var det sådan et – hvor langt var det ud i fremtiden, kan
2822 du beskrive det?

2823 M: Jamen det kørte sådan på ugebasis, og i sløje tilfælde sådan på daglig basis nærmest ik'.

2824 R: Jo.

2825 M: Så der var rimeligt meget pres på for at få fat på de her folk.

2826 R: Jo klart. Så det var ikke langtidsplanlægning.

2827 M: Nej, altså det var det ikke, og det var det ikke fordi at – altså jeg kan mange ting jeg er dygtig til
2828 mange ting, men der er en ting som jeg absolut ikke er særlig dygtig til, det er at arbejde på PC'er ik'.
2829 Jeg kan finde ud af at åbne min mail, og tjekke den, og jeg kan åbne et worddokument og skrive og
2830 sådan noget ik', men that's about it. Jeg er virkelig en spade hvad det der angår ik'. Og jeg var
2831 udmærket godt klar over at man kunne strukturere det der og gøre det rigtigt nemt for sig selv ved at
2832 lave et eller andet inde på nettet, en eller anden google kalender eller – hvor folk ligesom selv plottede
2833 sig ind og på en eller anden måde ik'.

2834 R: jo.

2835 M: Og det fik jeg så Simon til. Altså hvis vi skal gøre – hvis du skal undgå det samme helvede som jeg
2836 har været i gang med, med 100 telefonnumre og sidde og ringe rundt og prøve at få fat i folk og høre
2837 hvornår de kan og sådan noget, så gør vi det på den måde ik'. Og han var dygtig, eller almindelig
2838 kompetent til at bruge en PC ik', så det fik han lynhurtigt oprettet sådan en google kalender hvor man
2839 kunne selv plottet sig ind og det ene og det andet, og så købte jeg et simkort til ham med noget taletid
2840 og så aftalte vi at hvis han – altså han var frivillig, så han skulle jo ikke sidde fire timer om dagen
2841 ligesom mig og bruge tid på det, så vi aftalte at han fik en arbejdstelefon og så skrev vi simpelthen ud
2842 til samtlige frivillige at man kunne gå ind der og der og når man er gået ind må man meget gerne
2843 skrive sine oplysninger, altså noget mailadresse. Lige sådan at vi havde noget styr på folk. Jeg havde
2844 bare nogle navne, kun fornavne, og ikke andet vel, og et telefonnummer, og så bad vi folk om at enten
2845 at selv plotte sig på inde på kalenderen, eller også så kontakte Simon per SMS og skrive jeg kan den
2846 og den dag, eller vil du ringe til mig fordi jeg skal lige høre om et eller andet hvordan det kan passe
2847 sammen, jeg kan ikke være der hele natten jeg kan være der til klokken 3 blabla. Så det gik fra at jeg
2848 sad og snakkede i telefon med alle mulige hele tiden, til at vi fik lavet den kalender, og tingene kørte
2849 sådan per SMS og så havde jeg aftalt med Simon at han tændte den en time om dagen, lige og tjekkede
2850 hvad der var kommet ind af beskeder, og så ellers holde den slukket så han kunne have sit privatliv.

2851 R: Trække vejret.

2852 M: Ja, lige præcis ik'. Så, og så har det sådan set kørt på den måde siden ik'.

2853 R: Ja.

2854 M: Og det har været fantastisk aflastning for mig ik', altså.

2855 R: Jo klart. Så, jeg kom også til at tænke på noget, i forbindelse med noget du sagde tidligere der var
2856 sådan en overgangsperiode var der ik'? Mellem altså fordi der var jo nødherberget der blev oprettet,
2857 og det var jo måske i selv noget lidt for sig til at starte med, og så senere hen bliver det lagt under Giv
2858 Din Hånd og hvad altså der var sådan lidt – er det stadig lidt – det er stadigvæk et ejet projekt eller
2859 hvordan, og kan du prøve sådan at sådan at – altså hvordan – remse op hvordan det skete.

2860 M: Ja altså vi har jo vores lille organisation, Morgen Cafeen for hjemløse ik'.

2861 R: Ja.

2862 M: Som kører selvstændigt, og så altså vi sidder og roder med nogle store tanker nogen gange omkring
2863 det her med hjemløse og sådan noget ik'.

2864 R: Jo.

2865 M: Og vi har siddet og snakket om at – det er svært at skaffe midler til det vi laver ik', så det vi ville
2866 gøre det var at lave en eller anden støtteforening eller sådan et eller andet – ja en organisation altså
2867 hvad hedder det...

2868 M: Ej, den bliver jeg nødt til tage.

2869 [0:06:02 - The respondents phone rings once again, and is tended to. The interview continues at
2870 0:07:04.]

2871 M: ...hvor kom vi fra?

2872 R: Vi kom fra noget med noget større tanker omkring hjemløse og...

2873 M: Ja, altså vi sad og snakkede lidt Michael og jeg, fordi vi var begyndt at lave sådan lidt
2874 støttekoncerter og nogle forskellige ting for at prøve at få kradset de her penge ind til at drive det her
2875 sted ik'.

2876 R: Jo.

2877 M: Og så sad vi en dag og snakkede om jamen prøv at høre, de cancellerte de har kræftens
2878 bekæmpelse, og de HIV smittede har AIDS fondet og børnene har børnerådet og Red Barnet og, men
2879 de hjemløse har ikke sådan decideret en eller anden sådan organisation på den måde...

2880 R: Nej.

2881 M: ...som løfter en opgave som er anerkendt i offentligheden og ligesom er, hvad skal man sige på
2882 samme...

2883 R: Altså sådan en generel interesseorganisation.

2884 M: Ja præcis ik'. Og så sad vi og snakkede om hvorfor fanden findes der ikke sådan en, og skal vi
2885 prøve i det små ligesom at se om vi kan være med til på en eller anden måde at starte et eller andet
2886 initiativ op om at nu prøver vi at lave den her organisation der hedder Giv Din Hånd, og det skal sådan
2887 være de hjemløses sted eller hvor de ligesom deres organisation på en eller anden måde ik'.

2888 R: Jo.

2889 M: Uden at sådan vide helt hvad – hvordan Kræftens Bekæmpelse fungerer eller noget ik'.

2890 R: Jojo.

2891 M: Men et eller andet, et større organ som nemmere kunne akkumulere nogle midler til for det første
2892 selvfølgelig at drive vores egne steder, men også et hvad skal man sige, et videncenter, altså få nogle
2893 folk med nogle kompetencer ind der har noget viden, altså noget mere sådan akademisk baggrund.
2894 Nogle tal på, noget statistik og ligesom få sat tingene lidt i system og få oplyst folk om at nå men altså
2895 der er altså et problem og det er sådan og sådan ik'. Fordi det er svært, det har været svært for os som
2896 lille organisation, at ligesom at råbe – vi står jo og gør ovre i et hjørne ik'. Der er ikke nogen der hører
2897 hvad vi siger vel. Så vi havde sådan lidt tanker om hvis vi kunne, i det små, begynde at starte den her
2898 Giv Din Hånd organisation op som måske på et tidspunkt kunne vokse sig stor til at være den
2899 organisation som er dén ik'.

2900 R: jo.

2901 M: Så ville det være fedt. Og så havde vi sådan mere eller mindre lige startet med det der Giv Din
2902 Hånd projekt der, da April hun henvendte sig ik'.

2903 R: Jo.

2904 M: Og så var det sådan set oplagt at den ligesom blev en del af det for ligesom at starte et sted. Altså
2905 vi havde nogle støttekoncerter og sådan noget, men det var oplagt at den ligesom røg ind under den hat
2906 der og sige nå men nu er organisationen sådan set i gang, og den har det og det initiativ kørende ik'.

2907 R: Jo.

2908 M: Så har vi en start, så har vi en platform at arbejde ud fra ik'.

2909 R: Ja.

2910 M: Så det var lidt sådan at det kom ind under det der Giv Din Hånd ik'.

- 2911 R: Jo. Som så er – altså som bag – så både Morgen Cafeen og nødherberget er underlagt altså den,
2912 eller underlagt men altså det går ind under den hat som du siger ik' altså.
- 2913 M: Jo altså Morgen Cafeen kører selvstændigt fordi vi har nogle kontakter til fonde og sådan noget, vi
2914 ved vi får nogen penge og sådan noget ik'.
- 2915 R: Okay.
- 2916 M: Og vi vil gerne sikre Morgen Cafeen kan fortsætte ik'.
- 2917 R: Jo.
- 2918 M: Så den kører ligesom adskilt, og jeg får jo – vi får jo løn for at arbejde i Morgen Cafeen ik'.
- 2919 R: Jo.
- 2920 M: Hvor Giv Din Hånd er en ulønnet organisation ik'.
- 2921 R: Jo.
- 2922 M: Som har bare til opgave at lave nogle events og prøve at skabe noget røre i andedammen, skabe
2923 noget opmærksomhed og se om vi kan få nogle folk involverede på et lidt højere plan ik'.
- 2924 R: Jo.
- 2925 M: Så det er lidt tanken bag det, om det lykkes det vil tiden jo så vise. Men det var jo genialt for os
2926 April kom med det der initiativ, fordi så kunne vi ligesom hæfte et projekt op på det vi var i gang.
- 2927 R: Det fik en mærkesag.
- 2928 M: Ja lige præcis, så fik man fra start af ligesom en mærke sag andet end at vi havde lavet tre
2929 støttekoncerter som havde givet så og så mange penge ik'. Så var det ligesom også et meget konkret
2930 projekt omkring det ik'.
- 2931 R: Jo.
- 2932 M: Så det er lidt sådan det hænger sammen.
- 2933 R: Ja.
- 2934 M: Nu skal vi lige her ind på diagonissen og hente noget foder.
- 2935 R: Yes, det er fint.
- 2936 [0:11:33/part 5 - The interview is temporarily stopped whilst picking up food donations]

- 2937 M: Næsten til det vulgære ik'.
- 2938 R: Jo. Men det er – det er jo, det er jo en del af spillet eller hvad skal man sige.
- 2939 M: Ja.
- 2940 R: Det er det jo bare.
- 2941 M: Og så siger ham der den ene nå der var ikke ret meget i dag vel. Jeg kan jo ikke stå og sige, ej det
2942 er noget pis ik'.
- 2943 R: Nej.
- 2944 M: Nå ja, det er fint ik' altså.
- 2945 R: Jojo. Man tager hvad man kan få.
- 2946 M: Jaja, præcis.
- 2947 R: Nå interessant nok. Hvad er det her. Men...
- 2948 M: Men det er en af årsagerne til at vi kan sende 400.000 tilbage. Det er så kører vi lige over og får
2949 noget mad her og henter nogle.
- 2950 R: 1/5 madbudget man lige får.
- 2951 M: Jaja, lige præcis.
- 2952 R: Så, hvad de der lister og sådan nogle ting til koordinering og så videre og så videre, har i brugt
2953 andre ting, har i altså sådan i jeres, i forbindelse med nødherberget so, det sådan lidt er vokset, er der –
2954 har der været andre, altså ikke nødvendigvis lister eller databaser, men også måske andet du ved
2955 materielle ting som i har brugt sådan til at hjælpe jer, som du kan komme i tanke sådan har været
2956 udprægede?
- 2957 M: Nej. Ikke – det er simpelthen den måde det er kørt på.
- 2958 R: Ja.
- 2959 M: Så vi har en logbog inde i nødherberget...
- 2960 R: Ja, for eksempel...
- 2961 M: ...hvor de frivillige og nattevagten de skriver i hvis der er sket noget sådan ud over det sådan
2962 sædvanlige ik'.
- 2963 R: Jo. Okay.

- 2964 M: Hvis der har været politi forbi, eller hvis der er en der er blevet kørt på skadestuen eller du ved
2965 sådan andet end – ikke at der mangler fire liter mælk eller sådan noget, men altså til sådan lidt mere
2966 specielle ting ik'.
- 2967 R: Jo. Hvordan – hvornår fandt i ud af at i skulle lancere sådan en?
- 2968 M: Jamen det gjorde over, da vi røg over til Mellemfolkeligt Samvirke, der forlangte de – eller de
2969 forlangte ikke, men de bad os om om ikke godt vi ville lave en logbog sådan så deres pedel, hver
2970 morgen når han mødte på arbejde, lige kunne gå over og se sådan hvad der var foregået og om der var
2971 styr på tingene eller der var sket et eller andet og noget var gået i stykker og et eller andet ik'.
- 2972 R: Jo.
- 2973 M: Så det var faktisk dem der bad os om at føre en logbog ik'.
- 2974 R: Jo.
- 2975 M: Og det var noget vi ikke – det havde vi ikke tænkt på vel? Altså vi kørte bare, vi buldrede bare
2976 derud af ik' jo.
- 2977 R: Ja.
- 2978 M: Ja så.
- 2979 R: Og så beholdt i den bare fordi at det duede.
- 2980 M: Ja det var, ligeså snart de havde det og vi fik sat det i gang kunne vi jo godt se det var jo meget
2981 smart ik. Også dem der kom dagen efter og skulle have nattevagt lige kunne se hvad var der sket
2982 dagen før ik', og hvem havde lavet problemer og så videre ik'
- 2983 R: Jo.
- 2984 M: Så den kørte. Men ellers, næh, nej så har vi ikke. Jo så er der nogen der har taget bare nogle
2985 kammerater med ik'.
- 2986 R: Ja.
- 2987 M: Hvis de er koblet sig på en vagt, nå men jeg tog sgu lige Mikkel med og sådan noget, vi sad og
2988 hyggede os og han syntes det lød sjovt ik'. På den måde så er der kommet nogle ekstra folk med ik'.
- 2989 R: Ja. Okay men det var da – det var da egentlig lidt interessant fordi det er jo – og det er jo også
2990 sådan noget af det, den måde i har fået tilknyttet folk til det her nødherberg på. Altså jeg læste også i
2991 den der i hus forbi den lidt ældre version, altså ikke den der hvor der er de der dagbogsnotater, om

- 2992 oprettelsen af det og sådan noget. Hvor man læser at lige pludselig så står der en fyr der Poul i døren,
2993 som er kok eller et eller andet...
- 2994 M: Ja, præcis.
- 2995 R: Og som har lyst til at lave mad altså.
- 2996 M: Ja.
- 2997 R: Var det måden, altså i hvert fald sådan i starten – opstarten at i fik tilknyttet folk på...
- 2998 M: Ja.
- 2999 R: Altså eller...
- 3000 M: Altså vi startede jo selvfølgelig med at offentliggøre ay vi havde brug for nogle frivillige ik'.
- 3001 R: Jo. Og det var hvad?
- 3002 M: Jamen det var TV, radioaviser, på facebookprofilen og sådan nogle ting ik'.
- 3003 R: Jo.
- 3004 M: Og så der fra, så henvendte folk sig så ik' ...
- 3005 R: Okay.
- 3006 M: ...og så havde folk jo forskellige kompetencer ik'.
- 3007 R: Ja.
- 3008 M: Kokken for eksempel ik' og...
- 3009 R: Yes.
- 3010 M: ...der var en socialrådgiver, og der var en sygeplejerske og så – en masse mennesker med nogle
3011 gode kompetencer lige præcis til sådan noget her ik'.
- 3012 R: Jo. Så altså i var – hvad kan man sige, i havde ikke så meget aktiv indsats på at rent faktisk få hevet
3013 folk ind. Mere sådan end i bare sådan gjorde opmærksom på at vi er her og vi brug for noget hjælp.
- 3014 M: Ja altså vi råbte jo højt kan man sige ik'. Vi var jo tykt i medierne i et par uger ik'. Altså det var
3015 hver dag vi var i enten radioavisen eller TV-avisen eller News eller Lorry eller – så altså det var
3016 massivt sådan igen og igen gik vi sådan ud over et par uger og sagde vi har brug for folk, vi har brug
3017 for folk, vi har brug for folk ik'. Og når du er på landsdækkende TV og på radio og sådan noget så,
3018 altså det er en bred flade du kommer ud til...

3019 R: Ja klart, jaja.

3020 M: Så der – de kom ret hurtigt, altså lynhurtigt havde vi 50 frivillige ik'.

3021 R: Jo.

3022 M: Og så er det sådan set kørt med det ik', og så er der sådan kommet lidt til og faldet lidt fra
3023 undervejs ik'. Nogen det var ikke lige noget for dem og nogen kunne lige gøre det i en periode fordi
3024 de havde ferie, og nogen har fået job og du ved almindelige...

3025 R: Frivillige arbejdere...

3026 M: Jaja præcis ik'. Deres – folks situation ændrer sig jo ik'. Og så ændrer – så det frivillige arbejde det
3027 ændrer sig i takt med at deres situation ændrer sig kan man sige ik'.

3028 R: Jo. Klart. Hvad, jeg er bare lidt interesseret i at – altså hvordan prøvede i at få folk sådan
3029 tilknyttede. En ting er ligesom at gøre opmærksom på problemet og få sådan sagt, jamen ved du hvad
3030 der er et reelt behov her, og det kan vi se og altså – men hvordan sådan prøvede i at få folk sådan hevet
3031 ind eller sådan tilknyttede til jeres arbejde, var der noget sådan – eller tænkte i – eller følte i det var
3032 nok bare at gøre opmærksom på at der var et problem og der var brug for hjælp.

3033 M: Nej altså det, den fejl vi gjorde det var jo at vi lagde mit telefonnummer ud ik', alle steder ik'.

3034 R: Jo.

3035 M: Så folk kunne ringe...

3036 R: Jeg kan også godt se det er blevet taget af fra hjemmesiden her for ikke så langt tid siden.

3037 M: Ja, så folk de kunne ringe til mig ik'. Og så for hver menneske der ringede, så sad jeg så og
3038 forklarede hvad det gik ud på og hvad det var de gik ind til og hvad der skulle ske og hvad man
3039 forventede af dem og hvad de skulle lave derinde og hvorfor vi gjorde det her og alt sådan noget der
3040 ik'.

3041 R: Okay, så du blev faktisk rekrutteringsinstans.

3042 M: Jaja, det jeg stod med alt det der ik'.

3043 R: Jojo.

3044 M: Oven i alt det andet ik'.

3045 R: Okay. Jamen altså jeg mener rekrutteringsinstans også i den forbindelse at det var dig der sådan
3046 ligesom ja fik skabt forståelse for hvorfor – altså også for det individuelle niveau når det var.

- 3047 M: Det var mig der stod med alt kontakten med de frivillige ik'.
- 3048 R: Jo.
- 3049 M: Og fik formidlet ligesom hvad det var vi lavede ik'. Og hvorfor, ik'. Så det har jeg stået for det
- 3050 hele med alt det ik'.
- 3051 R: Har du reflekteret lidt over hvad for nogle kan man sige værktøjer eller virkemidler du brugte for at
- 3052 få folk til sådan at – spillede du på deres samvittighed eller?
- 3053 M: Nej nej, overhovedet ikke. Altså det synes jeg ikke er nødvendigt.
- 3054 R: Nej.
- 3055 M: Fordi i og med at vi stod i den situation – altså folk kunne jo godt se det var pissekoldt og der var
- 3056 snestorm udenfor ik'.
- 3057 R: Ja:
- 3058 M: Og når jeg sagde til folk, jamen prøv at høre her, folk dør altså. Hvis vi ikke gør det her så nogen af
- 3059 dem de bukker altså under for det her ik'. Så det er altså et – det er nærmest et katastrofeberedskab ik'.
- 3060 Det er Haiti i miniformat det her ik' også.
- 3061 R: Ja.
- 3062 M: Det er en meget alvorlig situation, det er ikke for sjov vi gør det her vel. Altså, og det tror jeg folk
- 3063 var rimeligt meget med på, de kunne også mærke det på egen krop når de stod klokken syv om
- 3064 morgen og skulle på arbejde ik'.
- 3065 R: Jo.
- 3066 M: At det var fandeme pisse koldt at sætte sig ned på cyklen ik'.
- 3067 R: Klart.
- 3068 M: Så folk har sådan været, jeg har ikke behøvet at overtale nogen som helst.
- 3069 R: Nej.
- 3070 M: Altså folk var godt klar over at det var en alvorlig situation det der, med de mennesker der lå og
- 3071sov ude i kulden ik'. Så jeg synes egentligt ikke der har været noget behov for at...
- 3072 R: For sådan at...
- 3073 M: Nej, jeg synes ikke jeg har måtte...

- 3074 R: For sådan at hjule dem ind sådan...
- 3075 M: Nej jeg har ikke måtte sælge dem en billet til himlen vel. For deres gode samvittigheds skyld eller
3076 et eller andet.
- 3077 R: Så det var mere sådan praktisk...
- 3078 M: Det var mere praktiske informationer sådan hvem er i og hvorfor gør i det her, og hvad skal jeg
3079 lave når jeg kommer derind og er det sikkert, er de farlige de der mennesker og sådan noget. Risikerer
3080 jeg at blive overfaldet? Sådan nogle ting ik'.
- 3081 R: Jo.
- 3082 M: Det var mest i den dur ik'. At folk lige skulle have clearet at hvad var det egentlig det drejede sig
3083 om det her, altså udover at vi selvfølgelig skulle have nogle mennesker ud af kulden ik'.
- 3084 R: Jo okay. Så altså det var faktisk folk der handlede selv – altså det var folks – altså hvad kan man
3085 sige, du stod for nogle praktiske ting, men det var folks egen fornemmelse for hvad det nu end var.
- 3086 M: Folks egen vilje...
- 3087 R: Ja, de ville handle på det her...
- 3088 M: ...og lyst til at hjælpe de her mennesker her.
- 3089 R: Ja.
- 3090 M: Helt afgjort.
- 3091 R: Okay.
- 3092 M: Jeg har ikke prøvet at morale over for dem eller noget som helst, folk var godt klar over at det var
3093 ret fornuftigt det vi gjorde der ik'.
- 3094 R: Jo. Hvad, altså der må have været – som du og – det var det første, noget af det første vi snakkede
3095 om det der med der må været vidt mange ukendte, altså når man starter med at køre et nødherberg,
3096 altså selv for en som dig som har været i miljøet længe og sådan nogen ting, altså der må være mange
3097 ukendte når man begynder at gøre sådan nogle helt nye ting.
- 3098 M: Altså brugere eller...
- 3099 R: Ja, ja altså køre et nødherberg kontra Morgen Cafeen altså.
- 3100 M: Mm. Helt ny gruppe mennesker. Stor gruppe af afrikanere som vi aldrig har set før.

3101 R: Ja, men hvordan - altså kan du prøve at forklare lidt mere om hvordan i prøvede at håndterede de
3102 der problemer som vi også talte om tidligere, det der med altså-

3103 M: Jamen altså ved du hvad, vores måde at drive sådan noget på gør at der ikke er de store konflikter.
3104 Altså fordi i modsætning til visse andre, så har vi ikke en helt masse regler og retningslinjer og løftede
3105 pegefingre og du må ikke sådan og det og det og det. Tværtimod så åbner vi vores arme og sige i er
3106 sgu velkomne her ik'. Altså i skal ikke komme med dugnakke og føle at i nasser eller – vi er her for
3107 jer, i er velkomne, hvis vi skal have det rart her så skal i være med. Altså i må sgu rydde op efter jer og
3108 vi laver noget god mad til jer og det koster ikke noget. Men det eneste vi forlanger af jer det er at i
3109 bare opfører jer ordentligt ik' altså, lad være med at være truende overfor hinanden og lad være med
3110 true personalet og så kan vi – så kan det her glide nemt ik'.

3111 R: Jo.

3112 M: Altså det vi var nødt til at gøre, og det gjorde vi allerede inden i, ja det gjorde vi faktisk allerede på
3113 Blågårdsskolen den første weekend da vi havde to gymnastiksale. Og der delte vi dem altså op,
3114 raceopdeling, sådan helt apartheidagtigt ik'.

3115 R: Jo.

3116 M: Meget forfærdeligt, og der var nogle unge frivillige, meget venstreorienterede mennesker ik' som
3117 var dybt chokerede over et her ik' også.

3118 R: Jo.

3119 M: Og sådan havd fanden, hvad har i gang i ik'. Altså hvad foregår der ik'. Og så må man tage dem og
3120 sætte dem på en stol sige til dem, prøv at høre her. Det har intet med noget som helst racistisk motiv at
3121 gøre, men vi kender det her miljø, og vi kender de her mennesker. Og hvis vi lukker alle de her
3122 mennesker ind i det samme bur ik', så går det galt det her. Og det er 100 procent, så ender det i
3123 ravnerok. Altså så er der nogen der bliver stukket ned eller et eller andet.

3124 R: Ja.

3125 M: Så vi er nødt til at lave den her opdeling og sige vi har plads til afrikanerne her, vi har plads til
3126 østeuropæerne her, og så har vi plads til danskerne – de nordiske her.

3127 R: Ja.

3128 M: Sådan er vi nødt til at gøre. Og det gør vi for jeres skyld. Fordi det er jer der skal stå herinde og
3129 være frivillige om natten, og det er jer der kommer til at opleve de konflikter, hvis ikke vi gør det
3130 sådan her ik'.

3131 R: Jo.

3132 M: Og når vi ligesom forklarer det på den måde, så kan folk godt se okay. Fordi de kunne jo godt se
3133 der var nogen konflikter ik' altså. De der østeuropæere ik', de var meget nedladende overfor de der
3134 afrikanere ik'.

3135 R: Ja.

3136 M: Og afrikanerne er nogen stærke fyre ik' altså. Og var en stor sammentømret gruppe ik'.

3137 R: Jo.

3138 M: Så sådan fysisk var de sådan lidt overlegne ik'.

3139 R: Ja.

3140 M: Østeuropæerne kaldte dem for niggers og monkeys og alt det der ubehagelige ik'.

3141 R: Jo.

3142 M: Og danskerne var bare sure og utilfredse fordi der kom alle mulige andre og ligesom stjal deres
3143 eksistensgrundlag fra dem ik'.

3144 R: Jo.

3145 M: De følte, jamen der er slet ikke plads til os her, altså der er fyldt med udlændinge og sådan noget.
3146 Hvad med os som er født og opvokset her. Hvorfor kan der ikke være plads til at vi kan være her ik'.

3147 R: Jo.

3148 M: Så der var sådan en – et trekantsdrama kørende, uden at det sådan rigtig – der har været nogle små
3149 episoder ik', men ikke noget af alvorlig karakter.

3150 R: Nej.

3151 M: Men ved simpelthen at skille dem ad fra hinanden fra starten af og sige i er her, i er her, i er her, så
3152 har vi undgået en masse konflikter ik'.

3153 R: Jo.

3154 M: Og når man forklarede de her yderst venstreorienterede unge mennesker at det var derfor vi gjorde
3155 det, jamen så kunne de også godt se at det var fornuftigt ik'.

3156 R: Jo.

3157 M: Så bytter vi lige bil igen.

3158 [0:14:30/part 6 - The recorder is switched off at this point, due to the respondent having to enter a
3159 facility where permission to record was not priorly obtained. The interview was resumed immediately
3160 upon leaving the building.]

3161 R: Men det har altså, det har jo også kørt meget ad hoc, har det ik'? Meget langt hen af vejen altså
3162 med. Nu siger du både med frivillig koordinering og med alle de her ting.

3163 M: Jo, fuldstændig.

3164 R: Altså men det er vel også næsten – altså har i overvejet andre alternativer til at håndtere mange af
3165 de nye ting, de der mange ubekendte der nu dukkede op og sådan.

3166 M: Nej det havde vi ikke, og det var egentlig et bevidst valg vi træf fordi at vi gik jo ind i det for en tre
3167 måneders periode, så vi syntes ikke der var nogen grund til ligesom at organisere os sådan til døde.

3168 R: Nej.

3169 M: Fordi det var tre måneder, og det var ligesom bare noget der lige skulle køre sådan der ik'.

3170 R: Jo.

3171 M: Så vi var ligesom afklarede med at det kørte simpelthen ad hoc ik', vi måtte tage det undervejs ik'.
3172 Og så nu er vi så nået dertil hvor vi prøver at få fingre i det der hus permanent kan man sige ik'.

3173 R: Ja.

3174 M: Og hvis det lykkes, så er det klart, så er vi nødt til at sætte os ned og få lavet en helt struktureret
3175 plan for hvordan sådan noget skal køres ik'.

3176 R: Jo.

3177 M: Både PR-mæssigt og, ja driftsmæssigt – det hele ik'. Altså økonomisk og så vi sidder lige og
3178 afventer hvad de der forhandlinger med kommunen de ender med ik'

3179 R: Jo.

3180 M: Og hvis vi kan få grønt lys til at være der de næste tre år eller et eller andet, jamen så er det klart så
3181 er vi nødt til lige at få sat os ned Helene, April, mig og Michael og sige okay nu er det så, nu er det
3182 ikke ad hoc vel, nu er det ikke nød, nu er det permanent tilbud vi er ved at stable på benene her.

3183 R: Ja.

3184 M: Hvordan kører vi det bedst muligt ik'. Så det var egentlig et bevidst valg at vi ligesom sagde for tre
3185 måneder ligesom at lave det helt store sådan organisatoriske omkring det.

3186 R: Hvordan – har du haft – er der nogle sådan ting du har tænkt, det her det duede jeres tilgang slet
3187 ikke til, eller var der noget det duede sådan helt fantastisk til eller har det bare sådan i alt
3188 almindelighed været ikke noget der gjorde indtryk.

3189 M: Jeg synes at, det jeg – noget af tiden, nogen af dagene har det været svært at skaffe frivillige nok
3190 ik'.

3191 R: Jo.

3192 M: Altså for sikkerhedsmæssige årsager der synes jeg at det ville være fornuftigt at man var fire
3193 derinde ik'.

3194 R: Ja.

3195 M: Og det har vi altså ikke altid kunne skaffe vel. Så nogen dage har der kun været to ik'. Og nogen
3196 dage har der været tre, men så er de to gået klokken tolv ik', efter maden og de ar lagt sig i seng og
3197 sådan noget ik'.

3198 R: Jo.

3199 M: Hvor man har laddet en stå derinde alene ik', med...

3200 R: Brandvagten og...

3201 M: Ja, og psykisk syge mennesker og narkomaner og potentielle konflikter der lurer og sådan noget
3202 ik'. Det har jeg ikke haft det godt med. Altså der har jeg været sådan lidt, puha, det synes jeg ikke jeg
3203 kan stå inde for vel. Hvor vi så har ligesom gjort det alligevel ik'. Og sagt okay, det er altså ligesom de
3204 vilkår der er, vi har ikke kunne skaffe nogen.

3205 R: Men tror du ikke...

3206 M: Men det ville jeg ikke gøre altså, hvis det skal være permanent det der, det må ikke, altså det er
3207 uansvarligt simpelthen

3208 R: Okay.

3209 M: At kun have en stående derinde, det duer simpelthen ikke.

3210 R: Men tror du det ville ændre meget skulle jeg til at sige, at have nogle mere faste strukturer på om
3211 hvordan folk sådan i nogle situationer ville.

3212 M: Ja.

3213 R: Tror du det?

- 3214 M: Ja. Det er jeg overbevist om. Altså der er jo heller ikke rigtig – vi er jo heller ikke rigtigt instrueret
3215 vores frivillige i regler og retningslinjer derinde og brugerne har heller ikke sådan, de er også en
3216 sproglig barriere ik', med at få forklaret dem hvordan opfører man sig her, og hvad gør vi og hvad gør
3217 vi ikke og. Vi skulle selvfølgelig have lavet et regelsæt du ved på fem forskellige sprog som skulle
3218 have liget dernede – hængt op, så man kunne læse og ligesom. Så der er en masse ting.
- 3219 R: Men det har i fået lavet simpelthen?
- 3220 M: Nej det har vi ikke lavet.
- 3221 R: Det har i nemlig ikke lavet.
- 3222 M: Nejnej det har ikke lavet.
- 3223 R: Nejnej.
- 3224 M: Så der er en masse ting man kunne gøre ret simpelt for at gøre det meget nemmere for alle...
- 3225 R: Ja.
- 3226 M: ...på en eller anden måde ik'. Men i og med at vi har haft så meget praktisk arbejde omkring det,
3227 så har vi ikke rigtig orket eller haft tid til at så tage hjem og så sidde ved computeren og skrive side op
3228 og side ned du ved om det ene og det andet vel.
- 3229 R: Nej.
- 3230 M: Men det er jo så en af de ting som man i hvert skal gøre hvis det skal være et permanent tilbud ik'.
3231 At vi er nødt til ligesom – der skal være noget struktur og nogle rammer og nogle retningslinjer og
3232 altså, for alle. Både for brugere og for frivillige og for ansatte og hele vejen rundt ik'. Også for os selv,
3233 altså ligesom, hvad står du for, hvad står jeg for ik' og hvem tager de her opgaver og hvordan og
3234 hvorledes. Nu har vi bare sådan prøvet at dele det lidt op, Michael står for økonomien, jeg står for det
3235 med de frivillige, April står for det politiske og PR-mæssige ik'. Har vi prøvet at dele det lidt op på
3236 den måde ik'.
- 3237 R: Ja.
- 3238 M: Så, men altså der skal vi være meget skarpere, hvis det skal køre permanent ik' og sige at dine
3239 opgaver er det og det og det og de skal laves jobbeskrivelser ik'. Altså for vores ansatte ik'. Altså vi
3240 har bare hyret nogen ik'. Der er nogle frivillige ik', som vi syntes var dygtige, som vi kunne se gjorde
3241 det godt ik'. Har du brug for et job, har du brug for et job, vi kan ansætte jer i tre måneder,
3242 bumbumbum det vil vi gerne. Og så har vi det sådan lidt, nå men i ved jo hvad det drejer sig om, de

3243 her jo været her som frivillige og sådan noget ik', så det kører meget godt ik'. Vi har ligesom ladet den
3244 køre af den...

3245 R: Tangent.

3246 M: Jaja du ved. Og sådan har kørt meget ik'. Og det er jo ikke holdbart hvis man skal drive
3247 virksomhed i længden vel. Der skal meget mere styr og struktur, det er nødvendigt. Kom.

3248 R: Ja.

3249 [0:06:18/part 7 - The interview is halted for the last time whilst walking from the car down to Morgen
3250 Caffeen were the interview started. The interview is resumed shortly after.]

3251 R: Det sidste – eller en af de sidste ting jeg lige vil spørge dig om, det var som du sagde før, altså at I
3252 ikke havde nogen instruktioner, der var ikke nogen sådan – i havde ikke skrevet nogen retningslinjer
3253 ned ellr uddannet eller trænet jeres personale eller frivillige sådan.

3254 M: Ikke på skrift i hvert fald.

3255 R: Nej.

3256 M: Vi har selvfølgelig, vi har kaldt dem ind og instrueret dem mundtligt – de ansvarlige nattevagter
3257 som vi har ansat, dem har vi instrueret mundtligt i, sådan og sådan er retningslinjerne ik'.

3258 R: Okay, hvad indebærer det sådan?

3259 M: Jamen du ved, ingen vold, ingen stoffer, ingen alkohol indenfor, ingen trusler. Ellers højt til loftet,
3260 vi er rummelige, plads til alle uanset race, religion og så videre ik'. Alle skal behandles på samme
3261 måde. Vi forfordeler ikke. Vær imødekommen, åben altså hvis dem at de er velkommende her, at
3262 det er ikke en belastning for os at de kommer. Gå brandvagt hver tyvende minut, altså det helt basic
3263 ting ik'. Og så har vi jo så bedt dem om, fordi der kom jo nye frivillige hele tiden og ind og ud og
3264 sådan noget ik'. Så siger vi hver aften når folk kommer, så tager i lige fem minutter eller ti minutter
3265 eller hvor langt tid det tager, så sætter i lige folk ind i hvordan tingene kører, så folk ligesom ved hvad
3266 det er der foregår ik'.

3267 R: Jo.

3268 M: Så det er sådan det er det vi har gjort egentlig.

3269 R: Ja.

3270 M: O så har vi så også måtte sige at vi har en forestilling om hvordan vi synes det skal være, men vi
3271 står jo ikke selv derinde hver nat, så man må også selv som lønnet medarbejder, hvad skal man sige
3272 tilpasse de retningslinjer vi har udstødt, til hvordan det passer derinde.

3273 R: Ja.

3274 M: Altså det er ikke sådan et diktat, at det skal være sådan og sådan og sådan vel, men af erfaring siger
3275 vi at vi forestiller os at den bedste måde at gøre det på er sådan og sådan og sådan ik'. Og så hvis du
3276 synes køleskabet skal stå derovre i stedet for eller hvis du synes at der kan ligge syv på den stue i
3277 stedet for seks, så altså det finder du ud af.

3278 R: Ja.

3279 M: Det skal jeg ikke stå og være stor chef og sige det skal du ikke eller ej. Så det er også forbundet
3280 med en hvis grad af frihed og eget initiativ ligesom at sørge for at tingene er der. Og det kunne vi jo så
3281 gøre fordi at vi havde jo kigget de to der ud i forvejen, og kunne se at nå men de fungerede godt, de
3282 lavede de opgaver der skulle laves, og de havde en kontakt med brugerne ik'. Så vi havde en
3283 fornemmelse af at det kunne de godt håndtere ik'.

3284 R: Ja, okay. Men det var igen tilbage til det der med fornemmelse eller forståelsen af hvordan det
3285 sådan hele skal køre og hvordan altså at det bare sådan klikker.

3286 M: Ja.

3287 R: At det er mindre officielt end at der bare er en eller anden, du ved en ramme for hvad altså – at man
3288 er på bølgelængde og kognitivt sådan...

3289 M: Ja, men det er jo at vi vil dem det godt ik'. Altså de er ikke en belastning for os. Vi gør det her
3290 fordi vi godt kan lide dem ik'. Altså vi vil gerne hjælpe dem ik'. Det er ikke en sur tjans for os, vi gør
3291 det ikke fordi vi skal have noget løn, fordi vi skal betale en husleje eller et eller andet vel. Altså vi gør
3292 det gratis, vi gør det bare. Så det skal være fordi man har lyst og kan rumme det ik'. Og det er – og
3293 sådan er det jo også med langt de fleste frivillige altså. Så...

3294 R: Aller sidste.

3295 M: Mm.

3296 R: Og det er sådan helt, hvis der er noget du har lyst til at tilføje, er der et eller andet som jeg ikke har
3297 spurt om, er der et eller andet der sådan kendetegner jer, og det arbejde i har lavet, for eksempel
3298 nødherberget. Som gruppe eller som forsamling af mennesker som sådan vi ikke har snakket om som
3299 sådan du synes er kendetegner jer eller har gjort det muligt for jer at gøre det arbejder i nu har gjort, så
3300 godt og så fint som det nu tydeligvis er gået ik' altså.

3301 M: Jeg tror vi alle sammen er pisse trætte af systemet. At det ikke, at der er en gruppe mennesker her i
3302 vores land som har så meget, at det ikke kan lade sig gøre at stille et eller andet tilbud på benene for
3303 dem. Og jeg snakker ikke om at de skal alle sammen have en lejlighed og et job og sådan noget, men
3304 vi kunne åbne en gymnastiksals på fire timer, og hjælpe 60 mennesker ik'. Altså hvis kommunen eller
3305 staten eller du ved et større organ gik ind og ligesom gjorde en indsats – det koster jo ikke noget. Det
3306 er jo ikke noget, der er jo ikke nogen udgift forbundet med det rigtigt vel. Altså det er småpenge, det
3307 kan gøres for små midler, og der skal så lidt til for at gøre det så meget bedre for de her mennesker ik'.
3308 Og det tror jeg bare vi er rigtigt trætte af alle sammen. Og det – og så kan man sige, jo vi er
3309 venstreorienterede alle sammen ik', men det har sådan set ikke engang noget med den her regering at
3310 gøre, det er systemet som et hele...

3311 [0:05:43 - The respondents phone rings again. It is tended to, and the interview is resumed shortly
3312 after.]

3313 M: Jo det er blevet være for de her mennesker under VK regeringen ik', det er det. Men det var også et
3314 problem i 90'erne, da det var socialdemokraterne – så det er ikke, vi er alle sammen – de fleste af os
3315 vil jeg tro er politisk venstreorienterede ik', men at bare kaste den over på højrefløjen og sige det er
3316 deres skyld, det er også for let købt synes jeg ik'. Altså fordi det er hele systemet der fejler, det er ikke
3317 venstrefløjen eller højrefløjen, det er den måde systemet er skruet sammen på. Der er et eller andet, der
3318 er en dysfunktion på en eller anden måde, altså der er noget der ikke fungerer ik'. Det kan ikke være
3319 rigtigt at samfundet er delt op i nogle kasser ik', og hvis man ikke lige passer i en af de kasser ik', og
3320 man står midt i mellem ik', altså så kan man ikke få lov til at komme ind i den ene kasse, og man kan
3321 ikke komme ind i den anden kasse, så ligger man bare i mellem de der kasser og roder rundt ik'. Og
3322 der kan jeg ikke forstå at man ikke på en eller anden måde kan konstruere et eller andet funktionelt for
3323 de her mennesker. Og det tror jeg at vi alle sammen er enige om, at det er bare for langt ude at det ikke
3324 kan lade sig gøre fra politisk side, uanset om det er venstre eller højre. Fordi det er lidt bedre under en
3325 socialdemokratisk regering, men problemet er der jo stadigvæk ik', de har jo heller ikke formået al
3326 løse det vel. Så – og det tror jeg er sådan et fællestræk ved os som gruppe - at sådan en totalt mangel
3327 på forståelse overfor politikere sådan – men det er også fordi vi er i det du ved til hver dag, vi ser hvor
3328 elendigt de her mennesker har det ik'. Og de sidder et helt andet sted ik', altså de her mennesker er
3329 bare nogle tal og nogle stykker papir for dem ik'. Og det, der er ikke noget prestige i at lave noget –
3330 der er ikke nogen stemmer i – altså der er ikke – du vinder ikke nogen stemmer ved at gøre noget for
3331 de hjemløse vel altså, og det er lidt den måde man kører politisk valgkamp på nu ik'. Fra begge sider
3332 ik', altså stemmeaktionering ik', hvordan får vi de her stemmer ik'. Og så rammer man alle
3333 mærkesagerne ik', altså der hvor man ved der er noget der trækker ik', og så er de uinteressante ik',
3334 fordi det er en forholdsvis lille gruppe heldigvis, så mange er der ikke af dem vel. Men der bliver flere
3335 ik'.

3336 R: Jo.

3337 M: Sidste år blev der 4000 familier udsat, ved kongens fode ik', fordi de ikke kunne betale deres
3338 terminer og så videre ik'. Og det kommer vi til at se igen i år ik', og det der – og folk bliver
3339 arbejdsløse, vi har næsten 200.000 arbejdsløse. Unge mennesker som dig og mig, de har fået af vide at
3340 de kan bare gå ned og låne 2.500.000 til at købe en ejerlejlighed nede på Østerbro ik', det har de så
3341 gjort ik', nu er de blevet fyret ik'.

3342 R: Jaja, lige præcis.

3343 M: Kan du ikke betale renterne ik'. Tvangsauktion, bum skylder 500.000. Står du der med skægget i
3344 postkassen ik'. Og så ender du her, nogen af dem gør. Nogle få heldigvis, de fleste kommer jo videre
3345 og får reddet sig selv eller har et netværk der kan hjælpe dem ik', men nogen af dem de ender her. Så
3346 jeg synes der er – I hate the bankers.

3347 R: Ja. Men det er sådan – og det var jo social indignation overfor regeringen, men – og det var vel
3348 også det der var med til at starte det her – altså ligge grund til det her, sammen med at det lige
3349 pludselig blev urimeligt koldt, altså man kan jo antage at i – den her holdning har været der blandt jer
3350 alle sammen...

3351 M: Ja.

3352 R: ...men det var jo fordi at man kunne se en vejudsigt...

3353 M: Ja.

3354 R: ...eller – og man kunne stikke hovedet ud af vinduet og sige...

3355 M: Det var det der triggerede det ik'.

3356 R: Ja, altså at sige det - folk dør af det her ik'.

3357 M: Ja.

3358 R: Altså at det var faktisk noget social indignation koblet med en noget – en eller anden ekstraordinær
3359 naturlig omstændighed ik'...

3360 M: Ja, jo.

3361 R: Som gjorde det.

3362 M: Bestemt, ja.

3363 R: Jamen så vil jeg sig tak for nu.

Interview with Michael Espensen (12/9-2010)

- 3364 R: Normalt når man ser sådan noget så omfangsrigt som det i har lavet her med nødherberget, så det
3365 normalt sådan et eller andet der er blevet diffunderet ud, det er nogen der har lagt - det er nogle andre -
3366 det er noget der i forvejen har været som nogen så har...
- 3367 M: ...Etableret, de arbejder videre...
- 3368 R: Ja lige præcis, så har de taget nogen nye initiativer og så har de gjort noget men det har jo ikke
3369 rigtigt været jeres tilfælde, i hvert fald ikke helt vel?
- 3370 M: Ik' helt nej. Men vi er etableret i forvejen på området.
- 3371 R: Ja og det jo det - og det var jo - men det kan man sige det kommer jo også meget naturlig, men der
3372 er jo sådan en sjov balancegang der og der
- 3373 M: Dét klart du spørger bare ind...
- 3374 R: Ja, jamen det jo perfekt
- 3375 M: ...på den balancegang.
- 3376 R: Nemlig og det er det vi skal vide lidt om, hvordan det hele ku' lade sig gøre? Altså hvordan det ku'
3377 lade sig gøre at i ku' koordinerer noget så omstændigt så hurtigt og så...
- 3378 M: Ja
- 3379 R: ...en fin spørgeliste.
- 3380 M: Du har lavet den helt dyre der
- 3381 R: Ja så kan jeg - så ved jeg at jeg ikke glemmer noget. Ja, du har ellers ikke nogle spørgsmål?
- 3382 M: Hvad?
- 3383 R: Du har ikke nogen spørgsmål ellers?
- 3384 M: Nej.
- 3385 R: Okay. Jamen kan vi så ikke bare...
- 3386 M: Kør løs min tøs.
- 3387 R: Hvordan du - altså fortæl mig lige historien om hvordan du blev involveret i det her. Altså hvordan
3388 det hele skete?

3389 M: Er det i herberget nu?

3390 R: Ja

3391 M: Okay. Jamen det der skete var at vi fik jo - vi er jo i forvejen i hjemløse området. Vi kan se at alt
3392 og alle har fuldt optaget, altså af herberger og lignende. Og så kunne vi jo konstatere at der var 1 til 2
3393 gutter der døde af kulden ik'.

3394 R: Hvor har i de tal fra?

3395 M: Det var bare almindelig offentlig viden, nogen skrev at der var en hjemlös der var frosset ihjel i en
3396 kælderskakt og en et andet sted ik'.

3397 R: Okay

3398 M: Så.

3399 R: Fordi ja, der har været lidt tvivl om hvor XXXX (1:48) de præcise tal og sådan noget men...

3400 M: Jamen det har jo, altså der var jo de der to ik'?

3401 R: Jo

3402 M: Og det - man kan sige det afstedkom jo, hva' fa'en gør vi ik'?

3403 R: Jo

3404 M: Og så havde vi jo i forvejen nogle lokaler, kirker og der overvejede vi så om vi ku' få lov at lukke
3405 dem ind der om natten, så de i det mindste ikke frøs ihjel ik'.

3406 R: Jo

3407 M: Og det ku' vi så ik'. Du ka' jo se man kan jo - man sad og sov sådan der, og det dør man jo af.

3408 R: Ja.

3409 M: Så. Men det ku' vi ik'. Og så prøvede vi jo at ytre vores mishag med situationen og det afstedkom
3410 jo så nogen borger der satte noget i gang. Og de kontaktede os så, og det var April og Helene. Og der
3411 brugte vi så det netværk vi har, og i første omgang så fik vi som det første åbnede Blågårdsskolen, og
3412 der har vi jo så inspektøren derovre, ham kender vi jo fordi vi har arbejdet i området og sådan noget.
3413 Og der fik vi så lov at være inde i Blågårdsskolen i weekenden, skolen blev så brugt i hverdagene. Så
3414 vi var der i weekenden, og så var vi sådan set lidt på herrens mark kan man sige med efter den tid ik'?

3415 R: Jo

- 3416 M: Og det gjorde vi simpelthen uden økonomi eller noget som helst, men med folks velvilje, der kom
3417 mad til og civilforsvaret kom med madrasser.
- 3418 R: Ja jeg hørte noget om at der lige - der kom en utrolig opbakning.
- 3419 M: Ja det må man sige. Så vi gjorde sådan nul økonomi og byggede det lidt på frivillighed, hvor vi,
3420 Martin og jeg, mødte op og ligesom instruerede folk og hjalp lidt til, og introducerede dem til rødderne
3421 og rødderne til dem og. Det er jo lidt af en tillidsøvelse at komme ind og have med dem at gøre ik', og
3422 der kan man sige der er en genvej ved os ik'?
- 3423 R: Der er nogle kendte ansigter.
- 3424 M: Ja og så videre. Så det gjorde vi på den måde relativt -nu kan jeg så nemlig ik' lige huske forløbet,
3425 men du har jo undersøgt det, hvor var vi henne efter Blågården? Der røg vi vidst i Kristus ik'?
- 3426 R: Jo det mener jeg, og kom i til Mellemfolkelig
- 3427 M: Mellemfolkelig. Og så ned i ...
- 3428 R: ... Så kom i til Studiestræde.
- 3429 M: Ja der kom vi så efter Blågård der røg vi så ned omkring Kristuskirken, som vi også - vi havde på
3430 forhånd en kontakt til fordi de unge mennesker fra Kristuskirken kommer og hjælper til omkring de
3431 hjemløse i vores Morgencaféer.
- 3432 R: Ja
- 3433 M: Og vi gjorde det så sådan at vi satte jo April til at lave den der, hvad hedder det, sponsorering og
3434 alle de ting, og opsøge alt det der og sådan få det sat i værk ik'. Og så havde vi mediekontakten, Martin
3435 og jeg og så April, og så havde Martin det koordinerende, telefonen og så videre, og så videre. Og så,
3436 ja. Så var det jo sådan set i gang, og så kom de jo ind fra kulden alle sammen.
- 3437 R: Ja. Du får det til at lyde utrolig let, altså.
- 3438 M: Nå men det er jo også med - ofte er det jo noget med, hvis du skal have noget til at køre så skal du
3439 kende de rigtige folk på det rigtige tidspunkt, som du selv sagde ik'. Altså, og det gør vi jo så. Og der
3440 var jo stor sympati i befolkningen for det ik'. Og.
- 3441 R: Jo, hvorfor tror du det var muligt lige der?
- 3442 M: Fordi der var to der var døde, det er simpelthen rent følelsesporno der her jo.
- 3443 R: Ja og det jo, ja.

3444 M: Ja, og så man kan sige vi gik jo, altså det var ikke den nemmeste opgave vel fordi man kan jo, vi
3445 kan jo forudse at når vi ikke spørger folk om hvad farve de har og hvor de kommer fra eller vi ikke
3446 skelner mellem det ik', så kan vi jo forudse at måske cirka halvdelen af befolkningen synes det er godt
3447 nok tarveligt. Men så er der den anden halvdel som synes det er jo fint nok, fordi altså de fryser jo
3448 uanset hvad farve de har ik'. Så det, man kan se det var en af hurdlerne ik'. Der kom jo relativt hurtigt
3449 modstand fra nogen forskellige ik' og politisk ville man i hvert fald ik' gi' noget til det. Men det fik vi
3450 sat i stand, vi fik nogle penge fra Socialministeriet.

3451 R: Ja efter, så lige pludselig åbnede de en pulje.

3452 M: Så åbnede de op for nødherberg ik', fordi der var jo et herberg i en kirke et eller andet sted som
3453 heller ik' rigtig ku'

3454 R: Ku' tage imod dem

3455 M: Nej de ku' ik' opfyldte behovet vel? Eller hvad hedder det. Nej de ku' ik' opfyldte behovet, der var alt
3456 for mange. Der var virkelig mange. Så pludselig havde vi, ja jeg ved - jeg ka' ik' huske det, hva' 100-
3457 150 menneskersovende, som også sku' have mad, og på toilettet og hvad ved jeg ik'?

3458 R: Ja varm seng, og ja det jo virkelig omstændigt, og det er jo også det, altså hvordan - det er også lidt
3459 det jeg tænker på, hvordan kan det de, som du siger, du får det til at lyde som om, nej men så tog vi
3460 kontakt og så gjorde vi det XXXX (6:49) roller og sådan noget, altså hvordan - der er åbenbart, lige
3461 der er der adskillige...

3462 M: ... Vi har en utrolig goodwill. Ja vi har jo på, fra Morgencaféens side har vi jo en utrolig goodwill i
3463 befolkningen og blandt vores samarbejdspartnere. Og det er vi jo fordi at, man kan sige, nu skal jeg
3464 selvfølgelig ikke hænge de andre ud, men i modsætning til så mange andre så laver vi jo en direkte det
3465 er jo en direkte støtte, det er jo dig og mig og fra mig til dig og så videre ik'. Vi sidder jo ik' med en
3466 stor kæmpe administration og jeg ved ik' hvor mange ansatte til at sidde at tænke over hvad gør vi ved
3467 situationen, nej vi står sgu nede på gaden og arbejder direkte ik'? Altså de penge vi får ind de går til
3468 mad altså. Vores samarbejdspartner, blandt andet Roskilde Festival og så videre, har det jo godt med
3469 den der personlige kontakt jeg har med dem, hvilket jo også udmøntede i at vi fik jo ½ million.

3470 R: Ja jeg så det i min liste inde på hjemmesiden.

3471 M: Ja, jeg har den stående derinde XXXX (7:54).

3472 R: Har du det? Ej hvor fedt

3473 M: Jeg har en trofævæg.

3474 R: Det kan jeg da godt forstå.

- 3475 M: Så, det var godt. Og så havde vi fået, jeg tror samlet 1,2 millioner af staten over tiden ik'? Og vi
3476 løber så tør for penge nu her i denne måned.
- 3477 R: Selvom i - med det nye fra Roskilde Festival.
- 3478 M: Ja men det fordi vi er nødt til at ha' nogen ansatte til at tage sig af de der nætter ik'. Det er ik' kun
3479 frivillige.
- 3480 R: Nej og det er også, hvad skulle jeg til at sige, den pulje der blev åbnet der var noget om det var
3481 kun...
- 3482 M: Det var kun midlertidigt
- 3483 R: ... det var kun opstart, det var ik' drift. Og det jo alle jeres udgifter.
- 3484 M: Og så må man sige, man må sætte tæring efter næring ik', og så har jeg jo - altså vi har jo
3485 efterhånden overdraget det til April her for noget siden og sagt altså nu er de selvkørende. Det er det så
3486 ik' mere kan man sige. Eftersom hun er ved at løbe tør, men hun ville jo - hun gjorde ik' rigtig hvad vi
3487 sagde. Altså vi anbefalede hende jo at holde lukket i sommermånederne med varmen, og så ku' vi
3488 udlevere telte med videre og anvise steder i parker og hvor fa'en de ku' sove ik'? Og så kunne hun jo så
3489 spare op til kolde tider på den måde eller holde på det ik'. Det valgte hun ik' at gøre, og det var jo
3490 dumt, kan man sige, for nu står hun jo uden midler og skal til at lave det arbejde der er at sætte det
3491 hele i gang igen, og der er jo stadigvæk nogenlunde varme i luften så. Nu må vi se om hun får sympati
3492 fra befolkningen igen, det tror jeg ik' før det bliver rigtig koldt. Det er jo typisk sådan hvis du sidder -
3493 hvis du går forbi en bænk her til sommer og der en flok rødder og drikker en bajer så tænker du hva'
3494 fa'en sidder de der for ik'? Altså kom ud at arbejde for fa'en, eller flyt jer fra min bænk eller jamen du
3495 ved et eller andet ik'
- 3496 R: Ja nogen gør jo nok i hvert fald ik'
- 3497 M: Ja, det er der nogen der gør. Så tænker man jo sådan og så når det er vinter og det er pissekoldt så
3498 tænker man hold da op de stakler de sidder jo og fryser. Der er jo stor forskel.
- 3499 R: Det er der nemlig
- 3500 M: Og derfor er det lidt nemmere at skaffe penge om vinteren end det er om sommeren.
- 3501 R: Ja, det sjovt det er en af de ting jeg har tænkt meget på, det er vejrets rolle i det, og du faktisk den
3502 første der siger det altså helt uden jeg spørger ind til det, fordi at det altså
- 3503 M: Det har en stor betydning kan man sige, fordi altså når de fryser så fryser du jo også, så.

- 3504 R: Ja, jamen lige præcis. Og det er det der med altså det gør lige pludselig alle andre og alle
3505 mennesker rundt omkring i landet alle dem der kom rendende og Hr. og Fru. Danmark og sådan noget,
3506 de kan jo lige pludselig de kan jo mærke det selv på deres egen hud ik' altså.
- 3507 M: Altså regeringen har jo i voldsom grad over de sidste, hvad er det snart 8 år eller er det 9 år de har
3508 været her...
- 3509 R: Ja, jeg tror det er i hvert fald 9.
- 3510 M: ... ja, arbejdet på at afskaffe solidaritet og empati jo med den her gruppe ik', og det jo også
3511 lykkedes langt hen ad vejen kan man sige. Sidst her med, hvad hedder det udvisningen af Rumænere,
3512 hvor er det godt mand. Yes det kører godt nok Hr. Løkke, ja og Pia. Altså man kan sige rent politisk
3513 har vi jo en situation nu hvor at man benytter sig af de der gamle tricks som Goebbels ogs' brugte jo,
3514 jeg ved ik' om du kan huske Goebbels?
- 3515 R: Jeg ved hvem han var, men jeg ved ik' hvad du - jeg er ik' sikker på at jeg ved hvad du henviser til.
- 3516 M: Jamen han var propagandaminister, og propaganda det var han jo god til. Og der omkring
3517 Krystalnacht og sådan noget der, der fik han jo alvorlig fat der i den tid ik'. Og det gjorde han jo
3518 selvfølgelig fordi han blandede sandheden med løgn. Fordi at det er jo sandt der var jøder i Tyskland,
3519 og det er jo også sandt de sad på den, men det var jo løgn de var problemet. I øvrigt var årsagen til de
3520 sad på den var jo at tyskerne sagde i må godt komme men vi vil ik' hjælpe jer overhovedet - dengang
3521 de kom til landet - i skal forsørge jer selv. Så derfor lavede de selvfølgelig kiosker og hva' ku' de ellers
3522 handle guld og diamanter og sådan noget. Så det, man kan sige det gør Pia Kjærsgaard jo ogs', fordi
3523 det jo sandt nok at de er her, vi kan jo se dem. Og de er da også fattige og har ikke rigtig noget at gøre
3524 godt med, men det er jo løgn det er dem der er problemet. Så det har man jo stor succes med. Jeg
3525 erindrer jo den gode Fogh fortælle at nu gad han ik' høre mer' fra Sundhedsvæsenet fordi han havde da
3526 i hvert fald brugt 1½ milliard på dem, han glemte jo bare så at sige at han havde brugt det på det
3527 private, og derfor gik det ud over dig og mig som bruger det offentlige ik'. Så, det har de haft stor
3528 succes med den her regering.
- 3529 R: og det er jo også der og det er jo tilbage til det – det jo også noget af det jeg tror der har drevet
3530 meget af det her projekt fra jer, det jo den der – det jo sådan en form for, jeg tror Helene Vindsmark
3531 kaldte det for politisk indignation
- 3532 M: Ja det var det
- 3533 R: Altså at man simpelthen er rigtig rigtig træt af systemet og den måde

3534 M: Ja det er man ik'? Og vi forsøger jo så at skabe sympati for en gruppe som de forsøger at skabe
3535 ikke sympati for ik'? Så vi sådan, vi står jo sådan lidt sådan. Så er der jo selvfølgelig mange partier
3536 jamen det de har sgu da ret, altså for fa'en nu er det for meget. Ja.

3537 R: Men, hvad tror du – jeg vil gerne tilbage igen til de helt tidlige dage der, hvordan altså fordi igen så
3538 siger du der var noget, der var koldt, folk kunne forholde sig til situationen, man kunne se folk led,
3539 altså så tænker du – altså siger du så er det oplagt, hva' fa'en så skal der da ik' særlig meget til at
3540 handle. Men der er jo stadig væk, hvad kan man sige, en masse ting der skal på plads. Altså der er
3541 stadig en masse. Hvordan fik i koordineret jeres arbejde? Hvordan

3542 M: Jamen som jeg siger til dig, altså det jo fordi vi har, vi benyttede jo os af vores netværk og vores
3543 goodwill i, hvad hedder det, i netværket og i det hele taget ik'? Og så benyttede vi os jo selvfølgelig af
3544 den erfaring vi har med at koordinere og etablere og sådan noget. Vi har jo lavet masser af
3545 begivenheder og opmærksomhedsskabende foranstaltninger omkring koncerter og indsamling og
3546 presse og hvad ved jeg ik'. Altså det, vi brugte jo så de erfaringer vi havde med det ik'? Og så mødte
3547 vi jo selvfølgelig også lidt modvilje blandt de etablerede ik'? Jeg ved ikke om Martin fortalte, at han
3548 blev hevet op til Torben Larsen fra Korshæren, fik han fortalt det?

3549 R: Ja det har jeg hørt.

3550 M: Og fy fy skamme, hvad bilder i jer ind?

3551 R: Ta' kunderne det kan man ik'

3552 M: Det kan man ikke. Og så, som han så også sagde på et tidspunkt, Torben, så siger han: jamen
3553 hvorfor tror du de kommer over til os? Jamen det jo fordi vi havde - vi gav dem jo rigtig mad og
3554 stillede dem et bedre tilbud. Hvorefter jeg sagde: og det siger jo så lidt om jeres tilbud, kan man sige,
3555 og ik' så meget om vores, men måske mere om jeres. Behandl dem dog ordentligt for helvede altså.
3556 Sådan er det. Jeg er sgu ligeglæd om de er negere eller om de er russere eller om de er polakker eller –
3557 hvis de står der og fryser, jamen så kan jeg jo ik' sige du ka' komme ind. Altså. Så. Men det gjorde vi,
3558 ja vi benyttede os simpelthen af det eksisterende netværk vi havde, og så tror jeg måske også der var et
3559 gran af at Helene og April jo som sådan var ganske almindelige borgere som gik ud og sagde det
3560 holder sgu ik'. Altså vi har ik' tjek på det her eller forstand på sådan noget her, men det der det kan vi
3561 godt se, det holder sgu ik' folk ligger og dør på gaden - af kulde. Det tror jeg også var in the spur of
3562 the moment. Var det CBS du kom fra?

3563 R: Ja

3564 M: Okay, der er det jo på engelsk det halve af det eller hva'? -Undervisningen

- 3565 R: Hvad for noget? Det er på engelsk. Ja men det er rigtigt, men hele min uddannelse er faktisk også
3566 på engelsk, så det
- 3567 M: Dejligt. Så jeg sender vores hjemmeside til dig på et tidspunkt, så oversætter du det for os?
- 3568 R: Det kan vi se på.
- 3569 M: Ja
- 3570 R: Men hvad var det ellers jeg ville spørge dig om?
- 3571 M: Jamen det ved du.
- 3572 R: Jamen det er det
- 3573 M: Young man
- 3574 R: Ja, men
- 3575 M: Op på hesten
- 3576 R: Du talte også noget om at i fik den her idé, og igen du får det til at lyde sådan at jeg bliver nødt til
3577 at spørge ind til det, men det kan godt være fordi du i situationen har følt det er naturligt, men jeg
3578 bliver nødt til at spørge: hvordan gik i fra, altså i har jo lavet nogle andre tilbud før, i har lavet noget
3579 hvor i har prøvet at hjælpe folk i nogle timer om morgenens og hvor de har haft mulighed for at kunne
3580 komme ind og sove godt nok om morgenens øgs', men givet dem noget mad og i har gjort de her ting.
3581 Men lige pludselig gik i fra med jeres arbejde til i samarbejde med Helene og April og what not alle
3582 jeres frivillige, og begynde at lave noget hvor i flyttede ideen til at i rent faktisk skal have de her
3583 mennesker indenfor.
- 3584 M: Den idé havde vi jo.
- 3585 R: Ja, den var eksisterende i forvejen?
- 3586 M: Den eksisterede. Vi forsøgte jo ogs' med Blågårdskirken, og spørge om vi måtte låne den
- 3587 R: Altså lang tid inden? Eller hvornår var det i forhold til
- 3588 M: Da det blev rigtig koldt og vi ku' se at de, altså når vi møder ind om morgenens i Blågården så går vi
3589 jo en lille runde på pladsen og i området og så ser vi dem ligge i gården eller på trapperne rundt
3590 omkring, og kan godt se den holder jo ik', altså nu det jo faktisk rigtig koldt. Selvfølgelig kan de sove
3591 ude indtil måske 10 grader eller sådan noget kulde ik'. Altså hvis de så
- 3592 R: Det ville jeg jo alligevel synes var heftigt ik' men

- 3593 M: Arh men du kan godt klare det, lig på avisér, en god sovepose og noget lidt forskelligt over dig.
- 3594 Aviser ta'r kulden fra jorden ik'. Så man kan godt klare det, men jeg ku' godt se at der var nogle af dem
- 3595 der simpelthen baresov i deres tøj, sad de og sov på en trappe eller
- 3596 R: Som på billedet der, ja.
- 3597 M: Ja, og jeg tænkte det holder sgu ik'. Vi må åbne, fordi den begyndte jo at ligne noget der hed hvad
- 3598 et sted mellem 12 og 25 graders frost om natten.
- 3599 R: Ja, plus det blæste ik'? Så det gør det jo ik'
- 3600 M: Chillfactor og det hele. Og der havde vi jo så forsøgt ik', men uden held fordi det ville de sgu ik'.
- 3601 R: Det var et par måneder inden eller 1 måned inden.
- 3602 M: Ja det var 1 måneds tid inden der da det var begyndt at blive koldt ik'.
- 3603 R: Ja, men det fordi det er helt nyt for mig det her, og det ændrer faktisk en del.
- 3604 M: Men man kan sige menighedsrådet i Blågårdskirke, den kære Astrid, mente jo ikke at det var
- 3605 kirkelig opgave, og nu har jeg jo ikke den store forstand på – jeg er nødt til lige at tage den her.
- 3606 R: Jamen det endelig, du gør hvad du ska'.
- 3607 [18:01 - The respondent's mobile phone starts ringing, and is picked up. The interview is subsequently
- 3608 halted whilst the respondent tends to the phone call. The interview is resumed shortly after.]
- 3609 M: Jeg er jo også formand for Hus forbi det ta'r jo lidt tid.
- 3610 R: Ja selvfølgelig. Vi kom fra at i faktisk havde tænkt idéen.
- 3611 M: Vi havde faktisk prøvet. Vi havde forsøgt at sige det går ik' det her, fordi vi ku' jo ogs' godt se at de
- 3612 herberger eller overnatningssteder eller varmestuer og hvad der ellers er i området de var jo voldsomt
- 3613 overbebyrdede ik'. Såeh jo.
- 3614 R: Ja. Men fordi jeg havde en idé om at
- 3615 M: Nej, jamen vi kender jo behovet hvert år, vi ved det jo godt. Altså vi har jo ogs' i starten af de der
- 3616 nødherberger, der hjalp vi jo også til med at skaffe mad og ting og sager til dem ik'.
- 3617 R: Ja jo helt klart. Men så det var da, hvad kan man sige, det var da April ringede til, hvad var det,
- 3618 hun ringede til Martin mener jeg hun gjorde på et tidspunkt eller hun ringede til nogen og så fik hun
- 3619 fat på Martin.
- 3620 M: Jeg kan ik' lige huske hvordan kontakten var, men jeg tror hun ringede til Martin.

- 3621 R: Ja og så, hun sagde jamen ved du hvad lad mig ringe rundt, jeg prøver at få revet fat i nogen eller
3622 skabt noget larm eller sådan noget.
- 3623 M: Ja det er rigtigt
- 3624 R: Og det er faktisk dér noget som i allerede har prøvet på.
- 3625 M: Altså man kan sige der får vi så pressens bevågenhed ik', og der får vi jo så, kan man sige, pressens
3626 bevågenhed gør jo at befolkningen vågner jo lidt op ik', og så får vi jo så kontakterne eller så bliver vi
3627 så kontaktet af de der netværk ik'. Jeg mener at det var, nu har jeg jo så meget oppe i hovedet, jeg kan
3628 ik' lige huske hva' fa'en han hedder, det var øhh.. skolelederen ovre på Blågården, hva' fa'en er det nu
3629 han hedder?
- 3630 R: Ham fra SF ik'? Ham øhh
- 3631 M: Ja fra SF.
- 3632 R: Ja, jaja men jeg har det et eller andet sted.
- 3633 M: Hva' fa'en hedder han, som vi snakker med ik'
- 3634 R: Klaus eller hvad var det
- 3635 M: Klaus ja. Klaus ovre fra Blågården han sagde jamen i kan sgu bruge gymnastiksalen i weekenden,
3636 og det gjorde vi så.
- 3637 R: Ja det kan du jo, har du jo nok ikke så meget mulighed for at huske noget om, men var det ringede
3638 April op, kan du huske noget om det? Ringede April til jer og sagde ved du hvad jeg prøver at åbne
3639 noget eller var det i sådan en dialog hvor i sagde
- 3640 M: Jeg kan sgu ik' huske - er det i orden jeg ryger? -
- 3641 R: Ja endelig
- 3642 M: Jeg kan kraftedeme ik' huske jamen kan Martin ik' huske det?
- 3643 R: Jo det kan godt være han kan, men jeg har måske ik' fået spurgt - jeg kan prøve at snakke med ham
3644 om det en anden gang - men det er bare, han fik det til at lyde som om at April ringede op og sagde...
- 3645 M: Jamen det tror jeg ogs'
- 3646 R: ... lad mig prøve at få åbnet et eller andet. Jeg tænker bare det er sjovt eller det
- 3647 M: Jeg tror hun har ringet og sagt jamen om vi kan gøre noget, om vi kan hjælpe eller sådan noget.
- 3648 Det mener jeg.

- 3649 R: Okay, det er bare fordi jeg synes det ville være et mere end almindeligt interessant sammentræf,
3650 hvis April ringer op og siger - som det er det indtryk jeg har fået af Martin - at hun ringer op og siger:
3651 lad mig prøve og se om jeg ik' ka' få åbnet et eller andet. og som om at hun egentlig
- 3652 M: Ta'r teten
- 3653 R: Ja i hvert fald har en forestilling om at det er sådan vi skal hjælpe nu mens i også har haft den
3654 forestilling faktisk løbende og en måned inden. Hvordan er den idé opstået?
- 3655 M: Men det fede ved den kobling er jo at her er der en ganske almindelig borger det er jo ikke mig der
3656 stiller mig op i pressen og siger ej er det nu ham igen XXXX (21:45). At her så har vi så rent faktisk
3657 en helt ganske almindelig borger og dét tror jeg måske var det der fik det på hjul ik'. Fordi det ka' du jo
3658 relatere dig til, du er jo også en almindelig borger du står jo ikke i det lort hver dag, og folk bliver
3659 trætte af at høre på dig hele tiden. Bla bla ik'.
- 3660 R: Jo fordi man bliver betragter som farvet eller man bliver betragtet som hvad man
- 3661 M: Whatever. Vi bliver jo betragtet som lidt af nogle klaphatte i den branche her, Martin og jeg og
3662 Morgencafeen, altså sådan er det.
- 3663 R: Jamen fordi i gør tingene anderledes?
- 3664 M: Ja. Altså jeg kan fortælle dig for eksempel det jo fordi vi jo hele tiden foran på en eller anden
3665 måde, på en eller anden måde er vi hele tiden foran, der findes ikke noget der hedder Morgenstedet til
3666 dem da vi laver det i 89 ik'. Og der findes heller ik' nogen organisation som Giv Din Hånd, som går
3667 ind og prøver at bruge koncerter og sådan noget til at lave det her vel. Så stiller vi op med - vi har en
3668 campingvogn vi kører rundt til de forskellige pladser og festivaler og sådan noget der er totalt
3669 graffiti malet og rigtig flot og sådan noget, sådan en rigtig eye catcher.
- 3670 R: Ja jeg tror faktisk jeg har set den inde på hjemmesiden
- 3671 M: Ja hjemmesiden ja. Og nu har Sand en campingvogn der er graffiti malet. Og så lavede vi jo, vi
3672 laver jo store koncerter ik', nu begynder vi at lave småkoncerter. Så har vi været med i Ombold og lave
3673 et landshold for hjemløse og sådan noget i sin tid. Nu vil de lave et fodboldhold ik', så nu er jeg i
3674 konkurrence med mine egne og med min egen idé, det jo fuldstændigt sygt. Altså for helvede fordi de
3675 sidder der og er fuldstændige fantasiforladte ik'. Altså nu skal jeg konkurrere om min egen idé, min
3676 niche med mine egne. For helvede mand, vi skulle jo samarbejde ik'. Men det har jo altså bare betydet
3677 - den der behandling har betydet ved du hvad jeg gør det selv. Fuck jer så gør jeg det kraftedeme selv.
3678 Bom vi laver et herberg færdig med det, og det gjorde vi. Vi laver fandeme de der koncerter eller vi
3679 laver nu det og det og det. Vi er i gang - nu er vi lige pt. Lis snakkede med Helen i dag yderligere i dag
3680 vi er i gang med at etablere et tilbud inde på Israels plads omkring en gratis butik til socialt udsatte,

3681 hjemløse, børnefamilier, hvad ved jeg. De vil simpelthen komme ind og få en genbrugsbutik hvor de
3682 kan få det gratis. Simpelthen, tøj til børnene eller whatever og så der er nogle flere ting i det. Så den er
3683 vi i gang med, så vi er hele tiden lidt på forkant. Så nu skal vi vel også konkurrere med Korshæren om
3684 det på et tidspunkt, om vores eget koncept. Så, men vi har jo ogs' været først ude med festivaler ik' vi
3685 jo på Roskilde og Skanderborg og sådan noget. Men det skulle ik' undre mig nu kommer de ogs'
3686 XXXX (24:42). Så jeg er i konkurrence med mine egne om mit eget koncept.

3687 R: Har det

3688 M: Men vi er sådan, Fødevarebanken er jo ogs' opstået efter samarbejde med os.

3689 R: Ja. Okay, det er interessant og det er ogs' interessant det kan fungere på den måde ik', at det bliver
3690 betragtet som et marked eller det bliver betragtet

3691 M: Det er et marked ja for de store drenge. Du skal regne med - altså jeg skal jo ik' hente så mange
3692 penge, jeg skal måske hente 1 million til de 3 steder, selvfølgelig mere til herberget ik'. Men de ska' jo
3693 - prøv at tænk på projekt UDENFOR de driver det der hedder et suppekøkken og de er 19 ansat, der
3694 skal altså nogle penge til.

3695 R: 19 fastansatte?

3696 M: Ja, så kan man så spørge hvad laver de 18 andre ik', altså. Men det er jo Peter Brandt som har været
3697 formand for regeringens narkotikaråd eller regeringens råd for socialt utsatte og sådan noget, så han
3698 har jo - og de skal vel også være der. Altså som jeg også sagde i radioen forleden dag; der er jo ingen
3699 grund til at sidde og forske så meget i det her, altså hjemløsheden vil være her og den bliver her, altså
3700 vi må jo arbejde på at begrænse den og det kan vi jo kun gøre på gaden, altså os der arbejder i det ik'?
3701 Og så må politikerne jo så begrænse det ved ikke at skabe fattigdommen ik'? Men jeg kan jo stå på
3702 gaden og se nu kommer der en 16-årig fra Århus der bor på gaden på Nørrebro og sige: det skal du
3703 kraftedme ik', dårlig idé min ven lad os få dig videre. Så der er ingen grund til at sidde og holde store
3704 dyre møder om hva' fa'en gør vi? Altså kom ud på gaden og begræns det, og så lad politikerne, hvad
3705 hedder det, lad os få nogle ordentlige politikere der ikke skaber fattigdom skaber jo hjemløshed. Er det
3706 10.000 der bliver sat ud af deres hus i år?

3707 R: Jeg tror det i hvert fald

3708 M: Ja, så har vi jo potentielt rigtig mange.

3709 R: Jamen det er det. Men jeg kan også huske at Martin - det var noget der også overraskede mig det
3710 han sagde, han sagde det var også for let at gi' højrefløjens hele skylden, fordi at det ogs' var et problem
3711 under socialdemokratisk regering.

3712 M: Det var det. Jamen i 60'erne var der jo ogs' hjemløshed, der gik det jo rigtig godt for Danmark, alle
3713 fik bil og hus og hvad ved jeg, der blev bygget institutioner og det kørte bare, prøv at se alle de der
3714 60'er 70'er institutioner, det flyder jo med dem i landet, der var også hjemløse. Der kaldte man dem så
3715 bare vagabonder eller andet. Men der vil jo altid være nogen der ikke passer ind, hele kunsten er jo så
3716 at begrænse det ik', at der ik' er ret mange der ikke passer ind.

3717 R: Ja nemlig, at man får udvidet kasserne og samfundet på en eller anden måde.

3718 M: Jamen det er jo det, det er jo det. Nu talte jeg med - det er jo sjovt som samfundet eller som verden
3719 virker, jeg talte med PET i morges fordi den der bombemand der.

3720 R: Ja

3721 M: At - det er jo noget med erfaring eller viden eller hvad hedder det, hvordan og hvorledes man
3722 arbejder ik'? Altså så siger jeg: prøv at hør her, manden har jo protese - Nu ved jeg jo noget om
3723 proteser fordi jeg går selv med protese - Og siger: den der protese, den bliver lavet efter det lands
3724 tradition, så lad os se på den protese og så sige den er lavet i det og det land, og så er der højst
3725 sandsynligt et serienummer på, som henviser til en eller anden fod eller et knæ med en eller anden
3726 bandagist der har købt den i det og det land, og den bandagist der har købt den han har en nøjagtig
3727 kopi-afstøbning af den mands stump og hans navn. Altså så det burde ku' lade sigøre på den måde,
3728 og det havde de sgu ik' tænkt over. De havde godt nok skilt den ad og sådan noget men, så siger jeg
3729 nej hvor fa'en skulle du også vide det fra? Der er jo højst sandsynligt ikke ret mange betjente med et
3730 ben. Men sådan er det jo. Så send den dog ind til en bandagist for fa'en, lad ham skille lortet ad og se
3731 på det, så finder vi da ud af det. Ligesådan med hjemløsheds jamen hvor fa'en skulle du vide det fra?

3732 R: Det kræver erfaring.

3733 M: Altså det er jo nyt for dig selvfølgelig, det siger du jo hele tiden, og selvfølgelig er det da nyt for
3734 dig hvor fa'en skulle du vide det fra? Ik'?

3735 R: Lige præcis. Vi kan jo ikke gøre andet end at bare spørge ind.

3736 M: Jamen det er jo det.

3737 R: Ja

3738 M: Men det ved vi, og det. Vi ved jo noget om det, kan man jo sige ik'. Og det tror jeg den kobling der
3739 var, det var det der var motoren i det med April ik'. Det der med borgeren, altså dig, og mig som ved
3740 har viden og netværket. Men om hun ringede eller ej det ved jeg sgu ik'.

3741 R: Nej men altså det jo...

- 3742 M: ...Det er ogs' lige meget
- 3743 R: Det jo ik' det det hele står og falder på, men det er bare - ja det er lidt interessant fordi det jo, det
3744 hele har jo afhængt af at der er en eller anden idé der er opstået på et eller andet tidspunkt...
- 3745 M: ... Et eller andet sted er der nogen der har tænkt ja
- 3746 R: ... Det her det er noget der skal gøres, altså nu går vi mod et skift fra hvordan vi opfatter den måde
3747 vi skal hjælpe de her på i denne her situation ik'. Og det har jo ogs' haft en betydning
- 3748 M: Men hvad synes du om den direkte hjælp?
- 3749 R: Den direkte hjælp altså
- 3750 M: Altså at vi står ude på gaden og hjælper
- 3751 R: Jamen det synes jeg da, på et helt personligt plan hvor jeg ikke kan udtales mig for andet, så tror jeg
3752 da det må være den eneste rigtige måde at gøre det på.
- 3753 M: Fordi hvis du var fond eller et eller andet ik', så ville du tænke, så ville du sikkert tænke jamen -
3754 hvad hedder det - hvis jeg giver pengene til Røde Kors så fylder jeg jo bare i et hul, kan man sige eller
3755 til en eller anden en leders pension eller
- 3756 R: Ja lige præcis eller nogle meget dyre PH-lamper på en meget lang gang.
- 3757 M: Et eller andet ik'. Og tænker du - og så tænkte jeg jamen for fa'en vil jeg det? Det vil du måske ikke
3758 vel, men så men du vil jo gerne støtte så må du finde et alternativ, så det jo måske meget nærliggende
3759 at støtte dem der ligesom står direkte, de står med lorten og siger kom med papiret altså.
- 3760 R: Og det er også, som du siger, Michael sagde også altså i er nogle klunsere i jeres tilgang. Det der
3761 med altså i har det jo ikke med at bruge flere penge end højest nødvendigt og i har jo returneret en hel
3762 masse penge, sku' jeg til at sige, her for ik' særlig længe siden og sådan nogle ting ik', så.
- 3763 M: Ja, ja men det gör
- 3764 R: Som viser noget oprigtighed altså.
- 3765 M: Ja, ja.
- 3766 R: Og ik' viser det hele går til lønninger og PH-lamper og pension.
- 3767 M: Det jo det.
- 3768 R: Men hvordan altså, jeg synes det er lidt sjovt at i kan - at hende her April hun ringer, og hun har en
3769 veninde der hedder Helene, og der sker et eller andet og så lige pludselig så er der noget der udvikler

3770 sig, men hvordan kan det - hvordan kan i koordinere det, altså hvad er det, det er som om der er et
3771 eller andet bindemiddel mellem jer. Altså som gør at i kan handle ud fra en eller anden forståelse,
3772 selvfølgelig er der misforståelser og selvfølgelig alt ik' perfekt sådan er det

3773 M: Ja, men det jo - altså det fælles tredje tænker du?

3774 R: Ja det kan man vel godt kalde det.

3775 M: Ja det kan man godt, dét er de folk der fryser, de har jo vores interesse de har deres interesse, og
3776 jeg ku' godt - jeg fornemmede meget hurtigt på Helene at hun var en ildsjæl, men hun havde ikke altså
3777 hun havde ikke fat i den, altså det kan godt være hun ligesom synes her og nu skulle der være det der
3778 herberg og de der ting ik', men hun anede ik' hvor man tog fat, og det gjorde vi. Og det den synergি, og
3779 det vidste hun jo godt. Det vidste hun jo godt, og vi vidste jo godt at vores drenge de kunne komme
3780 ind i varmen hvis vi fik det der til at køre. Fordi det var jo ogs' vores hjemløse der frøs, altså. Det var
3781 jo ik' hendes eller nogen andres, det var jo ogs' vores, altså der frøs af helvedes til. Så jeg tror
3782 synergien er det, at vi anerkender hinandens værdier ik' meget hurtigt, og det gør vi ud fra det der
3783 fælles tredje, at vi ved der er et behov ik'.

3784 R: Jo. Hva' har i...

3785 M: ... Det jo sådan gode ideer opstår mand, det jo sådan at hvad hedder han Bill Gates lavede

3786 R: Det er det netop, og det jo

3787 M: Det var jo præcis ham og så ham den anden der sejler rundt i båden der, hvad er det han hedder i
3788 den meget store båd?

3789 R: Ja jeg ved det ik'

3790 M: Som godt kunne li' Danmark ik'. De to de har siddet - de havde jo begge to en eller anden idé og
3791 nogen tanker ik', og det fælles tredje var jo den der computer, hvordan kan vi få det til at køre bedre?
3792 Eller nemmere ik'?

3793 R: Det er det der med at man har måske ikke en helt fælles præcis fælles forståelse for hvordan vi
3794 kører tingene, men man har en fælles forståelse for hvad det er der sker med de hjemløse og hvad det
3795 betyder for dem.

3796 M: Ja, behovet ja. Lige præcis.

3797 R: Og det er det der driver det, og det er jo også det - det jo det der driver - gør at i kan drive det på
3798 den måde i gør, netop ved - altså for mig at se har det været meget improviseret eller.

3799 M: Det er det også, men altså sådan altså Giv Din Hånd, altså det med at Giv Din Hånd den er jo også
3800 meget improviseret, den bærer jo også præg af at det ikke kun er os der får ideerne, den der idé til
3801 butikken det Helene eller Helen ik' hedder hun op fra Frederikssund ik', som har tænkt det da for
3802 vanvittigt fordi hun sku' - det kommer af at hun skulle aflevere noget tøj, der var ikke nogen der ville
3803 ha' det.

3804 R: Er det rigtig?

3805 M: Ja. Og det kan man sige, så er der er vi jo sådan en katalysator eller what ever i Giv Din Hånd ik',
3806 hvor vi siger jamen ved du hvad det kan vi sgu godt se, det fandme da en god idé og så videre. Og vi
3807 har apparatet til at hjælpe dig, så lad os gå til den. Og det har jo afstedkommet en hel masse ting ik', nu
3808 har vi nogle lokaler som Logik og company (33:59) betaler halvdelen af huslejen ik', de har det - det
3809 deres CSR ik' og så videre. Altså så, ja. Og det kom i stand, mødet med hende og jeg det kom i stand
3810 gennem Carsten Holm som var konferencier ved vores Pumpehus koncert, som så havde faldet i
3811 sympati for os og ideen og så videre og så videre, så ja.

3812 R: Så sådan

3813 M: Det derfor vi kan være på forkant tror jeg med udviklingen ogs', fordi vi selvfølgelig selv er
3814 dynamiske og tænker ik', nytænkende, men også fordi at folk de bliver afvist af alle de andre.

3815 R: Ja

3816 M: Altså hvis hun havde gået til Korshæren med den der idé så havde de sagt jamen vi skal jo tjene
3817 penge på tøjet, ik'? Altså, vi skal jo bruge 72 millioner om året altså.

3818 R: Til en hel masse fastlønnede..

3819 M: Det ska' vi sgu ik', altså. Vi skal sgu ik' bruge 72 millioner, så ja.

3820 R: Var der noget i arbejdede på altså for ligesom at få det her op at køre imens fandt i ud af nogen - nu
3821 siger du at i har overdraget det mere eller mindre til April

3822 M: Ja det er jo så ideen ik', man overdrager de der projekter.

3823 R: Men var det noget altså mens det hele opbygningen stod på og mens det hele sådan ligesom gik lidt
3824 stærkt og det hele var lidt flyvende, var der noget i fandt ud af altså fandt i nogle rutiner, var der noget
3825 sådan altså noget lidt stabilt i hele den her verden af bevægelighed og...

3826 M: Narj ja...

3827 R: Var der nogle regler eller nogle rutiner eller nogle teknologier.

3828 M: Ja det var der, der var nogle ting ik', altså vi lavede jo nogle rutiner fordi vi arbejdede med nye
3829 mennesker hele tiden og frivillige hele tiden ik', så altså man kan sige rent arbejdsmæssigt var der en
3830 rutine, fordelingsmæssigt var der en rutine. Vi fandt hurtigt ud af at etablere et køkkenhold, han tager
3831 sig af kørslen når folk ringer og siger de har mad så henter vi den, jeg mødte op hver dag, hver aften
3832 og de fik XXXX (36:10) og så holdt de introduktionsmøde med personalet lige fortalte hvordan og
3833 hvorledes, vi fik hurtigt - vi ku' jo hurtigt se at de mennesker de var de arbejdede ud fra et godt hjerte,
3834 men de havde ikke tjek på gruppen og det der. Så meget hurtigt fik vi det delt sådan så vi havde
3835 rumænere et sted, negere et sted og danskere et sted og sådan i de der forskellige rum, vi havde
3836 verdensrum ik'. Fordi de var jo de slås jo om den samme ting og det skal vi jo ik' ha' noget problem
3837 med eller få ballade ud af vel. Så ja jamen der var nogen - selvfølgelig var der nogen rutiner og det var
3838 XXXX (36:47) altså du kan jo ik' bare køre det hele bla bla bla. Og så var der den der fordelingsnøgle
3839 omkring pressen ik'? Og der synes jeg da gjorde jeg meget hurtigt det, jeg skubbede April og Martin
3840 lidt foran ik' fordi at jeg var i forvejen på det tidspunkt da havde jeg lige fået Kronprinseparrets
3841 kulturpris XXXX (37:13) ting ik', og var altså sådan et brugt ansigt i branchen, så vi skubbede Martin
3842 og Helene foran os på pressens side eller April ik'? Ja, der var rutiner ja.

3843 R: Ja jamen helt klart.

3844 M: I kaosset med hvor sku' de være.

3845 R: Ja lige præcis og hvordan altså jeg går ud fra altså det var jo hele tiden sådan noget med der var nye
3846 problemer

3847 M: Hele tiden, altså man kan sige der sku' skaffes tøj, altså og det jo rigtig nok som April siger jamen
3848 de skal jo ha' et sted at sove godt det har vi, så ska' der jo også af med noget affald altså der skal findes
3849 nogle penge til at betale for den ekstra tömning i det sted vi er på containeren, vi skal ha' noget tøj ind
3850 og så er der altså nogen der skal sortere det og lægge det ud til dem og så videre og så videre. Altså
3851 der havde vi jo den rutine kan man sige hun ik' havde ik'.

3852 R: Og det er jo noget andet interessant fordi hvordan udviklede det sig, det startede med at nu skal vi
3853 ha' de her mennesker indendørs

3854 M: Det ska' vi ja.

3855 R: Men så lige pludselig så bliver det til nu skal vi ogs' ha' altså - jamen det jo selvfølgelig igen jeg
3856 ved godt det virker intuitivt logisk for dig og sådan noget, men altså hvis man ser det sådan helt - og
3857 måske også for mig - men hvis man skal prøve og undersøge lidt hva' var det der drev at nu lige
3858 pludselig skal vi ogs' ha' givet dem mad det her sted, og nu skal vi ogs' ha' givet dem drikke, nu skal vi
3859 ogs' ha' givet dem tøj, nu skal vi ogs' ha' givet dem...

3860 M: ... De står jo og sulter jo og de står uden noget som helst.

3861 R: Ja

3862 M: Altså det er jo simpelthen - jamen logikken er at hvis du står i det som jeg selv direkte ik', hvis du
3863 står i det så jeg kan da godt se at de kommer jo ind fra gaden og de har gået og frosset hele dagen, de
3864 har ik' noget ordentligt mad, de har ik' fået ordentligt mad så vi må hellere se at skaffe noget ordentligt
3865 mad, og de har kun tøj de står og går i, det koldt og det

3866 R: Vådt

3867 M: og ik' varmt nok eller what ever ik', altså så må vi jo skaffe det og så videre og så videre ik'. Og de
3868 kan jo ik' sove bare på gulvet så de skal også ha' en madras og.

3869 R: Jamen det jo det, og det er jeg jo - altså behovet det jo ret eklatant for de her mennesker som
3870 ingenting har

3871 M: Ja det må man sige.

3872 R: Men - og det er jeg helt hundrede med på, men hvordan går man - altså fordi der var jo en hvad kan
3873 man sige en eller anden måde i udviklede ideen, fordi det startede jo - altså det startede jo ik' som en
3874 hel pakkeløsning det her, men det var sådan nogen ting der kom hen ad vejen hvordan...

3875 M: Ja, det startede jo selvfølgelig som du siger med ideen, altså med nu sku' vi ha' dem ind ik'. Ideen
3876 er at vi får dem ind så de ik' dør af kulde. Og så

3877 R: Så lykkedes det.

3878 M: Så lykkedes det ligesom så var det lokaler ik' så lykkedes det jo at finde et sted ik' og så var tanken
3879 jamen så kan de sgu sidde på en stol derinde om natten i varmen ik'. Og det kunne vi jo godt se den
3880 holder ik'. Så opstår ideen så opstår madrassen ik' og så videre og så videre. Men det jo ogs' fordi vi
3881 ved jo godt at man kan sige i modsætning til April så ved vi jo godt når vi står med de mennesker hvad
3882 er behovet, det ser vi jo hver dag i vores hverdag. Vi kender jo behovet på forhånd.

3883 R: Ja, så hvad kan man sige

3884 M: Men det er rigtig nok som du siger det altså det opstår jo efter de muliges kunst i forløbet.

3885 R: Ja men det opstår jo faktisk efter succeserne, altså det...

3886 M: ... Ja ogs' det ja

3887 R: Eller hvad kan man sige.

3888 M: Men det er de muliges kunst, fordi det ene er at sige jamen vi anerkender at vi har brug for
3889 madrasser men noget andet er så kan vi skaffe dem?

3890 R: Jamen helt klart, men så når det lykkes så kan man sige okay nu det - nu har vi hjulpet dem på den
3891 her måde, men så kan man se okay nu er der nogle andre umiddelbare behov som vi egentlig også godt
3892 har, hvad kan man sige, nu har vi lige pludselig ressourcer til at hjælpe dem med noget andet og nu
3893 kan vi godt fokusere på at de ogs' skal ha' mad på den her tid...

3894 M: ...Lige præcis

3895 R: Og sådan nogle ting ik', så hvad kan man sige det at i har løst et problem det fosterer måske lidt at i
3896 begynder at løse et nyt.

3897 M: Det gør det nemlig, og så der er det man skal passe på ik' at man ikke går hen og gør det permanent
3898 fordi der er ik' en permanent grund. Altså det kan man så sige det er der jo selvfølgelig fordi vores
3899 madherberg som det er nu er jo fyldt hver aften ik', men jeg tror godt de kan finde andre steder at sove
3900 om sommeren. Altså behovet er ik' høj, det tror jeg ik'. Og det ska' man jo så - altså det har jeg jo så
3901 snakket med April om, at det jo så det jeg har sagt til hende, altså det skal du ik' gøre det til vel? Fordi
3902 du kommer til at brænde alle dine ressourcer og penge af på sommeren, og det har hun jo ogs' gjort.
3903 Det der sted inde på Axeltorv ik', det ta'r kommunen 43.750 kroner for om måneden XXXX (41:48) og
3904 stikkene hænger ud af væggene, der er ik' vinduer og.

3905 R: Nå er det betalt?

3906 M: Det skal vi betale 43.000 for ja. Og der er jo møgbeskridt og det er simpelthen en bygning der var
3907 gjort klar til at nedrive. Det halve af strømmen er fjernet og så videre og så videre. Og det ik' værdigt
3908 for mig. Det ik' godt givet ud, det synes jeg ik'. Det, der - altså man kan jo sige hvis man vil gi' de der
3909 mennesker et lille løft ik', og det vil vi jo gerne, så skal der sgu være ordentlige forhold omkring dem
3910 altså.

3911 R: Ja

3912 M: Så, jeg er ik' - som det er i dag, jeg er ik' enig med hende i dag.

3913 R: Okay altså med den måde det har udviklet sig på?

3914 M: Ja med at hun vil, altså hun vil gøre det permanent og bla bla bla, og det kan du godt ik' men hun
3915 har en udgift på over 200.000 om måneden, det er altså næsten 2½ millioner om året.

3916 R: Så er der ikke langt til Kirkens Korshær

3917 M: Der er rigtig svært at finde de penge ik'. Det var satans jeg er lige færdig med at være forkølet
3918 synes jeg og så begynder jeg at hoste meget.

3919 R: Det er ogs' en let årstid at blive det på

- 3920 M: Jamen alle er bare - vi havde en kones 50-års fødselsdag her i sidste weekend, og vi må jo have
3921 siddet og smittet hinanden alle sammen stort set alle der var der, det jo sørget sig.
- 3922 R: Ja det ærgerligt. Det så surt sådan noget.
- 3923 M: So are the facts of life my man. Men altså Rasmus var det ik', ja?
- 3924 R: Ja
- 3925 M: Men, altså har du noget helt specifikt altså vi skal ind på fordi vi kører jo lidt rundt om det der
- 3926 R: Synes du det, jamen det
- 3927 M: Narj men jeg synes bare du vender tilbage til hele tiden med det der med starten men måske jeg ik'
3928 har forklaret det
- 3929 R: Nej men det, jeg synes du har forklaret en masse nye ting, men det kan også godt være jeg har en
3930 eller anden - at jeg efterhånden har snakket med så mange af jer og jeg har læst nogle bøger som gør
3931 at...
- 3932 M: Har du været rundt om Martin og Helene og April og
- 3933 R: Ja, og Mie.
- 3934 M: Og Mie ja.
- 3935 R: Og jeg har endda også mødt Helenes mand, men det var - han vadede sådan lidt ind i interviewet
3936 midt i det hele, så ja så det har jeg, så.
- 3937 M: Så, du har vel nok til at lave en.
- 3938 R: Det sku' man antageligvis tro, men det kommer lidt an på hvilken vej det hele kommer til at udvikle
3939 sig.
- 3940 M: Men hvorfor kom du så i tanke om at du ville lave noget om det?
- 3941 R: Jeg så artiklen i hus forbi i, ja hvad var det, det var jo februar-nummeret ik' at januar-historien kom
3942 frem, så det var ja, så det så jeg der, og der er nogen...
- 3943 M: ... Og så der tænkte du
- 3944 R: Jamen jeg tænkte i hvert fald at der - jeg læser sociologi og socialpsykologi og sådan nogle ting så
3945 det jo - i er et rigtigt godt eksempel på hvordan man kan klare tingene uden alt det her med
3946 formaliteter, og med nu har vi nogen styrende principper, og du gør ditten og du skal have en rød trøje
3947 på der, og du skal ha' en blå og du skal sige folk skal gå til højre

3948 M: Alle de der meget begrænsende ting ja.

3949 R: Ja lige præcis, altså i har gjort det på en helt anden måde, og netop på en baggrund af at i har kunne
3950 - haft ens opfattelse som du siger, det fælles tredje om at vi har en forståelse af hvad der sker og hvad
3951 det betyder, og så kan det godt være der opstår nogle småfejl og sådan noget, men i sidste ende så...

3952 M: ... Så lykkes det.

3953 R: Ja lige præcis, og så får man tingene klaret altså.

3954 M: Jo jo, man går jo heller ikke til en autoelektriker hvis man har problemer med dækkene på bilen
3955 vel, altså. Hun kom jo det rigtige sted, kan man sige.

3956 R: Ja, men det jo ogs' interessant, hvordan hvis...

3957 M: Jeg tror faktisk hun blev afvist rigtig mange steder. Altså det synes jeg jeg har kunne forstå, fordi
3958 hun har jo - Helene har i hver fald givet udtryk for at der er mange der har prøvet ligesom at sige
3959 jamen du ska' jo ik' samarbejde med de der tosser vel. Og vi er nogle tosser, fordi vi siger det jo - jeg
3960 siger det jo til Preben eller til projekt UDENFOR og siger hva' fa'en laver de 18 andre ik'? Og så bliver
3961 de jo sure. Og det er da fint nok, altså men jeg har simpelthen bare så mange eksempler på det altså,
3962 altså jeg ville - jeg bliver ringet op af TV2 i perioden, og så siger de jamen jeg ku' hjælpe dem med at
3963 skaffe en hjemløs, der sover på gaden som ku' så komme hen og fortælle hvordan det er her i kulden
3964 og sådan noget. Det ka' jeg godt sagde jeg men hva' er anledningen? Nå men det var fordi de ville tage
3965 emnet op i aften og sådan noget. Så sagde jeg hvem har du derinde til at snakke om emnet så? Det var
3966 en for Korshæren. Så sagde jeg en fra Korshæren? Det var det. Så sagde jeg jamen hør nu altså jeg har
3967 - det her det et oneman show gamle jas ik', Korshæren de har altså jeg ved ik' hvor mange tusind, de
3968 ka' sgu skaffe deres egen hjemløse for fa'en, altså hvad er det for noget der her? Jamen det havde han
3969 også snakket med ham om, og han havde så sagt, ham der fra Korshæren, - og det citerer jeg så nu ik' -
3970 at jamen Korshæren havde ik' det forhold til de hjemløse. De kender dem på gaden. Så det fortæller jo
3971 sådan set en del om Korshæren, men ved du hvad de så må de selv skaffe en ik', hvordan det ved jeg
3972 sgu ik'. Projekt UDENFOR kommer ned til mig nede i morgencafeen en dag, og så spørger han om jeg
3973 kan hjælpe dem med at skaffe nogen der kan hjælpe med det der Poverty Walks. Så siger jeg men det
3974 kan jeg jo godt henvise til nogle hjemløse der kan hjælpe der ik', men i sidder altså 19 mand derinde
3975 og jeg står her alene og driver 3 steder og hvad ved jeg...

3976 R: ...Ja og har andet at lave

3977 M: Det kan i sgu selv. Så bliver de jo sure ik', altså hvor man tænker

3978 R: Ja hvad er det der driver det.

- 3979 M: Jamen det altså hvor - og jeg kan jo selvfølgelig bare holde kæft ik' altså, jeg kan jo selvfølgelig
3980 også bare lade være med at stikke snotten frem.
- 3981 R: Jamen det jo altså det er jo ik' dig der er opsøgende tydeligvis.
- 3982 M: Jeg sidder meget alene med det for fa'en ik' altså med det hele ik'. Al arbejdet og alt det der så ja,
3983 sådan er det.
- 3984 R: Ja. Jeg synes vi er kommet meget godt rundt om det, jeg ved ikke om du føler det, men jeg synes i
3985 hvert fald jeg har hørt mange af de ting jeg gerne ville høre - altså jeg forventede at høre dig sige...
- 3986 M: ... Ja men det er dig der skal ha' det ned på papir jo så. Du knokler hårdt.
- 3987 R: Men altså til sidst så kunne jeg godt tænke mig at høre om der er noget vi ik' har snakket om, er der
3988 et eller andet der kendetegner jer altså den måde i har gjort det her, den måde det er opstået, den måde
3989 det lykkedes på at gøre det her. Altså som du siger hvis April havde ringet til alle mulige andre og sagt
3990 "hey ska vi gøre det her" så havde hold kæft hvor havde ku' verden ha' været anderledes, set
3991 anderledes ud end nu ik'.
- 3992 M: Ja så havde det været noget helt andet.
- 3993 R: Altså hvad er det der har gjort at det ligesom på en eller anden måde er faldet i hak, der er en masse
3994 masse hændelser som ligesom er gået hånd i hånd.
- 3995 M: Jamen det har - jeg tror det har været kulden.
- 3996 R: Ja
- 3997 M: Jeg tror simpelthen det har været den der
- 3998 R: Det chok.
- 3999 M: Det dér folk de tænker for fanden nu ligger der en til der er død ik' i kulden. Og som du siger er det
4000 måske ogs' det der sammensurium af ting med samfundet man tænker ah nu er vi lige lidt solidariske
4001 nok. Og så det at det rent faktisk er en borger alle kan identificere sig med, for eksempel jeg er jo bare
4002 en almindelig borger, og jeg synes det her det ka' vi ik' være bekendt. Det jeg tror det er sådan noget.
4003 Og så, jamen som Roskilde Festival siger når jeg snakker med dem omkring nogle ting og sådan noget
4004 og siger jamen for fa'en jeg kan ik' nå det og sådan noget jeg må lige, men i jo græsrødder siger de, i jo
4005 græsrodsbevægelse, altså så skal man jo gøre det hele selv og alt det der ik'. Jamen sådan er det sagde
4006 de, så de har god tålmodighed med os. Så, men jeg tror simpelthen det har været det er det
4007 sammensurium der. Jamen du har sgu ogs' tænkt på dem i vinter helt ærlig...
- 4008 R: ...Jamen selvfølgelig har jeg det.

- 4009 M: Det har du sgu uden egentlig taget at ville det, har du tænkt hold kæft mand...
- 4010 R: ... Det må være koldt
- 4011 M: Der ligger en mand og er død af kulden fordi han ik' ku' komme ind nogen steder, eller han ik'
- 4012 havde noget hjem eller et eller andet ik'. Fordi det var satanedme også koldt.
- 4013 R: Jamen det var det virkelig, og det jo det er der jo ik' nogen der har kunne flygte fra. Altså, og det er
- 4014 jo det der er interessant, det er at lige meget hvor meget man pakker sig ind i sin villa i Hellerup eller
- 4015 et eller andet sted, hvor der er dejlig varmt og meget langt fra hjemløse og meget langt fra de
- 4016 problemer de har, så kan alle mærke det, alle kan mærke det på huden, alle kan mærke det - alle kan
- 4017 mærke de får problemer og
- 4018 M: ... Ja det er nemlig afstanden, afstanden er nemlig ogs' ret betydende fordi vi ved jo godt at de
- 4019 drukner i Pakistan i vand, men det er jo ikke her, vi kan jo ik' se det.
- 4020 R: Nej vi kan ik' identificere os med det fordi vi står ik i vand til knæene
- 4021 M: ... Vi synes vi har hørt nok om det, fordi nu står vi rent faktisk i vores egen kælder med vand op til
- 4022 knærne ik' og synes nu gider jeg altså ik' høre mere om Pakistan-fortællingen vel. Altså. Så jeg tror
- 4023 afstanden
- 4024 R: Den blev minimeret der
- 4025 M: Den blev virkelig minimeret der, fordi der var fandme ik' - der var ik' en der ikke frøs da de kom
- 4026 ud, det var lige meget hvor meget de tog på næsten ik'. Og så ogs' pressen, så var han jo ogs' pisse god
- 4027 ham der, hvad er det han hedder?
- 4028 R: Go' Aften Danmark
- 4029 M: Ja Troels Kløvedals dreng der, hvad er det han hedder?
- 4030 R: Ja jeg kan ik', men jeg ved - jeg kan heller ik' huske, jeg ser ik' tv. Men det
- 4031 M: Hva' fa'en hedder han? Han var jo medude at sove med Carol og sådan noget
- 4032 R: Ja, fik han sovet overhovedet? jeg mener han stod op det meste af aftenen, jeg tror ik' han fik sovet
- 4033 så meget i den kulde der men.
- 4034 M: Han hedder, hva' fa'en, han hedder Mikkel ik'?
- 4035 R: Jo det skal nok passe ja.
- 4036 M: Ja, Mikkel. Nå vi har flere Mikkeler. Han hedder Mikkel, han tog

- 4037 R: Ja han var på gaden, det var jo...
- 4038 M: ... Ja han var god.
- 4039 R: Jamen det er det. Der kommer sådan et sammenfald af begivenheder og der kommer sådan en - der
4040 kommer, ja jeg tror Michael brugte ordet mediehype
- 4041 M: Martin
- 4042 R: Nej undskyld ja, undskyld.
- 4043 M: Jamen det blev hypet, det blev hypet, det gjorde det. Og så havde vi jo ogs' på tidspunkt da havde
4044 vi jo ogs' i samarbejde med de der to unge mænd fra det firma - hva' fa'en var det de hed - Miinto, som
4045 var mindre heldigt, men talte sagen.
- 4046 R: I fik noget ud af det kan man sige
- 4047 M: Vi fik noget ud af det ja.
- 4048 R: Og så det gjorde de så ogs', om det så var deres om deres motiver var helt rene eller ej
- 4049 M: Ja men det var sådan noget med, altså når der kommer sådan nogle smartasses der som de to
4050 drenge der ik', som virkelig er smartass altså de var nærmest ligeglade med hjemløshed...
- 4051 R: ... Ha'noget PR
- 4052 M: Ja og whats in it for me og alt det der ik'? Altså der jeg meget på vagt. Men jeg tror faktisk vi fik
4053 overbevist dem om, at så må vi jo bare droppe de der politiske meningsforskelle, og så koncentrere os
4054 om det rent faktisk synd, de her mennesker ligger og fryser ihjel på gaden. Og det tror jeg vi fik dem
4055 med til, de vil gerne lave noget mere. Jeg tror faktisk vi fik dem overbevist.
- 4056 R: Og det jo ogs' noget der er interessant, igen fordi altså min indstilling til det her vil jo være at det er
4057 meget politisk det hele. Altså så snart man handler i samfundet, så snart man...
- 4058 M: ... Fuldstændig. Og i princippet skulle jeg jo have sagt til ham, ved du hvad er det din holdning til
4059 hjemløshed så fuck dig, fordi det kan vi ik' bruge til en skid. Men det gjorde jeg ik', jeg siger ok give it
4060 a chance, og det tror jeg måske er meget betegnende for den måde vi arbejder på, hvor at man kan sige
4061 Helene havde jo så kontaktet nogen andre og de havde så sagt fuck dig altså. Så.
- 4062 R: Og det jo det, men det er det der med at i ogs' på en eller anden måde har det lykkes jer at adskille,
4063 og det tror jeg ogs' er en af grundene til i har fået så mange med på det her, så mange har hjulpet og
4064 sådan noget, fordi i har formået at ta' noget der egentlig er virkelig politisk og gøre det ret upolitisk og
4065 bare skære ind til benet os sige jamen prøv at se de pisselfryser altså.

4066 M: Ja, ja, men vi arbejder jo ikke upolitisk.

4067 R: Nej det gør i bestemt ikke.

4068 M: Men vi arbejder tværpolitisk.

4069 R: Ja lige præcis, men ja så har i gjort det tværpolitisk, i har i hvert fald gjort det...

4070 M: ... Men jeg brugte jo for eksempel Dansk Folkeparti, fordi de var de eneste der bed på ik'. Og den
4071 fucking XXXX [censored 54:22] der hende ville jeg jo XXXX [censored 54:23] i morgen hvis jeg fik
4072 mulighed for det ik'? Men hun var den eneste der bed på med vores - altså jeg syntes jo på en eller
4073 anden måde på et tidspunkt da tænkte jeg det jo urimeligt, at den retssikkerhed der gælder for dig og
4074 mig ikke gælder for dem, for de hjemløse. For eksempel når de er i spjældet, så ka' de ik' blive
4075 prøveløsladt når de ikke har nogen adresse. Og argumentet var at man løslader jo ik' folk til der hvor
4076 kriminaliteten skete, så siger jeg nå men hvor løslod i så Jønke til? Mig bekendt bor han stadig i
4077 Ægirsgade hvor han stak ham der ned. Og det har vi så fået ændret til at man kan blive prøveløsladt til
4078 herbergsadresser, nu ik'? Fordi ellers har vi igennem tiden arbejdet med jamen så har vi fået en
4079 proforma adresse, så har de måtte ud at købe en adresse et eller andet sted for et eller andet beløb for at
4080 blive prøveløsladt og så videre, altså de var sat uden for den almindelige retssikkerhed. Og det ville
4081 Dansk Folkeparti gerne kigge til, ja de vil jo kigge på alt jo, og det ville de gerne. Og det afstedkom så
4082 at de stillede nogle spørgsmål, så røg SF med på den og sådan noget, og det afstedkom jo så at vi fik
4083 ændret det ik'. Så man kan sige vi arbejder tværpolitisk, fordi ellers jeg ku' jo ik' drømme om at
4084 arbejde sammen med dem, men de bed på.

4085 R: Og det er nemlig det, altså fordi i har ja i har gjort det til noget man kan sige mere eller noget i
4086 hvert fald noget andet end bare partipolitik.

4087 M: Ja det det. Men ellers så synes jeg selvfølgelig - hvad hedder det - fagbevægelsen har jo et kæmpe
4088 ansvar i det her ik', og regeringen har jo rejst rundt i Europa og fortalt at vi har brug for 60.000
4089 arbejdere heroppe. Jeg tror det var 60.000, han rejste rundt med den gode Fogh ik' inden
4090 nedgangstiderne ik'. Og de stod her jo rent faktisk og troede de kunne få arbejde. Men det jeg vil gøre
4091 nu er - og det skal du så ik' sige til nogen heller ik, fordi så er der bare nogle andre der kommer og
4092 synes jeg er en idiot - men jeg vil gerne, jeg vil godt lave en fabrik, hvor at de ka' sy og de ka' ved
4093 hedder det trykke alle de der velgørenhedsorganisationers ting; hatte og kasketter og hvad ved jeg,
4094 rumænere og polakker og pis og lort, mod at overskuddet fra fabrikken går til at etablere
4095 undervisningen nede i Rumænien, hvis det nu er rumænere. Når det er etableret så skal de bygge nogle
4096 huse måske et sundhedshus eller et eller andet. Og det endemålet er så at man simpelthen flytter fra
4097 workshoppen derved, så de har et eller andet kooperativt agtigt noget dervede, hvor de så kan have
4098 standarten for sig selv dervede. Med det vil jeg godt sige jamen de er her jo, så lad os sætte dem i
4099 arbejde, altså også så de kan tjene. Og så selv lave systemet ik' sådan så at pengene kommer derved og

4100 altså der bliver bygget det der, det ik' bare noget med ligesom Master Fatmans børnehaver altså, det
4101 skal bygges, overskuddet fra fabrikken - eller hvad hedder det - lad os hjælpe dem dernede. Og så sige
4102 jamen deres den landsby eller det projekt det så kører, så sige jamen deres formål er så at lave et til
4103 dernede, og så lad os holde dem dernede. Vi kan ik' løse det her, vi kan ik' løse det nu, men vi kan godt
4104 hjælpe dem dernede ved nogen af de behov vi har her. Vi kan jo godt sætte dem til at lave en fabrik
4105 eller sætte en fabrik i gang ik'. Det er bare et spørgsmål om at finde en niche hvad fa'en der mangler
4106 ik'. Altså.

4107 R: Jo, eller skulle til at finde en måske lave en.

4108 M: Ja

4109 R: Mere

4110 M: Ja et eller andet ik', vi skal jo bare ik', vi skal bare ik' have dem ud og være tømrere og snedkere og
4111 alt det der fordi vores egne bliver hjemløse ik'. Altså men der må jo være et eller andet, der må være et
4112 eller andet man kan lave som der kan tjenes nogle penge på, som kan akkumuleres derned til. Man ku'
4113 jo så sige de sku' jo så ansættes efter ordentlige forhold, men at man kan sige måske de skulle sætte
4114 noget af lønnen til sidde til projektet os ik' ud over overskuddet fra fabrikken. Altså hvor man kan sige
4115 det er - de solidariske med sig selv.

4116 R: Ja, ja. Det bliver sådan en form for selvejet eller medarbejderejet projekt ik'.

4117 M: Ja, det burde kunne lade sig gøre. Og det burde ikke være så svært. Måske du har en ide til hvad de
4118 kan producere?

4119 R: Ja, det ik' - jeg ved ikke rigtig om det, jeg er ikke den store produktionsmand selv. Men jeg altså
4120 som sagt det kan godt være det lyder meget sådan ren ondskab når man siger CBS.

4121 M: Hvad med en soldrevet vandpumpe til Afrika, altså?

4122 R: Ja sådan noget. Eller jeg tror det ville være lettere at sætte nogle vandrensemaskiner sammen, du
4123 ved ligesom de der Lifestraw eller sådan noget.

4124 M: Men de bliver jo lavet gør det ik'.

4125 R: Jo det gør det, det bli'r lavet. Men hvis man kunne sætte dem til det, så.

4126 M: Et eller andet burde man kunne. Fordi det ku' være lidt fedt hvis man ku' hæve standarten dernede,
4127 fordi de går jo ikke i skole. Dem der kommer herop, de har jo ik' gået i skole.

4128 R: Nej de, ja de kan ik' læse og skrive?

4129 M: Nej, de har meget store - altså vi har jo store kommunikationsproblemer med dem, fordi engelsk
4130 kan de heller ik'. Nogen af dem kan lidt tysk og jeg vil bare ik' tale tysk altså, det et grint sprog. Det
4131 vil jeg ik', jeg vil sgu ik' tale tysk. Vi vandt jo over dem.

4132 R: Ja, så er der måske ingen grund til at tale det.

4133 M: Så derfor skal vi ikke tale deres sprog, så. Men jeg ved ik', måske jeg er sådan lidt - måske man
4134 kan sige at vi arbejder, folk vil nok kalde os for sådanne gamle socialister eller hippier eller et eller
4135 andet det ved jeg tro, måske det dét der gør at vi kommer igennem. Men vi sætter jo ogs' mennesket
4136 foran ik'.

4137 R: Det er det, men det ville jeg jo ogs' mene altså andre mennesker foran, og det ville jeg jo ogs' mene
4138 var - altså det jo derfor jeg mener at det jo enormt politisk det i gør, men på en eller anden måde så har
4139 i på trods af...

4140 M: ... Ja, gået på tværs ja

4141 R: Ja, så har i nået nogle af de der nihilister som ellers bare kun tænker på sig selv og sådan på en
4142 måde lykkes alligevel, selvom i egentlig kommer med nogen, for mig at se, nogen ret - altså meget
4143 fokus på medmennesker og solidaritet og.

4144 M: Jeg havde jo socialministeren en hel time alene nede på Roskilde Festival i XXXX (1:00:46), og vi
4145 jo om ik' andet meget uenige om hvordan fa'en...

4146 R: ... man driver et samfund.

4147 M: Samfund.

4148 R: Man driver et samfund andet det driver sig selv.

4149 M: Ja så. Jo jo, jeg havde sgu en hele time, det var jo meget hyggeligt. Hun var nu i øvrigt meget sød,
4150 altså da hun gik så tænkte jeg, hun ku' sgu godt have bluffet mig du. Jamen hun kunne faktisk godt ha'
4151 narret mig, altså til jeg var ik' klar over - eller jeg var selvfolgelig klar over hun var konservativ, men
4152 hun ku' sgu godt ha' narret mig, til at være noget lidt mildere end konservativ.

4153 R: Ja

4154 M: Fordi i princippet altså hvis man omtaler en - hvis man omtaler en kræftsvulst der står stille, så
4155 omtaler man den som konservativ, altså det vil sige at konservativ har jo en betydning af stå stille,
4156 ingen udvikling. Men hun virkede jo som om hun ik' stod stille.

4157 R: Ja

4158 M: Så

4159 R: Det en meget interessant metafor, den har jeg godt nok aldrig hørt før den der.

4160 M: Nej. Ja. Konservative er jo

4161 R: Ja, ja det rigtigt. Det sådan meget traditionsbundet og meget...

4162 M: ... Det brugt om stilstand ik' og ingen udvikling ja. Om at stå stille.

4163 R: Ja, nå.

Interview with Mie Bergmann (2/9-2010)

Not transcribed